

Ιωάννης ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ

“Λόγοι διδακτοί Πνεύματος” (1Κορ.2:13)

**Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ
ΚΑΙ
ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΟΥ
ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ**

(Σειρά Βιβλικών μελετών)

Βρυξέλλες, 2015

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η εκκλησία του Χριστού που το Άγιο Πνεύμα δημιούργησε την ημέρα της Πεντηκοστής έχει, με την πάροδο των ετών, διχασθεί εξαιτίας σχισμάτων, δημιουργίας νέων δογμάτων, νέων εκκλησιών κ.λπ. Κατά τις ημέρες μας, οι εκκλησίες που επικρατούν είναι τρεις: Καθολικές, Ορθόδοξες, και Διαμαρτυρόμενες. Μέσα σε αυτές τις μεγάλες εκκλησίες, δημιουργήθηκαν διάφορες διαιρέσεις και δογματικές αποχρώσεις. Σε μερικές μεγάλες εκκλησίες ολιγότερες, και σε άλλες περισσότερες, ενώ σε όλες αυτές τις χριστιανικές εκκλησίες, τα μέλη τους χρησιμοποιούν **την ίδια ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ!** Και έχει αποδειχθεί ότι ο απόστολος Πέτρος έγραψε για τον Απόστολο Παύλο: « ως και εν πάσαις ταις επιστολαίς αυτού, λαλών εν αυταίς περί τούτων, μεταξύ των οποίων είναι τινά δυσνόητα, τα οποία οι αμαθείς και αστήρικτοι στρεβλόνουσιν, ως και τας λοιπάς γραφάς προς την ιδίαν αυτών απώλειαν » (2Πέτ.3:16). Κατά συνέπειαν, υπήρξαν και εξακολουθούν να υπάρχουν **άνθρωποι αμαθείς και αστήρικτοι οι οποίοι διαστρέφουν το νόημα της Γραφής προς ιδίαν αυτών απώλειαν.**

Ερωτώ: Τίνος δόγματος ήταν ο Χριστός; Ήταν Ορθόδοξος, Καθολικός ή Διαμαρτυρόμενος ή ποιο δόγμα δημιούργησε; Τί λέγει η Γραφή; «Διότι τόσο ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον» (Ιωάν.3:16). Ήταν και είναι ο μονογενής Υιός του Θεού, ο Σωτήρ πάντων ανθρώπων και δη των πιστών (1Τιμ.4:10). Ναι, «Και δεν υπάρχει δι' ουδενός άλλου η σωτηρία· διότι ούτε όνομα άλλο είναι υπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων, διά του οποίου πρέπει να σωθώμεν» (Πράξ.4:12). Πότε και ποίοι δημιούργησαν τα σχίσματα; Γιατί δημιουργήθηκαν τα μεγάλα δόγματα Ορθόδοξοι, Καθολικοί και Διαμαρτυρόμενοι; Ποιό δόγμα σώζει; Κανένα! **Μόνον ο Χριστός σώζει! Και σώζει μόνον εκείνους που πίστεψαν στα λόγια Του, έδωσαν την καρδιά τους σ'Αυτόν, και που Τον έκαναν Κύριον της ζωής τους.**

Υπάρχουν πολύ συχνά συζητήσεις μεταξύ των πιστών των διαφόρων εκκλησιών επάνω στο θέμα της ασφαλείας της σωτηρίας μας, ένα θέμα επί πλέον, που διχάζει την εκκλησία του πιστού. Κάποιοι λένε: «Ο άπαξ σωθείς είναι πάντα σεσωσμένος» και άλλοι λένε: «Ακόμη και ο αληθώς πιστεύων δύναται να χάσει τη σωτηρία του, εάν, εάν, εάν...», ή με άλλα λόγια, μπορούμε να δεχθούμε τον Χριστόν ως τον σωτήρα και Κύριόν μας και μπορούμε, αφού Τον απεδέχθημεν, να Τον απορρίψουμε όταν θέλουμε!

Εκπληκτικόν! Αυτές οι «αντιφατικές ερμηνείες» με ώθησαν να κάνω μια πολύ έντονη έρευνα βασισμένη **αποκλειστικώς στην Αγία Γραφή και όχι σε θεολογικά βιβλία** σχετικά με το θέμα αυτό: «Ποιός πιστός σώζεται και ποιός δεν σώζεται», ή καλύτερα – σύμφωνα με τη Βίβλο – **τι είδους «πιστός» τελικά θα σωθεί;**

Πρέπει να ειπώ ότι **οικοδομήθηκα βαθύτατα από την παρούσα έρευνα!** Το ίδιο εύχομαι ολόψυχα και για τους αποδέκτες της νέας αυτής σειράς των πνευματικών μου μελετών που μοιράζομαι με χαρά και πολλή αγάπη μαζί τους. Όχι μόνον γι'αυτούς αλλά και για όλους τους χριστιανούς, διότι αυτό το αμφιλεγόμενο θέμα έχει πράγματι διχάσει την εκκλησία του Χριστού! Θα είμαι πολύ ευτυχής εάν μπορέσω να συμβάλω στην ορθοτόμηση της αληθείας και στην ενότητα της εκκλησίας. Δεν είμαι θεολόγος, ούτε και έχω μελετήσει θεολογικά βιβλία επί των αντιθέτων αυτών απόψεων. Τα όσα ξεύρω επ'αυτών προέρχονται από συζητήσεις που έχω κάμει με υποστηρικτές αμφοτέρων των εν λόγω απόψεων. Τα όσα διατυπώνω στη σειρά αυτή προέρχονται από έναν απλόν χριστιανόν που αγαπά τον Θεόν και το Βιβλίο Του, την Αγίαν Γραφήν και αφού προηγουμένως ανέθεσα το θέμα μου, εκ βάθους καρδιάς, στη σοφία και οδηγία του Θεού.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Σκοπός συνθέσεως της νέας σειράς πνευματικών μελετών

Είναι κατά πάντα δικαιολογημένο να διερωτηθεί κανείς από πού προέρχονται αυτές οι δύο διαμετρικώς διαφορετικές θέσεις! Δεν βασίζονται στην **ίδια** Αγία Γραφή που και εκείνοι και εγώ χρησιμοποιούμε; Δεν είναι από την ίδια Γραφή που δημιουργήθηκαν τόσες διαφορετικές ερμηνείες, σχίσματα, δόγματα κ.λπ; **Είναι αληθές ότι υπάρχουν ορισμένες λέξεις ή φράσεις στον λόγον του Θεού, που μπορεί να έχουν διαφορετικές ερμηνείες αλλά δεν αλληλοακαταργούνται! Το Πνεύμα του Θεού δεν αντιλέγει προς Εαυτό!** Έχω βαθιά οικοδομηθεί από ορισμένα «ναι μεν αλλά», τα οποία δίδουν σε μια αλήθεια μεγαλύτερες διαστάσεις, ολοκληρώνουν το μήνυμα και την έννοιά της και την καθιστούν πολυδιάστατη!

Ο λόγος του Θεού λέγει: **«εάν τις λαλή, ας λαλή ως λαλών λόγια Θεού: εάν τις υπηρετή, ας υπηρετή ως υπηρετών εκ της δυνάμεως, την οποίαν χορηγεί ο Θεός· διά να δοξάζεται εν πάσιν ο Θεός διά Ιησού Χριστού, εις τον οποίον είναι η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν»** (1Πέτ.4:11).

Πάντοτε προσπαθώ να εκφράσω τα συμπεράσματά μου σαν μαθηματικές εξισώσεις, πράγμα που τα αποστερεί από φιλολογική γλαφυρότητα. Δεδομένου δε ότι πρόκειται για σειρά αλληλοεξαρτωμένων μελετών, υπάρχουν αναποφεύκτως επαναλήψεις και ενίοτε αποσπάσματα από παλαιότερες μελέτες μου.

Δύο παρατηρήσεις:

- a) Σε κάθε περίπτωση που έχω εξετάσει (ποίος 'πιστεύων' κινδυνεύει να χάσει ή δεν κινδυνεύει να χάσει τη σωτηρία του) **TAYTIZOMAI με εκείνους που λαμβάνουν τη μία ή την άλλη θέση!** Ο αναγνώστης καλείται να περιμένει και **να μη συναγάγει τα συμπεράσματά του πριν από το τέλος της σειράς των εν λόγω μελετών.** Με άλλα λόγια, **είναι απαραίτητο να ιδεί και τις «δύο όψεις του νομίσματος»!**
- b) Αυτή η σειρά πνευματικών μηνυμάτων ομοιάζει περισσότερο με **πραγματεία παρά με μια απλή σειρά μηνυμάτων.** **Γίνεται σύγκριση των πνευματικών με τα πνευματικά!** (1Κορ.2:13).

Πρόθεσή μου είναι να κάνω το καθήκον μου και να συμβάλω:

1. Στην ενθάρρυνση των Χριστιανών που περιπατούν καλώς, ώστε να κρατήσουν μέχρι τέλους βεβαίαν την παρρησίαν και το καύχημα της ελπίδος, στις οποίες είναι **προσηρτημένη μισθαποδοσία μεγάλη** (Εβρ.3:6 και 10:35). Επίσης, να τους προτρέψω να μιμηθούν τον απόστολον Παύλον και να **«τρέχουν» προς τον σκοπόν διά το βραβείον της άνω κλήσεως του Θεού εν Χριστώ Ιησού** (Φιλιπ.3:14). Έτσι, θα μπορέσουν να αποφύγουν την αυταρέσκεια και να πέσουν σε πνευματικό ύπνο. Επί πλέον, θα «σωθούν» από ενδεχόμενα ελαττώματα ή αδυναμίες σύμφωνα με τις πολύτιμες υποσχέσεις του Θεού. Θα καθαρίζονται από κάθε μολυσμό σαρκός και πνεύματος και θα εκπληρούν τον αγιασμόν τους εν φόβω Θεού (2Κορ.7:1). Ο Κύριος έχει υποσχεθεί να «μας σώσει εντελώς»! Ναι, να μας σώσει εις το παντελές (Εβρ.7:25). Οποία συγκατάβασις και οποία χάρις! Η προτροπή της Βίβλου είναι: **« [...] ο δίκαιος ας γείνη έτι δίκαιος, και ο άγιος ας γείνη έτι άγιος»** (Αποκ.22:11).
2. **Ο Θεός**, ο ουράνιος Πατέρας μας, θέλει να χρησιμοποιείται η Αγία Γραφή σαν περιστρεφόμενος καθρέπτης, ούτως ώστε, καθώς περιστρέφεται, **ο καθένας μας**, να μπορεί να διακρίνει τον εαυτόν του. Πρώτος, εγώ!

Μερικοί παρηγορούνται και οικοδομούνται και άλλοι «ελέγχονται» όταν βλέπουν «πνευματικούς λεκέδες στα ενδύματά τους». Οι απόστολοι – σε όλες τις επιστολές τους – δεν σταμάτησαν να ευαγγελίζονται, να ενθαρρύνουν, να παρηγορούν **αλλ'επίσης** να

προειδοποιούν και να ελέγχουν τους αποδέκτες των επιστολών τους. Ήθελαν να τους επισημάνουν ότι ο Θεός δεν είναι μόνον αγάπη αλλά και δικαιοσύνη και αυστηρότητα! 'Εκδικείται' και οργίζεται (Ναούμ 1:2). Όλοι οι προφήτες ομιλούσαν περί κρίσεων λόγω αμαρτίας. Ήθελαν, επίσης, να καταλάβουν οι αναγνώστες τους ότι η χάρις του Θεού δεν μπορεί να ενεργοποιηθεί και να βασιλεύσει παρά μόνον διά της δικαιοσύνης, στα πλαίσια της οποίας το κύριο συστατικό της είναι η μετάνοια (Ρωμ.5:21). **Τί θα συνέβαινε εάν ο άσωτος υιός δεν μετανοούσε και επέστρεφε στο σπίτι του Πατέρα του;**

Οι απόστολοι εγνώριζαν καλά ότι, σε κάθε εκκλησία υπήρχαν και υπάρχουν χριστιανοί και χριστιανοί: Αληθείς χριστιανοί και κατ'όνομα χριστιανοί ή ψευτοχριστιανοί ως επίσης και δυνατοί και αδύνατοι χριστιανοί. Οι απόστολοι είχαν να κάνουν **με διάφορα πνευματικά επίπεδα πιστών**: Αδύνατοι, δυνατοί, ασταθείς, αποστάτες, εκπεσόντες, οκνηροί, πιστοί με πονηρά καρδιά, χριστιανοί «μέλλοντες να αποθάνωσι» κ.λπ. Ακόμη δε, με **ορισμένους που είχαν «ιδεί...» τον Ιησούν αλλά δεν είχαν πιστεύσει!** (Ιωάν.6:36).

3. Στην πνευματική αφύπνιση κάποιων αδυνάτων ή ατάκτως περιπατούντων πιστών, ώστε να αποφύγουν την απώλεια της σωτηρίας που τους προσέφερε ο Θεός διά του Ιησού Χριστού. Να αφυπνισθούν πνευματικά για μια καλύτερη και περισσότερον παραγωγική χριστιανική ζωή! Αυτό είναι το θέλημα του Θεού! Ο Θεός θέλει όλοι οι άνθρωποι να σωθούν και έλθουν σε επίγνωση της αληθείας (1Τιμ.2:4).

Παρατήρησα πόσον επικίνδυνον είναι να διακατεχόμεθα από κάποια εμμονή επάνω σε αυτό το αμφιλεγόμενο ζήτημα της ασφαλείας της σωτηρίας του πιστού χωρίς να έχουμε εξετάσει την Αγία Γραφή επιμελώς και με ολοκληρωμένο τρόπο, με ανοιχτό μυαλό αλλά κυρίως με πνεύμα γεμάτο ευσέβεια. Επαναλαμβάνω εκείνο που έγραψα στον ΠΡΟΛΟΓΟΝ: Ο απόστολος Πέτρος έγραψε για τον απόστολον Παύλον: «ως και εν πάσαις ταις επιστολαίς αυτού, λαλών εν αυταίς περί τούτων, μεταξύ των οποίων είναι τινά δυσνόητα, τα οποία οι αμαθείς και αστήρικτοι στρεβλόνουσιν, ως και τας λοιπάς γραφάς προς την ιδίαν αυτών απώλειαν» (2Πέτ.3:16). Συνεπώς, υπήρξαν και υπάρχουν τέτοιοι **ανθρώποι που στρεβλώνουν τη Γραφή προς ιδίαν αυτών απώλειαν.**

Ας προσέξουμε, λοιπόν, τον εξής λόγον της Αγίας Γραφής: «Και εάν τις νομίζει ότι εξεύρει τι, δεν έμαθεν έτι ουδέν καθώς πρέπει να μάθῃ· αλλ' εάν τις αγαπά τον Θεόν, ούτος γνωρίζεται υπ' αυτού» (1Κορ.8:2-3). Απεφάσισα, λοιπόν, προκειμένου να είμαι επί ασφαλούς εδάφους, να εξετάσω το θέμα αυτό κατά τρόπον αντικειμενικόν και αμερόληπτον χρησιμοποιώντας αποκλειστικώς επιχειρήματα Βιβλικά συνοδευόμενα από κάποιες στοιχειώδεις εξηγήσεις, παρατηρήσεις ή σχόλια.

Ιδού μερικά σημεία που ο αναγινώσκων αυτή τη σειρά πρέπει να έχει στο πνεύμα του, εν σχέσει με την **Εφαρμοσθείσα μεθοδολογία για τη νέα σειρά:**

Ευλογίες και κατάρες

- Στο βιβλίον του Δευτερονομίου, κεφάλαιο 27 βλέπομε κάτι παράξενο, αλλά πολύ σημαντικό: Ο Μωυσής ανέθεσε σε ορισμένα πρόσωπα να σταθούν επί του όρους Γαριζείμ για να ευλογήσουν τον λαόν και άλλους να σταθούν επί του όρους Εβάλ δια να καταρασθούν τον λαόν. Ο λαός έπρεπε να ξεύρει ότι οι κατάρες και οι ευλογίες εξηρτώντο από τις εκλογές τους και από την επιμελή υπακοή τους! Οι άνθρωποι έπρεπε να προσέχουν να φυλάττουν ακριβώς (Ψαλ.119:4; Δευτ.6:14, 11:13, 22) τις εντολές του Θεού και τις κρίσεις Του τις οποίες «...κάμνων ο άνθρωπος, θέλει ζήσει δι' αυτών...» (Λευιτ.18:5). Αυτό είναι αληθές για εκείνους που ζουν υπό τον Νόμον. Εφαρμογή της μεθόδου αυτής βλέπομε και στο βιβλίο Ιησού του Ναυή 8:34: «Και μετά ταύτα ανέγνωσε πάντας τους λόγους του νόμου, τας ευλογίας και τας κατάρας, κατά πάντα τα γεγραμμένα εν τω βιβλίω του νόμου.»
- Κατά τη διάρκεια της Νέας Οικονομίας, εκείνο που μετρά είναι η πίστη μας στον Χριστόν, ο Οποίος ετήρησε με τη ζωή Του τον ΝΟΜΟΝ για λογαριασμό μας και έγινε ιλασμός μας με τον

εξιλαστήριον θάνατον και την ανάστασή Του. Απίστευτο, αλλά αληθινό! Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον ο Ιησούς Χριστός είπε: «[...] επληρώθη ο καιρός και επλησίασεν η βασιλεία του Θεού· **μετανοείτε και πιστεύετε εις το ευαγγέλιον**» (Μάρκ.1:15). Ο απόστολος Παύλος προέτρεπε τον Τιμόθεον: **«κήρυξον τον λόγον, επίμενε εγκαίρως ακαίρως, έλεγχον, επίπληξον, πρότρεψον, μετά πάσης μακροθυμίας και διδαχής»** (2Τιμ.4:2). Συνεπώς, ουδείς δικαιούται ενώπιον του Θεού διά του Νόμου! Τούτο είναι φανερόν διότι είναι γραμμένο στην Γαλ.3:11 και αλλαχού: **«Ο δίκαιος θέλει ζήσει εκ πίστεως».** **Η ειλικρινής μας μετάνοια και η ανυπόκριτη πίστη μας είναι τα πραγματικά «έργα» μας ενώπιον του Θεού, προκειμένου να σωθούμε!** Συμπέρασμα: Πρέπει να κατεδαφίσεις πριν οικοδομήσεις! (Ιερ.1:10).

- Δεν έχει σημασία εάν νομίζουν ότι κρίνω ή ότι είμαι υπέρ της μιας ή της άλλης θέσεως. **Δεν είμαι υπέρ κάποιας θέσεως! Είμαι υπέρ όλων όσων λέγει η Αγία Γραφή!** Εκείνο που έχει σημασία είναι να είμαι χρήσιμος πνευματικά! Δεν έχω το δικαίωμα να κρίνω τον οποιονδήποτε, διότι **μόνον ο Θεός γνωρίζει την καρδιά του ανθρώπου.** Έχω απλώς την υποχρέωση να επισημάνω τους κινδύνους τους οποίους ο Λόγος του Θεού μας καλεί να προσέξουμε! Είναι ολοφάνερο ότι πολλοί είναι εκείνοι που έχουν πάρει το ‘μαξιλάρι της σωτηρίας’ ή ‘έχουν αποκοιμηθεί στο τιμόνι’... Εξάλλου, διότι πολλοί είναι και εκείνοι που αποκοιμίζονται τα πλήθη και τα εκμεταλλεύονται ή θέλουν να ήναι νομοδιδάσκαλοι, ενώ δεν νοούσιν ούτε όσα λέγουσιν ούτε περί τίνων διΐσχυρίζονται (1Τιμ.1:7).
- **Οι πραγματικοί χριστιανοί έχουν πάντως την υποχρέωση να κρίνουν τους έσω... τους δε έξω θέλει κρίνει ο Θεός!** (1Κορ.5:12). Συνεπώς, πρόκειται περί διακρίσεως και ασκήσεως πειθαρχίας στο πλαίσιο της εκκλησίας. Επιπλέον, έχουν το δικαίωμα και την υποχρέωση να εξαγγείλουν τις πολύτιμες υποσχέσεις του Θεού δια των οποίων οι πιστεύοντες γίνονται κοινωνοί της θείας φύσεως!

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να προσθέσω και τις εξής σκέψεις: Στην Αγία Γραφή, τόσο στην Παλαιά Διαθήκη όσον και στην Καινήν, συναντούμε πολλάκις την προτροπήν/ προειδοποίηση : **«Μη πλανάσθε»** ή **«εαυτόν εξαπατά»** ή **άλλες παρόμοιες που απευθύνονται στους πιστούς!** Παράδειγμα: **«Διότι εάν τις νομίζει ότι είναι τι ενώ είναι μηδέν, εαυτόν εξαπατά»** (Γαλ.6:3). Εις μάτην εγράφη; Κατ’ουδένα τρόπον! Πολλοί νομίζουν πολλά για τον εαυτόν τους αλλά η πραγματική τους κατάσταση είναι διαφορετική. Βεβαίως, όλοι δεν είναι «μηδέν» διότι έχουν επίγνωση του εαυτού τους μέσω του λόγου του Θεού. Ο απόστολος Παύλος δεν ήταν βεβαίως ένα «μηδέν»! Το μέτρον συγκρίσεως, η λυδία λίθος, είναι ο λόγος του Θεού! Σκοπός μου είναι, ει δυνατόν, όλοι μας να ευαισθητοποιηθούμε και να προσέχουμε στην πνευματική μας πορεία! Γιατί; Διότι όλοι όσοι **πιστεύουν** στον Ιησούν Χριστόν **δεν έχουν κατ’ανάγκην δώσει όλη την καρδιά τους (τη θέλησή τους) σ’Αυτόν, δεν εμπιστεύονται τη ζωή τους σ’Αυτόν, δεν ζουν γι’Αυτόν, και δεν Τον έκαναν ΚΥΡΙΟΝ της ζωής τους!** Δηλαδή, μπορεί να είσαι πεπεισμένος ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού του ζώντος και ο Σωτήρας του κόσμου και όμως να μη Του εμπιστευέσαι τη ζωή σου... Το να πιστεύεις **ειλικρινά** στο έργο του Χριστού, τούτο δεν σημαίνει ότι ζης και ειλικρινά και ότι είσαι **ειλικρινής** στη ζωή σου. Το να πιστεύεις στον Χριστόν δεν σημαίνει ότι είσαι και **πιστός** με την έννοια της πιστότητας... **Γνωρίζουν και πιστεύουν ότι ο Ιησούς Χριστός έκανε τα πάντα γι’αυτούς αλλά εκείνοι δεν τηρούν τους στοιχειώδεις όρους που ο Χριστός απαιτεί από αυτούς:** **Να πιστεύουν ειλικρινώς, να μετανοούν ειλικρινώς και να αγαπούν Κύριον τον Θεόν τους και με όλη την καρδιά τους, και με όλη την ψυχή τους, και με όλη τη διάνοιά τους και με όλη τη δυναμή τους** (Μάρκ.12:30).

Στις επιστολές τους δεν edίδασκαν μόνον γενικές πνευματικές αρχές αλλά ανεφέροντο και σε συγκεκριμένες αμαρτίες και τους προέτρεπαν να τις εγκαταλείψουν. Άξιος προσοχής είναι ο τρόπος με τον οποίον ο απόστολος Ιωάννης απευθύνεται σε ορισμένες εκκλησίες και σε συγκεκριμένες αμαρτίες και ελαττώματα των εκκλησιών της Αποκαλύψεως! Κάνει, κατά την Αγγλικήν έκφρασιν, ‘case studies’ (μελέτες κατά περίπτωση) για κάθε εκκλησία της Αποκαλύψεως! Προσέξατε, τέλος, τί οδηγίες δίνει ο Παύλος προς τον Τιμόθεον ως προς το πώς να

φέρεται ο ίδιος και προς τα μέλη της εκκλησίας; Πώς να ελέγχει και ποιούς να ελέγχει... ; Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι αυτό που έγραψε ο απόστολος Παύλος στον Τιμόθεον: **«Καθώς σε παρεκάλεσα απερχόμενος εις Μακεδονίαν, να προσμείνης εν Εφέσω, διά να παραγγείλης εις τινάς να μη ετεροδιδασκαλώσι»** (1Τιμ.1:3)

Προσέξατε, επίσης, ότι εντός του πρώτου αιώνας και μέσα στις νεοσύστατες εκκλησίες εμφανίσθηκαν λύκοι βαρείς... κατεξουσιαστές, διδάσκοντες πλάνες και όντες αισχροκερδείς; Οποίος πόνος διά τους αποστόλους! Επίσης, ότι η Αγία Γραφή αναφέρει και περιπτώσεις ανθρώπων που ξεκίνησαν καλά αλλά μετά από λίγο ή πολύ καιρόν ξαναγύρισαν στην αμαρτία για πολλούς και διαφόρους λόγους: Αι μέριμναι του αιώνας τούτου και η απάτη του πλούτου και αι επιθυμίες των άλλων πραγμάτων εισελθούσαι συνέπνιξαν τον λόγον και έγινε άκαρπος (Μάρκ.4:19).

Σε όλες τις οικογένειες και μάλιστα τις χριστιανικές, οι γονείς δίνουν, κατά κανόνα, την ίδια ανατροφή. Τα ανατρέφουν με την ίδια πνευματική τροφή και το ίδιο πνευματικό ποτό (1Κορ.10:3-6). Κάνουν προτροπές και προειδοποιήσεις σε όλα τα παιδιά τους. Όλα τα παιδιά δεν έχουν ανάγκη, βεβαίως, από τις ίδιες νουθεσίες. Μερικά παιδιά έχουν περισσότερη ανάγκη και άλλα λιγότερη. Οι γονείς δεν κάνουν προειδοποιήσεις ή απειλές σε παιδιά υπάκουα και φιλότιμα αλλά τις κάνουν σε παιδιά ακατάστατα ή τεμπέλικα ή και σε παιδιά ανυπάκουα. Όλα όμως τα παιδιά δεν παίρνουν τον ίδιο καλό δρόμο. Οι ίδιες αρχές ισχύουν και για πιστούς της κάθε Εκκλησίας! Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον οι απόστολοι περιελάμβαναν στις επιστολές τους επιδοκιμασίες, επιπλήξεις, προειδοποιήσεις, παραινήσεις κ.λπ. Ήξευραν ότι μεταξύ αυτών υπήρχαν πιστοί που νόμιζαν ότι πάνε καλά αλλά ότι επλανώντο και άλλοι πιστοί, στερούμενοι πνευματικού καρπού, που δεν ήξευραν ή δεν εφρόντιζαν να κάμουν **βεβαίαν την κλήσιν και εκλογήν τους!** (2Πετ.1:10).

Πάντως, η προτροπή του Θεού: **«Ὡστε ο νομίζων ότι ίσταται ας βλέπη μη πέση»** (1Κορ.10:12) έχει γενική ισχύ. Όλοι μας πρέπει να προσέχουμε άγρυπνα το τί αισθανόμαστε, τί σκεπτόμαστε και τί κάνουμε. Πρέπει να αφίνουμε ανεμπόδιστον, και μάλιστα με σέβας και ευλάβειαν, τον **«ποιμένα και επίσκοπον των ψυχών μας»** (1Πετ.2:25) να επισκοπεί την κάθε λεπτομέρεια της ζωής μας!

Θα εξετάσουμε, Θεού θέλοντος, αυτό το αντιλεγόμενο θέμα σε τρεις ενότητες:

α) Πώς σώζεται ο άνθρωπος.

β) Ποιός πιστός κινδυνεύει να χάσει τη σωτηρία του, και

γ) Ποιός πιστός δεν κινδυνεύει να χάσει τη σωτηρία του.

Το τελευταίον Κεφάλαιον αποτελεί τον **ΕΠΙΛΟΓΟΝ – ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ**.

Η συζήτηση αυτού του θέματος θα δημιουργήσει ενδεχομένως ορισμένες αντιδράσεις, τόσο θετικές όσο και αρνητικές ! **Οι σκεπτόμενοι χριστιανοί και που αγαπούν την αλήθεια θα ευλογηθούν τόσο από τις θετικές όσο και από τις αρνητικές αντιδράσεις...** Γνωρίζω, επίσης, ότι δεν θα έχει καμία χρησιμότητα για όλους όσους έχουν «παγιωθεί» στις γνώσεις που έχουν αποκτήσει ενίοτε στις θεολογικές σχολές τους ή από τα δόγματα και τα καταστατικά της εκκλησίας τους κ.λπ! Εξαρτάται από τον καθένα σχετικά με τη συνέχεια που θα δώσει σ' αυτή τη μελέτη.

Υπάρχει ένα αξίωμα που ισχύει και θα ισχύει εις τους αιώνας: «Εάν ομολογώμεν τας αμαρτίας ημών, είναι πιστός και δίκαιος, ώστε να συγχωρήση εις ημάς τας αμαρτίας και καθάριση ημάς από πάσης αδικίας» (1Ιωάν.1:9). Συνεπώς, εάν δεν μετανοούμε για γνωστές προσωπικές αμαρτίες μας **ο Θεός ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ να μας τις συγχωρεί! Προσοχή, λοιπόν!**

Κεφάλαιον 1

ΜΕΡΟΣ Α' : Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΩΤΗΡΙΑ

Προϋποθέσεις για τη σωτηρία μας (#1)

Πριν αρχίσω να εκθέτω τις προϋποθέσεις που οι άνθρωποι πρέπει να πληρούν, προκειμένου να σωθούν και να λάβουν την αιώνια ζωή, θεωρώ αναγκαίο να αναφερθώ εν συντομία στην πρόθεση του Θεού για τον άνθρωπο και το έργο που έχει επιτελέσει γι'αυτόν με τη θυσία του Υιού Του Ιησού Χριστού, του Κυρίου μας.

1. Το σχέδιον του Θεού για τον άνθρωπον

Το κεντρικό μήνυμα της Βίβλου είναι ότι: «[...] **τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον**» (Ιωάν.3:16). Ο Θεός μας αγαπά, είτε Τον αγαπούμε είτε όχι! Δεν μπορεί όμως να μας σώσει και να έχει κοινωνία μαζί μας αν δεν πιστεύσουμε στα λόγια Του, και δεν δεχθούμε να εμπιστευθούμε τη ζωή μας σ'Αυτόν! Αυτή η θαυμάσια και απροσμέτρητη αγάπη Του απεδείχθη με τη θυσία του Ιησού Χριστού στον σταυρόν και την ανάστασή Του την τρίτη ημέρα. Ο απόστολος Παύλος την περιγράφει με τον ακόλουθο τρόπο: «**Διότι παρέδωκα εις εσάς εν πρώτοις εκείνο, το οποίον και παρέλαβον, ότι ο Χριστός απέθανε διά τας αμαρτίας ημών κατά τας γραφάς, και ότι ετάφη, και ότι ανέστη την τρίτην ημέραν κατά τας γραφάς, και ότι εφάνη εις τον Κηφάν, έπειτα εις τους δώδεκα· μετά ταύτα εφάνη εις πεντακοσίους και επέκεινα αδελφούς διά μιας, εκ των οποίων οι πλειότεροι μένουσιν έως τώρα, τινές δε και εκοιμήθησαν· έπειτα εφάνη εις τον Ιάκωβον, έπειτα εις πάντας τους αποστόλους· τελευταίον δε πάντων εφάνη και εις εμέ ως εις έκτρωμα**» (1Κορ.15:3-8).

Ο λυτρωτικός θάνατος και η ανάσταση του Χριστού αποτελούν απόδειξη του θριάμβου Του επί του θανάτου και του Σατανά, απόδειξη ότι είναι «Υιός Θεού» (Ρωμ.1:4), ως επίσης και απόδειξη της δικαιοσύσεώς μας, της συμφιλιώσεώς μας και της ειρήνης μας με τον Θεόν (Ρωμ.4:24-25 and 5:1). Η αγάπη του Θεού ήταν και είναι πάντα έτοιμη να δεχθεί και ν'αγκαλιάσει τον άνθρωπον **ΕΑΝ** ο άνθρωπος θελήσει να μεταβάλει γνώμη και θέση απέναντί Του. Τούτο επιβεβαιώνεται από τα κατωτέρω εδάφια:

- «**Μετανοήσατε λοιπόν και επιστρέψατε, διά να εξαλειφθώσιν αι αμαρτίαι σας, διά να έλθωσι καιροί αναψυχής από της παρουσίας του Κυρίου, και αποστείλη τον προκεκηρυγμένον εις εσάς Ιησούν Χριστόν, τον οποίον πρέπει να δεχθή ο ουρανός μέχρι των καιρών της αποκαταστάσεως πάντων, όσα ελάλησεν ο Θεός απ' αιώνος διά στόματος πάντων των αγίων αυτού προφητών**» (Πράξ.3:19-21).
- «Δεν εγράφη δε δι' αυτόν μόνον, ότι ελογίσθη εις αυτόν, αλλά και δι' ημάς, εις τους οποίους μέλλει να λογισθή, τους πιστεύοντας εις τον αναστήσαντα εκ νεκρών Ιησούν τον Κύριον ημών, όστις παρεδόθη διά τας αμαρτίας ημών και ανέστη διά την δικαίωσιν ημών. Δικαιωθέντες λοιπόν εκ πίστεως, έχομεν ειρήνην προς τον Θεόν διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, διά του οποίου ελάβομεν και την είσοδον διά της πίστεως εις την χάριν ταύτην, εις την οποίαν ιστάμεθα και καυχώμεθα εις την ελπίδα της δόξης του Θεού» (Ρωμ.4:23-5:2). Αλληλουία! Κανένας δεν θα πρέπει, ως εκ τούτου να αναζητά «[...] τον ζώντα μεταξύ των νεκρών». Δεν είναι πλέον στον τάφο, αλλά έχει αναστηθεί! Ο Ιησούς, πριν από τον θάνατόν Του και την ανάστασή Του, τους είχε ειπεί προφητικώς τί επρόκειτο να συμβεί... (Λουκ.24:5-6).

2. Η σωτηρία του ανθρώπου σχεδιάσθηκε πριν από τη δημιουργία του κόσμου.

Η σωτηρία του ανθρώπου ήταν ένα σχέδιο που καταρτίστηκε πριν από τη δημιουργία του κόσμου, στα βάθη της αιωνιότητος. Η αποστολή του Χριστού και της νίκης Του προφητεύθηκαν από τις

πρώτες σελίδες της Βίβλου όταν ο Θεός είπε στον Σατανά: «...και έχθραν θέλω στήσει αναμέσον σου και της γυναικός, και αναμέσον του σπέρματός σου και του σπέρματος αυτής· αυτό θέλει σου συντρίψει την κεφαλήν, και συ θέλεις κεντήσῃ την πτέρναν αυτού» (Γεν.3:14-15). Παρά την εχθρότητα του ανθρώπου, το αίμα που χύθηκε διά μέσου των αιώνων, την αποστασία, κ.λπ., τίποτα δεν μπορούσε να σταματήσει τον Θεόν από την εκπλήρωση των σχεδίων Του. Μας ηγάπησε με αγάπην αιώνιον, διά τούτο μας είλκυσε με έλεος (Ιερ.31:3). Σήμερα, απλώνει την προστασία Του σ'εμάς τους πιστούς και μας δίδει το Άγιον Πνεύμα Του ως Καθοδητή και Παρηγορητή μας. Δηλώνει επίσης: «Και εσάς, όντας νεκρούς εις τα αμαρτήματα και την ακροβυστίαν της σαρκός σας, συνεζωοποίησε μετ' αυτού, συγγχωρήσας εις εσάς πάντα τα πταίσματα, εξαλείψας το καθ' ημών χειρόγραφον, συνιστάμενον εις διατάγματα, το οποίον ήτο εναντίον εις ημάς, και αφήρεσεν αυτό εκ του μέσου, προσηλώσας αυτό επί του σταυρού· και απογυμνώσας τας αρχάς και τας εξουσίας, παρεδεδειγμάτισε παρρησία, θριαμβεύσας κατ' αυτών επ' αυτού» (Κολ.2:13-15). Διὰτι εξήλειψε τα χειρόγραφα των απαιτήσεων Του που ήταν εναντίον μας και τα αφήρεσε καρφώνοντάς τα στον σταυρόν; Η απάντηση είναι απλή: Διά να μην υπάρχει πλέον ουδεμία κατάκρισις εις τους εν Χριστώ Ιησού, τους μη περιπατούντας κατά την σάρκα, αλλά κατά το Πνεύμα (Ρωμ.8:1, 4).

Ο Ίδιος τείνει το χέρι Του και προς τους απίστους: «Έλθετε προς με, πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, και εγώ θέλω σας αναπαύσει. Άρατε τον ζυγόν μου εφ' υμάς και μάθετε απ' εμού, διότι πρῶος είμαι και ταπεινός την καρδίαν, και θέλετε ευρεί ανάπαυσιν εν ταις ψυχαίς υμών· διότι ο ζυγός μου είναι καλός και το φορτίον μου ελαφρόν» (Ματ.11:28-30). Επιβεβαιώσιν τούτου μας δίδει και ο απόστολος Ιωάννης: «Διότι αυτή είναι η αγάπη του Θεού, το να φυλάττωμεν τας εντολάς αυτού· και αι εντολαί αυτού βαρείαι δεν είναι» (1Ιωάν.5:3).

3. Ο Χριστός εταπεινώθη για να μας υψώσει...

Όπως προαναφέραμε, το έργο της σωτηρίας μας ήταν προϊόν της μεγάλης αγάπης του Θεού για τον άνθρωπον (Ιωάν.3:16). Ο Υιός Του ο Μονογενής εκκένωσε τον εαυτόν Του από τις τιμητικές Του διακρίσεις και τις εξουσίες Του στον ουρανόν, προκειμένου να έλθει να μας σώσει. Είμασταν χαμένοι και δεν ξέραμε τί κάναμε! Ο Ιησούς, όμως, «...εν μορφή Θεού υπάρχων, δεν ενόμισεν αρπαγήν το να ήναι ίσα με τον Θεόν, αλλ' εαυτόν εκένωσε λαβών δούλου μορφήν, γενόμενος όμοιος με τους ανθρώπους, και ευρεθείς κατά το σχήμα ως άνθρωπος, εταπείνωσεν εαυτόν γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού. Διά τούτο και ο Θεός υπερύψωσεν αυτόν και εχάρισεν εις αυτόν όνομα το υπέρ παν όνομα, διά να κλίνη εις το όνομα του Ιησού παν γόνυ επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων, και πάσα γλώσσα να ομολογήσῃ ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος εις δόξαν Θεού Πατρός» (Φίλιπ.2:6-11). Ναι, ναι, ναι! Κάποια ημέρα, όλοι μας, μηδενός εξαιρουμένου, θα γονατίσουμε μπροστά στον Ιησού, είτε το πιστεύουμε ή όχι, είτε το θέλουμε ή όχι!

Μπορούμε, λοιπόν, να καταλάβουμε την απροσμέτρητη και άνευ όρων αγάπη του Θεού! Αν η δικαιοσύνη του Θεού είχε εφαρμοστεί ... εμείς θα είχαμε συντελεσθεί αλλά δεν εξέλιπον οι οικτιρμοί αυτού (Θρήν.3:22). Ας προσέξουμε μιά μεγαλειώδη αλήθεια: Ποτέ δεν ελέγχῃ ότι ο Θεός συμφιλιώθηκε με τον άνθρωπο αλλά ότι ο άνθρωπος συμφιλιώνεται με τον Θεόν! Ο Θεός αγαπούσε πάντοτε τον άνθρωπον, ήθελε να είναι φίλος του και να τον ευλογεί. Μέσω του σταυρικού θανάτου του Ιησού Χριστού και της αναστάσεώς Του ο Θεός μας έδωσε νέα ζωή και ζωή αιώνιον! Μας συνεχώρησε με το έλεός Του! Μας έσωσε με τη χάρη Του! Μας αναγέννησε με το Πνεύμα Του το Άγιον! Μας έδωσε δύναμη κατά της αμαρτίας και των παθών μας! Πρόσθεσε πνευματικά χαρίσματα στη ζωή μας (1Ιωάν.2:25)! Χάριν της αγάπης Του ...μας προώρισε να γίνουμε σύμμορφοι της εικόνας του Υιού Του (Ρωμ.8:29)! «[...] τώρα είμεθα τέκνα Θεού, και έτι δεν εφανερώθη τι θέλομεν είσθαι· εξεύρομεν όμως ότι όταν φανερωθή, θέλομεν είσθαι όμοιοι με αυτόν, διότι θέλομεν ιδεί Αυτόν καθώς είναι» (1Ιωάν.3:2)! Καθώς εφορέσαμεν την εικόνα του χοϊκού, θέλομεν φορέσει και την εικόνα του επουρανίου (1Κορ.15:49)! Μας εκάλεσε διά του ευαγγελίου προς απόλαυσιν της δόξης του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού (2Θεσσαλ.2:14)! Οποίον ένδοξον μέλλον! Και ακόμη περισσότερο: «[...] Εις τον αγαπήσαντα

ημάς και λούσαντα ημάς από των αμαρτιών ημών με το αίμα αυτού, και όστις έκαμεν ημάς βασιλείς και ιερείς εις τον Θεόν και Πατέρα αυτού, εις αυτόν είη η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν» (Αποκ.1:5-6). Έκαμε τους πιστούς ναόν Θεού και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί μέσα τους (1Κορ.3:16)! Ναι! Κατοικητήριον του Θεού διά του Πνεύματος (Εφεσ.2:22)! ΕΑΝ ΔΕ ΤΕΚΝΑ και κληρονόμους, κληρονόμους μεν Θεού, συγκληρονόμους δε Χριστού! Εάν δεχθούμε να συμπάσχουμε, θα γείνουμε και συμμετοχοί της δόξης Αυτού (Ρωμ.8:17). Οι άγιοι θα κρίνουν τον κόσμον, ακόμη και αγγέλους (1Κορ.6:2-3)!

Αξίζαμε μια τέτοια μεταχείριση αγάπης και μάλιστα για έναν τόσον ένδοξον σκοπόν: Όχι, απολύτως όχι! Ο Θεός εξεδήλωσε την αγάπη Του: «...ότε ήμεθα έτι ασθενείς, απέθανε κατά τον ωρισμένον καιρόν υπέρ των ασεβών [.....] διότι ενώ ημείς ήμεθα έτι αμαρτωλοί, ο Χριστός απέθανεν υπέρ ημών [.....] διότι εάν εχθροί όντες εφιλώθημεν με τον Θεόν διά του θανάτου του Υιού αυτού, πολλώ, μάλλον φιλιωθέντες θέλομεν σωθή διά της ζωής αυτού» (Ρωμ.5:6-10). (Φαίνεται ότι ο απόστολος Παύλος την ώρα που έγραφε τις λέξεις «εχθροί όντες» θα είχε στον νουν του ότι υπήρξε μανιώδης εχθρός του Χριστού και των χριστιανών). Αυτό είναι το πιο ευχάριστο και ενθαρρυντικό μήνυμα για όλους και δη για εκείνους που είναι απελπισμένοι από τους εαυτούς τους. Στην προς Ρωμαίους 3:23-24 εδήλωσε, «επειδή πάντες ήμαρτον και υστερούνται της δόξης του Θεού, δικαιούνται δε δωρεάν με την χάριν αυτού διά της απολυτρώσεως της εν Χριστώ Ιησού». Γι' αυτό, ας πάρουμε θάρρος, διότι «Δεν είναι τώρα λοιπόν ουδεμία κατάκρισις εις τους ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΙΗΣΟΥ [...] » (Ρωμ.8:1).

Ο Παύλος, ένα παράδειγμα/υπόδειγμα του πραγματικού πιστού, 'επώλησε' τα πάντα, όλα τα προνόμιά του, θεωρώντας τα σκύβαλα, προκειμένου ν'«αγοράσει» τον πολύτιμον «μαργαρίτην», που ήταν ο Ιησούς Χριστός. Ο Παύλος εκαυχάτο εις τον σταυρόν του Χριστού, διότι ο Χριστός είχε υποφέρει γι'αυτόν! Τον αντικατέστησε στον σταυρόν, τον εξηγόρασε από τη δουλεία της αμαρτίας και τώρα μπορούσε να ζη μια αγία ζωή. Ο Παύλος είχε τώρα τη δύναμη να αντισταθεί στην αμαρτία και στα τεχνάσματα του Σατανά και να κάνει τα πάντα δια του ενδυναμώσαντός αυτόν Χριστού (Φιλιπ.4:13). Ο Σατανάς έχει ήδη ηττηθεί και δικαστεί (Ιωάν.16:11)! Ο Παύλος είχε μεταφερθεί από την εξουσία του Σατανά, από το σκοτάδι στο έξοχο φως του Ευαγγελίου του Χριστού δυνάμει της γλυκείας εξουσίας της χάριτος του Χριστού. Ο Θεός, με τη χάρη Του, είχε δώσει τους νόμους Του μέσα στην καρδιά του και τους είχε γράψει στη διάνοιά του (Εβρ.10:16 και 8:10). Γνώριζε ότι είχε αιώνιον ζωήν γιατί το όνομά του είχε γραφθεί στο Βιβλίο του Αμνού και ότι θα εβασίλευε μαζί Του, κ.λπ.! Και όλα αυτά διότι είχε ανταποκριθεί «ΕΚ ΚΑΡΔΙΑΣ» στις στοιχειώδεις απαιτήσεις του Θεού: Ειλικρινή μετάνοια και ανυπόκριτη πίστη! «Εκ ΚΑΡΔΙΑΣ» σημαίνει: Πλήρη παραχώρηση ΤΗΣ ΘΕΛΗΣΕΩΣ ΜΑΣ, ενέργεια και δράση με τη συνεργασία και οδηγία του Αγίου Πνεύματος!

Μία σύντομη παρατήρηση: Το γεγονός ότι ο Παύλος έλεγε ότι: «δαμάζω το σώμα μου και δουλαγωγώ, μήπως εις άλλους κηρύξας εγώ γείνω αδόκιμος» δεν αναφέρεται σε ενδεχομένη απώλεια της ψυχής του αλλά στο να μη γίνει αδόκιμος λόγω ελλείψεως πειθαρχίας του σώματός του αλλά και σε έλλειψη συνεπειάς στη ζωή του, πράγμα που μπορούσε να καταστήσει τη διακονία του μη παραγωγική (1Κορ.9:27)! Δαμάζω το σώμα μου και δουλαγωγώ δεν εσήμαινε επιθυμία της ψυχής του για την αμαρτία. Ο νόμος του Χριστού μέσα του δεν μπορούσε να συνυπάρχει με επιθυμία της ψυχής του για την αμαρτία. Τουναντίον έλεγε: «Μετά του Χριστού συνεσταυρώθην· ζω δε ουχί πλέον εγώ, αλλ' ο Χριστός ζη εν εμοί [...]» (Γαλ.2:20).

Υπάρχει ενώπιον του Θεού προσωποληψία; Καθόλου! Όλες τις ευλογίες που ο Παύλος έλαβε είναι επίσης ΚΑΙ ΔΙΚΕΣ ΜΑΣ υπό την προϋπόθεσιν ότι έχομε μετανοήσει ειλικρινά, παράγομε έργα άξια μετανοίας και έχομε θέσει την πλήρη εμπιστοσύνη μας στον Χριστόν! Εάν μπορούσα να επιτύχω τη δικαίωση και τη σωτηρία μου με τον Νόμον του Μωυσή ή με τα καλά μου έργα, τότε ο Χριστός σταυρώθηκε ματαιώς. Δια της πίστεως συνεσταυρώθην και συναπέθανα μετά του Χριστού και τώρα ζω με τον Χριστόν και διά τον Χριστόν. Η θυσία επί του σταυρού, το αίμα

του Χριστού, είναι η μόνη μου ελπίδα. Όταν ήμουν στη χειρότερη κατάσταση, ο Ιησούς έδωσε τη ζωή Του για να με σώσει.

4. Από εχθροί Του φίλοι Του και αδέρφια Του!

Ο Απόστολος Παύλος έγραψε: «Διότι μόλις υπέρ δικαίου θέλει αποθάνει τις· επειδή υπέρ του αγαθού ίσως και τολμά τις να αποθάνη· αλλ' ο Θεός δεικνύει την εαυτού αγάπην εις ημάς, διότι ενώ ημείς ήμεθα έτι αμαρτωλοί, ο Χριστός απέθανεν υπέρ ημών. Πολλώ μάλλον λοιπόν αφού εδικαιώθημεν τώρα διά του αίματος αυτού, θέλομεν σωθή από της οργής δι' αυτού. Διότι εάν εχθροί όντες εφιλώθημεν με τον Θεόν διά του θανάτου του Υιού αυτού, πολλώ, μάλλον φιλιωθέντες θέλομεν σωθή διά της ζωής αυτού· και ουχί μόνον τούτο, αλλά και καυχώμενοι εις τον Θεόν διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, διά του οποίου ελάβομεν τώρα την φιλίωσιν» (Ρωμ.5:7-11). Ναι, ο Ιησούς μάς αποκαλεί αδέρφια Του και φίλους Του (Λουκ.12:4, Ιωάν.15:5, Ματ.28:10, Ιωάν.20:17, Εβρ.2:12)!

Ναι, όταν είμασταν ακόμη νεκροί διά τας παραβάσεις και τας αμαρτίας μας... ο Θεός πλούσιος ων εις έλεος, διά την πολλήν αγάπην αυτού με την οποίαν ηγάπησεν ημάς, μας εξωποίησεν μετά του Χριστού· (κατά χάριν έχομε σωθεί) και μας συνανέστησε και μας συνεκάθισεν εν τοις επουρανίοις διά Ιησού Χριστού, διά να δείξη εις τους επερχομένους αιώνας τον υπερβάλλοντα πλούτον της χάριτος αυτού διά της προς ημάς αγαθότητος εν Χριστώ Ιησού. Διότι κατά χάριν έχομε σωθεί διά της πίστεως· και τούτο δεν είναι από εμάς, Θεού το δώρον· ουχί εκ των έργων μας, διά να μη καυηθούμε (Εφεσ.2:1-9).

Ο προφήτης Ησαΐας είπε: «Αυτός τώνοντι τας ασθενείας ημών εβάστασε και τας θλίψεις ημών επεφορτίσθη· ημείς δε ενομίσαμεν αυτόν τετραυματισμένον, πεπληγμένον υπό Θεού και τεταλαιπωρημένον. Αλλ' αυτός ετραυματίσθη διά τας παραβάσεις ημών, εταλαιπωρήθη διά τας ανομίας ημών· η τιμωρία, ήτις έφερε την ειρήνην ημών, ήτο επ' αυτόν· και διά των πληγών αυτού ημείς ιάθημεν. Πάντες ημείς επλανήθημεν ως πρόβατα· εστράφημεν έκαστος εις την οδόν αυτού· και ο Κύριος έθεσεν επ' αυτόν την ανομίαν πάντων ημών» (Ησα.53:4-6).

Υπάρχει κάτι άλλο που δεν πρέπει ποτέ να ξεχνούμε. Και αυτό είναι ότι «Έχοντες λοιπόν αρχιερέα μέγαν, όστις διήλθε τους ουρανούς, Ιησούν τον Υιόν του Θεού, ας κρατώμεν την ομολογίαν. Διότι δεν έχομεν αρχιερέα μη δυνάμενον να συμπαθήση εις τας ασθενείας ημών, αλλά πειρασθέντα κατά πάντα καθ' ομοιότητα ημών χωρίς αμαρτίας. Ας πλησιάζωμεν λοιπόν μετά παρησίας εις τον θρόνον της χάριτος, διά να λάβωμεν έλεος και να εύρωμεν χάριν προς βοήθειαν εν καιρώ γρείας» (Εβρ.4:14-16). Εάν ο Ιησούς, ο Υιός του Θεού, ο οποίος επειράσθη κατά πάντα καθ' ομοιότητά μας, χωρίς να αμαρτήσκει και μας έδωσε τη δυνατότητα να πλησιάζουμε με εμπιστοσύνη στον θρόνο της χάριτος, προκειμένου να να λάβωμεν έλεος και να εύρωμεν χάριν προς βοήθειαν εν καιρώ γρείας, δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούμε αυτά τα άνευ προηγουμένου προνόμια; Η λύτρωσή μας από τον Χριστόν δεν έχει μόνο σχέση με το παρελθόν των αμαρτιών μας αλλά και για αμαρτίες που δυνατόν να διαπράξουμε καθώς βαδίζομε στη χριστιανική μας ζωή: «Εάν ομολογώμεν τας αμαρτίας ημών, είναι πιστός και δίκαιος, ώστε να συγχωρήση εις ημάς τας αμαρτίας και καθαρίση ημάς από πάσης αδικίας» (1Ιωάν.1:9). Συγχωρεί τις αμαρτίες μας εάν τις ομολογούμε ειλικρινά! Η ειλικρινής εξομολόγηση των αμαρτιών μας συνοδεύεται πάντοτε από παραγωγή καλών έργων, αξίων της μετανοίας μας, αλλά και από ευλογίες του Αγίου Πνεύματος! Ο πόρνος της Κορίνθου συνεχωρήθη και συνέχισε την χριστιανική ζωή του επειδή μετενόησε! Την απόδειξη της μετανοίας του την διαβάζομε στα λόγια του Παύλου: «[...] διά να μη καταποθή ο τοιούτος υπό της υπερβαλλούσης λύπης» (2Κορ.2:7). Τί θα συνέβαινε εάν δεν μετενόει; Συνεπώς, **ΕΑΝ ΔΕΝ ΟΜΟΛΟΓΩΜΕΝ** τας αμαρτίας ημών περί των οποίων μας ελέγχει η συνείδησή μας, ο Θεός ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ να μας τις συγχωρεί! Συνεπώς, **ΠΡΟΣΟΧΗ!**

Συμπέρασμα: «Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, όστις κατά το πολύ έλεος αυτού ανεγέννησεν ημάς εις ελπίδα ζώσαν διά της αναστάσεως του Ιησού Χριστού εκ νεκρών» (1Πέτ.1:3). Μιά πραγματική νίκη! Η νίκη Του είναι και δική μας νίκη! Μπορούμε να απολαμβάνουμε τη νίκη στην προσωπική μας ζωή, **ΕΑΝ εμείς είμαστε σταθερά αποφασισμένοι να περπατήσουμε σύμφωνα με τις οδηγίες που μας έχουν δοθεί** στη Αποκάλυψη 12:11: «**Και αυτοί ενίκησαν αυτόν διά το αίμα του Αρνίου και διά τον λόγον της μαρτυρίας αυτών, και δεν ηγάπησαν την ψυχήν αυτών μέχρι θανάτου**». Πρέπει να κάνουμε δική μας, δια της πίστεως, τη νίκη του Χριστού στον Γολγοθά για να μπορούμε να νικήσουμε. Ο μεγάλος μας εχθρός έχει ηττηθεί. **Ο σταυρός είναι το μόνο όπλο κατά του Σατανά! Δεν πρέπει ποτέ να απομακρυνθούμε από τη θέση μας και τα προνόμιά μας εν Χριστώ. Διαφορετικά, θα χάσουμε τον δρόμον μας! Θα πρέπει, ως εκ τούτου, να ενδυναμούμεθα διά της χάριτος της εν Χριστώ Ιησού** (2Τιμ.2:1).

Κεφάλαιον 2

ΜΕΡΟΣ Α' : Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΩΤΗΡΙΑ

Προϋποθέσεις για τη σωτηρία μας (#2)

Καθώς συνεχίζουμε να μιλάμε για τη σωτηρία, η οποία μας προσεφέρθη υπό του Ιησού Χριστού, εθεώρησα αναγκαίον να προσθέσω τα ακόλουθα σημεία:

1. Η εορτή της θυσίας και της αναστάσεως του Χριστού: Πάσχα!

Κατά το Πάσχα εορτάζεται η θυσία και η ανάσταση του Χριστού. Η εορτή του Πάσχα είναι ένα μήνυμα ελπίδος και νίκης επί του θανάτου για να υπενθυμίζει ότι ο Χριστός έχει αναστηθεί από τους νεκρούς την τρίτη ημέρα μετά την σταύρωσή Του. **Δεν υπάρχει Πάσχα χωρίς τον Ιησούν αναστημένον!** Οι άπιστοι θεωρούν το θάνατο και την ανάσταση του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού ως μια τρέλα, οι πιστοί την δέχονται ως αλήθεια, και λαμβάνουν τη σωτηρία διά του ελέους και της χάριτος του Θεού. Και ας μη ξεχνούμε ποτέ εκείνο που είναι γραμμένο στην Αγία Γραφή με τρόπο πολύ επίσημο: **«Ὅστις πιστεύει εἰς τὸν Υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὅστις ὁμως ἀπειθεῖ εἰς τὸν Υἱὸν δὲν θέλει ἰδεῖ ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπάνω αὐτοῦ»** (Ιωάν.3:36).

Η είδηση ότι ο Ιησούς ήταν ζωντανός δεν θα έπρεπε να έχει εκπλήξει τους αποστόλους. Τους είχε ανακοινώσει πολλές φορές τη σταύρωση και την ανάστασή Του. Στην πραγματικότητα, σε πολλές περιπτώσεις, είχε ειπεί ότι ήθελε να πάει στην Ιερουσαλήμ, ότι επρόκειτο να θανατωθεί και να αναστηθεί, αν και οι μαθητές Του δεν πολυκατάλαβαν εκείνο τους είπε... Ο Ιησούς **«...παρεδόθη διά τας αμαρτίας ημών και ανέστη διά την δικαίωσιν ημών»** (Ρωμ.4:25). Δια του θανάτου Του, η θανατική ποινή έχει ήδη καταβληθεί για τις αμαρτίες μας:

- **«Ὁ Χριστός ἐξηγόρασεν ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος κατάρᾳ ὑπὲρ ἡμῶν...»** (Γαλ.3:13), και
- **«διότι τὸν μὴ γνωρίσαντα αμαρτίαν ἔκαμεν ὑπὲρ ἡμῶν αμαρτίαν, διὰ να γείνωμεν ἡμεῖς δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ δι' αὐτοῦ»** (2Κορ.5:21).

Με την ανάστασή Του, μας εδόθη μια ζωντανή ελπίδα. Αποτελεί το αποδεικτικό στοιχείο ότι οι υποσχέσεις Του είναι αληθείς (1Πέτ.1:3-5). Χωρίς ζωντανό Σωτήρα, δεν υπάρχει ελπίδα: **«ἀλλ' ἐάν ὁ Χριστός δὲν ἀνέστη, ματαία ἡ πίστις σας· ἐτι εἰσθε ἐν ταῖς αμαρτίαις ὑμῶν»** (1Κορ.15:17). Είναι εν ζωή! **«...Μὴ φοβοῦ· ἐγὼ εἰμαι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος καὶ ὁ ζων, καὶ ἐγείνα νεκρός, καὶ ἰδοῦ, εἰμαι ζων εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων...»** (Αποκ.1:17-18).

2. Η ανάσταση του Ιησού έλαβε χώρα! Οι πιστοί περιμένουν την ανάστασή τους!

Το Πάσχα συμβολίζει την αγάπη του Θεού και την υπόσχεση ότι οι άνθρωποι πρόκειται και εκείνοι να αναστηθούν από τους νεκρούς: **«Καὶ θέλουσιν ἀπέλθει οὗτοι μὲν εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον»** (Ματ.25:46). Η σημασία της αναστάσεως είναι εξίσου σπουδαία όσον και αυτή του θανάτου Του! Ωστόσο, είναι ζων! **«καὶ ὁ ζων, καὶ ἐγείνα νεκρός, καὶ ἰδοῦ, εἰμαι ζων εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν, καὶ ἔχω τὰ κλειδιά τοῦ ἄδου καὶ τοῦ θανάτου»** (Αποκ.1:18). Τί ασύγκριτη νίκη για τον Ίδιο, **ἀλλὰ καὶ γὰρ ὅλους τοὺς γνήσιους πιστοὺς!** Θα ζήσουμε μαζί Του για πάντα! Αλληλούια! Οι κοιμηθέντες εν Χριστῷ είναι πίο ευτυχείς από εμάς! Τους έχει εξαλείψει τα δάκρυα (Αποκ.7:17 και 21:4)! Αναπαύονται από τους κόπους τους τα δε έργα τους τούς ακολουθούν: **Ὅχι τόσον οἱ θρησκευτικὲς τοὺς δραστηριότητες ὅσον ὁ χριστιανικὸς τοὺς χαρακτήρας:** Η ειλικρινής τους μετάνοια, η ανυπόκριτη πίστη τους, το ταπεινό και συγχωρητικό τους πνεύμα, η ευθύτητα και η καθαρότητα της καρδιάς τους, το φιλόξενο πνεύμα τους, η αγάπη τους για την αλήθεια και για τους ελέγχους του Αγίου Πνεύματος, η εκ καρδιάς παραχώρησή τους στην Κυριότητα του Ιησού, η αγγόγγυστος υπομονή τους, το νικηφόρο πνεύμα

τους και πάνω από όλα εάν δεν έζησαν για τον εαυτόν τους αλλά για τον Χριστόν και τους συνανθρώπους τους.

3. Η σωτηρία μας δεν οφείλεται σε άγγελο ή αρχάγγελο αλλά μόνον στον Ιησούν Χριστόν

Ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού είναι πάνω από όλους τους αγγέλους και αρχαγγέλους! (Εβρ.1:4-5). Ο Ιησούς ενίκησε τον Σατανά. Ο νικητής είναι ο Χριστός, και οι νικηθέντες είναι ο Σατανάς και ο θάνατος. Η νίκη Του δεν ήταν για τον ΊΔΙΟΝ αλλά για εμάς... Για εσάς και για εμένα! Για εσάς και για εμένα, ώστε οι αμαρτίες μας να μπορέσουν να διαγραφούν και να κληρονομήσουμε αιώνια ζωή! Και αυτό έγινε με σκοπό να μας αποκαταστήσει στην προτέρα μας κατάσταση πριν από την πτώση του ανθρωπίνου γένους στην αμαρτία. **Η νίκη Του έγινε και δική μας νίκη!** Μας αναμένει η ανάσταση! «Μη θαυμάζετε τούτο· διότι έρχεται ώρα, καθ' ην πάντες οι εν τοις μνημείοις θέλουσιν ακούσει την φωνήν αυτού, και θέλουσιν εξέλθει οι πράξαντες τα αγαθά εις ανάστασιν ζωής, οι δε πράξαντες τα φαύλα εις ανάστασιν κρίσεως» (Ιωάν.5:28-29).

Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός μας διαβεβαίωσε ότι ο άρχων του κόσμου τούτου, που είναι ο Σατανάς, δεν είχε τίποτε μέσα Του (Ιωάν.14:30). Στις ημέρες του θανάτου Του και της αναστάσεώς Του, η κρίση αυτού του κόσμου έλαβε χώρα και ο άρχων αυτού του κόσμου εξεβλήθη (Ιωάν.12:31), πράγμα που θα πάρει και την τελικήν του μορφή. Το Άγιον Πνεύμα το επιβεβαίωσε στη δευτέρα προς Θεσσαλονικείς κεφ.2 και εδ.8, με την πέννα του Αποστόλου Παύλου ότι, «[...] τότε θέλει αποκαλυφθή ο άνομος, τον οποίον ο Κύριος θέλει απολέσει με το πνεύμα του στόματος αυτού και θέλει εξαφανίσει με την επιφάνειαν της παρουσίας αυτού».

4. Ο Ιησούς Χριστός είναι ο ΜΟΝΟΣ Μεσίτης μεταξύ Θεού και ανθρώπου

Ο Ιησούς, προκειμένου να επιτύχει τον σκοπόν Του, εμέθεξε και αυτός παρομοίως από σαρκός και αίματος, διά να καταργήση διά του θανάτου τον έχοντα το κράτος του θανάτου, τουτέστι τον διάβολον, και να ελευθερώσει εκείνους, όσοι διά τον φόβον του θανάτου ήσαν διά παντός του βίου υποκείμενοι εις την δουλειάν (Εβρ.2:14-15). Και για άλλη μια φορά, πληροφορούμεθα από τα χείλη του αποστόλου Ιωάννου ότι διά τούτο εφανερώθη ο Υιός του Θεού, διά να καταστρέψη τα έργα του διαβόλου, ο οποίος αμαρτάνει εξαρχής (1Ιωάν.3:8). Και πάλιν, ο ίδιος απόστολος μάς ενημέρωσε προφητικώς ότι ο Σατανάς, ο πλανών τους ανθρώπους, θα ριφθή εις την λίμνην του πυρός και του θείου με το θηρίον και τον ψευδοπροφήτην, και θα βασανίζονται ημέρα και νύχτα στους αιώνες των αιώνων (Αποκ.20:10).

Συμπέρασμα: Ούτε άγγελος ούτε ανδρας ούτε γυναίκα απέθαναν υπέρ ημών! **Ο αποκλειστικός μεσολαβητής είναι, λοιπόν, ο Ιησούς Χριστός!** **ΌΧΙ** η κατά σάρκα ευλογημένη Μητέρα Του, **ΌΧΙ** κάποιο αγγελικό πρόσωπο, και **ΌΧΙ** κάποιος άγιος, **ΌΧΙ** η Μητέρα εκκλησία, **ΌΧΙ** οποιαδήποτε «θαυματοργός εικόνα» κ.λπ.! Όλοι όσοι προσεύχονται στον Θεόν εν τω ονόματι της Μητρός Του Ιησού Χριστού ή με τη διαμεσολάβηση εκλειπόντων αγίων ή μέσω ενός είδους υποτιθεμένης «θαυματοργού εικόνας» είναι σε τρομερή πλάνη! Ατιμάζουν τον Ιησούν Χριστόν, ο οποίος είναι ο μόνος μεσολαβητής μεταξύ ημών και του ουρανού Πατέρα μας (1Τιμ.2:5)!

Επιτρέψτε μου να επαναλάβω, εν μέρει, αυτό που είπα πριν: «όστις εν μορφή Θεού υπάρχων, δεν ενόμισεν αρπαγήν το να ήναι ίσα με τον Θεόν, αλλ' εαυτόν εκένωσε λαβών δούλου μορφήν, γενόμενος όμοιος με τους ανθρώπους, και ευρεθείς κατά το σχήμα ως άνθρωπος, εταπεινώσεν εαυτόν γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού [...]» (Φίλιπ.2:6-11). Τί πνεύμα ταπεινώσεως και αυτοθυσίας! Προσέξατε, παρακαλώ, πώς ο απόστολος Παύλος προτρέπει τους πιστούς να είναι εξοπλισμένοι με το ίδιο πνεύμα: «κάμετε πλήρη την χαράν μου, να φρονήτε το αυτό, έχοντες την αυτήν αγάπην, όντες ομόψυχοι και ομόφρονες, μη πράττοντες μηδέν εξ αντιζηλίας ή κενοδοξίας, αλλ' εν ταπεινοφροσύνη θεωρούντες αλλήλους υπερέχοντας εαυτών. Μη αποβλέπετε έκαστος τα εαυτού, αλλ' έκαστος και τα των άλλων. Το αυτό δε φρόνημα έστω εν υμίν, το οποίον ήτο και εν τω Χριστώ Ιησού» (Φίλιπ.2:2-5).

5. Ο θρίαμβος του Χριστού έχει επιτευχθεί με την έκχυση του αίματός Του

Ναι! Με το αίμα Του το οποίο έχυσε στο σταυρό μέσα στο οποίο δεν κυκλοφορούσε αμαρτία... Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον ο θάνατος και ο Σατανάς δεν μπορούσαν να Τον κρατήσουν. Οι άνθρωποι Τον έβρισαν, Τον εκτύπησαν, Τον επλήγωσαν, Τον έφτυσαν, Τον περιφρόνησαν, αλλ' Εκείνος δεν τα λογάριασε ως εμπόδιο. Εξήλθε νικών και διά να νικήσει. Έλαβε τη σάρκα μας, και ευρεθείς κατά το σχήμα ως άνθρωπος, εταπείνωσεν εαυτόν γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού (Φιλιπ.2:8). Εμείς με τη σειρά μας, μπορούμε να αναδειχθούμε νικητές και περισσότερον από νικητές, αν κάνουμε καλή χρήση του αίματός Του, εάν χρησιμοποιούμε καλώς τον Άγιον Λόγον Του, εάν διακηρύττουμε τον λόγον Του, εάν μιμηθούμε την απόφασή Του να κάνουμε «ό,τι κι'αν μας στοιχίσει» ... Δεν υπάρχει άλλος τρόπος για εμάς να υπερνικήμεν παρά μόνον όταν μάθουμε να αντιστεκόμαστε μέχρις αίματος αγωνιζόμενοι κατά της αμαρτίας (Εβρ.12:4). Οι έχοντες ώτα διά να ακούουν ας ακούσουν... Εάν περιπλανηθούμε, ας επιστρέψουμε στην πρώτη αγάπη μας, ας επιτρέψουμε στον σταυρόν του Ιησού Χριστού.

Η βασιλεία Του ποτέ δεν θα παρέλθει! Θα συντρίψει και θα εξαλείψει όλα τα βασίλεια αλλά η δική Του εξουσία θα είναι αιώνιος (Δαν.2:44)! Όλοι οι λαοί, τα έθνη και αι γλώσσαι θα τον λατρεύουν· η εξουσία Του είναι εξουσία αιώνιος, η οποία δεν θα παρέλθει, και η βασιλεία Του δεν θα φθαρή (Δαν.7:14).

6. Ο κατ'έξοχόν δρόμος της σωτηρίας και της πνευματικής αναπτύξεως!

Στις προηγούμενες σελίδες αναφερθήκαμε στον τρόπο με τον οποίον ο άνθρωπος μπορεί να σωθεί: Με τη μετάνοια και την πίστη! Θα ήθελα, τώρα, να τονίσω το σημείο αυτό και να το καταστήσω ολίγον τι σαφέστερον. Είναι γραμμένο: «...επληρώθη ο καιρός και επλησίασεν η βασιλεία του Θεού· μετανοείτε και πιστεύετε εις το ευαγγέλιον» (Μάρκ.1:15). Ο απόστολος Πέτρος, στην πρώτη του ομιλία προς το πλήθος μετά την ανάσταση του Χριστού, εδήλωσε, μεταξύ άλλων: «... **Μετανοήσατε, και ας βαπτισθή έκαστος υμών εις το όνομα του Ιησού Χριστού εις άφεσιν αμαρτιών, και θέλετε λάβει την δωρεάν του Αγίου Πνεύματος**» (Πράξεις 2:38). Κατά τη δευτέρα ομιλία του, όπως καταγράφεται στο βιβλίο των Πράξεων, είπε: «**Μετανοήσατε λοιπόν και επιστρέψατε, διά να εξαλειφθώσιν αι αμαρτίαι σας, διά να έλθωσι καιροί αναψυχής από της παρουσίας του Κυρίου, και αποστείλιν τον προκεκηρυγμένον εις εσάς Ιησούν Χριστόν, τον οποίον πρέπει να δεχθή ο ουρανός μέχρι των καιρών της αποκαταστάσεως πάντων, όσα ελάλησεν ο Θεός απ' αιώνος διά στόματος πάντων των αγίων αυτού προφητών[...]** Προς εσάς πρώτον ο Θεός αναστήσας τον Υιόν αυτού Ιησούν απέστειλεν αυτόν διά να σας ευλογή όταν επιστρέφητε (ενεστώς διαρκείας) έκαστος από των πονηριών υμών» (Πράξεις 3:19-26). Με άλλα λόγια: **Όταν υπάρχει μετάνοια ακολουθούν ευλογίες!** Και, σε άλλη ευκαιρία, είπε: «**Και δεν υπάρχει δι' ουδενός άλλου η σωτηρία· διότι ούτε όνομα άλλο είναι υπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων, διά του οποίου πρέπει να σωθώμεν**» (Πράξεις 4:12).

Αυτός είναι ο μόνος και ο καλύτερος τρόπος για να σωθούμε, για να σημειώνουμε πρόοδο στην πνευματική ζωή, για να τιμούμε τον Θεόν και για να κάνουμε δικαιοσύνη προς Αυτόν! Στην πραγματικότητα, αδικία προς τον Θεόν δεν είναι παρά η έλλειψη εμπιστοσύνης ή πίστεως στο πρόσωπό Του: «... όστις δεν πιστεύει εις τον Θεόν (δηλ. στον λόγον Του), **έκαμεν αυτόν ψεύστην**» (1Ιωάν.5:10). Ατιμάζει τον Θεόν! Διαπράττει αδικίαν όσον αφορά την ειλικρίνεια, την καλοσύνη και την αγάπη Του για τον άνθρωπον! Απιστία προς τον Θεόν ισοδυναμεί με αδικία, η δε πίστη ή η εμπιστοσύνη στο πρόσωπόν Του ισοδυναμεί με δικαιοσύνη. Ομοίως, η πίστη στις εντολές ή τις υποσχέσεις του Θεού και η εμπιστοσύνη στον χαρακτήρα Του λογίζονται ως δικαιοσύνη. Αν πιστεύουμε στους λόγους Του, τότε κάνομε μια πράξη δικαιοσύνης και Τον τιμούμε! Αυτό είναι το πνεύμα των λόγων της Γραφής: «**Και επίστευσεν εις τον Κύριον· και ελογίσθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην**» (Γεν.15:6). Επίσης, κάνομε δικαιοσύνη λέγοντες την αλήθεια στον Θεόν μέσα στην καρδιά μας και στους εαυτούς μας όσον αφορά τις αμαρτίες μας και την αμαρτωλή μας φύση.

7. Προϋποθέσεις για τη σωτηρία μας (σχηματικός):

- a) «Ότι εάν ομολογήσης διά του στόματός σου τον Κύριον Ιησούν, και πιστεύσης εν τη καρδία σου ότι ο Θεός ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών, θέλεις σωθή· διότι με την καρδίαν πιστεύει τις προς δικαιοσύνην, και με το στόμα γίνεται ομολογία προς σωτηρίαν. Διότι λέγει η γραφή· Πας ο πιστεύων επ' αυτόν δεν θέλει καταισχυνθή» (Ρωμ.10:9-11)
- b) “...θέλεις αγαπά Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδίας σου, και εξ όλης της ψυχής σου, και εξ όλης της διανοίας σου, και εξ όλης της δυνάμεώς σου· αύτη είναι η πρώτη εντολή” (Μάρκ.12:30). Η πρώτη και μεγαλύτερη εντολή σημαίνει ότι **ο Χριστός πρέπει να έχει όλες τις προτεραιότητες... ΜΑΜΩΝΑΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΣΥΜΒΙΒΑΖΟΝΤΑΙ!**
- c) «Τότε ο Ιησούς είπε προς τους μαθητάς αυτού· Εάν τις θέλη να έλθη οπίσω μου, ας απαρνηθή εαυτόν και ας σηκώση τον σταυρόν αυτού και ας με ακολουθή. Διότι όστις θέλει να σώση την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν· και όστις απολέση την ζωήν αυτού ένεκεν εμού, θέλει ευρεί αυτήν. Επειδή τι ωφελείται άνθρωπος εάν τον κόσμον όλον κερδήση, την δε ψυχήν αυτού ζημιωθή; ή τι θέλει δώσει άνθρωπος εις ανταλλαγήν της ψυχής αυτού; Διότι μέλλει ο Υιός του ανθρώπου να έλθη εν τη δόξη του Πατρός αυτού μετά των αγγέλων αυτού, και τότε θέλει αποδώσει εις έκαστον κατά την πράξιν αυτού » (Ματ.16:24-27).
- d) «Πάλιν ομοία είναι η βασιλεία των ουρανών με άνθρωπον έμπορον ζητούντα καλούς μαργαρίτας· όστις ευρών ένα πολύτιμον μαργαρίτην, υπήγε και επώλησε πάντα όσα είχε και ηγόρασεν αυτόν» (Ματ.13:45-46).
- e) «Όστις αγαπά πατέρα ή μητέρα υπέρ εμέ, δεν είναι άξιός εμού· και όστις αγαπά υιόν ή θυγατέρα υπέρ εμέ, δεν είναι άξιός εμού» (Ματ.10:37). Ποίος λοιπόν δεν είναι άξιός Αυτού; Ποίος λοιπόν αποκλείεται;

8. Ένα πολύ μικρό μέρος από την προσωπική μου μαρτυρία

Η επιστροφή μου στον Θεόν βασίστηκε στο θέμα του θανάτου και της αναστάσεως του Χριστού. Ο Θεός με οδήγησε κατά τρόπον, ώστε η πίστη μου να βασίζεται στα πλέον θεμελιώδη σημεία της χριστιανικής πίστεως: Αυτά είναι η θαυματουργική γέννηση του Ιησού Χριστού από την παρθένο Μαρία, ο θάνατός Του και η ανάστασή Του! Μου ήταν πολύ δύσκολο να δεχθώ τη γέννηση του Χριστού από παρθένο! Μια άλλη σημαντική δυσκολία για μένα ήταν να δεχθώ την αυθεντικότητα της Βίβλου και την ανάσταση του Χριστού, διότι είναι γραμμένο: «και αν ο Χριστός δεν ανέστη, μάταιον άρα είναι το κήρυγμα ημών, ματαία δε και η πίστις σας..... **αλλ' εάν ο Χριστός δεν ανέστη, ματαία η πίστις σας· έτι είσθε εν ταις αμαρτίαις υμών**» (1Κορ.15:14, 17). Όταν τελικά επείσθην για:

- την αυθεντικότητα της Βίβλου (ιδιαίτερος μέσω των μεσσιανικών προφητειών, αλλά και από τα αδιαμφισβήτητα ιστορικά εξωβιβλικά γεγονότα σχετικά με τον βίον του Ιησού και τη ζωή του λαού Ισραήλ), και
- την ανάσταση του Ιησού,

η ψυχή μου κατελήφθη από θαυμασμό, σεβασμό, φόβο και τρόμο. Οι ιστορικές αποδείξεις, ενωμένες με την «bona fide» (καλή πίστη) ενός ανθρώπου απλής και καλής θελήσεως, με βοήθησαν να συλλάβω το αντικείμενο της πίστεως, που είναι ο Ίδιος ο Ιησούς. Η έρευνά μου μετετράπη σε βεβαιότητες... και σε έργα πίστεως!

Όλη η ζωή μου άλλαξε! Το σκότος αντικατεστάθη από το φως του Ευαγγελίου. Συνειδητοποίησα ότι χρειαζόταν περισσότερη «πίστη» να είναι κανείς ένας ηλίθιος άπιστος και άθεος, όπως ήμουν εγώ, παρά να είμαι ένας σοβαρός πιστός. Τότε, έπεσα στα γόνατα μου, αρχές Νοεμβρίου του 1952, και ζήτησα από τον Θεόν τη συγχώρεση των αμαρτιών μου και τη σωτηρία της ψυχής μου, με βάση το χωρίο: «Ότι εάν ομολογήσης διά του στόματός σου τον Κύριον Ιησούν, και πιστεύσης εν τη καρδία σου ότι ο Θεός ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών, θέλεις σωθή» (Ρωμ.10:9).

Γνωρίζω πολύ καλά ότι ο Θεός δεν έδωσε σημασία τόσο στην εξαιρετικά περιορισμένη γνώση που είχα για Εκείνον και το θέλημά Του, όσον και στην πολύ περιορισμένη γνώση που είχα σχετικά με τον εαυτόν μου, αλλά δέχθηκε την «παραχώρησή μου» σ' Αυτόν, ακριβώς όπως ήμουν. Γνώριζε ότι είχα δώσει, με μια παιδική απλότητα, ειλικρίνεια και εντιμότητα παν ό,τι ήμουν και ό, τι είχα. Δεν εκράτησα ένα «κλειδί» για τον εαυτόν μου «σε περίπτωση που...». Με συγχώρησε και με έσωσε για τώρα και για την αιωνιότητα! Έκτοτε «οργάνωσε» ένα μεγάλο αριθμό δοκιμασιών και θλίψεων που δεν θα μπορούσα ποτέ να φανταστώ, αλλά επίσης και σχεδίασε και υλοποίησε ευλογίες, τόσο υλικές όσον και πνευματικές, πέραν πάσης φαντασίας μου! Ταπεινώθηκα ενώπιόν Του όχι τόσο από τις πολλές αποτυχίες μου όσον από τις ευλογίες που ο Εκείνος μού έδωσε με το έλεός Του και τη χάρη Του και που δεν άξιζα! Το μόνο πράγμα που έκανα από την ημέρα της επιστροφής μου ήταν να μελετώ τον λόγον Του και να προσπαθώ με όλη μου την καρδιά και την ειλικρίνεια να τον εφαρμόζω στη ζωή μου με φόβο Θεού. Τα λόγια κλειδιά μου ήταν: *«Γιάννη, μετανόει αληθινά μέσα στη καρδιά σου για τις αμαρτίες, παραλείψεις σου και τις τις ατέλειές σου»*. Τώρα, θα ήθελα να μάθω πώς με βλέπει, αλλά, ανεξάρτητα από αυτή την ευχή μου, δεν έχω σταματήσει να προσπαθώ να κάνω το καλύτερο δυνατό με βαθιά ευγνωμοσύνη.

Η προσευχή μου είναι για όλους μας να γνωρίσουμε την αγάπην του Χριστού την υπερβαίνουσαν πάσαν γνώσιν, διά να πληρωθούμε με όλον το πλήρωμα του Θεού. (Εφεσ.3:19)

Κεφάλαιον 3

ΜΕΡΟΣ Α': Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΩΤΗΡΙΑ

Ευεργετικά επίγεια και αιώνια αποτελέσματα της σωτηρίας μας (#3)

Το κεντρικό μήνυμα της Βίβλου είναι ο λυτρωτικός θάνατος του Χριστού στο σταυρό και η ανάστασή Του. Η Αγία Γραφή λέγει ότι «...**απεδείχθη Υιός Θεού εν δυνάμει κατά το πνεύμα της αγιωσύνης διά της εκ νεκρών αναστάσεως, Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών**» (Ρωμ.1:4). Απέθανε στη θέση μας, ώστε να μπορούμε να σωθούμε από την κρίση του Θεού. **Η ανάσταση του Χριστού αποτελεί τη σφραγίδα της επιδοκιμασίας του Θεού** ότι ο Χριστός επλήρωσε με το αίμα της θυσίας Του τις αμαρτίες μας. Η ανάσταση είναι η απόδειξη της δικαίωσης, η οποία μας ελογίσθη, της συμφιλίωσης και της ειρήνης μας με τον Θεόν. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται από τα κατωτέρω εδάφια: «**Δεν εγράφη δε δι' αυτόν μόνον, ότι ελογίσθη εις αυτόν, αλλά και δι' ημάς, εις τους οποίους μέλλει να λογισθή, τους πιστεύοντας εις τον αναστήσαντα εκ νεκρών Ιησούν τον Κύριον ημών, όστις παρεδόθη διά τας αμαρτίας ημών και ανέστη διά την δικαίωσιν ημών. Δικαιωθέντες λοιπόν εκ πίστεως, έχομεν ειρήνην προς τον Θεόν διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, διά του οποίου ελάβομεν και την είσοδον διά της πίστεως εις την χάριν ταύτην, εις την οποίαν ιστάμεθα και καυχώμεθα εις την ελπίδα της δόξης του Θεού**» (Ρωμ.4:23-5:2).

Όταν ο Ιησούς ήταν στο σταυρό, εφώναξε: «**TETEΛΕΣΤΑΙ**» (Ιωάν.19:30)! Το έργο της σωτηρίας μας το οποίον είχε έλθει να πραγματοποιήσει είχε ολοκληρωθεί, προσφέροντας τον εαυτόν Του (Ησα.53:12· Ιωάν.10:11· Ρωμ.5:6), σύμφωνα με τις οδηγίες του Πατέρα Του. Με τον τρόπον αυτόν, η δικαιοσύνη του Θεού και η αγάπη Του για εμάς εξεδηλώθησαν: «**Έλεος και αλήθεια συναπηντήθησαν· δικαιοσύνη και ειρήνη εφιλήθησαν**» (Ψαλ.85:10). Στο σταυρό, η αυστηρότης, η δικαιοσύνη και η αγάπη Του Θεού φανερώθηκαν... Ο σταυρός του Ιησού Χριστού έγινε τόπος συναντήσεως και συμφιλίωσης του ανθρώπου με τον Θεόν. Η αποστολή του Χριστού έχει επιτευχθεί! Η αποστολή Του ήταν να σώσει όσους δεν ήταν άξιοι (τους αδύναμους, τους αμαρτωλούς ακόμη και τους εχθρούς Του όπως εσένα και εμένα), υπό την προϋπόθεση ότι **θα θέλαμε μετανοήσουμε και να πιστεύσουμε ειλικρινά σ'Αυτόν**. Η ποινή της αμαρτίας έχει καταβληθεί στο σύνολό της και ο άνθρωπος μπορεί να γίνει αποδεκτός από τον Θεόν. Πόσον όμως είναι λυπηρόν να βλέπει κανείς ανθρώπους να προσπαθούν να «σώσουν» τους εαυτούς τους με τα καλά τους έργα! Προσπαθούν να επιτύχουν ό,τι έχει ήδη επιτευχθεί ενώ η σωτηρία τους εξαρτάται από εκείνο που ο Ιησούς έκανε! Προσπαθούν να ανοίξουν μια πόρτα ανοιχτή! Η απονομή χάριτος δεν χορηγείται παρά μόνο βάσει της θυσίας του Χριστού επί του σταυρού! Αυτό είναι το θαύμα της θείας χάριτος!

Ο θάνατος του Ιησού Χριστού δεν ήταν ένα τυχαίο γεγονός ενός κοινού ανθρώπου. Υπήρξε ο θάνατος ενός συγκεκριμένου «ανθρώπου» σε μια ορισμένη περίοδο της ιστορίας, που είχε αποφασισθεί εκ των προτέρων, πριν ο κόσμος δημιουργηθεί, για τη σωτηρία του κόσμου και επραγματοποιήθη όταν ήλθε ο καιρός: «**και ευρεθείς κατά το σχήμα ως άνθρωπος, εταπείνωσεν εαυτόν γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού**» (Φίλιπ.2:8). Ήταν... **το Αρνίον το εσφαγμένον από καταβολής κόσμου** (Αποκ.13:8) για τη σωτηρία μας. Η δόξα της σωτηρίας ανήκει: «...**Εις τον αγαπήσαντα ημάς και λούσαντα ημάς από των αμαρτιών ημών με το αίμα αυτού**» (Αποκ.1:5). **Όλα αυτά έχουν πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις Ιερές Γραφές!** Έτσι, έχει αποδειχθεί ότι «**Όλη η γραφή είναι θεόπνευστος και ωφέλιμος προς διδασκαλίαν, προς έλεγχον, προς επανόρθωσιν, προς εκπαίδευσιν την μετά της δικαιοσύνης**» (2Τιμ.3:16).

Εάν συνεσταυρώθημεν μετά του Ιησού διά της πίστεως, τότε είμαστε νεκροί ως προς τον κόσμον και το χρέος μας δεν υπάρχει πλέον! Δεν μπορείτε να πείτε σε ένα νεκρό άνθρωπο:

Οφείλεις ή δεν οφείλεις. Έχει απαλλαγεί από τον ΝΟΜΟΝ και πέρασε σε έναν άλλον κόσμο όπου ο ΝΟΜΟΣ δεν μπορεί να τον ακολουθήσει. Ο Θεός έχει εξαλείψει «το καθ' ημών χειρόγραφον, συνιστάμενον εις διατάγματα, το οποίον ήτο εναντίον εις ημάς, και αφήρεσεν αυτό εκ του μέσου, προσηλώσας αυτό επί του σταυρού· και απογυμνώσας τας αρχάς και τας εξουσίας, παρεδειγμάτισε παρρησία, θριαμβεύσας κατ' αυτών επ' αυτού» (Κολ.2:14-15). Αποτελεί ένα καλό μήνυμα για όλους εκείνους που είναι απογοητευμένοι από τους εαυτούς τους. Ο νόμος μ'εθανάτωσε πνευματικώς και με ανάγκασε να αναζητήσω καταφύγιο στον Χριστόν. Δεν πρέπει, λοιπόν, να έχουμε τα μάτια μας εστραμμένα στους εαυτούς μας, αλλά πρέπει να αποβλέπουμε στον Κύριόν μας τον Ιησούν τον αρχηγόν και τελειωτήν της πίστεώς μας (Εβρ.12:2), ο Οποίος απέθανεν υπέρ πάντων, διά να μη ζουν πλέον δι' εαυτούς οι ζώντες, αλλά διά τον αποθανόντα και αναστάντα υπέρ αυτών. (2Κορ.5:15). Είμεθα, συνεπώς, νέα κτίσματα... τα πάντα έγιναν νέα για εμάς (2Κορ.5:17).

1. Η ανάσταση του Χριστού και τα αιώνια αποτελέσματά της

Μόνον ένας άνθρωπος έχει νικήσει τον θάνατο ... Αυτό το πρόσωπο είναι ο Ιησούς Χριστός. Είναι ζων και συντόμως, μια μέρα, κάθε αληθής πιστός θα ζήσει μαζί Του αιωνίως! Ο θάνατος δεν είναι πλέον η τελευταία λέξη. Η ήττα του Σατανά ήταν προφητευμένη από την αυγή της ανθρωπότητας! Στο βιβλίο της Γενέσεως 3:15, είναι γραμμένο: «και έχθραν θέλω στήσει αναμέσον σου και της γυναικός, και αναμέσον του σπέρματός σου και του σπέρματος αυτής· αυτό θέλει σου συντρίψει την κεφαλήν, και συ θέλεις κεντήσαι την πτέρναν αυτού» **Το σχέδιο του ελέους και της χάριτος Θεού είχε συλληφθεί απ'αιώνος.** Παρά τις δυσκολίες, την έχθρα του ανθρώπου, την αιματοχυσία όλων των εποχών, την αποστασία, κ.λπ., τίποτα δεν μπόρεσε να σταματήσει τον Θεόν από την εκπλήρωση των σχεδίων Του. Η ανάσταση του Ιησού δεν ήταν ένα τυχαίο γεγονός. Είχε προλεχθεί από τους προφήτες (Ψαλ.16:10· Πράξ.1:22) και από τον ίδιο τον Ιησούν! (Ματ.20:19· Μάρκ.9:9· 14:28· Ιωάν.2:19-22). Συνεπώς, τα γραπτά της Παλαιάς Διαθήκης και τα λόγια του Ιησού εξεπληρώθησαν (Λουκ.24:45-46) και αποτελούν την απόδειξη, πράγμα που ανέφερα στο προηγούμενο Κεφάλαιο, ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού (Ψαλ.2:7· Πράξ.13:33· Ρωμ.1:4), η δε Αγία Γραφή θεόπνευστος (2Τιμ.3:16)!

Η Αγία Γραφή μας λέγει ότι εμφανίστηκε μετά την ανάσταση Του στη Μαρία τη Μαгдаληνή, σε ορισμένο αριθμό άλλων γυναικών, στους αποστόλους και σε πολλούς άλλους πιστούς, ακόμα και στον Παύλον, ο οποίος εδίδωκε την εκκλησία του Χριστού! Επιπλέον, η ανάσταση του Κυρίου μας επιβεβαιώθηκε από αγγέλους (Ματ.28:5-7· Λουκ.24:4-7), από τους αποστόλους (Πράξ.1:22· 2:32· 3:15· 4:33) και ακόμα και από τους εχθρούς Του (Ματ.28:11-15). Η ανάστασή Του ακολουθήθηκε από την ανάληψή Του (Πράξ.4:10-11· Ρωμ.8:34· Εφεσ.1:20· Φίλιπ.2:9-10). Έδωσε, κατ' αυτόν τον τρόπον, πολλές αδιάψευστες αποδείξεις! Επομένως: «τις θέλει είσθαι ο κατακρίνων; Χριστός ο αποθανών, μάλλον δε και αναστάς, όστις και είναι εν τη δεξιά του Θεού, όστις και μεσιτεύει υπέρ ημών» (Ρωμ.8:34).

Αν ο Χριστός δεν είχε σταυρωθεί και αναστηθεί εκ νεκρών, οι αμαρτίες μας δεν θα μπορούσαν να συγχωρηθούν (1Κορ.15:17) και ο Θεός δεν θα μπορούσε να μας δικαιώσει (Ρωμ.4:25· 8:34). Το έργο του Χριστού στο σταυρό και η ανάστασή Του είναι η βάση της ζωντανής ελπίδος μας και για τη δική μας ανάσταση (1Κορ.15:19· 1Πέτ.1:3). Έτσι, μπορούμε να κηρύττουμε τα καλά νέα με παρρησία και αξιοπιστία. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι θα έλθη πάλι να παραλάβει τους ιδικούς Του! Δεν θα πρέπει, επιπλέον, να ξεχνούμε ότι το έργο του Χριστού έχει αποτελέσματα πολύ πιο εκτεταμένα: «Και δι' αυτού να συνδιαλλάξη τα πάντα προς εαυτόν, ειρηνοποιήσας διά του αίματος του σταυρού αυτού, δι' αυτού, είτε τα επί της γης είτε τα εν τοις ουρανοίς» (Κολ.1:20)!

2. Η αποκατάσταση της σχέσεώς μας με τον Θεόν και μεταξύ των ανθρώπων

Σκοπός του Θεού ήταν, πρώτον, να μας συμφιλιώσει με τον Εαυτόν Του και να έχουμε ειρήνη μαζί Του και δεύτερον, να συμφιλιώσει εμάς τους ανθρώπους, μεταξύ μας! Αυτή είναι η έννοια, αντιστοίχως, των εξής εδαφίων:

- Εφεσ.2:16: «και να συνδιαλλάξη αμφοτέρους εις εν σώμα προς τον Θεόν διά του σταυρού, θανατώσας δι' αυτού την έχθραν», και
- Εφεσ.4:1-3: «Σας παρακαλώ λοιπόν εγώ ο δέσμιος εν Κυρίω να περιπατήσητε αξίως της προσκλήσεως, καθ' ην προσεκλήθητε, μετά πάσης ταπεινοφροσύνης και πραότητος, μετά μακροθυμίας, υποφέροντες αλλήλους εν αγάπη, σπουδάζοντες να διατηρήτε την ενότητα του Πνεύματος διά του συνδέσμου της ειρήνης»!

Για εκείνους που έχουν χάσει τον προσανατολισμό τους ή που έχουν ξαναγυρίσει στην αμαρτία είναι απαραίτητο να επιστρέψουν και να αναζητήσουν καταφύγιο στη θυσία του Χριστού. Αν ποτέ κατανοήσουμε τη σημασία της θυσίας του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, δεν μπορούμε να απομακρυνθούμε από αυτήν την αλήθεια! Η αλήθεια αυτή δεν αφήνει χώρο για την προσωπική υπερηφάνεια μας ή τη θρησκεία μας ή τη δογματική μας καύχηση. Δυστυχώς, ο Πλανών προσπαθεί να επικεντρώνουμε την προσοχή μας σε πράγματα τα οποία, μολονότι βιβλικά, είναι δευτερευούσης σημασίας και μας κάνουν να χάνουμε από τα μάτια μας την αλήθειαν του σταυρού του Χριστού. Ο σταυρός και η αλαζονεία μας δεν μπορούν να συνυπάρχουν όπως το φως με το σκοτάδι. Δεν μπορούμε να ειπούμε ότι ο ένας είναι «αγιώτερος» του πλησίον αυτού: Αν μου άξιζε ένας σταυρός και ο πλησίον μου άξιζε ένα σταυρό, ποιά είναι, λοιπόν, η διαφορά μεταξύ των δύο μας; Εάν δεν υπάρχει διαφορά, αυτό σημαίνει ότι, στην πραγματικότητα, δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα ανωτερότητας ανάμεσα σ'εμένα και σ'εμένα. Ο σταυρός είναι, επίσης, η λύση για κάθε είδους φυλετικά προβλήματα! Είθε ο Κύριος να μας δώσει μια τέτοια καρδιά και να μας βοηθήσει να πάρουμε την καλή και ταπεινή θέση ενώπιον Θεού και ανθρώπων! Επιπλέον, το γεγονός ότι έχουμε ήδη εξαγοραστεί με την θυσίαν του Χριστού σημαίνει ότι δεν ανήκουμε στους εαυτούς μας! «Η δεν εξεύρετε ότι το σώμα σας είναι ναός του Αγίου Πνεύματος του εν υμίν, το οποίον έχετε από Θεού, και δεν είσθε κύριοι εαυτών; Διότι ηγοράσθητε διά τιμής· δοξάσατε λοιπόν τον Θεόν διά του σώματός σας και διά του πνεύματός σας, τα οποία είναι του Θεού» (1Κορ.6:19-20). Συμπεραίνουμε, λοιπόν, ότι υπάρχουν ορισμένα προνόμια που απορρέουν από τον σταυρόν Του αλλά συγχρόνως και ορισμένες προϋποθέσεις: Η αλήθεια, η ταπεινοφροσύνη και η παραχώρηση.

3. Ποιος είναι ο νικητής και ποιος ο ηττημένος εχθρός;

Επαναλαμβάνω εν μέρει κάτι που είπα προηγουμένως: Ο νικητής είναι ο Χριστός και ο νικημένος εχθρός είναι ο Σατανάς. Αυτή η νίκη δεν ήταν για τον ΊΔΙΟΝ αλλά για εμάς... για εσάς και εμένα! Για εσάς και εμένα, έτσι ώστε οι αμαρτίες μας να μπορούν να διαγραφούν και να μπορούμε να έχουμε αιώνια ζωή. Ο Ιησούς είπε: «Και εγώ εάν υψωθώ εκ της γης, θέλω ελκύσει πάντας προς εμαυτόν» (Ιωάν.12:32). Και αυτό έγινε για να μας αποκαταστήσει στην προτέρα θέση μας! Τη θέση της δόξης και τιμής που είχε ο άνθρωπος πριν από την πτώση του ανθρωπίνου γένους στην αμαρτία. Η νίκη Του έγινε και δική μας νίκη! Η ανάστασή μας περιμένει... Και τότε, ο Θεός θα σκουπίσει όλα τα δάκρυα από τα μάτια μας, και δεν θα υπάρχει πλέον θάνατος, ούτε πένθος ούτε κλάμα ούτε πόνος διότι τα πρώτα πράγματα θα έχουν παρέλθει (Αποκ.21:4). Ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός μάς διαβεβαίωσε ότι ο Σατανάς δεν είχε τίποτε μέσα Του (Ιωάν.14:30). Ο Πέτρος μας λέγει ο Κύριος Ιησούς Χριστός «αμαρτίαν δεν έκαμε» (1Πέτ.2:22)· ο Παύλος μας λέγει ότι «δεν εγνώρισεν αμαρτίαν» (2Κορ.5:21)· και ο Ιωάννης λέγει ότι «αμαρτία εν αυτώ δεν υπάρχει» (1Ιωάν.3:5). Τότε ήταν όταν στις ημέρες του θανάτου Του και της αναστάσεώς Του που έλαβε χώρα η κρίση αυτού του κόσμου και τότε ήταν που ο άρχων εξεβλήθη έξω (Ιωάν.12:31). Το Άγιον Πνεύμα επιβεβαίωσε αυτό δια του Αποστόλου Παύλου, στην 2Θεσσαλ.2:8 ότι, όταν αποκαλυφθεί ο άνομος, ο Κύριος θέλει απολέσει με το πνεύμα του στόματος αυτού και θέλει εξαφανίσει με την επιφάνειαν της παρουσίας αυτού.

Ο Ιησούς, προκειμένου να επιτύχει τον σκοπόν Του, μετέλαβε και Αυτός παρομοίως από σαρκός και αίματος διά να καταργήση διά του θανάτου τον έχοντα το κράτος του θανάτου, δηλ. τον διάβολον, και ελευθερώσει εκείνους, όσοι διά τον φόβον του θανάτου ήσαν διά παντός του βίου υποκείμενοι εις την δουλείαν (Εβρ.2:14-15). Και πάλιν ενημερούμεθα από τα χείλη του αποστόλου Ιωάννου ότι ο Υιός του Θεού φανερώθηκε διά να καταστρέψει τα έργα του Σατανά ο οποίος αμαρτάνει εξ αρχής (1Ιωάν.3:8). Και πάλιν ο ίδιος απόστολος μας πληροφορεί προφητικώς ότι ο διάβολος, ο πλανών τους ανθρώπους θα ριφθεί στη λίμνην του πυρός και του θείου, όπου είναι το θηρίον και ο ψευδοπροφήτης όπου και θα βασανίζονται ημέραν και νύκτα στους αιώνας των αιώνων (Αποκ.20:10). Εάν όσα ο Κύριος έκαμε δεν είναι μια μεγάλη νίκη για Εκείνον και για μας, ποιά είναι η πραγματική νίκη; Είθε όλοι μας να την αξιοποιήσουμε εις το έπακρον προς ευλογίαν μας και προς δόξαν Θεού!

Κεφάλαιον 4

ΜΕΡΟΣ Α': Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΩΤΗΡΙΑ

Ευεργετικά επίγεια και αιώνια αποτελέσματα της σωτηρίας μας (#4)

1. Προϋποθέσεις, υποσχέσεις και αιώνιες συνέπειες της σωτηρίας μας

Οι υποσχέσεις Του, όλες οι υποσχέσεις Του, κληρονομούνται υπό ορισμένας προϋποθέσεις: Στην πραγματικότητα, όλα είναι υπό όρους! Εκείνο που είναι άνευ όρων είναι η αμέριστη αγάπη του Θεού για μας! Ευλογεί αφθόνως όλους εκείνους που Τον αγαπούν με όλη τους την καρδιά! Από την άλλη πλευρά, δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε: Ο Θεός αγαπά και καλεί σε μετάνοια όλους. Εάν ακολουθήσουν πεισματικά την οδόν τους, ο Θεός θα τους παραδώσει στον αδόκιμον νουν τους και θα τους αφήσει να θερίσουν τους καρπούς της ανυπακοής τους (Ρωμ.1:28). Επιπλέον, δεν θα μπορούν να έχουν κοινωνία μαζί Του. Έτσι ίσως συνέλθουν και μετανοήσουν.

Εάν εμείς, οι πιστοί, δεν αδρανήσουμε, αλλά γίνουμε μιμηταί εκείνων που διά πίστεως και μακροθυμίας κληρονομούν τις επαγγελίες, και εάν δεν ζούμε για τον εαυτόν μας, αλλά για τον αποθανόντα και αναστάντα (2Κορ.5:15), τότε θα κληρονομήσουμε και εμείς τα υποσχεθέντα (Εβρ.6:12). Εάν έχουμε ταυτισθεί με Εκείνον στην ομοιότητα του θανάτου Του, θα είμαστε και κατά την ομοιότητα της αναστάσεως Του (Ρωμ.6:5). Θα μας δοθεί επίσης, η εξουσία να πατούμε επάνω όφρων και σκορπιών και σε όλη τη δύναμη του εχθρού και τίποτα δεν θα μπορεί να μας βλάψει (Λουκ.10:19).

Όσον είμαστε εν ζωή, πλήθος ευλογιών επιφυλάσσονται για τους φοβούμενους Αυτόν και τις οποίες ενεργεί στους ελπίζοντας επ'Αυτόν (Ψαλ.31:19): Θα μας δώσει το Χρίσμα του Πνεύματος, ώστε να μη έχουμε ανάγκη να μας διδάσκει τις, θα εκπληροί πάσαν χρείαν μας, το δε έργο που άρχισε μέσα μας δεν θα το αφήσει ημιτελές αλλά θα το ολοκληρώσει και θα μας δώσει τη δυνατότητα να κάνουμε μεγάλα έργα! Όμως τούτο δεν σημαίνει ότι θα παύσει ο Χριστός να είναι και να παραμένει ο ακρογωνιαίος λίθος της σωτηρίας μας και του έργου μας. Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός edήλωσε ότι μας συνέφερε να φύγει Εκείνος, προκειμένου να στείλει τον αντικαταστάτη Του, το Άγιον Πνεύμα. Απόδειξη τούτου αποτελεί το έργο των Αποστόλων: Πόσοι και πόσοι δεν εσώθησαν από τις ομιλίες του Αποστόλου Πέτρου αμέσως μετά την ανάληψη του Ιησού και την πλήρωσή τους δια του Αγίου Πνεύματος! Πόσες και πόσες εκκλησίες δεν εφύτευσε ο απόστολος Παύλος σε όλη την Ευρώπη κατά τα ιεραποστολικά του ταξίδια!

Τίποτα, απολύτως τίποτα, θα μπορέσει να μας χωρίσει από την αγάπη του Χριστού! Θλίψις ή στενοχωρία ή διωγμός ή πείνα ή γυμνότης ή κίνδυνος ή μάχαιρα; Καθώς είναι γεγραμμένον, Ότι ένεκα σου θανατούμεθα όλην την ημέραν. Ελογίσθημεν ως πρόβατα σφαγής. Αλλ' εις πάντα ταύτα υπερνικώμεν διά του αγαπήσαντος ημάς (Ρωμ.8:35-37). Θα νικήσουμε τον Πονηρόν (1Ιωάν.2:13), διότι μεγαλύτερος είναι εκείνος όστις είναι εν υμίν παρά όστις είναι εν τω κόσμω (1Ιωάν.4:4) διότι επιστεύσαμε ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού (1Ιωάν.5:5).

Ο Χριστός θα δώσει σ'εκείνον που νικά, να φάγει από το κρυφό μάννα, δηλαδή βαθιά πνευματική τροφή και μια ψήφο λευκή επάνω στην οποία θα είναι γραμμένο ένα νέο όνομα, που κανείς δεν ξέρει, παρά εκείνος που το λαμβάνει (Αποκ.2:17). Ιμάτια λευκά, το δε όνομά του δεν θα εξαλειφθεί από το βιβλίον της ζωής, θα το ομολογήσει ενώπιον του Πατρός Του και ενώπιον των αγγέλων Του (Αποκ.3:5), θα τον κάμει στύλον εν τω ναώ του Θεού Του, και δεν θέλει εξέλθει πλέον έξω. Επίσης, θα γράψει επ' αυτόν το όνομά Του το νέον (Αποκ.3:12). Θα του χαρίσει να καθίσει μαζί Του στο θρόνο Του (Αποκ.3:21)! Ο Χριστός είπε: «Ο νικών θέλει κληρονομήσει τα πάντα, και θέλω είσθαι εις αυτόν Θεός και αυτός θέλει είσθαι εις εμέ υιός» (Αποκ.21:7). **Ποιός**

είναι εκείνος που νικά; Δεν είναι εκείνος που έδωσε την καρδιά του στον Ιησούν ΧΩΡΙΣ ΕΠΙΦΥΛΑΞΗ; Δεν είναι εκείνος που έδωσε στον Ιησούν **όλα τα κλειδιά** της ζωής του και που κανένα κλειδί δεν κράτησε για τον εαυτόν Του; Δεν είναι εκείνος που τίμησε **τον Ιησούν ως ΚΥΡΙΟΝ της ζωής Του;** (Ρωμ.10:9). Δεν είναι εκείνος που δέχθηκε **Ν'ΑΠΑΡΝΗΘΕΙ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟΝ ΤΟΥ, ΝΑ ΣΗΚΩΣΕΙ ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ ΤΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΝ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ;** Εάν αυτό δεν συμβεί, μπορεί ποτέ να γίνει **μαθητής Του** και **άγιος Αυτού;** (Ματ.10:38· Μάρκ.8:34· Λουκ.9:23· 14:27). **Δεν είναι αυτός που υπομένει μέχρι τέλους που θα σωθεί;** (Ματ.10:22· 24:13· Μάρκ.13:13). Ο Κύριος προχωρεί και δίνει μια υπέροχη υπόσχεση: **«εάν υπομένωμεν, θέλομεν και συμβασιλεύσει· εάν αρνώμεθα αυτόν, και εκείνος θέλει αρνηθή ημάς»** (2Τιμ.2:12). Τα αληθινά παιδιά του Θεού θα γίνουν κληρονόμοι Θεού και συγκληρονόμοι του Χριστού, εάν δε δεχθούν να συμπάσχουν, θα γείνουν και συμμέτοχοι της δόξης Αυτού (Ρωμ.8:17).

Κοντά στις ανωτέρω ευλογίες θα μας προστεθούν και άλλες που, ενδεικτικώς, θα ήθελα απλώς να αναφέρω: **Τώρα τα σώματά μας είναι κατοικητήριον του Θεού δια του Αγίου Πνεύματος. Όταν φανερωθεί θα φανερωθούμε και εμείς μαζί Του...! Θα κάμει το σώμα μας σύμμορφον του σώματος της δόξης Του** (Φιλιπ.3:21), δηλαδή θα μας δώσει σώμα πνευματικόν σαν συμπολίτες του Θεού.

2. Και άλλες ευλογίες... για τώρα και για την αιωνιότητα!

Οι έξοχες ευλογίες υπέρ ημών είναι πέραν πάσης φαντασίας! Ναι, **εάν η μετάνοιά μας είναι γνήσια και η πίστη μας ανυπόκριτη ο Θεός θα μας δώσει, πρώτα απ' όλα, τη σωτηρία! Αληθινή σωτηρία από πάσης πλευράς!** Αληθινή σωτηρία, διότι ο Χριστός δύναται να σώσει **εντελώς** όσους πλησιάζουν τον Θεόν διά του Χριστού, διότι ζη πάντοτε διά να να **μεσιτεύει** υπέρ αυτών (Εβρ.7:25). Όταν η Αγία Γραφή μας λέγει «εντελώς» τούτο σημαίνει εντελώς. Ο όρος εντελώς δεν σημαίνει μόνον την **αιώνια ζωή, αλλά σημαίνει επίσης τελεία νίκη επί των αμαρτιών μας, των παθών μας και των αδυναμιών μας!** Καμία κατάκριση αλλά επίσης, νίκη κατά της αμαρτίας, νίκη κατά των αδυναμιών μας, νίκη κατά της σαρκός και **νίκη κατά του Πονηρού!** Σημαίνει **ΑΙΩΝΙΑ ΖΩΗ: «Αληθώς αληθώς, σας λέγω, Ο πιστεύων εις εμέ έχει (ήδη) ζωήν αιώνιον»** (Ιωάν.6:47). Σημαίνει, επίσης, ό,τι ο Κύριος μας είπε: **«Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι ο ακούων τον λόγον μου και πιστεύων εις τον πέμψαντά με ΈΧΕΙ ζωήν αιώνιον, και εις κρίσιν δεν έρχεται, αλλά μετέβη εκ του θανάτου εις την ζωήν»** (Ιωάν.5:24). Όλα αυτά τα προνόμια και πολλά άλλα μας παρέχονται **εάν δεχθούμε την ΚΥΡΙΟΤΗΤΑ του Χριστού στη ζωή μας!**

Η συνεχής εγκατάλειψη των δικαιωμάτων μας για τις ανάγκες των άλλων, τις αδυναμίες και τις ασθένειές τους θα οδηγήσει σε εμβάθυνση της πνευματικής μας ζωής όλον και περισσότερο. Η αρχή αυτή ισχύει, επίσης, **όταν είμαστε υπάκουοι στις ωθήσεις του Αγίου Πνεύματος.**

Επαναλαμβάνω: Οι συνέπειες για τους **πραγματικούς πιστούς** είναι πέραν κάθε φαντασίας! Μια από τις πιο πολύτιμες και σημαντικές υποσχέσεις που θα έχουμε, ευθύς ως δικαιωθούμε διά της πίστεως είναι **ΕΙΡΗΝΗ με τον Θεόν μέσω του Κυρίου μας Ιησού Χριστού** (Ρωμ.5:1). Και κάτι άλλο: Όσους προεγνώρισε, τούτους και προώρισε συμμόρφους, ομοίους, της εικόνας του Υιού αυτού, διά να ήναι αυτός πρωτότοκος μεταξύ πολλών **αδελφών** (Ρωμ.8:29 και 1Ιωάν.3:2). Αλλού εκφράζεται με τρόπον παρόμοιο αλλά πολύ εκφραστικόν: **«όστις θέλει μετασχηματίσει το σώμα της ταπεινώσεως ημών, ώστε να γείνη σύμμορφον με το σώμα της δόξης αυτού κατά την ενέργειαν, διά της οποίας δύναται και να υποτάξη τα πάντα εις εαυτόν»** (Φιλιπ.3:21). Ο Χριστός επιβεβαιώνει: **«Ο νικών θέλει κληρονομήσει τα πάντα, και θέλω είσθαι εις αυτόν Θεός και αυτός θέλει είσθαι εις εμέ υιός»** (Αποκ.21:7). **Αυτός ο λόγος αποτελεί, επίσης, μια υπόσχεση και εγγύηση της αναστάσεως όλων των αληθινών χριστιανών** (Ρωμ.8:11· 1Κορ.6:14· Φιλιπ.3:21· 1Ιωάν.3:2).

Επιπλέον, είναι γραμμένο: **«...Θέλω δώσει τους νόμους μου εις την καρδίαν αυτών, και θέλω γράψει αυτούς επί των διανοιών αυτών, και θέλω είσθαι εις αυτούς Θεός, και αυτοί θέλουσιν είσθαι εις εμέ λαός»** (Εβρ.10:16 και 8:10). Ας προσέξουμε, ωσαύτως, δύο **παρόμοια**

εδάφια αλλά πολύ σημαντικά: «Αύτη είναι η διαθήκη, την οποίαν θέλω κάμει προς αυτούς μετά τας ημέρας εκείνας, λέγει ο Κύριος· Θέλω δώσει τους νόμους μου εις τας καρδίας αυτών και θέλω γράψει αυτούς επί των διανοιών αυτών, προσθέτει, Και τας αμαρτίας αυτών και τας ανομίας αυτών δεν θέλω ενθυμείσθαι πλέον. Όπου δε είναι άφεσις τούτων, δεν είναι πλέον προσφορά περί αμαρτίας.» (Εβρ.10:16-18).

3. Συνέπειες για τον Ιησούν και για όλον τον κόσμο

Οι συνέπειες για τον Κύριον Ιησούν Χριστόν ο οποίος υπήκουσε μέχρι τέλους, είναι ο Θεός Πατήρ να υπερυψώσει Αυτόν και να χαρίσει εις Αυτόν 'όνομα το υπέρ παν όνομα, διά να κλίνη εις το όνομα του Ιησού παν γόνυ επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων, και πάσα γλώσσα να ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος εις δόξαν Θεού Πατρός' (Φιλιπ.2:9-11). Η βασιλεία αυτού δεν θα φθαρεί ποτέ, θα κατασυντρίψει και θα συντελέσει όλες τις βασιλείες αλλά αυτή θα διαμένει εις τους αιώνες (Δαν.2:44). Όλοι οι λαοί, τα έθνη και οι άνθρωποι κάθε γλώσσης θα κλίνουν γόνυ ενώπιον αυτού. Η εξουσία αυτού είναι εξουσία αιώνιος, που δεν θα παρέλθει, και η βασιλεία Του δεν θα φθαρεί (Δαν.7:14)!

Ας προσθέσουμε, εν παρανθέσει, δύο εξαιρετικούς ενδιαφέροντα σημεία:

Η θαυματουργική γέννηση και η ανάσταση του Ιησού είναι οι δύο πυλώνες της χριστιανικής πίστεως. Κάθε Χριστιανός πρέπει να αποδεχθεί, με απλή και ειλικρινή πίστη, αυτά τα δύο μεγάλα «θαύματα», προκειμένου να θεωρηθεί ως πραγματικά πιστός! Εκείνος που πιστεύει στην ανάσταση του Ιησού και δεν πιστεύει στη γέννηση Του από την Μακαρία Παρθένο Μαρία διά της παρεμβάσεως του Αγίου Πνεύματος και το αντίστροφο είναι μοιραία πεπλανημένος! Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο θάνατος και ο Σατανάς δεν μπορούσαν να Τον κρατήσουν στον τάφο: «τον οποίον ο Θεός ανέστησε, λύσας τας ωδίνας του θανάτου, διότι δεν ήτο δυνατόν να κρατήται υπ' αυτού» (Πράξ.2:24). Έλαβε από τη σάρκα μας και ευρεθείς κατά το σχήμα ως άνθρωπος, εταπείνωσεν εαυτόν γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού (Φιλιπ.2:8). Ο Ίδιος εβλασφημίσθη, επληρώθη, ενεπτύσθη, επεριφρονήθη, αλλά δεν έλαβε υπόψη Του όλα αυτά ως εμπόδιο. Αντίθετα, εξήλθε νικών και διά να νικήσει (Αποκ.6:2).

4. Ας εξετάσουμε τους εαυτούς μας επί τη βάσει των όσων ο Θεός έκαμε για μάς

- Έχουμε δεχθεί τον Χριστόν ως προσωπικόν μας Σωτήρα και ως KYPION της ζωής μας; Εάν ναι, είμαστε τώρα παιδιά του Θεού! Είναι γραμμένο: «Όσοι δε εδέχθησαν αυτόν, εις αυτούς έδωκεν εξουσίαν να γείνωσι τέκνα Θεού, εις τους πιστεύοντας εις το όνομα αυτού» (Ιωάν.1:12)
- Έχουμε απελευθερωθεί από τη κυριαρχία της αμαρτίας; Υπάρχουν πολλοί Χριστιανοί που ειλικρινά πιστεύουν ότι όλες οι αμαρτίες έχουν συγχωρηθεί αλλά δυσκολεύονται να πιστεύσουν ότι έχουν απελευθερωθεί από την εξουσία ή τη δουλεία της αμαρτίας. Ζούνε την πείρα των κεφαλαίων 6 και 7 της επιστολής προς Ρωμαίους αλλά όχι εκείνην του κεφαλαίου 8, δηλαδή των νικητών. Ο Θεός όχι μόνον συγχωρεί τις αμαρτίες μας αλλά και μας καθαρίζει και μας απαλλάσσει από τις κακές μας συνήθειες και τα πάθη, που έχουν γίνει δεύτερη φύση μας! (1Ιωάν.1:9). Ο Θεός μπορεί να σώσει εντελώς! «Μιά ζωή σήκω-πέσε» δεν είναι φυσιολογική χριστιανική ζωή! Υπάρχουν πολλοί οι οποίοι θεωρούν, ωστόσο, ότι μια ζωή με «σκαμπανεβάσματα» είναι φυσιολογική, διότι, βρίσκουν καταφύγιο στην εξαιρετικά επικίνδυνη δικαιολογία ή πρόφαση ότι είναι 'αδύνατα ανθρώπινα' όντα! Πρέπει να αφήσουμε τις δικαιολογίες μας να μας εμποδίζουν από του να ανταποκριθούμε στην πρόσκλησή Του ενώ έχουμε τέτοιες θείες υποσχέσεις;
- Θέλουμε να είμεθα νικητές; Αν ναι, θα πρέπει να απαρνηθούμε από τους εαυτούς μας, να σηκώσουμε τον σταυρόν μας και να ΤΟΝ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΜΕ. Διαφορετικά, δεν είμαστε άξιοι ΑΥΤΟΥ (Μάρκ. 10:21· Ματ.10:38· Ματ.16:24). Ας μη ξεχνούμε ποτέ εκείνο που ο

Κύριός μας edίδαξε σε όλους τους ακροατές Του: «...Εάν τις θέλη να έλθῃ οπίσω μου, ας απαρνηθῇ εαυτὸν και ας σηκώσῃ τον σταυρόν αυτού καθ' ἡμέραν και ας με ακολουθῇ. [.....] Και ὅστις δεν βαστάζει τον σταυρόν αυτού και έρχεται οπίσω μου, δεν δύναται να ἴναι μαθητής μου.» (Λουκ.9:23, 14:27).

Ερώτηση: Έχομε δώσει τα πάντα στον Χριστόν, ο οποίος έδωσε τα πάντα για εμάς;

Ο Θεός υπάρχει και έκανε – εν τη αγάπῃ Του – το μέρος Του για εμάς! Ο Σατανάς υπάρχει και η μόνη σφοδρά «επιθυμία» του είναι να μας καταστρέψει! Επαφίεται σ'εμάς να κάνουμε την καλή εκλογή και να ενεργήσουμε δεόντως. Όταν εμεῖς κάνουμε αυτό που πρέπει, δηλαδή, δώσουμε την καρδιά μας (τη θέλησή μας) (Παρ.23:26), θα εκχέει τις ευλογίες Του επάνω μας, ώστε να μη υπάρχει τόπος να τις χωρέσει! Είναι πρόθυμος να κάνει το μέρος Του περισσότερο από ό,τι μπορούμε να φανταστούμε! Το έλεος και τη χάρη Του, για ὅλη μας τη ζωή και για την αιωνιότητα! Είναι εκείνος που θα στηρίζει το πνεύμα της μετανοίας και της πίστεως και Εκείνος θα γίνῃ εγγυητής μας για το μέλλον μας. Πόσο σημαντικός είναι πράγματι ο λόγος εκείνος που εἶπε ὁ Κύριος Ἰησοῦς όταν εθρήνησε για την Ιερουσαλήμ: «Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύουσα τους προφῆτας και λιθοβολούσα τους απεσταλμένους προς σε· ποσάκις ηθέλησα να συνάξω τα τέκνα σου καθ' ὃν τρόπον συνάγει η ὄρνις τα ορνίθια εαυτῆς υπό τας πτέρυγας, και δεν ηθελήσατε» (Ματ.23:37 και Λουκ13:34)

Ο Χριστός έκανε τα πάντα για εμάς. Τώρα ὅλα εξαρτώνται από εμάς, από τη θέλησή μας! Επομένως, η ευθύνη του ανθρώπου είναι πολύ μεγάλη! Ὅλα τα λόγια του Ἰησοῦ Χριστοῦ, καθὼς και εκείνα των προφητῶν και των αποστόλων έχουν θέσει σ'εμάς την ευθύνη της σωτηρίας μας και της πνευματικῆς μας προόδου! Δική μας ευθύνη είναι να ζήσουμε σε μιά μετάνοια τέλεια και αυθόρμητη και σε μιά πλήρη υπακοή και εμπιστοσύνη στο πρόσωπό Του! (Λουκ.24:47). Ο Θεός είναι Εκείνος που δίδει τη «μετάνοιαν εις ζωήν» (Πράξ.11:18) και τη δύναμη προς υπακοήν υπό την προϋπόθεσιν ὅτι εμεῖς Του έχουμε δώσει την καρδιά μας (τη θέλησή μας). Είναι σαν να μας λέγει: Εμπιστευθεῖτε με για να μπορέσω να σας ευλογήσω! Λύστε μου τα χέρια για να μπορέσω να σας βοηθήσω! Η δική μας δε η ευθύνη δεν περιορίζεται μόνον στους εαυτούς μας αλλά επίσης και για τη σωτηρία και άλλων δια της προσωπικῆς μας μαρτυρίας και της συμπεριφοράς μας. Σας δίνω απλώς τρία παραδείγματα:

- a) «Και διὰ την γνώσιν σου θέλει απολεσθῇ ο ασθενής αδελφός, διὰ τον οποίον ο Χριστός απέθανεν» (1Κορ.8:13). Αυτό σημαίνει ὅτι είναι δυνατό να σκανδαλίσουμε τον αδύνατο ΑΔΕΛΦΟΝ ο οποίος μπορεί να απωλεσθῇ... (1Κορ.8:11).
- b) «Συνέλθετε εις εαυτούς κατὰ το δίκαιον και μη αμαρτάνετε· διότι τινές έχουνσιν αγνωσίαν Θεοῦ· προς εντροπήν σας λέγω τούτο» (1Κορ.15:34). Το εδάφιο αυτό σημαίνει ὅτι εμεῖς είμαστε υπεύθυνοι για την πνευματική μας κατάσταση και ὄχι η εκκλησία ἢ ο Θεός, και
- c) «Διότι ημεῖς οἱ ζώντες παραδιδόμεθα πάντοτε εις τον θάνατον διὰ τον Ἰησοῦν, διὰ να φανερωθῇ και η ζωή του Ἰησοῦ εν τη θνητῇ ἡμῶν σαρκί» (2Κορ.4:11). Αυτό είναι το χρέος μας! «Αληθῶς, αληθῶς σας λέγω, Εάν ο κόκκος του σίτου δεν πέσῃ εις την γῆν και αποθάνῃ, αὐτός μόνος μένει· εάν ὁμως αποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει» (Ἰωάν.12:24).

- Έχομε λάβει το Χρίσμα του Πνεύματος; Το Ἅγιον Πνεῦμα μας δίνει το Χρίσμα Του, με το οποίον να μπορούμε κατανοοῦμε, ἔτσι ὥστε να μην έχουμε ανάγκη να μας διδάσκει κάποιος (1Ἰωάν.2:27) αλλά και την ικανότητα να μεταδώσουμε τον λόγον του Θεοῦ. Το Ἅγιον Πνεῦμα μᾶς δίνει την εξουσία κατὰ της αμαρτίας και μας οδηγεί προς τη σωστή κατεύθυνση· μας χορηγεί χαρίσματα για να μας καταστήσει ικανούς διὰ την υπηρεσίαν. Ὡστόσο, δεν πρέπει να ξεχνούμε ποτέ, ὅτι ο Θεός δίνει το Ἅγιον Πνεῦμα σ'εκείνους που υπακούουν σ' Αὐτόν (Πράξ.5:32). Ο Θεός εκχέει το Πνεῦμα Του στον ἄνθρωπο και τον κάνει να εννοεί τους λόγους Του υπό τον ὅρον ὅτι αποδέχεται και υπακούει στους ελέγχους Του (Παρ.1:23). Το Ἅγιον Πνεῦμα οδηγεί εις πάσαν την ἀλήθειαν – **ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΟΥΝ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ** – (2Θεσσαλ.2:10-12), μεσιτεύει υπέρ αὐτῶν και τους παρηγορεῖ όταν διέρχονται δύσκολες στιγμές στη ζωή τους. **Εάν είμαστε αδύναμοι, και σκονταύτουμε, ας αποβλέπουμε στον**

Ιησούν, τον αρχηγόν και τελειωτήν της πίστεως (Εβρ.12:2). Ας μην αποθαρρυνόμεθα από τις αντιξοότητες της ζωής. Ο Θεός είναι πιστός και δεν θα επιτρέψει να πειρασθούμε πέρα από τις δυνάμεις μας αλλά με τον πειρασμό θα δώσει και την έκβαση, ώστε να μπορούμε να τον υποφέρουμε (1Κορ.10:13). Το Άγιον Πνεύμα μάς προειδοποιεί ότι ο Σατανάς προσπαθεί να μας κοσκινίσει όπως το σιτάρι. Ο Κύριός μας προσευχήθηκε για εμάς και η προσευγή Του ισχύει πάντοτε, ώστε η πίστη μας να μη εκλείψει (Λουκ.22:31-32), υπό την προϋπόθεση ότι είμαστε τίμιοι και ειλικρινείς μαζί Του. Ας υποταχθούμε, λοιπόν, στον Θεόν και ας αντισταθούμε εις τον διάβολον και θα φύγει από εμάς (Ιάκ.4:7). Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε ότι «Όστις αγαπά τον αδελφόν αυτού εν τω φωτί μένει, και σκάνδαλον εν αυτώ δεν είναι» (1Ιωάν.2:10), δηλαδή δεν σκανδαλίζεται με τις αδυναμίες του αδελφού του! Μπορείτε να φαντασθείτε τί θα συνέβαινε εάν ο Θεός σκανδαλιζόταν με τις αδυναμίες μας; (Θρήν.3:22).

- Έχουμε καταλάβει ότι ο μόνος τρόπος να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματά μας και τις θλίψεις μας είναι να αναθέσουμε την οδόν μας εις τον Κύριον, να ελπίσουμε επ'Αυτόν, ώστε Εκείνος να μπορεί να ενεργήσει; (Ψαλ.37:5). Ας προσευχόμαστε, ώστε να μας κάμει σοφούς μεν εις το αγαθόν, απλούς δε εις το κακόν, ο δε Θεός της ειρήνης ταχέως θέλει συντρίψει τον Σατανάν υπό τους πόδας μας (Ρωμ.16:19-20). Τότε θα ιδούμε την νίκη του Χριστού και θα ζήσουμε και θα εκτιμήσουμε τα προνόμια και τη δύναμη του σταυρού και της αναστάσεως του Χριστού! Τότε θα είμαστε σε θέση να επαναλάβουμε με τον Παύλο: «Εις εμέ δε μη γένοιτο να καυχώμαι ειμή εις τον σταυρόν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, διά του οποίου ο κόσμος εσταυρώθη ως προς εμέ και εγώ ως προς τον κόσμον» (Γαλ.6:14). Τέλος, ας μην ξεχνάμε ότι «[...] πρέπει πάντες να εμφανισθώμεν έμπροσθεν του βήματος του Χριστού, διά να ανταμειφθή έκαστος κατά τα πεπραγμένα διά του σώματος καθ' α έπραξεν, είτε αγαθόν είτε κακόν» (2Κορ.5:10).

ΜΕΡΟΣ Α': Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΩΤΗΡΙΑ

Το μέρος του Θεού και το μέρος του ανθρώπου (#5)

Introduction

Κατά τη διάρκεια μιάς από τις πνευματικές συνομιλίες μου με τη σύζυγό μου, πριν αναχωρήσει για τον Κύριον, εξέφρασε με σεβασμό και ευγνωμοσύνη προς τον Θεόν τη φρασούλα, «Όλα εξαρτώνται από τον Θεόν!» Έσπευσα να ειπώ, «Αμήν!» Μετά από ολίγων δευτερολέπτων σκέψη της απήντησα: «Και ναι και όχι!» Με κοίταξε ερευνητικά και με ρώτησε: «Τί εννοείς;» Της απήντησα: «Στην πραγματικότητα, όλα εξαρτώνται από εμάς και όχι από τον Θεόν! Η αγάπη του Θεού έκανε τα πάντα για μάς. Εθυσίασε τον Χριστόν για μάς και κατάθεσε στον πνευματικόν λογαριασμόν μας όλες τις παντός είδους ευλογίες Του. Από εμάς εξαρτάται να τις αξιοποιήσουμε στη ζωή μας. Ο Θεός είναι πρόθυμος να τις πραγματοποιήσει στη ζωή μας αρκεί εμείς να τις ζητήσουμε με όλη την καρδιά μας και να είμαστε κατά πάντα και πάντοτε ειλικρινείς μαζί Του! Εάν δεν μετανοήσουμε και δεν μετανοούμε ειλικρινώς για τις αμαρτίες μας, δεν πιστεύουμε στα λόγια Του και δεν Του εμπιστευθούμε τη ζωή μας, πώς είναι ποτέ δυνατόν να μας ευλογήσει; Εάν η συνείδησή μας μάς κατακρίνει για γνωστή αμαρτία και αμαρτωλούς συμβιβασμούς στη ζωή μας, Τον εμποδίζουμε να εισακούσει τις προσευχές μας και να μας ευεργετήσει! Συνεπώς, όλα εξαρτώνται από τη δική μας συμπεριφορά [την καρδιά μας, δηλ. τη θέλησή μας – (Prov.23:26)] απέναντί Του αλλά και έναντι των συνανθρώπων μας! Μεταξύ άλλων, περιλαμβάνεται επίσης η αποτελεσματική λειτουργία της πίστεώς μας!»

Σκοπός μου στα πλαίσια της παρούσης σειράς είναι μεταξύ άλλων:

1. Να υπογραμμίσω τη βασική και μοναδική σημασία της μετανοίας και της απολύτου ανάγκης διατηρήσεως μιάς απταίστου συνειδήσεως ενώπιον του Θεού, η οποία, σύμφωνα με τις αρχές και εντολές του Θεού, δεν μας κατηγορεί για γνωστή αμαρτία στην καθημερινή ζωή μας.
2. Να τονίσω την αδήριτη ανάγκη ασκήσεως πλήρους πίστεως στον λόγον του Θεού και της πλήρους εμπιστοσύνης μας στον χαρακτήρα του Θεού.

Όταν η μετάνοια και η πίστη λειτουργούν καλά:

1. Ο άνθρωπος δικαιώνεται, σώζεται, υιοθετείται και του δίνεται αιώνια ζωή:

Ιδού μερικά εδάφια βασικής σημασίας:

- «Εἰς τούτον πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν, ὅτι διὰ τοῦ ονόματος αὐτοῦ θέλει λάβει ἄφεσιν αμαρτιῶν πας ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν» (Πράξ.10:43).
- «Μετανοήσατε λοιπόν καὶ ἐπιστρέψατε, διὰ να ἐξαλειφθῶσιν αἱ αμαρτίαι σας, διὰ να ἔλθωσι καιροὶ ἀναψυχῆς ἀπὸ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου» (Πράξ.3:19).
- «Ὅσοι δε ἐδέχθησαν αὐτόν, εἰς αὐτοὺς ἔδωκεν ἐξουσίαν να γείνωσι τέκνα Θεοῦ, εἰς τοὺς πιστεύοντας εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ» (Ιωάν.1:12).
- «Διότι πάντες εἰσθε υἱοὶ Θεοῦ διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Γαλ.3:26· Ιωάν.1:12).
- «Ἀληθῶς ἀληθῶς, σας λέγω, Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ ἔχει ζωὴν αἰώνιον» (Ιωάν.6:47).
- «Ὅστις πιστεύει εἰς τὸν Υἱόν ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὅστις ὅμως ἀπειθεὶ εἰς τὸν Υἱόν δεν θέλει ἰδεῖ ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπάνω αὐτοῦ» (Ιωάν.3:36).
- «Διότι κατὰ χάριν εἰσθε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τούτο δεν εἶναι ἀπὸ σας, Θεοῦ τὸ δῶρον» (Εφεσ.2:8).
- «Μετά τοῦ Χριστοῦ συνεσταυρώθην· ζῶ δε οὐχὶ πλέον ἐγώ, ἀλλ' ὁ Χριστός ζῇ ἐν ἐμοί· καθ' ὃ δε τώρα ζῶ ἐν σαρκί, ζῶ ἐν τῇ πίστει τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅστις με ἠγάπησε καὶ

παρέδωκεν εαυτόν υπέρ εμού. Δεν αθετώ την χάριν του Θεού· διότι αν η δικαίωσις γίνηται διά του νόμου, άρα ο Χριστός εις μάτην απέθανε» (Γαλ.2:20-21).

Η σώζουσα πίστη είναι πάντοτε ενωμένη με τη μετάνοια· η ειλικρινής πίστη σώζει και παρηγορεί· η αδύνατη αλλά ειλικρινής πίστη λαμβάνει έναν παντοδύναμον Χριστόν. **Ο Ιησούς ποτέ δεν απέρριψε την αδύνατη πίστη αλλά μόνον την πλαστή πίστη.** Όσοι εμπιστεύθηκαν τη ζωή τους στον Χριστόν θα απολαύσουν αφθαρσία και αθανασία (1Κορ.15:42-54) αλλά και ένα ένδοξο μέλλον κατά το οποίο όχι μόνον θα γίνουν όμοιοι με τον Ιησούν Χριστόν (1Ιωάν.3:2) αλλά και θα συμβασιλεύσουν μετ'Αυτού (2Τιμ.2:12). Θα εξαλείψει κάθε δάκρυ από τα μάτια τους..... (Αποκ.21:4).

2. Όταν ο άνθρωπος πιστέψει ειλικρινά λαμβάνει την επαγγελίαν του Αγίου Πνεύματος (Γαλ.3:14) και σφραγίζεται δι'Αυτού (Εφεσ.1:13). Οι νόμοι Του είναι γραμμένοι στη καρδιά και στη διάνοια του πιστού (Εβρ.8:10 και 10:16). Η αληθινή πίστη στέφεται από τον καρπόν του Πνεύματος και είναι ενεργός και παραγωγική: Νεκρώνει την ανθρώπινη καρδιά για τα πράγματα αυτού του κόσμου.

Η πραγματική πίστη παράγει εκουσία υπακοή και μεταβάλλει ριζικά τον τρόπον της ζωής· δεν μπορεί να είναι αργή· οδηγεί τον άνθρωπον σε παραχώρηση χωρίς επιφυλάξεις. Δεν παραμένει σιωπηλή. Ο πιστός ομιλεί για τον λόγον του Θεού και δίδει τη μαρτυρία του για τα θαυμάσια πράγματα που ο Θεός έχει κάμει στη ζωή του (Ψαλ.116).

3. Η αληθινή πίστη είναι νικηφόρος· οι αληθινοί πιστοί δεν ηττώνται ποτέ

Η αληθής πίστη αποκλείει την αμφιβολία, την αποθάρρυνση και τα 'αδύνατα'. **Οι πραγματικοί πιστοί αντιστέκονται ακόμη και μέχρις αίματος αγωνιζόμενοι κατά της αμαρτίας (Εβρ.12:4). Η αληθής πίστη δεν δέχεται την ήττα... διότι ο λόγος του Θεού δεν δένεται, οι δε σκοποί του Χριστού ποτέ δεν ματαιούνται!** Οι εκκλησίες αποφασίζουν και λειτουργούν επί τη βάσει της πλειοψηφίας αλλά η αληθινή και σωστή πίστη ακόμη και ενός πιστού στον Θεόν αποτελεί την πλειοψηφία, πλειοψηφία η οποία αργά ή γρήγορα επικρατεί. Ο λόγος του Θεού δεν επιστρέφει κενός αλλά εκτελεί άπαν το θελημά Του και ευοδώνεται σε ό,τι τον αποστέλλει! (Ησα.55:11).

Κάποιος είπε: **Ο παραχωρημένος χριστανός δεν χρειάζεται την επιδοκιμασία των άλλων καθώς ένα λιοντάρι την επιδοκιμασία των προβάτων!** «Διότι τώρα ανθρώπους πείθω ή τον Θεόν; ή ζητώ να αρέσκω εις ανθρώπους; διότι εάν ακόμη ήρεσκον εις ανθρώπους, δεν ήθελον είσθαι δούλος Χριστού» (Γαλ.1:10).

4. Η αληθινή πίστη είναι το κλειδί για την ειρήνη, τη χαρά, τη σταθερότητα...

Η αληθινή πίστη προμηθεύει την ειρήνη της καρδιάς και του νοός! **Η πραγματική πίστη στην τελεία αγάπη του Θεού εκβάλλει τον φόβον... (1Ιωάν.4:18), διότι ο Θεός αγαπά με τελεία αγάπη, βασιλεύει και μας φροντίζει.** Έτσι επαληθεύεται και ο λόγος: **«[...] ΕΑΝ ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΗΤΕ, δεν θέλετε βεβαίως στερεωθή» (Ησα.7:9).**

5. Η αληθινή πίστη κάνει τους πιστούς «δεσμίους της ελπίδος»

Η πραγματική πίστη δεν καταλήγει ποτέ σε απελπισία. Μας καθιστά «δεσμίους της ελπίδος» (Ζαχ.9:12). Η πίστη δημιουργεί ελπίδα· χωρίς πίστη, καμία ελπίδα αλλά απλώς ασαφείς επιθυμίες, δυνατότητες ή πιθανότητες. **Εκείνοι που έχουν ειλικρινή πίστη μπορούν να ελπίζουν και παρ'ελπίδα. Η πίστη στον Θεόν δεν παραδέχεται αποτυχία** (Ρωμ.4:18).

«Πας ο πιστεύων επ' αυτόν δεν θέλει καταισχυνθή» (Ρωμ. 10:11 και Ρωμ.5:5).

«Η ελπίδα δεν είναι ποτέ άρρωστη όταν η πίστη είναι υγιής» (John Bunyan).

6. Η αληθινή πίστη παρέχει στον άνθρωπον μια έκτη αίσθηση

- Η πίστη μπορεί να «βλέπει» ακόμη και τα αόρατα πράγματα και να τα περιμένει υπομονετικά «...διότι ως βλέπων τον αόρατον ενεκαρτέρησε» (Εβρ.11:27). Η πίστη μπορεί να βλέπει και να αισθάνεται πράγματα που η κοινή ανθρώπινη ψυχή και το μάτι δεν μπορούν να διακρίνουν: καθιστά τα αόρατα πράγματα ορατά και μπορεί να «βλέπει» ακόμη και στις σκοτεινές στιγμές της ζωής και να εμπιστεύεται τον Πιστόν Οδηγόν Του: «Διά πίστεως υπήκουσεν ο Αβραάμ, ότε εκαλείτο να εξέλθῃ εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἐμέλλε να λάβῃ εἰς κληρονομίαν, και ἐξήλθε μὴ ἐξεύρων που υπάγει» (Εβρ.11:8). Η πίστη προηγείται της οράσεως και της κατανόσεως· ξεπερνά τη διάνοιά μας· η πίστη είναι η ἑκτη ανθρώπινη αἴσθησις... «Λέγει πρὸς αὐτήν ὁ Ἰησοῦς· Δεν σοι εἶπον ὅτι εἰάν πιστεύσης, θέλεις ἰδεῖ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;» (Ιωάν.11:40). Η πίστη δεν χρειάζεται διπλώματα θεολογίας, προκειμένου να μιλήσει, να κηρύξει, να δώσει τη μαρτυρία της και να ενεργήσει. Μπορεί να προφητεύει ανάλογα με τὸ μέτρο που ὁ Θεός ἔχει χορηγήσει (Ρωμ.12:6).

7. Η πίστη είναι τὸ μόνο πρᾶγμα που ευαρεστεί τὴν καρδιά τοῦ Θεοῦ:

Η αληθινή πίστη χαροποιεῖ τὴν καρδιά τοῦ Θεοῦ ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος τιμᾷ τὴν ἀξιοπιστία και τὴν ἀγάπη Του: «χωρὶς δε πίστεως ἀδύνατον εἶναι να ευαρεστήσῃ τις εἰς αὐτόν· διότι ὁ προσερχόμενος εἰς τὸν Θεόν πρέπει να πιστεύῃ ὅτι εἶναι και γίνεται μισθαποδότης εἰς τοὺς ἐκζητοῦντας αὐτόν» (Εβρ.11:6). Ὁ Θεός, ἐπομένως, δεν ντρέπεται να ἀποκαλεῖται Πατέρας τοὺς (Εβρ.11:16). Η ἀπλή ἀλλὰ αληθινὴ πίστη δίνει καλὴ μαρτυρία: Ὅλοι ἐκεῖνοι που εἶχαν ἢ ἔχουν πίστη λαμβάνουν καλὴ μαρτυρία (Εβρ.11:2), ἀν και μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς δεν ἔλαβαν ὅλες τις υποσχέσεις τοῦ Θεοῦ ἐν ζωῇ (Εβρ.11:39-40). «[...] Εἰάν δεν πιστεύητε, δεν θέλετε βεβαίως στερεωθῆ» (Ἡσα.7:9).

8. Η αληθινὴ πίστη ἐμπιστεύεται τὴν ἀγάπη, τὰ καλὰ Του σχέδια και τὴν ὁδηγία τοῦ Θεοῦ. Δεν βιάζεται.

- Οἱ πιστοὶ δεν ξέρουν τὸν δρόμο ἀλλὰ ξέρουν Ποιός τοὺς ὁδηγεῖ και τοὺς συνοδεύει: «Τις εἶναι μεταξύ σας ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ὁ υπακούων εἰς τὴν φωνὴν τοῦ δούλου αὐτοῦ; οὗτος, και ἀν περιπατῇ ἐν σκότει και δεν ἔχη φῶς, ἀς θαρρῇ ἐπὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου και ἀς ἐπιστηρίζεται ἐπὶ τὸν Θεόν αὐτοῦ» (Ἡσ.50:10). Εἶναι ἀσφαλής!
- Εμπιστεύεται τὸν Θεόν γι'αὐτό που ὁ Θεός εἶναι γι'αὐτόν· ὁ πιστός δεν δίνει σημασία σ'αὐτά που συμβαίνουν γύρω του ἢ και στα συναισθήματά του... Εἶναι «τυφλός» και «κωφός» για τὰ πρᾶγματα αὐτοῦ τοῦ κόσμου προσέχει δε και ἔχει ἀνοιχτά τὰ μάτια του στα πρᾶγματα τοῦ Θεοῦ. Αὐτός εἶναι ὁ λόγος για τὸν ὁποῖον ὁ Θεός τὸν καλεῖ 'τέλειον' (Ἡσα.42:19).
- **Η αληθινὴ πίστη δεν μπαίνει ποτέ σε βιασύνη και σε ἀγχος:** « [...] δεν θέλετε ἐξέλθῃ ἐν βία, οὐδέ μετὰ φυγῆς θέλετε οδοιπορήσῃ· διότι ὁ Κύριος θέλει υπάγει ἐμπροσθέν σας και ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ θέλει εἰσθαι ἡ ὀπισθοφυλακή σας» (Ἡσα.52:12).
- «διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, θέτω ἐν τῇ Σιών θεμέλιον, λίθον, λίθον ἐκλεκτόν, ἐντιμον ἀκρογωνιαίον, θεμέλιον ἀσφαλές· ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτόν δεν θέλει καταισχυνθῇ (δεν θα ενεργήσει ἐν βία μὴ τύχει και καταισχυνθῇ)» (Ἡσα.28:16).
- Ὁ Παῦλος λέγει στὴν Ρωμαίους 9:33: «καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἰδού, θέτω ἐν Σιών λίθον προσκόμματος και πέτραν σκανδάλου, και πας «ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτόν δεν θέλει καταισχυνθῇ». Ὁ ἀληθὴς πιστός δεν ενεργεῖ με βιασύνη και ἀγχος μὴ τύχει και καταισχυνηθεῖ. Συνεπώς: Πας ὁ μὴ πιστεύων ἐπ' Αὐτόν θέλει καταισχυνθῇ. Εἶναι ἀναπόφευκτον!

9. Η αληθινὴ πίστη κάνει πάντοτε καλὲς ἐπιλογές:

- «προκρίνας μάλλον να κακουχῇται με τὸν λαόν τοῦ Θεοῦ παρά να ἔχῃ πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν ἀμαρτίας» (Εβρ.11:25). Η πραγματικὴ πίστη δεν δίνει προσοχή στη διακωμώδηση τοῦ πιστοῦ ὑπὸ τῶν ἀπίστων. «Τώρα ὁμως ἐπιθυμοῦσι καλητέραν, τουτέστιν ἐπουράνιον. Διὰ τοῦτο ὁ Θεός δεν ἐπαισχύνεται αὐτοὺς να λέγηται Θεός

αυτών, διότι ητοίμασε δι' αυτούς πόλιν» (Εβρ.11:16). Ο παρών κόσμος δεν είναι άξιος στα μάτια του πιστού... Τα άνω φρονεί ουχί τα επί της γης... (Κολ.3:2).

- Η πραγματική πίστη επιλέγει να μη φοβάται κακές ειδήσεις. **Ο πιστός ζη σε κατάσταση αληθούς και σταθερής αισιοδοξίας:** «Κύριε, ειρήνην θέλεις δώσει εις ημάς· διότι συ έκαμες και πάντα ημών τα έργα διά ημάς» (Ησα.26:12). Συνεπώς: **«Μετά πάσης φυλάξεως φύλαττε την καρδίαν σου· διότι εκ ταύτης προέρχονται αι εκβάσεις της ζωής»** (Prov.4:23).

10. Η αληθινή πίστη προσθέτει τη μιά αρετή μετά από την άλλη

- «Και δι' αυτό δε τούτο καταβαλόντες πάσαν σπουδήν, προσθέσατε εις την πίστιν σας την αρετήν, εις δε την αρετήν την γνώσιν, εις δε την γνώσιν την εγκράτειαν, εις δε την εγκράτειαν την υπομονήν, εις δε την υπομονήν την ευσέβειαν, εις δε την ευσέβειαν την φιλαδελφίαν, εις δε την φιλαδελφίαν την αγάπην» (2Πέτ.1:5-7). Κανείς δεν μπορεί να προσθέσει κάποια αρετή στη ζωή του παρά μόνον εάν παραδεχθεί ταπεινά ότι του λείπει και εάν δεν τη ζητήσει με όλη την καρδιά του και με ειλικρινή πίστη.
- «Εάν δε τις από σας ήναι ελλιπής σοφίας, ας ζητή παρά του Θεού του δίδοντος εις πάντας πλουσίως και μη ονειδίζοντος, και θέλει δοθή εις αυτόν. Ας ζητή όμως μετά πίστεως, χωρίς να διστάζη παντελώς· διότι ο διστάζων ομοιάζει με κύμα θαλάσσης κινούμενον υπό ανέμων και συνταραττόμενον» (Ιάκ.1:5-6).
- «Καθώς λοιπόν παρελάβετε τον Χριστόν Ιησούν τον Κύριον, εν αυτώ περιπατείτε, ερριζωμένοι και εποικοδομούμενοι εν αυτώ και στερεούμενοι εν τη πίστει καθώς διδάχθητε, περισσεύοντες εν αυτή μετά ευχαριστίας» (Κολ.2:6-7).

Μόνον η αληθινή πίστη λαμβάνει τις υποσχέσεις του Θεού· η αληθινή πίστη δεν έχει καμία πίστη στην πίστη αλλά στον παντοδύναμον Ιησού Χριστόν. Η πίστη δεν κοιτάζει τον εαυτόν της και δεν αυτοθαυμάζεται. Θαυμάζει τον Ιησούν Χριστόν! **«Επειδή εις όντινα δεν υπάρχουν ταύτα (αρετές), ΤΥΦΛΟΣ είναι, μωπάζει και ΕΛΗΣΜΟΝΗΣΕ ΤΟΝ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΝ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΑΥΤΟΥ ΑΜΑΡΤΙΩΝ»** (2Πέτ.1:9). **Οποία προειδοποίηση!**

11. Η ένθερμη προσευχή πίστεως του δικαίου είναι αποτελεσματική

Είναι γραμμένο: «Εξομολογείσθε εις αλλήλους τα πταίσματά σας και εύχεσθε υπέρ αλλήλων, διά να ιατρευθήτε· πολύ ισχύει η δέσις του δικαίου ενθέρμως γενομένη» (Ιάκ.5:16) Αλλού είναι γραμμένο: «Διά τούτο σας λέγω, Πάντα όσα προσευχόμενοι ζητείτε, πιστεύετε ότι λαμβάνετε, και θέλει γείνει εις εσάς» (Μάρκ.11:24), υπό την προϋπόθεσιν ότι η καρδιά ημών δεν μας κατακρίνη (1Ιωάν.3:21-22). Η προσευχή είναι το κλειδί που ανοίγει τις πύλες του ουρανού. Χωρίς εξομολόγηση, καθαρή καρδιά και συνείδηση που δεν μας κατακρίνει, η προσευχή δεν εισακούεται. Γι' αυτό είναι γραμμένο: **«Εάν εθεώρουν αδικίαν εν τη καρδιά μου, ο Κύριος δεν ήθελεν ακούσει»** (Ψαλ.66:18). Ο Θεός **συγκαταβαίνει** να κρίνει τον λαόν Του σύμφωνα με τη δικαιοσύνη τους και με την ευθύτητά τους και με την αθωότητά τους: «[...] Κρίνόν με, Κύριε, κατά την δικαιοσύνην μου, και κατά την ακεραιότητά μου, την εν εμοί» (Ψαλ.7:8). Αυτό είναι στενά συνδεδεμένο με το χωρίο: Διότι η συνείδησίς μου δεν με ελέγχει εις ουδέν· πλην με τούτο δεν είμαι δεδικαιωμένος· αλλ' ο ανακρίνων με είναι ο Κύριος (1Κορ.4:4), καθώς επίσης, διότι εάν μας κατακρίνη η καρδιά, βεβαίως ο Θεός είναι μεγαλύτερος της καρδιάς ημών και γνωρίζει τα πάντα. Αγαπητοί, εάν η καρδιά ημών δεν μας κατακρίνη, έχομεν παρρησίαν προς τον Θεόν, και ό,τι αν ζητώμεν λαμβάνομεν παρ' αυτού, διότι φυλάττομεν τας εντολάς αυτού και πράττομεν τα αρεστά ενώπιον αυτού (1Ιωάν.3:20-22).

12. Η αληθινή πίστη μετατρέπει την κοιλάδα Αχώρ (Ταραχής) σε θύρα ελπίδος

Αληθές! Ο Θεός χρησιμοποιεί την κοιλάδα Αχώρ (Ταραχής) διά θύραν ελπίδος (Ιησούς του Ναυή 7:25, Ωσηέ 2:15 και Ψαλ.84:6-7) για την πνευματικήν μας ανάπτυξη. Πόσες φορές δεν είδαμε εν τω πλήθει των αμηχανιών της καρδιάς μας, αι παρηγορίαι Του να ευφραίνουν την ψυχήν μας (Ψαλ.94:19)! Και πόσον αληθή είναι τα ακόλουθα εδάφια:

- «Καλὸν ἐγένεεν εἰς ἐμέ ὅτι ἐταλαιπωρήθην, διὰ να μάθω τα διατάγματά σου... Γνωρίζω, Κύριε, ὅτι αἱ κρίσεις σου εἶναι δικαιοσύνη, καὶ ὅτι πιστῶς με ἐταλαιπώρησας. Ἀς με παρηγορήσῃ, δέομαι, τὸ ἐλεός σου, κατὰ τὸν λόγον σου τὸν πρὸς τὸν δούλον σου. Ἀς ἔλθωσιν ἐπ’ ἐμέ οἱ οἰκτιρμοί σου, διὰ να ζῶ· διότι ὁ νόμος σου εἶναι ἡ τροφή μου» (Ψαλ.119:71, 75-77)
- «Και οὐχὶ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα εἰς τὰς θλίψεις, γινώσκοντες ὅτι θλίψις ἐργάζεται υπομονήν, ἡ δὲ υπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς δὲν καταισχύνει, διότι ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκκεχυμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος εἰς ἡμᾶς» (Ρωμ.5:3-5). Ὁ ἀπόστολος Παῦλος πέρασε ἀπὸ πολλές θλίψεις! Οἱ στιγμὲς τῆς κρίσεώς του μετετράπησαν σὲ εὐλογίες καὶ σὲ νέες θύρες εὐαγγελισμοῦ! Ἡ υγιὴς καὶ εὐκρινὴ πίστις προσδοκᾷ πάντοτε τὴν εκπλήρωση τῶν υποσχέσεων τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ τρέφεται, ἐφησυχάζει καὶ παρηγορεῖται με τὶς υποσχέσεις τοῦ Θεοῦ! Τουναντίον: **«Εἰρήνη δὲν εἶναι εἰς τοὺς ἀσεβεῖς, λέγει ὁ Θεὸς μου»** (Ἡσα.57:21).

13. *Ἡ ἀληθινὴ πίστις καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον υπάκουον καὶ πιστόν*

- **«Ἡ πιστότης στα μικρὰ πράγματα εἶναι μεγάλο πρᾶγμα»** εἶπε ὁ Ἰωάν. Χρυσόστομος.
- Χωρὶς συνέπεια καὶ συνέχεια δὲν ὑπάρχει ἠθικὴ δύναμη.
- **«Τὸ δὲ ἐπίλοιπον ζητεῖται μεταξύ τῶν οἰκονόμων, να εὐρεθῇ ἕκαστος πιστός»** (1Κορ.4:2).
- **Ὁ εὐσεβὴς φόβος τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸ κλειδί γιὰ τὴν πιστότητα σὲ οποιαδήποτε κατάσταση.** «Εἴθε να ἦτο εἰς αὐτοὺς τοιαύτη καρδιά, ὥστε να με φοβῶνται καὶ να φυλάττωσι πάντοτε πάντα τὰ προστάγματά μου, διὰ να εὐημερώσιν αἰωνίως, αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν» (Δευτ.5:29).
- **«Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Εἴαν τις με ἀγαπά, τὸν λόγον μου θέλει φυλάξει, καὶ ὁ Πατὴρ μου θέλει ἀγαπήσῃ αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτόν θέλομεν ἐλθεῖ καὶ ἐν αὐτῷ θέλομεν κατοικήσει»!!!** (Ἰωάν.14:23). Ἀπίστευτον ἀλλὰ ἀληθινόν!
- **«Ὅστις ὅμως ἐγκύψῃ εἰς τὸν τέλειον νόμον τῆς ἐλευθερίας καὶ ἐπιμείνῃ εἰς αὐτόν, οὗτος γενόμενος οὐχὶ ἀκροατὴς ἐπιλήσμων, ἀλλ’ ἐκτελεστής ἔργου, οὗτος θέλει εἶσθαι μακάριος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ»** (Ἰάκ.1:25).
- **«Διότι δὲν εἶναι δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου, ἀλλ’ οἱ ἐκτελεσταὶ τοῦ νόμου θέλουσι δικαιωθῇ»** (Ρωμ.2:13).
- **«Δὲν θέλει εἰσελθεῖ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν πας ὁ λέγων πρὸς ἐμέ, Κύριε, Κύριε, ἀλλ’ ὁ πράττων τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς»** (Ματ.7:21).

14. *Συμπέρασμα*

«Εἰξεύρομεν δὲ ὅτι πάντα συνεργοῦσι πρὸς τὸ ἀγαθόν εἰς τοὺς ἀγαπώντας τὸν Θεόν, εἰς τοὺς κεκλημένους κατὰ τὸν προορισμὸν αὐτοῦ» (Ρωμ.8:28).

Καὶ ἀντιθέτως:

Εἰξεύρομεν δὲ ὅτι πάντα συνεργοῦσι πρὸς τὸ κακὸν εἰς τοὺς μισούντας τὸν Θεόν...

Ὅλες αὐτὲς οἱ σκέψεις με κάνουν να προσεύχομαι καθημερινά ὁ Θεὸς Πατέρας μας να γεμίζει τοὺς δικούς Του με πνεῦμα πίστεως, με ὑπακοή πίστεως, με συνείδηση ἀγαθὴ καὶ με τὴν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Να νουθετεῖ τοὺς ἀτάκτους, να παρηγορεῖ τοὺς ὀλιγοψύχους, να γεμίζει με ζήλο τοὺς χλιαροὺς καὶ πάνω ἀπ’ ὅλα να πληροῖ ὅλους μας με πνεῦμα πίστεως καὶ καθαρότητα καρδίας. Ἐπίσης, να καταστρέφει ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Σατανά.

Κεφάλαιον 6

ΜΕΡΟΣ Α': Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΩΤΗΡΙΑ

Η φυσιολογική πνευματική ζωή (#1)

Εισαγωγή

Στόχος μου με αυτή τη νέα σειρά είναι να εξηγήσω γιατί πιστεύω ότι **και οι δύο αυτές θέσεις είναι σωστές υπό ορισμένες προϋποθέσεις**. Πιστεύω ακράδαντα ότι η Βίβλος μάς ομιλεί συγχρόνως για την ασφάλεια και τη μη ασφάλεια του πιστεύοντος. Ποτέ δεν κατάλαβα γιατί οι πιστεύοντες τον λόγον του Θεού αρνούνται πεισματικά τη μια ή την άλλη θέση. Η Βίβλος περιέχει τις δύο αυτές περιπτώσεις ανάλογα με τη θέση της καρδιάς (της θελήσεως) του πιστού και της πορείας του με τον Θεόν. Πολύς θόρυβος για το τίποτα! **Όλα εξαρτώνται από την επιλογή της καρδιάς μας (της θελήσεώς μας), τις αποφάσεις μας και την πορεία μας! ΟΛΑ ΕΞΑΡΤΩΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΟΜΙΛΟΥΜΕ.** Ο τρόπος με τον οποίον το διατυπώνω είναι ευκόλως αντιληπτός αλλά η κατανόηση των αιτίων που κάνουν τη διαφορά μεταξύ των πιστευόντων δεν είναι εμφανής και αυταπόδεικτη!

Αυτό το στοιχείο θα εξετάσουμε στα επόμενα κεφάλαια. Δεδομένου ότι πρόκειται για σειρά αλληλοεξαρτωμένων μελετών, υπάρχουν αναποφεύκτως ορισμένες επαναλήψεις, ως ήδη προανέφερα, τόσο από τα προηγούμενα κεφάλαια όσον και από προηγούμενες μελέτες μου στα κεφάλαια που ακολουθούν. Πριν ξεκινήσω να αναπτύσσω τη θέση μου, αισθάνομαι την ανάγκη να κάνω μια περιγραφή:

- α) Της ρίζας της αμαρτίας, και
- β) Της γνήσιας χριστιανικής ζωής.

Μια πολύ σύντομη παρέκβαση: Αγαπητός εν Χριστώ αδελφός μου έθεσε το εξής ερώτημα: «**Σε ποίους αποστέλλεις τα μηνύματα σου;**» Ιδού η απάντησή μου: «**Σε πιστούς και μη πιστούς! Καθένας μπορεί να πάρει αυτό που χρειάζεται!**»

1. Η ρίζα της αμαρτίας

Εάν εξετάσουμε προσεκτικά τη ρίζα ορισμένων αμαρτιών, γενικά, θα ανακαλύψουμε ότι οι αμαρτίες που ήδη αναφέραμε και πολλές άλλες οφείλονται, στην πραγματικότητα, στην **απιστία ή στην έλλειψη πίστεως**. Ας αναφέρουμε μερικά παραδείγματα:

- Εκείνος που λέγει ένα ψέμα, λέγει το ψέμα, προκειμένου να προστατευθεί φυσικώς ή να προστατεύσει την αξιοπρέπειά του από τις συνέπειες μιας κακής πράξεως ή για να καλύψει ένα προηγούμενο ψέμα. Καταφεύγει σε ένα ψέμα και προσπαθεί να κρυφτεί πίσω από το ψέμα. Γιατί; Εάν είστε ότι ο Θεός θα τιμούσε τη φιλαλήθειά του και θα εύρισκε τρόπο να τον προστατεύσει ή εάν μισούσε το ψέμα γνωρίζων τις δυσμενείς συνέπειες στην πνευματική του ζωή ή στην αιωνιότητα, δεν θα είχε ειπεί το ψέμα. **Επομένως, τα ψέματα είναι προϊόν απιστίας.**
- Κάποιος διαπράττει μια κλοπή. Γιατί; Είτε προκειμένου να καλύψει μια αληθινή ανάγκη είτε μια φανταστική ανάγκη είτε για να ικανοποιήσει τη φιλαργυρία του ή κάποια άλλη σφοδρά αμαρτωλή επιθυμία του. Εάν είστε ότι ο Θεός τον αγαπά και ότι – αναμφιβόλως – φροντίζει για όλες τις ανάγκες του και ότι, σύμφωνα με την υπόσχεσή Του, δεν θα τον άφηνε ή δεν θα τον εγκατέλειπε, θα άπλωνε το χέρι του να πάρει κάτι που δεν του ανήκε ή να οδηγηθεί στην απληστία; **Επομένως, οι κλοπές και η πλεονεξία είναι προϊόν απιστίας.**

- Γιατί ο άνθρωπος ζι μέσα στη μέριμνα για το αύριο, μέσα σε φόβο και σε απελπισία; Δεν είναι εξ αιτίας της απιστίας ή ολιγοπιστίας του; Έχετε γνωρίσει τέτοιους ανθρώπους; Εγώ έχω γνωρίσει.... Ζούνε από τώρα στην κόλαση! Είθε να Του έλεγαν: Πατέρα αφήνω πάσαν τη μέριμνα σε Σένα. Οδήγησέ με. Από Σένα εξαρτώμαι!

Σε αυτό το σημείο, μια άλλη πολύ σοβαρή αμαρτία πρέπει να αναφερθεί, που διαπράττεται από δική μας δυσπιστία ή έλλειψη πίστεως η οποία είναι **η ρίζα της ρίζας της αμαρτίας**: «Όστις πιστεύει εις τον Υιόν του Θεού έχει την μαρτυρίαν εν εαυτώ· όστις δεν πιστεύει εις τον Θεόν, έκαμεν αυτόν ψεύστην, διότι δεν επέστευσεν εις την μαρτυρίαν, την οποίαν εμαρτύρησεν ο Θεός περί του Υιού αυτού» (1Ιωάν.5:10). Προσέξτε, επίσης το εξής χωρίον: «και ελθών εκείνος θέλει ελέγξει τον κόσμον περί αμαρτίας και περί δικαιοσύνης και περί κρίσεως· περί αμαρτίας μεν, διότι δεν πιστεύουσιν εις εμέ» (Ιωάν.16:8-9). Τώρα ας ιδούμε ποιές είναι οι...

2. Πρακτικές συνέπειες της πίστεως και της υπακοής

Η πρώτη πρακτική συνέπεια της αληθινής σωτηρίας είναι να απομακρυνθεί από την αμαρτία και η δεύτερη συνέπεια είναι να συνεχίσει να απομακρύνεται από την αμαρτία! «[...] Επειδή τούτο είναι το θέλημα του Θεού, ο αγιασμός σας [...] Διότι ο Θεός δεν εκάλεσεν ημάς προς ακαθαρσίαν, αλλά προς αγιασμόν. Όθεν ο αθετών ταύτα δεν αθετεί άνθρωπον, αλλά τον Θεόν, όστις και έδωκε το Πνεύμα αυτού το Άγιον εις ημάς» (1Θεσ.4:2-8). Δεν υπάρχει σωτηρία χωρίς αγιασμόν, καθαρή και αγία ζωή! Η τρίτη πρακτική συνέπεια είναι ότι **ο Θεός δίνει το Πνεύμα το Άγιον εις τους πειθαρχούντας εις Αυτόν** (Πράξ.5:32), εκπληρώνει τις άγιες επιθυμίες τους για την πνευματικήν πρόοδόν τους και τη χρησιμότητά τους, οι οποίες, αργά ή γρήγορα, θα γίνουν φανερές! Ο άνθρωπος, προκειμένου να προχωρήσει πνευματικά στη δικαιοσύνη και να καρποφορήσει σε αγιασμό, πρέπει να συνεχίσει να επιστρέφει στον Θεόν με όλη την καρδιά του, παραστήνων τον εαυτόν του στον Θεόν θυσία ζώσα καθώς είναι γραμμένο στον Νέον Νόμον του Θεού. Ναι, να προσοδεύει πνευματικά με μια ‘άπαξ και διά παντός’ παραχώρηση στον Θεόν και με μια σταθερή καθημερινή ανακαίνιση του νοός του! Και αλλού λέγει: «...ούτω τώρα παραστήσατε τα μέλη σας δούλα εις την δικαιοσύνην προς αγιασμόν...» (Ρωμ.6:19-23 και 12:1-3). Όταν τηρηθεί αυτός ο όρος και συνεχίζει να τηρείται, τότε ο άνθρωπος, τότε μόνον, γίνεται «σκεύος τιμίας χρήσεως, ηγιασμένον και εύχρηστον εις τον δεσπότην, ητοιμασμένον εις παν έργον αγαθόν». Έτσι, εκτός από τη σωτηρία τους, ο Θεός καθιστά τους δικούς Του εκλεκτούς και χρήσιμους στο έργο του Θεού.

Οι θρησκευτικές ή οι εκκλησιαστικές δραστηριότητες είναι καλές και αξιέπαινες αλλά εκείνο που μετρά ενώπιον του Θεού δεν είναι τί κάνουμε για τον Θεόν αλλά τί κάνουμε με τον Θεόν και ακόμη περισσότερο αυτό που είμαστε για τον Θεόν. Όταν ζούμε μέσα στην αμαρτία, μέσα σε αμαρτωλούς συμβιβασμούς ή όταν υπάρχει αμαρτία μη ομολογηθείσα και εγκαταληφθείσα ή ο αδελφός μας έχει κάτι εναντίον μας δικαιολογημένα, είναι ποτέ δυνατόν ο Θεός να ευλογήσει τα έργα μας ή τις δραστηριότητες της διακονίας μας; Η Βίβλος λέγει, «Η δεν εξεύρετε ότι οι άδικοι δεν θέλουσι κληρονομήσει την βασιλείαν του Θεού; [...]» (1Κορ.6:9) και ότι «[...] εάν μη περισσέυση η δικαιοσύνη σας πλειότερον της των γραμματέων και Φαρισαίων, δεν θέλετε εισέλθει εις την βασιλείαν των ουρανών» (Ματ.5:20).

Τώρα, ας εξετάσουμε την φράση... «Σκευή τιμής και σκευή ατιμίας».

3. Σκευή τιμής και σκευή ατιμίας (γενικές παρατηρήσεις)

Το εδάφιο 2Τιμοθέου 2:20, ομιλεί για σκευή «προς χρήσιν τιμίαν, άλλα δε προς άτιμον». Το πρώτο πράγμα που πρέπει να ειπωθεί είναι ότι οι αληθινοί πιστοί είναι οστράκινα σκευή – είτε λάμπουν σαν το χρυσάφι ή το ασήμι είτε όχι. Πράγματι, οι πιστοί, έστω και εάν φέρουν τον θείον θησαυρόν μέσα τους, παραμένουν ‘γήινα σκευή’ ώστε η υπερβολή της δυνάμεως να αποδίδεται στον Θεόν και όχι σ’αυτούς (2Κορ.4:7). Επιπλέον, πρέπει να ειπωθεί ότι ο Θεός, ο θείος αγγειοπλάστης, έχει εξουσία επάνω στον πηλό, λόγω του κυριαρχικού Του δικαιώματος, από το ίδιο κομμάτι να κάνει ένα σκεύος προς τιμήν και ένα άλλο προς ατιμίαν! Η λέξη «προς άτιμον»

δεν σημαίνει «απόρριψη» αλλά **καταλληλότητα** για ορισμένη κοινή χρήση. Δεν σημαίνει «άχρηστον».

Πολλοί είναι εκείνοι που αντιλαμβάνονται αυτό το εδάφιο ως σημαίνον **καθαρισμόν της εκκλησίας**. Αναμφιβόλως αυτό θα μπορούσε να εφαρμοστεί όσον αφορά τον καθαρισμόν της Εκκλησίας από **πλάνους ή κακούς** εργάτες αλλά αναφέρεται **κυρίως στον προσωπικόν καθαρισμόν**: «Εάν λοιπόν καθαρίση τις ΕΑΥΤΟΝ από τούτων...». Δεν λέγει να «καθαρίσει ή εξυγιάνει την εκκλησία» αλλά «εάν καθαρίση ΕΑΥΤΟΝ». Εκείνος ο άνθρωπος πρέπει να απομακρυνθεί από παντός είδους αδικίαν. Τότε και μόνον τότε, μπορεί να γίνει σκευός τιμής! Φυσικά, εάν μια εκκλησία ατιμάζεται από ανθρώπους που ετεροδιδασκαλούν και που διάγουν αμαρτωλή ζωή ή που ζουν ατάκτως και η εκκλησία μολύνεται από διεστραμμένες, επικατάρατες πλάνες σχετικά με την περί πίστεως διδασκαλίαν και καθαρισθεί από τέτοιους ανθρώπους, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι εκείνη η εκκλησία θα γίνει **σκευός τιμίας χρήσεως, ηγιασμένον και εύχρηστον εις τον δεσπότην, ητοιμασμένον εις παν έργον αγαθόν...** Ο Θεός θα τιμήσει εκείνη την εκκλησία... Αυτή η αρχή ισχύει επίσης για κράτη και κυβερνήσεις... Ας εξετάσουμε το σημείο αυτό προσεκτικά επί τη βάσει του εδαφίου: «**Έχοντες λοιπόν, αγαπητοί, ταύτας τας επαγγελίας, ας καθαρίσωμεν εαυτούς από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος, εκπληρούντες αγιωσύνην εν φόβω Θεού**» (2Κορ.7:1).

4. Σκεύη τιμίας χρήσεως

Σε ένα μεγάλο σπίτι, λέγει ο Παύλος – ο οποίος συγκρίνει την εκκλησία του ζώντος Θεού, που είναι ο στύλος και εδραίωμα της αληθείας (1Τιμ.3:15) με ένα μεγάλο σπίτι – υπάρχουν **ποικίλα σκεύη διαφορετικής ύλης και για διαφορετικές χρήσεις, μερικά μεγάλης αξίας για τιμητικές χρήσεις και μερικά μικρότερης αξίας για μη τιμητικές, για πίο ταπεινές καθημερινές χρήσεις**. Η λέξη «σκεύη» αντιστοιχεί σε μας τους «πιστούς». Μερικά σκεύη είναι από χρυσάφι ή ασήμι ή από πορσελάνη ή από κρύσταλλο, τα οποία προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε δεξιώσεις ή σε συμπόσια και μερικά είναι πήλινα ή ξύλινα ή πλαστικά για καθημερινή κοινή χρήση. **Εάν ο πρωθυπουργός ή ο βασιλεύς της χώρας σας σάς επισκευθεί, δεν θα χρησιμοποιήσετε πλαστικά πιάτα ή φλυτζάνια αλλά θα χρησιμοποιήσετε τα καλύτερα και πολυτιμότερα σκεύη που έχετε, προκειμένου να τον υπηρετήσετε και να τον τιμήσετε.**

Έτσι, υπάρχουν στις τοπικές εκκλησίες πιστοί, οι οποίοι μπορούν να συγκριθούν με χρυσάφι και ασήμι εξαιτίας της τελειότητάς τους. Είναι γεμάτοι από ταλέντα, χαρίσματα και ικανότητες, με διπλώματα και διδακτορικά σε επιστήμες ή στη θεολογία, με ευφυΐα, με ευγλωττία, με γνώση πολλών γλωσσών, ίσως με πολλά χρήματα και είναι ευγενούς καταγωγής! Ακτινοβολούν όπως το ασήμι η ο χρυσός η δε παρουσία τους στην εκκλησία παρέχει φήμη και λαμπρότητα. **Εάν αυτά τα πρόσωπα έχουν την απαραίτητη αγνότητα, τόσον διδασκαλίας όσον και ζωής ως επίσης και σταθερότητα, τότε είναι αληθινά «σκεύη» χρυσού και αργύρου, προορισμένα για τιμητική υπηρεσία και προς τιμήν του Χριστού! ΑΛΛΑ τί θα πρέπει να ειπούμε γι' αυτούς εάν, παρ' όλα τα ταλέντα, τα χαρίσματα, τα διπλώματά τους κ.λπ., η διδασκαλία τους και η ζωή τους ή η συμπεριφορά τους δεν είναι καθαρές ή άξιες εγκωμίων; Τί εάν ισχυρίζονται ότι πληρούνται με Άγιον Πνεύμα αλλά τα πράγματα που λυπούν το Άγιον Πνεύμα δεν τους λυπούν; Δεν μπορούν, **ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, να υπηρετήσουν τον Κύριον παρά τα ταλέντα τους, τα χαρίσματά τους, τις δραστηριότητές τους κ.λπ.** «Οι οφθαλμοί μου θέλουσιν είσθαι επί τους πιστούς της γης, διά να συγκατοικώσι μετ' εμού· **ο περιπατών εν οδώ αμώμω, ούτος θέλει με υπηρετεί**», λέγει ο Κύριος (Ψαλ.101:6)! Ο προφήτης Ιερεμίας λέγει: «**Ιερουσαλήμ, απόπλυνον την καρδίαν σου από κακίας, διά να σωθής [...]** (Ιερ.4:14).**

5. Σκεύη προς άτιμον χρήσιν

Στις τοπικές εκκλησίες υπάρχουν πρόσωπα χωρίς φήμη, χωρίς φανερά ταλέντα και χαρίσματα, χωρίς ευγλωττία, χωρίς χρήματα, χωρίς διπλώματα, χωρίς γνώση ξένων γλωσσών, ταπεινής προελεύσεως και καταστάσεως, χωρίς υψηλή κοινωνική θέση και χωρίς μεγάλο όνομα κ.λπ. Μερικοί απ' αυτούς είναι μάλιστα και φτωχοί πολιτικοί ή οικονομικοί πρόσφυγες. Μοιάζουν με

σκεύη φτιαγμένα από ξύλο ή πηλό! **ΕΑΝ είναι καθαροί και αγαπούν το Κύριο με όλη την καρδιά τους, τι είναι αυτοί;** Δεν είναι σκεύη «ηγιασμένα» που τιμούν τον Ουράνιον Διδασκαλόν τους, προετοιμασμένα για κάθε καλό έργο; Εντούτοις, εάν τέτοια σκεύη δεν έχουν καθαρή ζωή και είναι **κακού χαρακτήρος**, μήπως είναι χρήσιμα, κατάλληλα για την χρήση του Δεσπότη; Φυσικά όχι, **εκτός αν καθαρισθούν**.

6. Πώς όλα τα σκεύη μπορούν να γίνουν χρήσιμα για τον Κύριον;

Συμπεραίνουμε, επομένως, ότι ένας πιστός δεν μπορεί να γίνει σκεύος προς χρήσιν τιμίαν, κατάλληλος διά την υπηρεσίαν του Κυρίου Του, **εκτός εάν καθαρίζεται από γνωστές αμαρτίες του και από την ανομίαν των αγίων πραγμάτων (Ex.28:38). Κάθε σκεύος πρέπει να είναι καθαρό, προκειμένου να είναι χρήσιμο!**

Προσέξατε, παρακαλώ, ότι, σύμφωνα με το εδάφιο Πράξεις 6:3, ακόμη και εκείνοι που ‘διακονούν εις τραπέζας’ πρέπει να είναι **πλήρεις Πνεύματος Αγίου και σοφίας...** Προσέξατε, επίσης, το επόμενο εδάφιο: «**Αφαίρεσον την σκωρίαν από του αργύρου, και σκεύος θέλει εξέλθει εις τον χρυσοχόνον**» (Παρ.25:4).

ΜΕΡΟΣ Α': Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΩΤΗΡΙΑ

Η φυσιολογική πνευματική ζωή (#2)

Εισαγωγή

Αγαπητοί μου! Αυτό το κεφάλαιο είναι εξαιρετικά δύσκολο να το δεχθούμε και να το «χωνέψουμε» επειδή περιγράφει τις περισσότερες από τις κυριώτερες απαιτήσεις του Θεού σχετικά με τον χριστιανικόν χαρακτήρα! Φαίνονται ότι είναι πολύ απαιτητικές και αποθαρρυντικές! Θα μπορούσε κανείς, χωρίς αμφιβολία, να ειπεί: «Ποιός μπορεί να καλύψει όλες αυτές τις απαιτήσεις; Ποιός είναι τέλειος;» *Ανθρωπίνως είναι αδύνατον! Δεν υπάρχει άνθρωπος που να μπορεί ποτέ να ζήσει τις διδασκαλίες του Χριστού, όπως διατυπώνονται π.χ., στην «Επί του όρους ομιλία» και στις εντολές και στις παραινέσεις των αποστόλων στις επιστολές τους.* Χωρίς τον Ιησούν Χριστόν δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε (Ιωάν.15:5)! Ναι, αλλά με τη χάρη του Θεού και τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος όλα είναι δυνατά: «**Τα πάντα δύνανται διά του ενδυναμούντός με Χριστού**», έγραψε ο απόστολος Παύλος (Φιλιπ.4:13)! Γι' αυτό ο Παύλος μας καλούσε να γίνουμε μιμητές του.

Αυτή η αλήθεια επιβεβαιώνεται από τη δήλωση αυτού του ίδιου του Ιησού Χριστού: *Ιδού η απόδειξη: «Έλθετε προς με, πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, και εγώ θέλω σας αναπαύσει. Άρατε τον ζυγόν μου εφ' υμάς και μάθετε απ' εμού, διότι πρῶτος εἰμὶ καὶ ταπεινός την καρδίαν, και θέλετε ευρεί ανάπαυσιν εν ταις ψυχαῖς υμών· διότι ο ζυγός μου είναι καλός και το φορτίον μου ελαφρόν»* (Ματ.11:28-30). Ο ζυγός Του είναι πράγματι καλός και το φορτίον Του ελαφρόν υπό την προϋπόθεση ότι προηγουμένως σηκώσαμε επάνω μας τον ζυγόν Του! Τότε μόνον μπορούμε να μαθαίνουμε απ' Αυτόν και να βρούμε ανάπαυση στις ψυχές μας! Ας μη λησμονούμε επίσης την ενθαρρυντική υπόσχεση του Θεού: «**Πιστός είναι εκείνος όστις σας καλεί, όστις και θέλει εκτελέσει**» (1Θεσσαλ.5:24)! Θα ήθελα να εφελκώσω επίσης την προσοχή σας και σε μια άλλη θαυμασία παρόμοια υπόσχεση του Θεού: «**Ο Κύριος θέλει πολεμήσει διά σάς· σεις δε θέλετε μένει ήσυχαι**» (Εξοδ.14:14)! Το μόνον πράγμα που μας ζητεί είναι η συγκατάθεση της θελήσεώς μας: **ΝΑΙ, ΚΥΡΙΕ!**

Όλα τα «πρέπει» της χριστιανικής ζωής οδηγούν τον άνθρωπον σε αποθάρρυνση ακόμα και σε κατάθλιψη. Ναι, επειδή η χριστιανική ζωή είναι υπερφυσική! Ο φυσικός άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει μια υπερφυσική ζωή. Μπορεί, όμως, να ζήσει αυτήν την υπερφυσική ζωή όταν γίνει «υπερφυσικός...»! Γίνεται 'υπερφυσικός' όταν γεννηθεί από τον Θεόν! Τότε αι εντολαί αυτού βαρεῖαι δεν είναι (1Ιωάν.5:3)

Φυσικά, αυτή η πνευματική γέννηση δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί παρά μόνον εάν ο άνθρωπος αποδεχθεί τους όρους του Θεού. Τότε αυτοί είναι εύκολοι και εφικτοί και μάλιστα χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια και χωρίς να έχει κάμει εκ των προτέρων κάποια καλά έργα στο παρελθόν! Γίνονται αυθόρμητοι! Αυτό μπορεί να γίνει ακόμα και όταν βρίσκεται στη φυλακή ή αν είναι ανάπηρος ή είναι σε καλή υγεία, όταν είναι νέος ή όταν είναι γέρος κ.λπ! **Ιδού οι βασικοί όροι: Η ειλικρινής μετάνοια· η ειλικρινής πίστη στον λόγον του Θεού και στη θυσία του Χριστού στο σταυρό· η εμπιστοσύνη του στην αγάπη του Θεού και στον χαρακτήρα Του, και να δώσει την καρδιά του (τη θέλησή του) στον ουράνιο Πατέρα του!** Καμία προσπάθεια, κανένα καλό έργο εκ των προτέρων αλλά μόνο ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΕΚ ΚΑΡΔΙΑΣ στον Θεόν! Τόσον η σωτηρία μας όσον και η πνευματική μας πρόοδος είναι θέμα επιλογής της καρδιάς μας (της θελήσεώς μας) ! Η αλλαγμένη καρδιά αλλάζει τα γεγονότα και την εξέλιξη της ζωής! Είναι η ατμομηχανή που σέρνει τα βαγόνια! Επαναλαμβάνω: **Οι όροι και τα αποτελέσματά τους μπορούν να πραγματοποιηθούν ακόμη και σ' εκείνον που είναι στη φυλακή ή είναι**

ανάπηρος ή έχει καλή υγεία! Ο άνθρωπος που έχει πραγματικά γεννηθεί από τον Θεόν ζει όπως ο Απόστολος Παύλος, ο οποίος είπε: «**Μετά του Χριστού συνεσταυρώθην· ζω δε ουχί πλέον εγώ, αλλ' ο Χριστός ζει εν εμοί· καθ' ο δε τώρα ζω εν σαρκί, ζω εν τη πίστει του Υιού του Θεού, όστις με ηγάπησε και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ εμού**» (Γαλ.2:20).

Έγραψα σε ένα από τα παλαιά μηνύματά μου (Κεφάλαιον 7 της σειράς 4353):

<<< Όσον βέβαιον και αναμφισβήτητον είναι ότι ο Χριστός απέθανε στο σταυρό και ότι ετάφη και ότι ανέστη από τους νεκρούς, είναι εξίσου βέβαιον και αναμφισβήτητον, σύμφωνα με τις Γραφές, ότι:

- «... **ότι ο παλαιός ημών άνθρωπος συνεσταυρώθη, διά να καταργηθή το σώμα της αμαρτίας, ώστε να μη ήμεθα πλέον δούλοι της αμαρτίας· διότι ο αποθανών ηλευθερώθη από της αμαρτίας. Εάν δε απεθάνομεν μετά του Χριστού, πιστεύομεν ότι και θέλομεν συζήσει μετ' αυτού, γινώσκοντες ότι ο Χριστός αναστάς εκ νεκρών δεν αποθνήσκει πλέον, θάνατος αυτόν δεν κυριεύει πλέον. Διότι καθ' ο απέθανεν, απέθανεν άπαξ διά την αμαρτίαν, αλλά καθ' ο ζει, ζει εις τον Θεόν. Ούτω και σεις φρονείτε εαυτούς ότι είσθε νεκροί μεν κατά την αμαρτίαν, ζώντες δε εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών.**» (Ρωμ.6:6-11). Δεν είμαι πλέον σκλάβος της αμαρτίας αλλά **το Πνεύμα του Θεού με έχει ελευθερώσει και συνεχίζει να με ελευθερώνει από το νόμο της αμαρτίας και του θάνατου.** Επιπλέον, είναι βέβαιο και αναμφισβήτητο ότι:
- **Οι αμαρτίες μου έχουν συγχωρηθεί, ότι ο Θεός με εδικαίωσε και ότι με έχει σώσει. «Νομικώς», είμαι δεδικαιωμένος. Δεν είναι τώρα λοιπόν ουδεμία κατάκρισις εις τους εν Χριστώ Ιησού, τους μη περιπατούντας κατά την σάρκα, αλλά κατά το πνεύμα** (Ρωμ.8:1). >>>

Αλλού, στο ίδιο μήνυμά μου, έγραψα:

<<< Ο Θεός **μπορεί να σώσει ΤΕΛΕΙΩΣ** εκείνους που προσέρχονται στον Θεόν δια του Ιησού Χριστού, που είναι πάντα ζων και μεσιτεύων υπέρ ημών (Εβρ.7:25) και ότι αυτός που μας καλεί Αυτός είναι **ΕΚΕΙΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΥ ΘΑ ΤΟ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙ** (1Θεσ.5:24). Εξαιτίας της αδυναμίας μας να πιστεύσουμε σωστά, γίνεται σύμφωνα με την απιστία μας! Και κάτι άλλο: Ο φόβος ότι θα συνεχίσουμε να πέφτουμε στην ίδια αμαρτία είναι λάθος και παγίδα, οφειλόμενος στην απιστία. Φοβούμεθα ότι οι πειρασμοί μας είναι πέραν των δυνάμεών μας... Αυτό σημαίνει ότι δεν πιστεύομε την υπόσχεση του Θεού, ότι **«Πειρασμός δεν σας κατέλαβεν εμμή ανθρώπινος· πιστός όμως είναι ο Θεός, όστις δεν θέλει σας αφήσει να πειρασθήτε υπέρ την δύναμίν σας, αλλά μετά του πειρασμού θέλει κάμει και την έκβασιν, ώστε να δύνασθε να υποφέρητε»** (1Κορ.10:13). Έτσι, γίνεται σ'εσένα και σ'εμένα σύμφωνα με την απιστία μας. Αυτό σημαίνει ότι όταν πέφτομε στην αμαρτία **η ευθύνη είναι δική μας...**

<<< Είναι γραμμένο ότι ο Θεός έχει θέσει στη διάθεσή μας **όλη την αναγκαία δύναμη ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ** για να υπερνικούμε τη δύναμη της αμαρτίας και τους πειρασμούς του Σατανά με τους οποίους προσπαθεί να μας κάνει να πέσουμε και να μας φυλακίσει στη σκλαβιά της αμαρτίας. Ο λόγος του Θεού μας διακηρύττει ότι δεν είμαστε πλέον κάτω από τον νόμον του Μωυσέως αλλά κάτω από την οικονομίαν της χάριτος. Και η χάρη που ο Θεός μας έχει δώσει είναι υπεράφθονη να μας βοηθήσει να υπερνικούμε τη δύναμη της αμαρτίας, δύναμη, ώστε να μην εκπληρούμε το θέλημα της σαρκός και των διαλογισμών μας, ως επίσης και να ανθιστάμεθα στους πειρασμούς και στις πονηριές του διαβόλου. Η Αγία Γραφή μας καλεί:

- να πιστεύουμε κάθε λόγον Θεού και να Τον εμπιστευόμεθα χωρίς καμία εξαίρεση·
- να λογαριάζουμε τους εαυτούς μας νεκρούς ως προς την αμαρτία, αλλά ως ζώντας δια του Κυρίου Ιησού Χριστού (Ρωμ.6:11), και
- να ενθυμούμεθα ότι έχουμε συσταυρωθεί με τον Χριστόν, ότι έχουμε συνταφεί μετά του Χριστού και ότι τώρα περπατούμε σε μιά καινούργια ζωή.

Πρέπει, επομένως, να οπλιστούμε με την πεποίθηση ότι έχουμε σταματήσει να αγαπούμε την αμαρτία, ώστε να ζήσουμε τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής μας όχι σύμφωνα με το θέλημα του κόσμου ή της σαρκός αλλά σύμφωνα με το θέλημα του Θεού (1Πέτ.4:1-2). Η Γραφή μας καλεί να

πιστεύουμε ότι ο παλαιός μας άνθρωπος συνεσταυρώθη μετά του Χριστού, δια να καταργηθεί το σώμα της αμαρτίας, ώστε να μην είμεθα πλέον δούλοι της αμαρτίας (Ρωμ.6:6) αλλά ότι έχομε απελευθερωθεί από την αμαρτία. Υπάρχει ένας λόγος του Θεού που βγάζει «εκτός μάχης» αυτόν τον φόβο και αυτή τη ψευδή διδασκαλία: «όθεν δύναται και να ΣΩΖΗ ΕΝΤΕΛΩΣ τους προσερχομένους εις τον Θεόν δι' αυτού, ζων πάντοτε διά να μεσιτεύση υπέρ αυτών» (Εβρ.7:25). Ο Ιησούς μπορεί να μας σώσει τελείως όχι μόνο στο μέλλον αλλά επίσης τώρα από τις αμαρτίες μας, τα πάθη μας και από τη δουλεία του Σατανά! Κάποια πρόσωπα διδάσκουν ότι, παρά το γεγονός ότι είμαστε σταυρωμένοι, μπορούμε να κατεβαίνουμε από τον σταυρόν και να κάνουμε το δικό μας θέλημα! Ανοησία! Αυτή η ανοησία ισχύει για εκείνους που δεν πιστεύουν σε όσα λέγει η Γραφή ή και διότι δεν έχουν παραστήσει τους εαυτούς τους θυσίαν ζώσαν, αγίαν, ευάρεστον εις τον Θεόν, και δεν μεταμορφώνονται διά της ανακαινίσεως του νοός τους, ώστε να δοκιμάζουν τί είναι το θέλημα του Θεού, το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον (Ρωμ.12:1-2).

Έχομε συναποθάνει με τον Κύριον, άπαξ διαπαντός διά την αμαρτίαν και είμαστε τώρα «εν Χριστώ» διά τον Θεόν: «Μετά του Χριστού συνεσταυρώθη· ζω δε ουχί πλέον εγώ, αλλ' ο Χριστός ζη εν εμοί· καθ' ο δε τώρα ζω εν σαρκί, ζω εν τη πίστει του Υιού του Θεού, όστις με ηγάπησε και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ εμού» (Γαλ.2:20). Και ειδικότερον, η Βίβλος μας καλεί να πιστεύουμε ότι η αγάπη μας για την αμαρτία έχει επίσης πεθάνει μέσα μας. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον είναι γραμμένο ότι, «Πας όστις εγεννήθη εκ του Θεού αμαρτίαν δεν πράττει, διότι σπέρμα αυτού μένει εν αυτώ· και δεν δύναται να αμαρτάνη, διότι εγεννήθη εκ του Θεού.» (Ιωάν.3:9). Αυτή είναι η κανονική εμπειρία ενός αληθινού Χριστιανού και κυρίως ενός αληθινού εργάτη του Ευαγγελίου!

Ποιός είναι ο παλαιός μου άνθρωπος παρά οι αμαρτωλές τάσεις μου και η εξουσία τους επάνω μου; Είναι αληθές ότι η δύναμη της συνηθείας της αμαρτίας υπάρχει, δηλαδή η έλξη της αμαρτίας που προέρχεται από τις φυσικές μας επιθυμίες είναι ισχυρή και οι πειρασμοί του διαβόλου υπάρχουν και μπορούν να είναι πολλοί και ισχυροί. Παρόλα αυτά, είναι, επίσης, αληθές ότι ο πραγματικός πιστός δεν ευαρεστείται στην αμαρτία: αντίθετα, η αμαρτία τον κάνει να υποφέρει και δεν μπορεί να την αντέξει. Και ειδικά, είναι αληθές όταν η δύναμη της αναστάσεως και η εξουσία του αίματος του Ιησού είναι πάντα στη διάθεσή του! Ιδού ο λόγος για τον οποίον είναι γραμμένο στο βιβλίο της Αποκαλύψεως 12:11: «Και αυτοί ενίκησαν αυτόν διά το αίμα του Αρνίου και διά τον λόγον της μαρτυρίας αυτών, και δεν ηγάπησαν την ψυχήν αυτών μέχρι θανάτου». Όπου η αμαρτία επερίσσευσε, η χάρη υπερεπερίσσευσε (Ρωμ.5:20). «Διότι η αμαρτία δεν θέλει σας κυριεύσει· επειδή δεν είσθε υπό νόμον, αλλ' υπό χάριν» (Ρωμ.6:14). Επιπλέον, είναι αληθές ότι το Πνεύμα του Θεού κατοικεί μέσα στον αληθινόν πιστόν, ικετεύει διά στεναγμών αλαλήτων· Αυτό κατοικεί μέσα του και του δίδει τη δύναμη εναντίον της αμαρτίας· εν Αυτώ συνοικοδομείται ο πιστός εις κατοικητήριον του Θεού δια του Πνεύματος (Εφε.2:22). Δεν είναι πλέον δούλος της αμαρτίας και της τυραννίας της. Γι αυτό ο απόστολος Ιωάννης λέγει: «...ας μη σας πλανά μηδείς· Πας όστις εγεννήθη εκ του Θεού αμαρτίαν δεν πράττει, διότι σπέρμα αυτού μένει εν αυτώ· και δεν δύναται να αμαρτάνη, διότι εγεννήθη εκ του Θεού. Εν τούτω γνωρίζονται τα τέκνα του Θεού και τα τέκνα του διαβόλου. Πας όστις δεν πράττει δικαιοσύνην δεν είναι εκ του Θεού, ουδέ όστις δεν αγαπά τον αδελφόν αυτού» (Ιωάν.3:7-10).

Ο απόστολος Παύλος προέτρεπε τους πιστούς να γίνουν μιμητές του. Εάν ο Παύλος ζούσε πάντοτε υπό το κράτος του «... εκείνο το οποίον θέλω τούτο δεν πράττω, αλλ' εκείνο το οποίον μισώ τούτο πράττω» (Ρωμ.7:15) ή με άλλα λόγια: «θέλω να κάνω το αγαθό αλλά κάνω εκείνο που μισώ», ή όπως είναι γραμμένο «Ταλαίπωρος άνθρωπος εγώ· τις θέλει με ελευθερώσει από του σώματος του θανάτου τούτου;» (Ρωμ.7:24), δεν θα είχε κάνει ποτέ όλες αυτές τις προτροπές του. Αντιθέτως, προέτρεπε τους πιστούς να ενθουσιούνται ότι ευχαριστούσε τον Θεόν διά του Ιησού Χριστού του Κυρίου μας!... (εδ.25). Αλλού έγραψε: «Διότι ο νόμος του Πνεύματος της ζωής εν Χριστώ Ιησού με ηλευθέρωσεν από του νόμου της αμαρτίας και του θανάτου» (Ρωμ.8:2). Επιπλέον, τους καλούσε να μιμηθούν τη συμπεριφορά του, όπως την είχε περιγράψει μέσα στις επιστολές προς τους Κορινθίους και αλλού, λέγοντάς τους: «τα πάντα δύναμαι διά του

ενδυναμούντός με Χριστού» (Φιλιπ.4:13). Επιπλέον, διεκήρυττε: «μη δίδοντες μηδέν πρόσκομμα κατ' ουδέν, διά να μη προσαφθῇ μώμος εις την διακονίαν, αλλά εν παντί συνιστώντες εαυτούς ως υπηρέται Θεού, εν υπομονή πολλή, εν θλίψεσιν, εν ανάγκαις, εν στενοχωρίαις, εν ραβδισμοίς, εν φυλακαίς, εν ακαταστασίαις, εν κόποις, εν αγρυπνίαις, εν νηστείαις, εν καθαρότητι, εν γνώσει, εν μακροθυμία, εν χρηστότητι, εν Πνεύματι Αγίω, εν αγάπη ανυποκρίτως, εν λόγω αληθείας, εν δυνάμει Θεού, διά των όπλων της δικαιοσύνης των δεξιών και αριστερών, διά δόξης και ατιμίας, διά δυσφημίας και ευφημίας, ως πλάνοι όμως αληθείς, ως αγνοούμενοι αλλά καλώς γνωριζόμενοι, ως αποθνήσκοντες αλλ' ιδού, ζώμεν, ως παιδευόμενοι αλλά μη θανατούμενοι» (2Κορ.6:3-9).>>>

Στις προηγούμενες σελίδες του παρόντος Κεφαλαίου, ορισμένοι θεολογικοί όροι και έννοιες έχουν αναφερθεί. Ο αληθής πιστός, είτε τις καταλαβαίνει είτε όχι, όμως αποτελούν μέρος της ζωής του! Γνωρίζει και είναι βέβαιος πως ο Θεός τον έχει σώσει με τη χάρη Του και ότι είναι στη διαδικασία τού να σώζεται από ελαττώματα, ελλείψεις, ατέλειες κ.λπ., δια της χάριτός Του και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος! Επιθυμεί πολύ να διορθώνεται, να διδάσκεται και να καθοδηγείται από το Άγιον Πνεύμα! Το Άγιον Πνεύμα του έχει δώσει το Χρίσμα για να εννοεί τον λόγον του Θεού! Ξεύρει πως είναι «νεκρός» γι' αυτόν τον κόσμο... Με το Άγιο Πνεύμα μέσα στην καρδιά του... όλα είναι δυνατά επειδή έχει σφραγισθεί με το Άγιο Πνεύμα! **Η φύση του Χριστού είναι μέσα του!** Ο απόστολος Πέτρος δηλώνει ότι με τις μέγιστες και πολύτιμες υποσχέσεις Του έχουμε γίνει κοινωνοί της θείας φύσεώς Του (2Πέτ.1:4)! Ο Θεός έχει κάμει περιτομή της καρδιάς του διότι ο πιστός του έχει δώσει την καρδιά του! Του έδωσε την καρδιά του γιατί Του είχε εμπιστοσύνη. Η υπακοή και η υποταγή είναι λέξεις που πολλοί άνθρωποι απεχθάνονται! Ο πιστός χαίρεται να υπακούει και να θέτει τη θέλησή του στο θέλημα του Κυρίου του Ιησού Χριστού! Γίνεται επιστολή Χριστού, 'εγγεγραμμένη ουχί με μελάνην, αλλά με το Πνεύμα του Θεού του ζώντος, ουχί εις πλάκας λιθίνας, αλλ' εις πλάκας σαρκίνας της καρδιάς' (2Κορ.3:3).

Στις ημέρες μας, ένας μεγάλος αριθμός δογματικών αποχρώσεων και νέων εκκλησιών έχουν εμφανισθεί στη διεθνή αρένα. Όλες ισχυρίζονται ότι έχουν την καλύτερη δογματική διδασκαλία και ότι έχουν τους καλύτερους χριστιανούς! Αλλά ποίοι είναι οι καλύτεροι Χριστιανοί; Σκοπός μου σ' αυτό το κεφάλαιο και στο επόμενο είναι να δώσω μια όσον το δυνατόν πλήρη περιγραφή του χριστιανού επί της βάσει της Αγίας Γραφής. Όλα τα επιχειρήματά μου υποστηρίζονται από τα κατάλληλα εδάφια. Άλλοι δυνατόν να προσθέσουν και άλλα χαρακτηριστικά.

Παρακαλώ τους αναγνώστες μου να διαβάσουν προσεκτικά τα κεφάλαια αυτά, αλλά να μη αποθαρρυνθούν. Ας έχουν κατά νουν τα ενθαρρυντικά λόγια της Βίβλου που εγράφησαν στις προηγούμενες σελίδες αλλά και που αποτελούν μικρό μέρος των θαυμασίων και ενθαρρυντικών υποσχέσεων του Θεού.

Παρακαλείται ο αναγνώστης μου, επίσης, να μη ξεχνά εκείνο που ο Απόστολος Πέτρος έγραψε: «Και δι' αυτό δε τούτο καταβαλόντες πάσαν σπουδήν, προσθέσατε εις την πίστιν σας την αρετήν, εις δε την αρετήν την γνώσιν, εις δε την γνώσιν την εγκράτειαν, εις δε την εγκράτειαν την υπομονήν, εις δε την υπομονήν την ευσέβειαν, εις δε την ευσέβειαν την φιλαδελφίαν, εις δε την φιλαδελφίαν την αγάπην. Διότι, εάν ταύτα υπάρχουν εις εσάς και περισσεύωσι, σας καθιστώσιν ουχί αργούς ουδέ ακάρπους εις την επίγνωσιν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού» (2Πέτ.1:5-8). Ο νέο-γεννημένος Χριστιανός δεν έχει στην καθημερινή ζωή του όλες αυτές τις αρετές από την αρχή της νέας του ζωής. Έχει μια νέα ζωή, αλλά δεν ξέρει ακόμη πώς θα πρέπει να περπατάει... Καθώς περνά ο καιρός, το Άγιον Πνεύμα του δείχνει ή φανερώνει τις πνευματικές του ανάγκες και τον διδάσκει πως να τις διεκδικήσει διά της πίστεως και της προσευχής! Εάν ο νεογέννητος πιστός υπακούει στην ενέργεια/οδηγία του Αγίου Πνεύματος μέσα του, αρχίζει να αναπτύσσεται πνευματικά. Ο αληθής πιστός **παραδέχεται με κατά Θεόν λύπη** αυτό που του λείπει από την πνευματική ζωή του και ζητά από τον ουράνιο Πατέρα του, κατά το μέτρον των ελλείψεων που διαπιστώνει, Εκείνος να καλύψει τις ανάγκες του και να προσθέτει μέρα με τη

μέρα και άλλες αρετές. Η συνειδητοποίηση των αναγκών του γίνεται συνήθως στις ώρες των δοκιμασιών και των κρίσεων. Εάν ο πιστός έχει δίψα του για την πνευματική του ανάπτυξη θα φθάσει «εις την ενότητα της πίστεως και της επιγνώσεως του Υιού του Θεού, σε άνδρα τέλειον, σε μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού» (Εφεσ.4:13).

ΜΕΡΟΣ Α': Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΩΤΗΡΙΑ

Η φυσιολογική πνευματική ζωή (#3)

Συνεχίζουμε το Κεφάλαιο 7 με:

A. Τα κυριότερα χαρακτηριστικά των γνησίων χριστιανών...

Είναι αληθές ότι **μόνον ο Θεός** γνωρίζει κατ' απόλυτον τρόπον εκείνους που ανήκουν σ' Αυτόν! Εκείνος όμως μας έδωσε τη δυνατότητα, μέχρις ενός βαθμού, και βάσει του λόγου Του, να διακρίνουμε «...**μεταξύ του δουλεύοντος τον Θεόν και του μη δουλεύοντος αυτόν**» (Μαλ.3:18). Ας ιδούμε κάπως λεπτομερέστερα μερικά από τα κύρια χαρακτηριστικά των γνησίων χριστιανών:

1. Εκείνοι που **πιστεύουν με όλη την καρδιά τους** τα δύο **θαύματα**: **α)** Ότι ο Ιησούς Χριστός «**εγεννήθη από την Παρθένο Μαρία**», και **β)** Ότι «**ο Θεός ανέστησε τον Χριστόν εκ των νεκρών**»! Εκείνοι που πιστεύουν το ένα και δεν πιστεύουν το άλλο **πλανάονται οικτρώς**.
2. Εκείνοι που ομολογούν ότι ο Χριστός ήλθε εν σαρκί και ότι «...**εγεννήθη ο Χριστός το κατά σάρκα, ο ων επί πάντων Θεός ευλογητός εις τους αιώνας· αμήν!**» (Ρωμ.9:5). Ναι, ο Χριστός το κατά σάρκα, ο ων επί πάντων Θεός ευλογητός και όχι ο Αρχάγγελος Μιχαήλ όπως ισχυρίζονται οι Μάρτυρες του Ιεχωβά, ως εάν Μιχαήλ ο Αρχάγγελος είναι ο επί πάντων Θεός ευλογητός!
3. **Όλοι εκείνοι οι οποίοι έχουν ειλικρινά μετανοήσει για τις αμαρτίες τους και έχουν εμπιστευθεί τον Χριστόν** (Μάρκ.1:15) ως τον **ΚΥΡΙΟΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΩΝ**, που **φέρουν καρπὸν ἄξιον μετάνοιας** (Ματ.3:8, Λουκ.3:8) και που έχουν τον λόγον Του ως αποκλειστικὸν οδηγὸν τους για την ομιλία, τη διδασκαλία και τη συμπεριφορά τους (Ιωάν.8:31). Με άλλα λόγια, εκείνοι που **έχουν δώσει την καρδιά τους (τη θέλησή τους) στον Θεόν**, έχουν κάμει τον Χριστόν **ΚΥΡΙΟΝ της ζωής τους** και οι οφθαλμοί τους προσέχουν **εις τας οδοὺς Του** (Παρ.23:26 και Ρωμ.10:9).
4. **Εκείνοι που Τον αγαπούν ἐξ ὅλης καρδίας και ἐξ ὅλης της ψυχῆς και ἐξ ὅλης της δυνάμεως και ἐξ ὅλης της διανοίας των** (Μάρκ.12:30), που λαμβάνουν τον σταυρόν τους και Τον ακολουθοῦν. **Μόνον αυτοί γίνονται πραγματικά μαθητές Του** (Λουκ.14:27). **Σε τέτοιους πιστούς, ο Θεός δίδει τους νόμους Του στην καρδιά τους και τους γράφει στη διάνοιά τους** (Εβρ.10:16 και 8:10). Σε τέτοιους πιστούς ΕΚΕΙΝΟΣ τους δίδει **καρδίαν νέαν**, και **πνεῦμα νέον** βάζει μέσα τους [...] (Ιεζ.36:26). Ο νόμος Του είναι εν τῷ μέσω της καρδίας των (Ψαλ.37:31, Ησα.51:7).
5. **Σ' αυτούς έδωσε και δίδει το Άγιον Πνεῦμα διότι Τον υπακούουν** (Πράξ.5:32). Εκείνο που μετρά δεν είναι τα χαρίσματα που **το Πνεῦμα ενεργεί διανέμον ἰδία εις ἕκαστον καθὼς θέλει**, (1Κορ.12:11) **ΑΛΛΑ Ο ΚΑΡΠΟΣ** (ο χριστιανικός χαρακτήρας) που ο χριστιανός παράγει με την οδηγία και τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος. Δυστυχώς, υπάρχουν πολλοί πιστοί που εκζητούν τις ενέργειες του Πνεύματος (θεραπείες, θαύματα και **ιδιαιτέρως το σημεῖον ἢ το χάρισμα των γλωσσών**) για να πιστεύσουν ότι ολοκληρώθηκαν ως χριστιανοί, ακριβώς όπως οι Γαλάτες πιστοί, οι οποίοι ήθελαν να προσθέσουν την περιτομή, θεωρώντας ότι υπήρχε κάτι που έλειπε από τη θυσία του Χριστού! Επίστευαν ότι έπρεπε να το συμπληρώσουν με την περιτομή! Έτσι **αθετούσαν τη χάρη του Θεού** και εκήρυτταν άλλο ευαγγέλιο (Γαλ.1:6-7 και 2:21). Σήμερα, όλοι σχεδόν οι χριστιανοί πιστεύουν ότι το χάρισμα των γλωσσών δεν είναι για όλους τους πιστούς αλλά για εκείνους που ο Θεός εν τη ἰδία αυτού εξουσία θέλει (Εφε.4.και 1Κορ.14) ή όπως είναι αλλού γραμμένο, «**με διανομάς Αγίου πνεύματος κατά την ἰδίαν αυτού θέλησιν**» (Εβρ.2:4). Τουναντίον, ορισμένοι πιστεύουν ότι **το «σημεῖον» ἢ το χάρισμα των γλωσσών, το οποίον είναι δια τους ἀπίστους** και όχι δια τους πιστούς (1Κορ.14:22), είναι απαραίτητο και για τον κάθε χριστιανόν, προκειμένου να έχει την απόδειξη ἢ τη βεβαιότητα ότι

έλαβε το βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος. Το ονομάζουν «*Η φυσική αρχική απόδειξη του Βαπτίσματος εν Αγίω Πνεύματι, δηλαδή το λαλείν γλώσσας*». Αυτό ορίζει το καταστατικόν των εκκλησιών τους. Επαφίεται στον αναγνώστη να κρίνει...

6. **Εκείνοι που διοικούνται υπό του Πνεύματος του Θεού ούτοι είναι υιοί Αυτού** (Ρωμ.8:14). Αυτοί δεν ζητούν το ιδικόν τους συμφέρον αλλά το των πολλών για να σωθούν (1Κορ.10:33). Ζητούν πρώτον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην Αυτού (Ματ.6:33).
7. Εκείνοι που εσταύρωσαν τη σάρκα ομού με τα πάθη και τις επιθυμίες τους (Γαλ.5:24), έχουν ελευθερωθεί από την αμαρτία και τα πάθη τους, έχουν δουλωθεί στον Θεόν και έχουν τον καρπόν τους εις αγιασμόν και τέλος την αιώνια ζωή (Ρωμ.6:22). Ναι μεν ζουν μια φυσιολογική ζωή αλλά παραδίδονται πάντοτε στον θάνατον (απαρνούνται εαυτούς) διά τον Ιησούν, διά να φανερωθεί και η ζωή Του Ιησού στη θνητή τους σάρκα (2Κορ.4:10-11). Γι' αυτό ο Θεός τους έδωσε και συνεχίζει να δίνει το Άγιον Πνεύμα, διότι Τον υπακούουν. Το Πνεύμα έγινε μέσα τους ποταμοί ύδατος ζώντος που εκρέει από μέσα τους (Πράξ.5:32, Ιωάν.7:38-39). Αυτό το Χρίσμα τους διδάσκει πάντα (1Ιωάν.2:20, 27)! Παρά ταύτα, δεν είναι ποτέ ικανοποιημένοι με τον εαυτόν τους αλλά πάντοτε με τον Κύριον και τείνουν προς την τελειότητα. Επαναλαμβάνω: Εάν άνθρωπος του Θεού πέσει απερισκέπτως σε κάποια αμαρτία ή λάθος ζητά συγχώρηση, δέχεται αγόγγυστα τις συνέπειες της αμαρτίας του ή του λάθους του ως επίσης και την παιδείαν του Θεού (Λευιτ.26:41· Λουκ.23:41).
8. Δεν θέλουν απλώς να αποφύγουν την αμαρτίαν αλλά τουναντίον αγάλλονται στο να κάμνουν το καλό. Η ευσέβειά τους είναι ειλικρινής και ανιδιοτελής. Επειδή έχουν δώσει τη συγκατάθεση της καρδιάς τους στο θέλημα του Θεού, το Πνεύμα του Θεού ενεργεί μέσα τους! Ναί, η χάρις Του, όπως ενεργούσε και στη ζωή του Παύλου και των λοιπών αποστόλων! Είναι άνθρωποι καρδιάς και όχι χειλέων. Έχουν εμπιστοσύνη μόνον στον Θεόν, και δεν επιτρέπουν στις μέριμνες να πάρουν την πρώτη θέση στη ζωή τους, γιατί ξεύρουν ότι οι μέριμνες (ανησυχία, άγχος, αγωνία) είναι αποτέλεσμα απιστίας και καμουφλαρισμένης ειδωλολατρείας!
9. Έχουν πνεύμα συγχωρητικό (Ματ.6:12) και είναι πιστοί ακόμα και στα μικροπράγματα (Λουκ.16:10). Επίσης, έχουν καταστρέψει τις γέφυρες προς τον κόσμο και ποτέ δεν ξεχνούν ότι πρόκειται να δώσουν λόγον στον Θεόν και όχι στους ανθρώπους. Δεν κρύβουν μέσα στην καρδιά τους μυστικές επιθυμίες για τον κόσμο...
10. Όσοι έχουν γεννηθεί εκ του Θεού (1Ιωάν.5:18) έλαβαν νέα φύση χάρις στην ενέργεια του Αγίου Πνεύματος και όχι απλώς μια βελτίωση της παλαιάς τους φύσεως! Όσοι έχουν γεννηθεί από τον Θεόν (1Ιωάν.3:9) δεν αμαρτάνουν, (κατά συνήθειαν κρυφά ή φανερά) διότι σπέρμα Αυτού μένει μέσα τους και δεν μπορούν να αμαρτάνουν! Και τούτο διότι ο νόμος Του έχει τεθεί στα ενδόμυχα αυτών (Ιερ.31:33). Είναι γραμμένος στην πλάκα της καρδιάς τους (2Κορ.3:3). Έχουν μιά νέα φύση! Εάν πέσουν περιστασιακά στην αμαρτία, σπεύδουν να σηκωθούν, να μετανοήσουν ειλικρινά, να ομολογήσουν ειλικρινά και να αλλάξουν οριστικά τη ζωή τους. Αυτοί δεν επιστρέφουν όπως ο σκύλος στο ξέρασμά του ή όπως ο χοίρος λουσθείς στο κύλισμα του βορβόρου (2Πέτ.2:22). Πιστεύουν ότι, όταν ομολογούν ειλικρινά τις αμαρτίες τις οποίες διέπραξαν ή στις οποίες περιστασιακά έπεσαν, ΕΚΕΙΝΟΣ είναι πιστός και δίκαιος, ώστε όχι μόνον να τους τις συγχωρεί αλλά και να τους καθαρίζει από πάσης αδικίας (1Ιωάν.1:9). «**Μακάριοι οι φυλάττοντες τα μαρτύρια αυτού, οι εκζητούντες αυτόν εξ όλης καρδιάς· αυτοί βεβαίως δεν πράττουν ανομίαν· εν ταις οδοίς αυτού περιπατούσι**» (Ψαλ.119.2-3).
11. Δεν δολώνουν τον λόγον του Θεού ούτε εμπορεύονται διά πλεονεξίαν με πλαστούς λόγους τους ακροατές τους (2Κορ.4:2 και 2Πέτ.2:3). Φυλάττουν εαυτούς, ώστε ο Πονηρός να μη τους εγγίζει (1Ιωάν.5:18).
12. Είναι πτωχοί τω πνεύματι, δηλαδή ταπεινοί!
13. Πενθούν:
 - α) Για την αμαρτία τους, τα λάθη τους ή τις άσοφες πράξεις τους·
 - β) Για την αμαρτία εκείνων που δεν μετανοούν για τις αμαρτίες τους· και

- γ) Για όλους τους πιστούς και δη για τους υπευθύνους των εκκλησιών (ιερείς, ποιμένες, πρεσβυτέρους και διακόνους) ως και για πιστούς και εκκλησίες που περιπατούν ατάκτως!
14. Πεινούν και διωθούν για τη δικαιοσύνη (Ματ.5:6). Έχουν καρδιά καθαρά και στο πνεύμα τους δεν υπάρχει δόλος (Ψαλ.32:2). Είναι ειρηνοποιοί και προσεύχονται ενθέρμως για την επικράτηση της ειρήνης στα πλαίσια των οικογενειών, των εκκλησιών και όλου του κόσμου (Ματ.5:9). Δέχονται αγγόγυστα να προσβάλλονται, να παρεξηγούνται, να κατηγορούνται ψευδώς και μάλιστα να διώκονται χάριν της αληθείας και του ευαγγελίου (Ματ.5:10-12)! Πόσον ωραία εκφράζεται αυτή η θέση της καρδιάς με τα εδάφια:
- «και κοπιώμεν, εργαζόμενοι με τας ιδίας ημών χείρας· λοιδορούμενοι ευλογούμεν, διωκόμενοι υποφέρομεν, βλασφημούμενοι παρακαλούμεν· ως περικαθάρματα του κόσμου εγείναμεν, σκύβαλον πάντων έως της σήμερον» (1Κορ.4:12-13)
 - «Όστις λοιδορούμενος δεν αντελοιδορεί, πάσχων δεν ηπείλει, αλλά παρέδιδεν εαυτόν εις τον κρίνοντα δικαίως» (1Πέτ.2:23)
15. Τέλος, δεν προσπαθούν να αυξάνουν τον αριθμόν των δραστηριοτήτων και των προσωπικών επιτευγμάτων τους για να... δοξασθεί ο Θεός... αλλά να εμπιστεύονται περισσότερο και περισσότερο στις υποσχέσεις Του και στο τέλειον έργον που έκανε και κάνει ο Χριστός υπέρ αυτών! Αφήνουν δηλ., τον Θεόν να τους οδηγεί στα έργα που ΕΚΕΙΝΟΣ προετοίμασε για να περπατήσουν μέσα σ'αυτά (Εφε.2:8-10). Ο Θεός δεν ευαρεστείται στις πολλαπλές δραστηριότητές μας αλλά στην αφοσίωση της καρδιάς μας. Είναι γραμμένο: «διότι οι οφθαλμοί του Κυρίου περιτρέχουσι διά πάσης της γης, διά να δειχθή δυνατός υπέρ των εχόντων την καρδίαν αυτών τελείαν προς αυτόν...» (2Χρον.16:9)

Με άλλα λόγια, εκείνοι που εδέχθησαν εξ όλης καρδιάς να γίνουν εκείνο που ο Κύριος θέλει να γίνουν! Ναι, όλοι εκείνοι οι οποίοι έχουν αποδεχθεί να ζουν για τον Ιησούν, να τους οδηγεί το Άγιον Πνεύμα και να έχουν νικηφόρο ζωή.

Αλλά... ας θέσουμε στους εαυτούς μας την ερώτηση:

2. Ποιός οδηγείται από το Άγιον Πνεύμα;

- Εκείνος που έδωσε τη μισή καρδιά του στον Θεόν (Παρ.23:26); Εκείνος που κυμαίνεται μεταξύ δύο φρονημάτων (1Βασιλ.18:21);
- Εκείνος που δεν έχει υπακούσει στην πρώτη και μεγαλύτερη εντολή του Θεού να αγαπά αυτόν με όλη του την καρδιά, με όλη του την ψυχή, το πνεύμα και τη δύναμη (Μάρκ.12:30-31);
- Εκείνος που δεν έχει απαρνηθεί τον εαυτόν του, που δεν έχει λάβει τον σταυρόν του και που δεν Τον ακολουθεί (Ματ.10:38· 16:24· Μάρκ.8:34· Λουκ.9:23, 14:27), είναι ποτέ δυνατόν τέτοιος πιστός να είναι μαθητής Του ή να είναι άγιος Αυτού (Ματ.10:38· 16:24· Μάρκ.8:34· Λουκ.9:23, 14:27) ;
- Εκείνος που δεν έχει δώσει στον Χριστόν την απόλυτη προτεραιότητα (Λουκ.14:26, 27, 33);

Η απάντηση είναι προφανής. Υπάρχουν ορισμένοι πιστεύοντες που δεν οδηγούνται υπό του Πνεύματος και βρίσκονται ακόμα σε σαρκική κατάσταση! Δεν δύνανται να αρέσουν στον Θεόν (Ρωμ.8:8). Ναι! Ο Παύλος αναφέρεται σε «αδελφούς» ... Αλλά, σε τί είδους αδελφούς αναφέρεται; Πού είναι η καρδιά τους; Και ποιός είναι ο καρπός τους; Δέκα ήταν οι λεπροί που σώθηκαν από τη λέπρα τους αλλά ένας, μόνον ένας έκανε τον 'κόπο'... να γυρίσει πίσω και να ευχαριστήσει τον ΧΡΙΣΤΟΝ... Ας σταθούμε και ας συλλογισθούμε...

Κάποιος αγαπητός εν Χριστώ αδελφός μου έθεσε την ακόλουθη ερώτηση: Σωστά αλλά δεν νομίζεις ότι βάζεις πολύ ψηλά τον πήχυν; Και εγώ του απήντησα: Σωστά, αλλά ο Κύριός μας έχει βάλει ψηλά τον πήχυν! Εγώ απλώς, αναμεταδίδω όσα ΕΚΕΙΝΟΣ καθόρισε! Δεν επιθυμώ να εκφοβίζω τους ανθρώπους αλλά τους προειδοποιώ βάσει του λόγου του Θεού.

Η πίστη μας δεν μπορεί να λειτουργήσει καλά και ν'αποκτήσει ευλογίες του Θεού όταν συνείδησή μας είναι «μολυσμένη» από αμαρτίες της «**σαρκός και των διαλογισμών**» (Εφεσ.2:3), από απελπισία, κ.λπ. Με άλλα λόγια, όταν η συνείδησή μας μάς κατακρίνει για **αμαρτία μη εξομολογηθείσα και μη απορριφθείσα!** Αντίθετα, όταν η πίστη πάει χέρι-χέρι με μια **καρδιά καθαρισμένη από συνείδηση πονηρά, η οποία εκζητεί πρώτον τη βασιλεία και τη δικαιοσύνη του Θεού, τότε κάθε είδους ευλογίες θα μας προστίθενται με δική Του πρωτοβουλία** (Ματ.6:33)! **Το πιστεύουμε:**

Συνεπώς, το καθήκον των πιστών είναι, «...**Ας απομακρυνθώ από της αδικίας** πας όστις ονομάζει το όνομα του Κυρίου» (2Τιμ.2:19). Πολλή προσοχή πρέπει, επίσης, να δώσουμε σ'εκείνο που είπε ο Παύλος προς τον Τιμόθεον για ορισμένους ανθρώπους οι οποίοι **αποβαλόντες την αγαθήν συνείδησιν εναυάγησαν εις την πίστιν** (1Τιμ.1:19). Τούτο σημαίνει ότι όλοι εκείνοι που ονομάζουν το όνομα του Κυρίου **πρέπει να απομακρυνθούν τόσο απ'τη δογματική ανομία, την πλάνη ή την αίρεση, όσον και από κάθε αδικία συμπεριφοράς.** Επίσης, σημαίνει ότι όλοι **πρέπει να απομακρυνθούν από αδίκους ανθρώπους,** από άτομα είτε κακών αρχών είτε πρακτικών ή και από τα δύο. Εν τούτοις, είτε απομακρυνθούμε είτε όχι από παράνομα άτομα, εάν εμείς **προσωπικά** δεν απομακρυνθούμε από την αδικία **θα θερίσουμε τις συνέπειες της αμαρτίας μας** και θα είμαστε **άχρηστοι** για την εκκλησία του Θεού! (Ρωμ.16:17, 2Θεσσαλ.3:6; 2Τιμ.3:5; Τιτ.3:10).

Εκείνοι που έχουν γνωρίσει τον Κύριον ή **μάλλον γνωρισθεί από τον Κύριον** καλούνται να απομακρυνθούν από πάσης αδικίας, να συνεχίσουν να καθαρίζουν τους εαυτούς τους από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος, εκπληρώντες αγιωσύνην εν φόβω Θεού (2Κορ.7:1· επίσης: Ψαλ.34:14· 3:2· Εφεσ.5:4· 5:11· 1Πέτ.1:15-16· Ησα.52:11). **Η απομάκρυνση από κάθε ανομία αποτελεί θεμελιώδη απόδειξη γνησιότητας!** Εάν φέρουμε το όνομα του Χριστού, **πρέπει να απομακρυνθούμε από πάσης ανομίας,** αλλιώς θα μας ειπεί εκείνη τη **ΜΕΓΑΛΗ ΗΜΕΡΑ,** «[...] **ότι ποτέ δεν σας εγνώρισα· φεύγετε απ' εμού οι εργαζόμενοι την ανομίαν**» (Ματ.7:23)

Υπάρχει πράγματι ένα **όριο στη «μακροθυμία» του Θεού.** Δεν πρέπει να υποθέτουμε ότι η μακροθυμία του Θεού είναι χωρίς τέλος (Ρωμ.2:4-6)! **Η μακροθυμία Του λήγει μία ημέρα για τον καθένα μας χωριστά και θα θερίσουμε όλοι αυτά που σπείραμε!** **Θα σταθούμε όλοι ενώπιον του θρόνου του Θεού για να δώσουμε 'λογαριασμό' για ό,τι κάναμε στη ζωή μας.** Για ό,τι κάναμε, για ό,τι δεν κάναμε, για ό,τι είπαμε, για ό,τι δεν είπαμε και για ό,τι σκεφθήκαμε! Αυτό ισχύει και για τον μη πιστεύοντα! Το γεγονός ότι ο Θεός δεν θέλει να απολεσθεί κανένας τούτο δεν σημαίνει ότι δεν θα απολεσθεί **εάν ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ να μετανοήσει.** Εμείς, ως γονείς, δεν είχαμε ποτέ την πρόθεση να τιμωρήσουμε τα παιδιά μας αλλά βρεθήκαμε συχνά στην ηθική ανάγκη να τα τιμωρήσουμε. Ως εκ τούτου, μπορούμε να συναγάγουμε δύο συμπεράσματα:

Συμπέρασμα Νο1

Ο Θεός δεν θέλει το θάνατο του αμαρτωλού· δεν θέλει κανείς να απολεσθεί. Ωστόσο, δεν θέλει να **επιβάλει** τη σωτηρία του σε κανέναν. Εάν ο άνθρωπος δεν μετανοήσει, θα θερίσει απλώς την αιώνια καταδίκη. «**Ειπέ προς αυτούς· Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλω τον θάνατον του αμαρτωλού, αλλά να επιστρέψη ο ασεβής από της οδού αυτού και να ζη· επιστρέψατε, επιστρέψατε από των οδών υμών των πονηρών· διά τί να αποθάνητε, οίκος Ισραήλ;**» (Ιεζ.33:11· 18:23· 18:32). Σύμφωνα με τον ΝΟΜΟΝ της Παλαιάς Διαθήκης «**ο άνθρωπος ο κάμνων ταύτα θέλει ζήσει δι' αυτών**» (Λευιτ.18:5· Ιεζεκ.20:11· Ρωμ.10:5· Γαλ.3:12)! Τώρα όμως με το Νόμο της Καινής Διαθήκης, **εκείνος που μετανοεί και πιστεύει σώζεται!** Οποία συγκατάβαση! Τί έλεος και χάρη του Θεού. Αποτέλεσμα: Η σωτηρία και η ζωή του πιστεύοντος γίνονται εύκολες! Ο Θεός έχει κάνει όλες τις απαραίτητες ρυθμίσεις, ώστε όλοι οι άνθρωποι να μπορούν με την ειλικρινή μετάνοια και την ανυπόκριτη πίστη να δεχθούν το έλεος του Θεού μέσω **της θυσίας του Χριστού!** Είναι γραμμένο ότι αν κάποιος έλθει προς Αυτόν με ειλικρινή μετάνοια και επιθυμεί να σωθεί δεν θα εκδιωχθεί: «**Παν ό,τι μοι δίδει ο Πατήρ, προς εμέ θέλει ελθεί, και**

τον εργόμενον προς εμέ δεν θέλω εκβάλει έξω» (Ιωάν.6:37). Είθε όλοι να κατανοήσουν, να εκτιμήσουν και να κάνουν πλήρη χρήση της μακροθυμίας του Θεού πριν είναι πολύ αργά!

Συμπέρασμα Ν°2

Χάρη στην αγάπη του Θεού και στη μακροθυμία του Θεού κανείς μας δεν είναι σε κατάσταση μη αναστρέψιμη. Το γνωστότατο εδάφιο Ιωάν.3:16 που είναι ο πυρήνας του Ευαγγελίου και το εδάφιο 1Τιμ.2:4, το οποίο σαφέστατα δηλώνει ότι ο Θεός **θέλει** να σωθώσι πάντες οι άνθρωποι και να έλθωσιν εις επίγνωσιν της αληθείας, είναι ποτέ δυνατόν να ακυρωθούν; Η θεωρία του «απολύτου προορισμού», όπως κηρύττεται από ορισμένους δεν είναι σωστή. Αποτελεί μιά ‘απλοϊκή’ ανθρώπινη απάντηση στα μυστήρια της Βίβλου που απαλλάσσει τον άνθρωπο από κάθε προσωπική του ευθύνη!

Εάν εμείς **θέλουμε** να εξετάσουμε προσεκτικά την κατάστασή μας, τότε μπορούμε να καθαρίσουμε τους εαυτούς μας μέσω της μετανοίας και πίστεως στο αίμα του Ιησού και μπορούμε να γίνουμε **σκεύη τιμίας χρήσεως, ηγιασμένα και εύχρηστα εις τον δεσπότην, ητοιμασμένα εις παν έργον αγαθόν!** (2Τιμ.2:21). Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον τα λόγια του Θεού προτρέπουν εκείνους των οποίων η πνευματική κατάσταση διακυβεύεται και έχουν ξεχάσει ότι **έχουν καθαριστεί από τις παλαιές αμαρτίες τους, να μετανοήσουν...** Ο απόστολος Πέτρος προτρέπει τους χριστιανούς **να επιμεληθούν περισσότερο να κάμουν βεβαίαν την κλήσιν και την εκλογήν τους...** (2Πέτ.1:8-10). Γιατί; Διότι οι χριστιανικές αρετές έλειπαν από τη ζωή τους! Έγιναν, λοιπόν, τυφλοί, και ξέχασαν τον καθαρισμόν των παλαιών αμαρτιών τους, άρα εκινδύνευαν! Ο Θεός όμως έχει δηλώσει: «διά των οποίων εδωρήθησαν εις ημάς αι μέγισται και τίμιαι επαγγελίαι, ίνα διά τούτων γείνητε κοινωνοί θείας φύσεως, αποφυγόντες την εν τω κόσμω υπάρχουσαν διά της επιθυμίας διαφθοράν» (2Πέτ.1:4).

Και τώρα δύο λόγια από την προσωπική μου πείρα: Επίστευα ότι ήμουνα σχεδόν τέλειος σε υπομονή. Η αγάπη του Κυρίου με επέρασε από τέτοιες δοκιμασίες που έχασα την καλή εντύπωση που είχα περί του εαυτού μου! Με εξύγισε και βρήκε ελλιπή. Τον ευχαριστώ εκ βάθους καρδίας για τις δοκιμασίες από τις οποίες με πέρασε και με περνά... Με βοήθησε να λάβω επίγνωση του εαυτού μου και να βελτιωθώ και συνεχίζει να με βελτιώνει!

Κεφάλαιον 9

ΜΕΡΟΣ Α': Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΩΤΗΡΙΑ

Η φυσιολογική πνευματική ζωή (#4)

Ανέφερα εν βραχυλογία κάτι από την προσωπική μου πείρα στο τέλος του κεφαλαίου 8, δηλ. πως ο Θεός βελτιώνει τον χριστιανικόν μου χαρακτήρα. Με φέρνει στην «έρημον» των θλίψεων και των δοκιμασιών και εκεί λαλεί προς την καρδίαν μου (Ωσηέ 2:14)... Θα ήθελα τώρα να επεκταθώ στο σημείο αυτό αναφερόμενος σε ορισμένες βασικές αρχές:

1. Πορεία προς την τελειότητα

- a) Όσοι κηρύττουν τη «νικηφόρο ζωή», κατηγορούνται ότι διδάσκουν την πεπλανημένη διδασκαλία περί «αναμαρτησίας». Τούτο αποτελεί καθαρή διαστροφή! Η αλήθεια του Θεού, ωστόσο, παραμένει: Η «αναμαρτησία» δεν υπάρχει, αλλά η νικηφόρος ζωή είναι δυνατή και απαιτείται. Ο πιστός μπορεί να απαλλαγεί από τη «σαρκικότητα» όπως οι κακές συνήθειες, τα πάθη, η πλεονεξία, κ.λπ. Αποτελεί εντολή για τον πιστόν! Και αν είναι επιτακτική ανάγκη σύμφωνα με τον λόγον του Θεού, τότε είναι δυνατή. Ο Θεός μπορεί να σώσει εντελώς! Είναι γραμμένο: «όθεν δύναται και να σώζη εντελώς τους προσερχομένους εις τον Θεόν δι' αυτού, ζων πάντοτε διά να μεσιτεύση υπέρ αυτών» (Εβρ.7:25). Ο λόγος του Θεού λέγει: ΕΑΝ τις αμαρτήση, εάν κάποιος πέσει σε αμαρτία... (1Ιωάν.2:1). Η δυνατότης να πέσει σε κάποια αμαρτία υπάρχει, αλλά μία ζωή «σήκω-πέσε» δεν είναι φυσιολογική Χριστιανική ζωή! Ιδού πώς ο λόγος του Θεού περιγράφει την κανονική ζωή: «Διά τούτο αφήσαντες την αρχικήν διδασκαλίαν του Χριστού, ΑΣ ΦΕΡΩΜΕΘΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑ, χωρίς να βάλλωμεν εκ νέου θεμέλιον μετανοίας από νεκρών έργων και πίστεως εις Θεόν» (Εβρ.6:1). Σε άλλο σημείο ο Παύλος δήλωσε: «...τούτο μάλιστα και ευχόμεθα, την τελειοποίησίν σας» (2Κορ.13:9). Ο αληθής πιστός δεν είναι τέλειος, αλλά τείνει προς την τελειότητα, προς τη βελτίωση... προς τον πρακτικόν αγιασμόν της ζωής. Ο Παύλος έγραψε: «Ουχί ότι έλαβον ήδη το βραβείον ή έγεινα ήδη τέλειος, τρέχω όμως κατόπιν, ίσως λάβω αυτό, διά το οποίον και ελήφθην υπό του Ιησού Χριστού. Αδελφοί, εγώ δεν στοχάζομαι εμαυτόν ότι έλαβον αυτό· αλλ' εν πράττω· τα μεν οπίσω λησμονών, εις δε τα έμπροσθεν επεκτεινόμενος, τρέχω προς τον σκοπόν διά το βραβείον της άνω κλήσεως του Θεού εν Χριστώ Ιησού» (Φιλιπ.3:12-14).
- b) Αυτό που μετράει δεν είναι εάν χάσαμε μια μάχη, αλλά αν είμαστε αποφασισμένοι να κερδίσουμε τον πόλεμο! Ο προφήτης Ιερεμίας έγραψε: «...Ούτω λέγει Κύριος· Εάν τις πέση, δεν σηκώνεται; εάν τις εκκλίνη, δεν θέλει επιστρέψει;» (Ιερ.8:4). Μήπως είναι κανονική Χριστιανική ζωή να παραμένεις δούλος π.χ., στον θυμό για είκοσι χρόνια ή στο ψέμα ή στη λαιμαργία ή στη υποκρισία, ή, ή...; Η Αγία Γραφή δηλώνει: «Όσοι δε είναι του Χριστού εσταύρωσαν την σάρκα ομού με τα πάθη και τας επιθυμίας» (Γαλ.5:24). Επίσης, δηλώνει: «Πας όστις εγεννήθη εκ του Θεού αμαρτίαν δεν πράττει, διότι σπέρμα αυτού μένει εν αυτώ· και δεν δύναται να αμαρτάνη, διότι εγεννήθη εκ του Θεού» (1Ιωάν.3:9). Δεν μπορούμε να έχουμε μια νικηφόρο ζωή εκτός εάν απαλλαγούμε από το βάρος της αμαρτίας και δεν έχουμε πάρει την απόφαση να πάρουμε τον σταυρόν μας και να ακολουθήσουμε τον Ιησούν. Δεν μπορούμε να τρέξουμε έναν αγώνα δρόμου φορώντας ένα παλτό. Η αμαρτία είναι ο εχθρός της πίστεως.
- c) Επαναλαμβάνω: Ο γνήσιος χριστιανός δεν είναι τέλειος, αλλά τείνει προς την τελειότητα, προς τη βελτίωση... προς τον πρακτικόν αγιασμόν. Ας προσέξουμε επίσης άλλα χωρία της Αγίας Γραφής: «Διότι ο λόγος του σταυρού εις μεν τους απολλυμένους είναι μωρία, εις ημάς δε

τους σωζομένους είναι δύναμις Θεού.» (1Κορ.1:18). Σωζομένους από τί; Αυτό δεν αναφέρεται σε ένα συνεχή καθαρισμόν και σε μια διαδικασία αγιασμού; «Πρόσεχε εις σεαυτόν και εις την διδασκαλίαν, επίμενε εις αυτά· διότι τούτο πράττων και σεαυτόν θέλεις σώσει και τους ακούοντάς σε» (1Τιμ.4:16) (Θα επανέλθουμε στην ανάλυση αυτού του τελευταίου εδαφίου).

- d) Επιτρέπεται να έχει κάποιος το όνομα ή την ετικέτα του χριστιανού, αλλά όχι το χαρακτήρα του χριστιανού, δεδομένου ότι μας εδωρήθησαν αι μέγιστοι και τίμιοι επαγγέλματα, ίνα διά τούτων γείνωμεν κοινωνοί θείας φύσεως, αποφυγόντες την εν τω κόσμω υπάρχουσαν διά της επιθυμίας διαφθοράν (2Πέτ.1:4); Ο γνήσιος χριστιανός είναι νέον κτίσμα· τα αρχαία παρήλθον, ιδού, τα πάντα έγιναν νέα (2Κορ.5:17). Ο Θεός έχει δηλώσει ότι «...αύτη είναι η διαθήκη, την οποίαν θέλω κάμει προς τον οίκον του Ισραήλ μετά τας ημέρας εκείνας, λέγει Κύριος· Θέλω δώσει τους νόμους μου εις την διάνοιαν αυτών, και θέλω γράψει αυτούς επί της καρδιάς αυτών, και θέλω είσθαι εις αυτούς Θεός, και αυτοί θέλουσιν είσθαι εις εμέ λαός» (Εβρ.8:10 και Ιεζ.36:26). Ο Θεός απαιτεί όπως ο χριστιανός ζητεί «... ειρήνην μετά πάντων, και τον αγιασμόν, χωρίς του οποίου ουδείς θέλει ιδεί τον Κύριον» (Εβρ.12:14). Ο Θεός του έδωσε ένα σκοπό και ένα ένδοξο μέλλον (Εφεσ.2:6-7 και 1Ιωάν.3:1-2). Ο Θεός τον προώρισε να γίνει σύμμορφος της εικόνας του Υιού αυτού (Ρωμ.8:29). Δεν επιτρέπεται ο χριστιανός να ατιμάζει τον Σωτήρα Του με μιά αμαρτωλή και επιπόλαια ζωή... και να Τον τιμά με τα χείλη του ενώ η καρδιά του είναι μακράν απ'Αυτού (Ματ.15:8-9).

2. Εργάζεσθε την εαυτών σωτηρίαν

Ας εξετάσουμε τώρα τη φράση της Βίβλου: «Ωστε, αγαπητοί μου, καθώς πάντοτε υπηκούσατε, ουχί ως εν τη παρουσία μου μόνον, αλλά τώρα πολύ περισσότερον εν τη απουσία μου, μετά φόβου και τρόμου ΕΡΓΑΖΕΣΘΕ (κατεργάζεσθε – αρχ.κείμενον) ΤΗΝ ΕΑΥΤΩΝ ΣΩΤΗΡΙΑΝ» (Φιλιπ.2:12). Προκειμένου να γίνει η φράση αυτή πλήρως κατανοητή, ας χρησιμοποιήσουμε ως παράδειγμα την περίπτωση ενός βυρσοδέψου που κατεργάζεται δέρματα ζώων για να τα κάνει χρήσιμα για κάθε ωφέλιμη χρήση! Αυτή η φράση σημαίνει συνεχή βελτίωση που τείνει προς πνευματικήν πρόοδον δηλ., προς την τελειοποίησή τους: Όταν ο Παύλος ήταν μαζί τους, προσπαθούσαν να κάνουν ό,τι καλύτερο μπορούσαν για να βελτιώσουν την πνευματική τους κατάσταση, προσπαθούσαν να «κατεργαστούν» τη «σωτηρία» τους. Όχι για να σωθούν, επειδή ήταν ήδη σεσωσμένοι, αλλά για να βελτιώσουν τη συμπεριφορά τους... Αυτό σημαίνει ότι προσπαθούσαν να σκέπτονται, να ενεργούν, να ομιλούν και να ζουν σύμφωνα με τις εντολές και προτροπές του Θεού και όχι να ζουν με τις συνήθειες που είχαν στο παρελθόν. Και τους προτρέπει να ενεργούν κατά τον ίδιον τρόπον, ακόμη και κατά την απουσία του. Αυτή η προτροπή είναι σε αρμονία με το πνεύμα της Βίβλου: «Όστις αδικεί ας αδικήση έτι, και όστις είναι μεμολυσμένος ας μολυνθή έτι, και ο δίκαιος ας γείνη έτι δίκαιος, και ο άγιος ας γείνη έτι άγιος. Και ιδού, έρχομαι ταχέως, και ο μισθός μου είναι μετ' εμού, διά να αποδώσω εις έκαστον ως θέλει είσθαι το έργον αυτού [...]» (Αποκ.22:11-17). Επίσης, είναι σε αρμονία με την προτροπή: «αλλά καθώς είναι άγιος εκείνος, όστις σας εκάλεσεν, ούτω και σεις γίνεσθε άγιοι εν πάση διαγωγή· διότι είναι γεγραμμένον· Άγιοι γίνεσθε, διότι εγώ είμαι άγιος» (1Πέτ.1:15-16). Αν ο χριστιανός δεν καταβάλλει ιδιαίτερα προσοχή σε αυτές τις εντολές με φόβο και τρόμο, μπορεί να πέσει σε αμαρτία ή να κάνει ανοησίες που ατιμάζουν τον Σωτήρα του! «Ο δίκαιος σφάλλων έμπροσθεν του ασεβούς είναι ως πηγή θολερά και βρύσις διαφθαρείσα» (Παρ.25:26).

Εάν ο πιστός θέλει να κάνει το θέλημα του Θεού με όλη του την καρδιά, τότε όλη η συμπεριφορά του θα γίνει, σύμφωνη με το θέλημα του Θεού! Τα πάντα εξαρτώνται από τη θέληση του ανθρώπου να «θελήσει» να μετανοήσει, να «θελήσει» να Τον αγαπήσει εξ όλης καρδιάς και να «θελήσει» να παραχωρηθεί εις τον Θεόν!

Πλήθος προτροπών υπάρχουν στην Αγίαν Γραφήν που ομιλούν για την «κατεργασία» του πνευματικού κόσμου του πιστού! Μερικά παραδείγματα:

- «και μη συμμορφώνεσθε με τον αιώνα τούτον, αλλά μεταμορφώνεσθε διά της ανακαινίσεως του νοός σας, ώστε να δοκιμάζητε τι είναι το θέλημα του Θεού, το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον» (Ρωμ.12:2).
- «Παν κλήμα εν εμοί μη φέρον καρπόν, εκκόπτει αυτό, και παν το φέρον καρπόν, καθαρίζει αυτό, διά να φέρη πλειότερον καρπόν» (Ιωάν.15:2).
- «Ὡστε, αδελφοί μου αγαπητοί, γίνεσθε στερεοί, αμετακίνητοι, περισσεύοντες πάντοτε εις το έργον του Κυρίου, γινώσκοντες ότι ο κόπος σας δεν είναι μάταιος εν Κυρίῳ» (1Κορ.15:58)

Αυτή η συνεχής βελτίωσις δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί παρά μονον εάν αποκτήσει και διατηρεί μαρτυρία αγαθής συνειδήσεως (2Κορ.1:12)!

Από το σημείο αυτό – αφού μιλήσαμε για την ανάγκη και τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να σωθούμε και να ζούμε τον πρακτικόν αγιασμόν ως και για τους όρους που έθεσε ο Ίδιος ο Κύριος για εκείνους που θέλουν να είναι αληθείς ή γνήσιοι χριστιανοί – θεωρώ ότι είναι αναγκαίο βραδέως μεν αλλά ασφαλώς να προετοιμασθούμε να εξετάσουμε τους κινδύνους απωλείας όσων ο Θεός εχάρισε πλουσίως στους πιστεύοντας:

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ:

Αρχίζω από αυτό το κεφάλαιο – αλλά σε γενικές γραμμές – να εξετάζω τη θέση εκείνων που πιστεύουν ότι όλοι οι πιστοί κινδυνεύουν να χάσουν τη σωτηρία τους.

Πριν συνεχίσω, επαναλαμβάνω για ακόμη μια φορά ότι παίρνω τη θέση εκείνων που ισχυρίζονται ότι όλοι οι πιστοί μπορούν να χάσουν τη σωτηρία τους! Αργότερα, στη σειρά αυτή, επίσης, θα πάρω τη θέση εκείνων που ισχυρίζονται ότι «ο άπαξ σωθείς δεν απόλλεται»! Παράλογο; Αντιφατικό; Ας αφήσουμε τον λόγον του Θεού να μας μιλήσει...

Ο Παύλος, στην επιστολή του προς τους ΠΙΣΤΟΥΣ της Γαλατίας, τους είπε: «Φοβούμαι διά σας, μήπως ματαιώς εκοπίασα εις εσάς» (Γαλ.4:11). Γιατί; Διότι πίστευαν ότι έπρεπε να επιστρέψουν πάλιν στα ασθενή και πτωχά στοιχεία, στα οποία πάλιν ως πρότερον ήθελαν να δουλεύουν και να παρατηρούν μήνες και καιρούς και ενιαυτούς! (Γαλ.4:8-10). Ο Παύλος διέκρινε ότι ήταν σε κίνδυνο! Συνεχίζοντας την επιστολήν του, τους είπε ότι ήταν πάλι σε ωδίνας, εωσού μορφωθεί ο Χριστός μέσα τους. Ανησυχούσε γι'αυτούς (Γαλ.4:19-20)! Μήπως ανησυχούσε για την οικονομική τους κατάσταση ή για τη σωτηρία τους; Ο Χριστός δεν είχε ακόμη μορφωθεί μέσα τους! Ποιές ήταν οι βασικές προϋποθέσεις, ώστε ο Χριστός να μορφωθεί μέσα τους; Η περιτομή; Η γλωσσολαλία; Ασφαλώς όχι! Οι βασικοί όροι ήταν: Ν'αγαπήσουν τον Χριστόν με όλη τους την καρδιά, με ειλικρινή μετάνοια, με πλήρη εμπιστοσύνη στον Χριστόν και με ολοκληρωτική παραχώρηση! Ὁφείλαν να σηκώσουν τον σταυρόν τους και να Τον ακολουθούν! Και ένα άλλο πολύ σημαντικό πράγμα: Αγάπη για την αλήθεια πάνω από οτιδήποτε άλλο και πίστη που ενεργούσε δια της αγάπης! (Γαλ.5:6 και Ζαχ.8.16). Καλόν είναι να θυμόμαστε τί ο Παύλος είπε στον Τιμόθεον: «το δε τέλος της παραγγελίας είναι αγάπη εκ καθαράς καρδίας και συνειδήσεως αγαθής και πίστεως ανυποκρίτου, από των οποίων αποπλανηθέντες τινές εξετράπησαν εις ματαιολογίαν» (1Τιμ.1:5-6). Ένα παρόμοιον λόγον έγραψε ο απόστολος Παύλος για οριμένες γυναίκες: «Θέλω λοιπόν αι νεώτεροι να υπανδρεύονται, να τεκνοποιώσι, να κυβερνώσιν οίκον, να μη δίδωσι μηδεμίαν αφορμήν εις τον εναντίον να λαιδορῇ. Διότι εξετράπησαν ήδη τινές οπίσω του Σατανά» (1Τιμ.5:14-15). Τί λέτε; Εις μάτην έγραψε τις διαπιστώσεις αυτές; Τουναντίον, «Ὅσοι δε είναι του Χριστού εσταύρωσαν την σάρκα ομού με τα πάθη και τας επιθυμίας» (Γαλ.5:24)! Τέτοιοι πιστοί άγονται (κυβερνώνται, φέρονται, καθοδηγούνται) από το Άγιον Πνεύμα: «Εγώ θέλω σε συνετίσει και θέλω σε διδάξει την οδόν, εις την οποίαν πρέπει να περιπατήσ· θέλω σε συμβουλευεί· επί σε θέλει είσθαι ο οφθαλμός μου» (Ψαλ.32:8). Ο Θεός δεν εμπιστεύεται το Άγιον Πνεύμα σε όλους, αλλά σε όσους ανήκουν σε Αυτόν και υπακούουν σ' Αυτόν (Πράξεις 5:32).

Ο Παύλος, στο τέλος της επιστολής του προς Γαλάτας, τους προτρέπει λέγοντάς τους: «Εν τη ελευθερία λοιπόν, με την οποίαν ηλευθέρωσεν ημάς ο Χριστός, μένετε σταθεροί, και μη υποβληθήτε πάλιν εις ζυγόν δουλείας» (Γαλ.5:1). Όταν λέγει ελευθερία δεν εννοεί ασυδοσία! **Αυτές οι εντολές και ορισμένες άλλες απευθύνθηκαν σε εκκλησίες που είχαν σχετικώς προσφάτως δημιουργηθεί. Δεν εστάλησαν στους συντρόφους τους αποστόλους! Ισχύουν όμως για όλες τις εκκλησίες δια μέσου των αιώνων.** Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον όλοι οι πιστοί πρέπει να προσέχουν περισσότερο σε όσα ήκουσαν, διά να μη εκπέσουν ποτέ (Εβρ.2:1).

Συμπεραίνομε, λοιπόν, ότι οι πιστοί θα πρέπει να είναι εγκρατείς και να αγρυπνούν διότι ο αντίδικός τους διάβολος ως λέων ωρυόμενος περιέρχεται ζητών τίνα να καταπή (1Πέτ.5:8). Ο Σατανάς προσπαθεί να υπερισχύσει κατ'αυτών (2Κορ.2:11). Επιπλέον, διότι θα εγερθούν ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες που θα δείξουν σημεία μεγάλα και τέρατα, ώστε να πλανήσουν, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς (Ματ.24:24). Για τον λόγον αυτόν, ο Πέτρος προτρέπει όλους τους πιστούς οι οποίοι προγνωρίζουν όλα αυτά να φυλάγονται για να μη παρασυρθούν με την πλάνην των ανόμων και εκπέσουν από τον στηριγμόν τους (2Πέτ.3:17).

3. Μία από τις κύριες πηγές πληροφοριών...

Ας ξεκινήσουμε με μια γενική δήλωση της Γραφής αλλά άκρως σημαντική: Ο Απόστολος Παύλος είπε προς τους αδελφούς του εν Χριστώ: «όσοι δε είναι της σαρκός δεν δύνανται να αρέσωσιν εις τον Θεόν. Σεις όμως δεν είσθε της σαρκός, αλλά του Πνεύματος, εάν το Πνεύμα του Θεού κατοική εν υμίν. Αλλ' εάν τις δεν έχη το Πνεύμα του Χριστού, ούτος δεν είναι αυτού. Εάν δε ο Χριστός ήναι εν υμίν, το μεν σώμα είναι νεκρόν διά την αμαρτίαν, το δε πνεύμα ζωή διά την δικαιοσύνην. Εάν δε κατοική εν υμίν το Πνεύμα του αναστήσαντος τον Ιησούν εκ νεκρών, ο αναστήσας τον Χριστόν εκ νεκρών θέλει ζωοποιήσει και τα θνητά σώματα υμών διά του Πνεύματος αυτού του κατοικούντος εν υμίν. Άρα λοιπόν, αδελφοί, είμεθα χρεώσται ουχί εις την σάρκα, ώστε να ζώμεν κατά σάρκα· διότι εάν ζήτε κατά την σάρκα, μέλλετε να αποθάνητε· αλλ' εάν διά του Πνεύματος θανατόνητε τας πράξεις του σώματος, θέλετε ζήσει. Επειδή όσοι διοικούνται υπό του Πνεύματος του Θεού, ούτοι είναι υιοί του Θεού» (Ρωμ.8:8-14).

Θα ήθελα να προσθέσω ένα άλλο εδάφιο μεγάλης σημασίας: «Εάν όμως ο αδελφός σου λυπήται διά φαγητόν, δεν περιπατείς πλέον κατά αγάπην· μη φέρε εις ΑΠΩΛΕΙΑΝ με το φαγητόν σου εκείνον, υπέρ του οποίου ο Χριστός απέθανεν» (Ρωμ.14:15). (Ασφαλώς δεν αναφέρεται μόνον στο φαγητόν ή στο ποτόν αλλά σε κάθε αμαρτωλή συμπεριφορά που μπορεί να σκανδαλίσει τον ασθενή αδελφόν του). Και πάλιν: «Και διά την γνώσιν σου ΘΕΛΕΙ ΑΠΟΛΕΣΘΗ Ο ΑΣΘΕΝΗΣ αδελφός, διά τον οποίον ο Χριστός απέθανεν» (1Κορ.8:11).

4. Μία μοιραία ερμηνεία ενός μέρους της Αγίας Γραφής

Μία περικοπή που δεν έχει κατανοηθεί ορθώς και η οποία αποτελεί πηγή γενικευμένης σύγχυσης είναι η εξής, την οποίαν ανοίγω παρενθετικώς: «διότι θεμέλιον άλλο ουδείς δύναται να θέση παρά το τεθέν, το οποίον είναι ο Ιησούς Χριστός. Εάν δε τις εποικοδομή επί το θεμέλιον τούτο χρυσόν, άργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην· εκάστου το έργον θέλει φανερωθή· διότι η ημέρα θέλει φανερώσει αυτό, επειδή διά πυρός ανακαλύπτεται· και το πυρ θέλει δοκιμάσει το έργον εκάστου οποίον είναι. Εάν το έργον τινός, το οποίον επωκοδόμησε μένη, θέλει λάβει μισθόν· εάν το έργον τινός κατακαή, θέλει ζημιωθή, αυτός όμως θέλει σωθή, πλην ούτως ως διά πυρός» (1Κορ.3:11-15). Αμήν, αμήν και αμήν!

Ο απόστολος Παύλος ομιλεί, σ'αυτή τη περικοπή, για το έργον του ανθρώπου, για τον καρπόν του ανθρώπου και ΟΧΙ για τις αμαρτίες του ανθρώπου. Το σημείον αυτό θα πρέπει να κατανοηθεί πολύ καλά από την αρχή. Ομιλεί για το έργον του, δηλ. για τη διακονία του, για τις δραστηριότητες της διακονίας του – ονομάστε το όπως θέλετε. Τώρα, **ΕΑΝ Ο ΠΙΣΤΟΣ** – είτε πρόκειται για χριστιανό επίσημο εργάτη του ευαγγελίου είτε για έναν απλόν χριστιανόν – διαπράττει αμαρτίες και δεν μετανοεί ειλικρινώς, οι αμαρτίες του δεν πρόκειται να

κατακαούν (δηλαδή, δεν θα συγχωρηθούν) (1Κορ.3:14-15). Ας το επαναλάβω με έναν άλλον τρόπον: Εάν ένας χριστιανός και πολύ περισσότερον ένας χριστιανός εργάτης διάγει μια ζωή μέσα σε αμαρτία ή σε αμαρτίες και αθέμιτους **συμβιβασμούς**, σε μια ζωή που δεν είναι αντάξια της μεγάλης χριστιανικής κλήσεως του ευαγγελίου, **οι αμαρτίες του δεν δύνανται να «κατακαούν» – δηλαδή, να «συγχωρηθούν» – εκτός εάν μετανοήσει ειλικρινά, ομολογήσει ειλικρινά και απορρίψει αυτές ενώπιον του Θεού και, εάν είναι αναγκαίον, ενώπιον των ανθρώπων.**

5. ΕΑΝ, ΕΑΝ, ΕΑΝ.....

- a) Εάν ένας χριστιανός λέγει ψέματα (Εφεσ.4:25, Πράξ.5:1-11, Αποκ.21:8) και κάνει αμαρτωλούς συμβιβασμούς·
- b) Εάν δίνει υποσχέσεις κατ'ιδίαν ή δημοσίως και δεν τις τηρεί (Ρωμ.1:31)·
- c) Εάν πιστεύει ένα πράγμα, λέγει ένα άλλο πράγμα και κάνει κάτι άλλο (Ψαλ.17:3)·
- d) Εάν ευρίσκει ή εφευρίσκει **πάντοτε προσχήματα** για να δικαιολογείται (Λουκ.14:18-20)·
- e) Εάν δεν είναι άνθρωπος αρχών και αξιών αλλά είναι άνθρωπος σκοπιμοτήτων και του συμφέροντος (Ψαλ.15:2, 4)·
- f) Εάν δεν κάνει το έργον του Κυρίου επιμελώς (Ιερ.48:10) ή συμπεριφέρεται ως ένας υπάλληλος που εργάζεται τόσον όσον να μην απολυθεί από το αφεντικό του·
- g) Εάν κρίνει, καταδικάζει, κακολογεί και διχάζει τους ανθρώπους αντί να προσεύχεται για τη μετάνοια και τη σωτηρία τους (Ψαλ.15:3, Ματ.24:49, Ρωμ.1:30)·
- h) Εάν κρίνει, καταδικάζει και εκδιώκει από τη διακονία πνευματικούς εργάτας επί τη βάσει κακοβούλων πληροφοριών χωρίς να δίδει στους κρινομένους τη δυνατότητα να απολογηθούν·
- i) Εάν είναι ανέντιμος και δεν πληρώνει τους φόρους του (Ρωμ.13:7)·
- j) Εάν έχει την τάση να κρίνει και να μη συγχωρεί (Λουκ.6:37· Ρωμ.2:1 και 1Κορ.4:5)·
- k) Εάν καταδυναστεύει εκείνους που είναι στη δικαιοδοσία του (1Πέτ.5:2-3) ή συμπεριφέρεται βαρβάρως·
- l) Εάν κηρύττει τον Χριστόν από φθόνον και αντιζηλία (Φιλιπ.1:15-16)·
- m) Εάν η πίστη του και η αγάπη του είναι υποκριτικές (Ρωμ.12:9 και 2Τιμ.1:5)·
- n) Εάν έχει φαινόμενον ευσεβείας αλλά είναι ηρνημένος την δύναμη αυτής (2Τιμ.3:5)·
- o) Εάν είναι κακός εργάτης, του οποίου ο Θεός είναι η κοιλία, και η δόξα του εν τη αισχύνη του και φρονεί τα επίγεια (Φιλιπ.3:2 και 18-19)·
- p) Εάν με λόγους καλούς και κολακευτικούς εξαπατά τις καρδιές των ακάκων (Ρωμ.16:18)·
- q) Εάν διά πλεονεξίαν εμπορεύεται με πλαστούς λόγους τους ακροατάς του (2Πέτ.2:3)·
- r) Εάν είναι αμαθής και αστήρικτος στρεβλώνων τας Γραφάς προς ιδίαν αυτού **απώλειαν** (2Πέτ.3:16, 2Κορ.2:17).

Οι αναγνώστες μου θα μπορούσαν να προσθέσουν και άλλες κατηγορίες αμαρτιών... Θέτω, λοιπόν, την ερώτηση: **Μήπως αυτές οι αμαρτίες του θα κατακαούν (δηλ., θα συγχωρηθούν), ΕΑΝ δεν μετανοήσει ειλικρινά ΚΑΙ ΔΕΝ ΑΛΛΑΞΕΙ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑΝ ΤΟΥ ΕΓΚΑΙΡΩΣ;** Κανένας από εκείνους που θεωρεί το αίσθημα της **«ενοχής»** διανοητική ασθένεια και που έχει **ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ** αφαιρέσει από το λεξιλόγιόν του τη λέξη **«μετάνοια»** δεν πρόκειται να σωθεί! Ο Ιησούς Χριστός δεν **επανέλαβε** ματαιώς την δήλωσιν: **«Ουχί, σας λέγω, αλλ' εάν δεν μετανοήτε, ΠΑΝΤΕΣ ομοίως θέλετε ΑΠΟΛΕΣΘΗ. [.....] Ουχί, σας λέγω, αλλ' εάν δεν μετανοήτε, ΠΑΝΤΕΣ ομοίως θέλετε ΑΠΟΛΕΣΘΗ.»** (Λουκ.13:3-5).

Συμπέρασμα: Εάν ένας χριστιανός, και πολύ περισσότερον ένας χριστιανός εργάτης διάγει μια ζωή που δεν είναι **αντάξια του Ευαγγελίου** και της υψηλής χριστιανικής του κλήσεως, **οι αμαρτίες του δεν δύνανται να «κατακαούν»**, δηλαδή να συγχωρηθούν, και αυτός να σωθεί ως δια πυρός, **εκτός εάν οι αμαρτίες του ομολογηθούν και απορριφθούν. Οι γνωστές αμαρτίες μας πρέπει να ομολογηθούν εξ όλης καρδιάς και να απορριφθούν για να συγχωρηθούν!**

ΜΕΡΟΣ Β': ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ...

«Μελέτες κατά Περίπτωση» (#1)

Αφού εξετέθησαν οι γενικές πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους να απωλέσει κάποιος τη σωτηρία του αρχίζουμε την εξέταση συγκεκριμένων περιπτώσεων για τις οποίες το Ευαγγέλιο ομιλεί. Έχω επίγνωση ότι αυτό το δεύτερο μέρος της Νέας Σειράς μου μπορεί να γίνει πηγή διαφωνιών. Επαναλαμβάνω: **Δεν επιθυμώ να εκφοβίζω τους αναγνώστες μου αλλά να τους προειδοποιώ βάσει του λόγου του Θεού.** Ας αφήσουμε, όμως, τη Γραφή να μας ομιλήσει:

1. «Μέλλω να σε εξεμέσω εκ του στόματός μου»

Η αδιαφορία, η αυτο-ικανοποίηση και η αυταρέσκεια των πιστών της Λαοδικείας τούς είχε παρασύρει σε πνευματική αδιαφορία και σε έλλειψη ουσιαστικής σχέσεως με τον Χριστόν. Ο ζήλος τους έπρεπε να αναζωπυρωθεί! Έπρεπε να μετανοήσουν.

Τί θα ειπούμε για τους χλιαρούς χριστιανούς; Αυτοί οι άνθρωποι μέλλουν να εξεμεσθούν από του στόματος του Κυρίου σύμφωνα με την Αποκ.3:14-19! **«ούτως, επειδή είσαι χλιαρός και ούτε ψυχρός ούτε ζεστός, μέλλω να σε εξεμέσω εκ του στόματός μου»** (Αποκ.3:16). Τί σημαίνει η φράση «μέλλω να σε εξεμέσω εκ του στόματός μου»; Σωτηρία, ασφάλεια, ανταμοιβή, στέφανος, παρρησία ή **ΑΠΟΡΡΙΨΗ**; Ο Κύριος λέγει προς τον χλιαρόν χριστιανόν ότι τον αγαπά, τον ελέγχει και τον παιδεύει, **προκειμένου να μετανοήσει και να γίνει ζηλωτής**. Τί θα συμβεί όμως **σε κάποιον που δεν γίνεται ζηλωτής και ΔΕΝ ΜΕΤΑΝΟΕΙ**; (εδ.19). **Μήπως πρόκειται να σωθεί εάν δεν μετανοήσει εγκαίρως για τη χλιαρότητά του; Ο Κύριος φαίνεται αγανακτισμένος από την αδιαφορία, αυτο-ικανοποίηση και τη χλιαρότητα που επικρατούσε στην εκκλησία της Λαοδικείας...**

Ο λόγος αυτός ισχύει τόσο για χλιαρές εκκλησίες όσο και για χλιαρά άτομα! Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον η Βίβλος δεν περιορίζεται μόνον σε υποσχέσεις αλλά είναι εξίσου **γεμάτη και από προειδοποιήσεις!** **Ο νόμος δεν ετέθη διά τον δίκαιον, αλλά διά τους ανόμους και ανυποτάκτους...!** (1Τιμ.1:9). Να! Προειδοποιήσεις για όσους περιπατούν ατάκτως· οι οποίοι χωλαίνουν μεταξύ δύο φρονημάτων· οι οποίοι έχουν παραλύσει από αναποφασιστικότητα (1Βασίλ.18:21)· οι οποίοι είναι χλιαροί και κινδυνεύουν να εξεμεσθούν (Αποκ.3:16)· **οι οποίοι δεν αποφάσισαν να σηκώσουν τον σταυρόν τους και να ακολουθούν πιστώς τον Ιησούν**· οι οποίοι δεν οδηγούνται από το Πνεύμα του Θεού· οι οποίοι μυωπάζουν και **δεν έχουν τον καρπόν του Πνεύματος στη ζωή τους. Προειδοποιούνται να μην αυταπατώνται. Θα εξεμεσθούν από το στόμα Του ΕΑΝ παραμείνουν χλιαροί!**

Όλοι εκείνοι που θα απορριφθούν δεν είναι ψευδάδελφοι ή υποκριτές! Η ζωή τους είναι απλώς τέτοια που δεν τους εξασφαλίζει την αιώνια ζωή! **Όσοι είναι χλιαροί... δεν κατηγορούνται ως άπιστοι αλλά ως χλιαροί!** Χλιαροί δεν είναι μόνον εκείνοι που δεν έχουν ζήλο αλλά και εκείνοι που δεν παίρνουν ποτέ θέση προς το **ψέμα**, προς την **αδικία**, προς την αμαρτία εν γένει!

Συμπέρασμα: Όπως βλέπεις, αγαπητέ μου αναγνώστη, αναφέρεται σε «**χριστιανούς**» οι οποίοι, παρά τις εκκλησιαστικές ή παρα-εκκλησιαστικές τους δραστηριότητες περιπατούν **αδιάφορα ή χωρίς γνήσιο** πνευματικό ζήλο και που **δεν οδηγούνται** από το Πνεύμα το Άγιον! **Αδυνατόν να χάσουν τη σωτηρία που τους προσεφέρθη κατα χάριν από τον Ουράνιον Πατέρα μας μέσω της θυσίας του Υιού αυτού Ιησού Χριστού, εκτός εάν μετανοήσουν!** **Ο Ίδιος ο Κύριος τους καλεί σε μετάνοια** **διότι δεν ανταπεκρίθησαν αξίως στην πρόσκληση του Κυρίου!**

ΣΗΜΕΙΩΣΗ. Στο ευαγγέλιο του Ιωάννου, ως επίσης και στις επιστολές του, η λέξη μετάνοια δεν υπάρχει. Είναι, ωστόσο, ΠΛΗΡΩΣ ενσωματωμένη. Εμφανίζονται όμως οι λέξεις μετανόω ή μετάνοια κατά εντονότατο και 'απειλητικό' τρόπο στην Αποκάλυψη δια της οποίας καλεί εκκλησίες και άτομα να μετανοήσουν ειδάλλως θα υποστούν τις συνέπειες της αμετανοησίας τους! Σε ορισμένες περιπτώσεις ο Κύριος καθορίζει 'προθεσμίες' της μακροθυμίας Του, πράγμα το οποίον είναι σύμφωνο με Ρωμαίους 2:4-6. Σε άλλες περιπτώσεις και ιδιαιτέρως στην προς Τίτον επιστολή ο Θεός προστάζει να σταματούμε την προσπάθεια να αναζωπυρώσουμε ιδιογνώμονας ανθρώπους: «Αιρετικόν άνθρωπον μετά μίαν και δευτέραν νουθεσίαν παραιτού, εξεύρων ότι διεφθάρη ο τοιοῦτος και αμαρτάνει, ὡν αυτοκατάκριτος» (Τίτ.3:10-11).

Η αληθινή πίστη δεν μπορεί να υπάρχει χωρίς μετάνοια. Η πραγματική μετάνοια παράγει έργα, ζήλον και αναζωπύρωση! Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον τόσον ο Ιωάννης ο Βαπτιστής όσον και ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός άρχισαν τη διακονία τους με την δήλωση: **ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ...** (Μάρκ.1:15). Το κλειδί είναι ο νόμος της μετανοίας που παράγει έργα άξια μετανοίας. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Κύριός μας είπε στους μαθητές του δύο φορές εν συνεχεία: «Ουχί, σας λέγω, αλλ' εάν δεν μετανοήτε, ΠΑΝΤΕΣ ομοίως θέλετε απολεσθή. Ουχί, σας λέγω, αλλ' εάν δεν μετανοήτε, ΠΑΝΤΕΣ ομοίως θέλετε απολεσθή» (Λουκ.13:3-5). Βλέπετε, ο Κύριος δεν κάμνει ουδεμία διάκριση!

Εκείνο που μετρά, δεν είναι εάν παράγουμε 30 ή 50 ή 100 %. **ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΣΦΑΛΕΙΣ ΜΟΝΟΝ ΕΑΝ ΜΕΤΑΝΟΟΥΜΕ, ΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕ ΚΑΙ ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ ΜΑΣ ! ΝΑΙ, ΚΑΙ ΕΑΝ ΘΕΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΜΑΣ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ!** Εκείνοι που δεν μετανοούν δεν έχουν θέση στην οικογένεια του Χριστού. «...Εάν δεν σε νίψω δεν έχεις μέρος μετ'εμού!» (Ιωάν.13:8). Ο νοών, νοείτω!

Κάποιος ενδεχομένως να ισχυρισθή ότι ο Θεός θα χρησιμοποιήσει την παιδείαν Του, προκειμένου να διασώσει τον χλιαρόν ή τον άτακτον. **ΑΛΗΘΕΣ!** Προσοχή όμως: Η παιδεία του Θεού δεν οδηγεί κατ' ανάγκην σε μετάνοια και σε απόρριψη της ανυπακοής μας. *«Διά τί παιδευόμενοι θέλετε επιπροσθέτει στασιασμόν; όλη η κεφαλή είναι άρρωστος και όλη η καρδιά κεχαυνωμένη»* (Ησα.1:5). Η παιδεία του Θεού είναι χρήσιμη μόνον σ'εκείνους που δέχονται την παιδείαν του Θεού, ταπεινούνται ενώπιον Θεού και ανθρώπων... Παρακαλώ, προσέξτε το ακόλουθο εδάφιο: «Επειδή η κρίσις θέλει επιστρέψει εις την δικαιοσύνην, και θέλουσιν ακολουθήσει αυτήν πάντες οι ευθείς την καρδίαν» (Ψαλ.94:15). Η έλλειψη ευθύτητος οδηγεί σε στασιασμόν (Ησα.1:5). Μπορούμε να ξεχάσουμε εκείνο που ο Παύλος είπε σχετικά με την αποστολή του; Δήλωσε επισήμως ότι η αποστολή του ήταν να δώσει την μαρτυρία του για **«...την εις τον Θεόν μετάνοιαν και την πίστιν την εις τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν»** (Πράξ.20:21). Συμπεραίνομε κατά συνέπεια ότι η βάση της σωτηρίας μας είναι η θυσία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού αλλά το κλειδί της ασφαλείας και της πνευματικής προόδου μας είναι η ειλικρινής μετάνοια:

Δεν υπάρχει μετάνοια; Δεν υπάρχει διόρθωση!

Δεν υπάρχει μετάνοια; Δεν υπάρχει πνευματική πρόοδος!

Δεν υπάρχει μετάνοια; Δεν υπάρχει Χριστός!

Δεν υπάρχει μετάνοια; Δεν υπάρχει ζωή αιώνιος αλλά αιώνιος θάνατος!

2. «...μέλλουσι να αποθάνωσι...»

Υπάρχει ένα πολύ ενδιαφέρον εδάφιο στο βιβλίο της Αποκαλύψεως, το οποίο έχει ως εξής: «Γίνου άγρυπνος και στήριζον τα λοιπά, τα οποία μέλλουσι να αποθάνωσι· διότι δεν εύρηκα τα έργα σου τέλεια ενώπιον του Θεού» (Αποκ.3:2). Αυτό το χωρίο δείχνει πέραν πάσης αμφιβολίας ότι ο απόστολος Ιωάννης ομιλούσε περί χριστιανών, που ήταν ακόμη πνευματικά

ζωντανοί αλλά που κινδύνευαν να πεθάνουν, εκτός εάν ενισχύονταν από άλλους Χριστιανούς ή από τους «υπευθύνους της Εκκλησίας», οι οποίοι ήταν δυνατοί... και οι οποίοι είχαν αμελήσει να φροντίσουν τους αδύναμους χριστιανούς, η ζωή των οποίων διακυβεύονταν! Προσοχή! Οι νεκροί δεν μπορούν να πεθάνουν. Μόνον εκείνοι που είναι ακόμα ζωντανοί μπορούν να πεθάνουν! Τι σημαίνει αυτό στη φράση που εξετάζουμε; Ασφάλεια ή επικείμενον ή εν εξελίξει πνευματικόν θάνατον; Έτσι, οι αδύνατοι και ασταθείς χριστιανοί, ΑΝ ΔΕΝ ΕΝΙΣΧΥΘΟΥΝ, μέλλουν να αποθάνουν! [Πιστεύω ότι ο Παύλος γι' αυτόν τον λόγον ήθελε, πιθανότατα, να επιστρέψει και να επισκεφθεί τους αδελφούς κατά πάσαν πόλιν, στις οποίες είχαν κηρύξει τον λόγον του Κυρίου, για να διαπιστώσουν «πως έχουσι» (Πράξ.15:36), μήπως τους επείρασεν ο πειράζων και αποβεί εις μάτην ο κόπος τους (1Θεσσαλ.3:5)].

Στην προς Ρωμαίους 14:15 (αλλά και στην 1Κορ.8:11) έχουμε το ίδιο πνεύμα όσον αφορά τους αδύνατους αδελφούς εν Χριστώ: «Εάν όμως ο αδελφός σου λυπείται διά φαγητόν, δεν περιπατείς πλέον κατά αγάπην· μη φέρε εις απώλειαν με το φαγητόν σου εκείνον, υπέρ του οποίου ο Χριστός απέθανεν»! «...Μη φέρε εις ΑΠΩΛΕΙΑΝ με το φαγητόν σου εκείνον, υπέρ του οποίου ο Χριστός απέθανεν».

Αυτό που ο Απόστολος Ιωάννης διδασκε στην εκκλησία των Σάρδεων, αποτελεί αφενός ένα κίνδυνο για τον αδύνατο και ασταθή χριστιανό και ταυτόχρονα μια πολύ σοβαρή προειδοποίηση προς τον δυνατόν χριστιανόν, ο οποίος λόγω είτε της γνώσεως του και της πνευματικής του ελευθερίας, είτε λόγω ελλείψεως διακρίσεως ή ακόμα λόγω ελλείψεως αγάπης θα σκανδάλιζε και θα προκαλούσε την πνευματική πτώση στην αμαρτία του αδύνατου αδελφού! Σύμφωνα με τη Βίβλο, ο αδύνατος αδελφός θα απωλεσθεί ΕΞΑΙΤΙΑΣ των ισχυροτέρων αδελφών και οι οποίοι δεν κάνουν το καθήκον τους προς τον αδύνατον αδελφόν για τον οποίον ο Χριστός απέθανε. «Και διά την γνώσιν σου θέλει απολεσθή ο ασθενής ΑΔΕΛΦΟΣ, διά τον οποίον ο Χριστός απέθανεν» (1Κορ.8:11), εκτός βεβαίως εάν ο αδελφός αντιδράσει από μόνος του θετικά και εγκαίρως σύμφωνα με το θέλημα του Θεού. Είναι σαφέστατο! Φυσικά, αυτό δεν έχει σχέση με προβλήματα μόνον ορισμένων τροφών αλλ'έπίσης και με κάθε κακή ή απερίσκεπτο συμπεριφορά. Συνεπώς, η ευθύνη πέφτει στους ώμους των δυνατών αδελφών. Από την άλλη πλευρά, όλοι οι αδελφοί που είναι αδύνατοι δεν θα χαθούν επειδή είναι αδύνατοι. Κινδυνεύουν όμως να χάσουν την σωτηρία τους... εάν δεν μετανοήσουν εγκαίρως και αναζωπυρωθούν!

3. «... Κύριε, Κύριε...»

Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός εδήλωσε: «Δεν θέλει εισέλθει εις την βασιλείαν των ουρανών πας ο λέγων προς εμέ, Κύριε, Κύριε, αλλ' ο πράττων το θέλημα του Πατρός μου του εν τοις ουρανοίς. Πολλοί θέλουσιν ειπεί προς εμέ εν εκείνη τη ημέρα, Κύριε, Κύριε, δεν προεφητεύσαμεν εν τω ονόματί σου, και εν τω ονόματί σου εξεβάλομεν δαιμόνια, και εν τω ονόματί σου εκάμομεν θαύματα πολλά; Και τότε θέλω ομολογήσει προς αυτούς ότι ποτέ δεν σας εγνώρισα· φεύγετε απ' εμού οι εργαζόμενοι την ανομίαν. Πας λοιπόν όστις ακούει τους λόγους μου τούτους και κάμνει αυτούς, θέλω ομοιώσει αυτόν με άνδρα φρόνιμον, όστις ωκοδόμησε την οικίαν αυτού επί την πέτραν· και κατέβη η βροχή και ήλθον οι ποταμοί και έπνευσαν οι άνεμοι και προσέβαλον εις την οικίαν εκείνην, και δεν έπεσε· διότι ήτο τεθεμελιωμένη επί την πέτραν. Και πας ο ακούων τους λόγους μου τούτους και μη κάμνων αυτούς θέλει ομοιωθή με άνδρα μωρόν, όστις ωκοδόμησε την οικίαν αυτού επί την άμμον· και κατέβη η βροχή και ήλθον οι ποταμοί και έπνευσαν οι άνεμοι και προσέβαλον εις την οικίαν εκείνην, και έπεσε, και ήτο η πτώσις αυτής μεγάλη » (Ματ.7:21-27).

Παρακαλώ, αγαπητέ αναγνώστη, πρόσεξε την εξαιρετικά σημαντική αρχή της χριστιανικής ζωής που αναφέρει ο απόστολος Ιάκωβος στην επιστολήν του: «Γίνεσθε δε εκτελεσταί του λόγου και μη μόνον ακροαταί, απατώντες εαυτούς» (Ιάκ.1:22). Ναι, αφήνοντας την καρδιά του να τον απατά και να καθιστά τη θρησκεία του ματαία (Ιάκ.1:26). Ο Θεός ασχολείται με την

καρδιά μας και τη συμπεριφορά μας και όχι με τα λόγια μας... Συμπεραίνομε, λοιπόν, ότι δεν κατηγορούνται ως μη πιστοί, αλλά ως άνθρωποι περιπατούντες εν αταξία, εν ανυπακοή! Ως εκ τούτου, επαναλαμβάνω, ότι αυτή η περικοπή δεν αναφέρεται σε μη πιστεύοντας, αλλά σε πιστεύοντας! **ΌΛΟΙ ΟΙ ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ!** Η πίστη τους τούς κάνει να αποκαλούν τον Ιησούν Χριστόν ΚΥΡΙΟΝ!

Η ενέργεια θαυμάτων, το χάρισμα της διδασκαλίας, η προφητεία, τα εξαιρετικά ταλέντα δεν συνδέονται κατ' ανάγκην με την ευσέβεια, δεν συνδέονται οπωσδήποτε με τον ηθικό χαρακτήρα. Τι πιστεύετε για τον προφήτη Βαλαάμ ή για τους μάγους της Αιγύπτου;

Πώς αντιλαμβάνεσθε;

- 1Κορ.13:2: «Και εάν έχω προφητείαν και εξεύρω πάντα τα μυστήρια και πάσαν την γνώσιν, και εάν έχω πάσαν την πίστιν, ώστε να μετατοπίζω όρη, αγάπην δε μη έχω, είμαι ουδέν».
- Λουκ.6:46: «Διά τί δε με κρίζετε, Κύριε, Κύριε, και δεν πράττετε όσα λέγω;»
- Ρωμ.2:13: «Διότι δεν είναι δίκαιοι παρά τω Θεώ οι ακροαταί του νόμου, αλλ' οι εκτελεσταί του νόμου θέλουσι δικαιωθή».
- 2Κορ.11:15: «Διότι δεν είναι δίκαιοι παρά τω Θεώ οι ακροαταί του νόμου, αλλ' οι εκτελεσταί του νόμου θέλουσι δικαιωθή».
- 1Ιωάν.2:19: «Εξ ημών εξήλθον, αλλά δεν ήσαν εξ ημών· διότι εάν ήσαν εξ ημών, ήθελον μένει μεθ' υμών· αλλά εξήλθον διά να φανερωθώσιν ότι δεν είναι πάντες εξ ημών».
- Λουκ.9:49: «Αποκριθείς δε ο Ιωάννης, είπεν· Επιστάτα, είδομέν τινά εκβάλλοντα τα δαιμόνια εν τω ονόματί σου, και ημποδίσαμεν αυτόν, διότι δεν ακολουθεί μεθ' ημών».

Ένα πράγμα είναι βέβαιο για αυτό το είδος των ανθρώπων: Ακόμη και αν λένε ότι έχουν χαρά, ελπίδα, ζήλο. Ακόμη και αν λένε ότι είχαν ή έχουν οπτασίες (οράματα), ότι έχουν γλωσσολαλήσει (τί είδους γλώσσα και ποίας προελεύσεως;), κι' αν έχουν έλθει σε εκστάσεις κ.λπ., δεν υπήρξαν ποτέ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΙ χριστιανοί! «Δεν θέλει εισέλθει εις την βασιλείαν των ουρανών πας ο λέγων προς εμέ, Κύριε, Κύριε, αλλ' ο πράττων το θέλημα του Πατρός μου του εν τοις ουρανοίς».

Αντιθέτως, όσοι έχουν κατασκευάσει το σπίτι τους επί του βράχου είναι αυτοί που θα σωθούν! Ποία είναι η έννοια των λέξεων: «**επί του βράχου**» και «**επί της άμμου**»; Παρακαλώ, σταθείτε και σκεφθείτε και μη λησμονήσετε ότι: «Όστις λέγει, Εγνώρισα αυτόν, και τας εντολάς αυτού δεν φυλάττει, ψεύστης είναι, και εν τούτω η αλήθεια δεν υπάρχει» (1Ιωάν.2:4). **Τέτοιοι ψεύστες** θα σωθούν, εάν δεν μετανοήσουν εγκαίρως; Στο ανωτέρω απόσπασμα και σε μια παράλληλη περικοπή (Λουκ.13:26-27) βλέπομε μια άλλη πλευρά του ίδιου προβλήματος: «τότε θέλετε αρχίσει να λέγητε· Εφάγομεν έμπροσθέν σου και επίομεν, και εν ταις πλατείαις ημών edídaxas. Και θέλει ειπεί· Σας λέγω, δεν σας εξεύρω πόθεν είσθε· φύγετε απ' εμού πάντες οι εργάται της αδικίας». Η έκφραση: «Εφάγομεν έμπροσθέν σου και επίομεν», πολύ πιθανόν, να αναφέρεται σε συμμετοχή τους στην Τράπεζα του Κυρίου! Δεν αποκλείεται μάλιστα να συμμετέσχον στην Τράπεζα του Κυρίου ενώ είτε ζούσαν σε αμαρτία είτε δεν είχαν τακτοποιήσει τις σχέσεις τους με αδελφούς με τους οποίους είχαν ενδεχομένως σοβαρά πνευματικά προβλήματα. **Τέτοιοι «εργάτες της ανομίας»** θα σωθούν εάν δεν μετανοήσουν εγκαίρως; Ένα ερώτημα προκύπτει: Έχομε να κάνουμε με κατ'όνομα χριστιανούς ή με χριστιανούς που δεν υπακούουν; Γνωρίζω ότι κάποιοι από τους αναγνώστες μου θα διαφωνήσουν λέγοντας ότι οι άνθρωποι στους οποίους αναφέρομαι δεν υπήρξαν ποτέ Χριστιανοί! Ναι και Όχι! Ορισμένοι από αυτούς ξεκίνησαν καλά, αλλά διεφθάρησαν «εν τω υπάγειν»... και τελείωσαν κακώς, ακριβώς όπως ο Δημάς, ο οποίος ήταν ένας από τους συνεργάτες του Παύλου! Ήταν αληθής οπαδός, αντάξιος του Χριστού; (Στο σημείο αυτό θα επανέλθουμε εκτενέστερα περαιτέρω).

Είμαι πεπεισμένος ότι πολλοί θα ισχυρισθούν ότι οι 'υποθέσεις' που κάνω δεν έχουν καμία αξία αλλά ό,τι είπε ο Κύριος: «Ποτέ δεν σας εγνώρισα!» Απολύτως σωστόν! Βεβαίως! Τα λόγια του Κυρίου έχουν ισχύ και όχι τα δικά μου. Όμως τα λόγια μου, βασιζόμενα στην Βίβλο, δεν θέτουν εν αμφιβόλω τους λόγους του Χριστού αλλά τουναντίον τους επιβεβαιώνουν: **Ο Ιησούς Χριστός δεν αμφισβήτησε τις απαντήσεις τους, ούτε και τους κατηγορήσε ως ψεύστας ή ως μη πιστεύοντας αλλά ως εργάτας της ανομίας!** Ας επαναλάβω: Το να λαλείς τις γλώσσες των ανθρώπων και των αγγέλων, να έχεις το χάρισμα της προφητείας, να ξεύρεις πάντα τα μυστήρια και πάσαν τη γνώση, ακόμα και πίστη να μετατοπίζεις όρη, να μοιράζεις τα υπάρχοντά σου και να παραδώσεις το σώμα σου να καυθεί εάν δεν έχεις αγάπη, **είσαι ουδέν** (1Κορ.13:2). **Ο θέλων να εννοεί, ας εννοήσει!**

Είδα κατά την πολυετή εν Χριστώ πείρα μου πιστούς οι οποίοι είτε διότι πήραν μια θέση εξουσίας είτε διότι τους εδόθη μια ηγετική θέση εστράφησαν είτε στη φιλαργυρία είτε στον καταξουσιασμόν. Παρά τις διαμαρτυρίες της εκκλησίας ή ορισμένων πιστών **επέμειναν πεισματωδώς εις την αμαρτωλήν οδόν τους.** Πάσα η προτέρα δικαιοσύνη τους δεν ισχύει πλέον! Είναι σαν να μην υπήρξαν ποτέ «δίκαιοι», σαν να μη είχαν ποτέ πιστεύσει σ'Αυτόν. Καλόν είναι να φέρουμε στη μνήμη μας εκείνο που μας edίδαξε ο προφήτης Ιεζεκιήλ: **«Όταν όμως ο δίκαιος επιστροφή από της δικαιοσύνης αυτού και πράξη αδικίαν και πράξη κατά πάντα τα βδελύγματα τα οποία ο άνομος πράττει, τότε θέλει ζήσει; Πάσα η δικαιοσύνη αυτού, την οποίαν έκαμε, δεν θέλει μνημονευθή·** **ΕΝ τη** **ανομία** **αυτού την οποίαν ηνόμησε και** **ΕΝ τη** **αμαρτία** **αυτού, την οποίαν ημάρτησεν, ΕΝ αυταίς** **θέλει αποθάνει.....** *(Μήπως και αυτές οι περιπτώσεις περιλαμβάνονται εις το «Ποτέ δεν σας εγνώρισα»;) Και όταν ο άνομος επιστροφή από της ανομίας αυτού, την οποίαν έπραξε, και* **πράξη κρίσιν και δικαιοσύνην,** **ούτος θέλει φυλάξει ζώσαν την ψυχήν αυτού.** Επειδή εσυλλογίσθη και επέστρεψεν από πασών των ανομιών αυτού, τας οποίας έπραξε, θέλει εξάπαντος ζήσει, δεν θέλει αποθάνει. (Ιεζ.18:24-28) [.....] **Όταν ο δίκαιος επιστρέψη από της δικαιοσύνης αυτού και πράξη αδικίαν, διά τούτο μάλιστα θέλει αποθάνει. Και όταν ο άνομος επιστρέψη από της ανομίας αυτού και πράξη κρίσιν και δικαιοσύνην, αυτός θέλει ζήσει διά τούτο** (Ιεζ.33:11-19)

Η βάση της σωτηρίας μας είναι η πίστη μας στη θυσία του Ιησού Χριστού! Το κλειδί, όμως, της ασφαλείας και της προόδου του πιστού είναι Η ΕΙΛΙΚΡΙΝΗΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑ! Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΚΑΙ Η ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ ΕΓΚΑΙΡΩΣ, ΠΡΙΝ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΑΡΓΑ!

ΜΕΡΟΣ Β': ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ...

«Μελέτες κατά Περίπτωση»... (#2)

Στη συνέχεια θα εξετάσουμε ορισμένες άλλες περιπτώσεις:

4. «Εχθροί του σταυρού»

«Διότι περιπατούσι **πολλοί**, τους οποίους σας έλεγαν πολλάκις, **τώρα δε και κλαίων λέγω**, ότι **είναι οι εχθροί του σταυρού του Χριστού**, των οποίων το τέλος είναι **απώλεια**, των οποίων ο Θεός είναι η κοιλία, και η δόξα αυτών είναι εν τη αισχύνη αυτών, οίτινες φρονούσι τα **επίγεια**» (Φιλιπ.3:18-19). Ο απόστολος Παύλος μιλούσε για **πολλούς** 'χριστιανούς' και πιθανότατα για 'χριστιανούς εργάτες'! Έκλαιγε για ανθρώπους που εθεωρούντο χριστιανοί και για χριστιανούς εργάτες, αλλά οι οποίοι, στην πραγματικότητα, ζούσαν ασυνεπή ή ανήθικη ζωή ή και δούλευαν για την κοιλιά τους, για τη δική τους δόξα και που φρονούσαν τα επίγεια. **Δεν τους κατηγορεί ως απίστευτους ή μη πιστεύοντας εις το ευαγγέλιον του σταυρού!** Δεν ηρνούντο ή περιφρονούσαν τη διδασκαλία του σταυρού, αλλά η 'διαγωγή' τους τούς είχε καταστήσει εχθρούς του σταυρού του Χριστού και το όνομα του Χριστού ατιμάζετο! Ο Παύλος edήλωσε ότι το τέλος τους ήταν **η απώλεια!** **Τέτοιοι άνθρωποι υπήρχαν στις ημέρες του Παύλου! Σήμερα, στα μάτια μας, υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι; Εάν ναι, εμείς κλαίμε ή μήπως τους θεωρούμε απλώς αδύνατους χριστιανούς που χρειάζονται πνευματική υποστήριξη ή πνευματική αναζωπύρωση; Ο Θεός να μας κάνει έλεος!**

Ναι, ο Παύλος έκλαιγε καθώς έβλεπε μερικούς να περιπατούν μ'ένα τρόπο που τους καταστούσε **εχθρούς του σταυρού**: Χριστιανοί εργάτες, εχθροί του σταυρού; Ναι, εχθροί του σταυρού γιατί ο Θεός τους ήταν η κοιλία τους, η δόξα τους εν τη αισχύνη αυτών και φρονούσαν τα επίγεια... (Φιλιπ.3:19 και Ρωμ.16:18). Έκλαιγε επειδή κατέστρεφαν την ψυχή τους, επειδή ετραυμάτιζαν τον χριστιανισμό και έδιναν ευκαιρία στους εχθρούς του Κυρίου να ομιλούν περιφρονητικά για τους χριστιανούς! Η ανήθικη και υλιστική ζωή είναι έχθρα προς τον σταυρόν του Ιησού, διότι Εκείνος απέθανε για να μας κάνει αγίους και ευσεβείς. Μια τέτοια ζωή αποδεικνύει ότι **η καρδιά τους δεν ήταν παραχωρημένη**, ότι ζούσαν σε γνωστή τους αμαρτία, ότι δεν αγαπούσαν τον Χριστόν και ότι τους απορροφούσαν τα εγκόσμια.

Οι διάφορες θρησκείες, το Ισλάμ, ο Βουδδισμός, κ.λπ., είναι, πράγματι, εχθροί του σταυρού! **Οι χειρότεροι εχθροί του σταυρού είναι, ωστόσο, εκείνοι που ισχυρίζονται ότι είναι χριστιανοί αλλά ζούνε στην αμαρτία!** Βέβαια, υπάρχουν και άλλοι, οι οποίοι φοβούνται ή και ντρέπονται να πάρουν φανερή θέση υπέρ του Χριστού! Δίνουν την ψήφο τους υπέρ του... Βαραββά, και παραδίδουν τον Χριστόν δια να σταυρωθεί...! Για λόγους πολιτικούς ή προσωπικούς ή για οικονομικά ωφέλη, θέτουν σε ισότιμη θέση, τη διδασκαλία και την αποστολή του μεγάλου Θεού και Σωτήρος Ιησού Χριστού (Τίτ.2:13) με τις διδασκαλίες του Μωάμεθ ή του Βούδδα, κ.λπ.

Κατά τον ίδιο τρόπο, εχθροί του σταυρού είναι εκείνοι οι εργάτες του Ευαγγελίου, **οι οποίοι αφαιρούν από το Ευαγγέλιον τον σταυρόν του Χριστού, το αίμα του Χριστού, τα «δικαιώματα» του Θεού επί της ζωής τους και επί της ζωής των άλλων πιστών! Ναι, άνθρωποι των οποίων η θρησκεία δεν είναι παρά μόνον μια καθαρή και απλή τελετουργία αναμειγμένη με πεπλανημένες παραδόσεις.** Χρησιμοποιούν μόνον ένα μέρος από τα λόγια του Χριστού και **αποφεύγουν να μιλούν για ενοχή, για μετάνοια, για τον σταυρόν του Χριστού, για το αίμα του Χριστού, για τον αιώνιον όλεθρον αλλά αναμειγνύουν τη φιλοσοφία, ψυχολογία,**

κοινωνιολογία, και δίνουν ψευδή ασφάλεια και παρηγορία ! Λέγουν προς τους βλέποντας, Μη βλέπετε· και προς τους προφήτας, Μη προφητεύετε εις ημάς τα ορθά, λαλείτε προς ημάς κολακευτικά, προφητεύετε απατηλά (Ησα.30:10, Ιεζ. Κεφ.13 και 14) για να μας κάνουν να νιώθουμε ευχάριστα... και τούτο διότι ο κόσμος γαργαλίζεται την ακοήν (2Τιμ.4:3). Ανήκουν στην κατηγορία των πλανώντων και πλανωμένων. Είθε ο Κύριος να μας προλάβει από τέτοια πράγματα εγκαίρως πριν είναι πολύ αργά! Ο Παύλος εγνώριζε πολύ καλά ότι οποιαδήποτε διδασκαλία δεν είναι θεμελιωμένη στον σταυρόν του Ιησού θα εξέτρεπε τους ανθρώπους από το σωστό δρόμο. Πόσο λυπηρόν είναι, να βλέπεις ότι ο σταυρός του Ιησού, η ανάστασή Του και το πολύτιμο αίμα του Ιησού για την άφεση των αμαρτιών μας, είναι γενικά, αμελούμενες ή αποφευγόμενες και τόσον σπανίως κηρυττώμενες!

Καταλαβαίνουμε ότι οι εχθροί του σταυρού, περί των οποίων ομιλούσε ο Παύλος ήταν 'χριστιανοί ή χριστιανοί εργάτες', που δεν απέρριπταν μεν με τα λόγια τους και την ομολογία τους τον σταυρόν του Χριστού αλλά οι οποίοι ζούσαν κατά τρόπον που φανέρωνε ή μάλλον απεδείκνυε ότι ήταν εχθροί του αγνού Ευαγγελίου με έναν από τους ακόλουθους τρόπους:

α) Με ανήθικη ζωή, β) Με ζωή ανοχής γνωστής αμαρτίας, και γ) Με καρδιά που δεν ήταν δοσμένη πραγματικά στον Θεόν. Ο Παύλος έκλαιγε γι' αυτούς! Επαναλαμβάνω: Εμείς;

ΥΠΟΘΕΤΩ ότι πολλοί από αυτούς ΕΙΧΑΝ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ ΚΑΛΑ, αλλά αργότερα, οι μέριμνες αυτού του κόσμου και η απάτη του πλούτου και η εισβολή άλλων αμαρτωλών επιθυμιών, ΑΠΕΠΝΙΞΑΝ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ και έγινε άκαρπος (Μάρκ.4:19).

Μεγάλη ζημιά έχει γίνει στην αληθινή θρησκεία, εξαιτίας τέτοιων ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΩΝ! Στις ημέρες μας, ορισμένοι από αυτούς κατηγορούνται για ομοφυλοφιλία ή ανηθικότητα, ορισμένοι ως φιλάργυροι, κάποιοι ως δικτάτορες, ορισμένοι ότι συμπεριφέρονται ως κοσμικοί διπλωμάτες χωρίς ειλικρίνεια, κάποιοι ως «ψευδοδιδάσκαλοι», μερικοί άλλοι ως στρεβλώνοντες τον Λόγον του Θεού για να τον κάνουν είτε πιό «ελκυστικό» ή για να μη δίνουν την εντύπωση του φανατικού, ότι είναι άνθρωποι με ευρύτητα πνεύματος κ.λπ. Ας μου επιτραπεί να προσθέσω: Στις χριστιανικές εκκλησίες πολλοί είναι εκείνοι που πιστεύουν ΕΙΛΙΚΡΙΝΑ στη θυσία και την ανάσταση του Χριστού για τις αμαρτίες τους αλλά που δεν έχουν ποτέ εμπιστευθεί τη ζωή τους στον Χριστόν και που δεν Τον έχουν δεχθεί ως ΚΥΡΙΟΝ της ζωής τους! Λόγω τέτοιων απόμων το Ευαγγέλιον του Κυρίου και Σωτήρος μας βλασφημείται! «Το στερεόν όμως θεμέλιον του Θεού μένει, έχον την σφραγίδα ταύτην· Γνωρίζει ο Κύριος τους όντας αυτού, και· Ας απομακρυνθή από της αδικίας πας όστις ονομάζει το όνομα του Κυρίου [.....] Εάν λοιπόν καθάριση τις εαυτόν από τούτων, θέλει είσθαι σκευός τιμίας χρήσεως, ηγιασμένον και εύχρηστον εις τον δεσπότην, ητοιμασμένον εις παν έργον αγαθόν» (2Τιμ.2:19-21).

Τί πρέπει να ειπούμε για λανθασμένες διδασκαλίες; Επιτρέψτε μου να αναφέρω απλώς μία: «Δεν υπάρχει 'αιώνιος όλεθρος' (2Θεσσαλ.1:9) διότι ο Θεός είναι αγάπη!» Ξεχούν, όμως, ότι η βάσις του θρόνου του Θεού είναι η δικαιοσύνη (Ψαλ.89:14 και 97:2). Μπορεί να υπάρξει αγάπη χωρίς δικαιοσύνη; Η Αγία Γραφή μιλάει σαφώς για απώλεια, για αιώνιον όλεθρον...! (2Θεσσαλ.1:9). Η απλή ομολογία και οι ωραίες ομιλίες τους δεν θα τους σώσουν! Καυχώνται για πράγματα που θα έπρεπε να ντρέπονται: Να πάρουν δόξα από τους ανθρώπους, να εξασφαλίσουν πλούτη, να απολαύσουν τη ζωή κ.λπ... Δεν τους ενδιαφέρουν οι πνευματικές συζητήσεις αλλά είναι έτοιμοι να δαπανήσουν ώρες μιλώντας για εγκόσμια και ασήμαντα πράγματα!

Μια σύντομη παρένθεση: Μήπως όλες οι προειδοποιήσεις και παραινέσεις της Βίβλου, π.χ, «αγρυπνείτε», «προσέχετε», «μετανοείτε» κ.λπ., έχουν δοθεί ματαίως; Κατ'ουδένα τρόπον! Οι προειδοποιήσεις ισχύουν για όλους αλλά κυρίως για όσους παίζουν με την αμαρτία, για όσους περιπατούν ατάκτως. Η Εκκλησία δεν είναι σε κίνδυνο μόνον από ψευδοπροφήτες, διδασκαλίες ή ερμηνείες λανθασμένες αλλά είναι σε μεγάλο κίνδυνο και από ανθρώπους που την αποκοιμίζουν, λέγοντες «ειρήνη, ειρήνη», ενώ δεν υπάρχει ούτε ασφάλεια ούτε ειρήνη (Ιερ.6:14· 8:11, Ιεζ.κεφ. 13 και 14). Ναι, τέτοιοι άνθρωποι παρηγορούν τους ακροατές

τους χωρίς να τους δίνουν βιβλικές προειδοποιήσεις! Δεν θέλουν να τους ταράζουν με τις προειδοποιήσεις της Αγίας Γραφής που ελέγχουν την αμαρτία μη συμβεί και εγκαταλείψουν την εκκλησία ή και να μειώνονται τα εισοδήματά της! Τέτοιοι εργάτες – το επαναλαμβάνω – θέλουν να τους κάνουν να αισθάνονται «ευχάριστα»... **Αν δεν προειδοποιούμε τα παιδιά μας και τους αδελφούς και τις αδελφές μας για τους κινδύνους που διατρέχουν, δεν τους αγαπούμε.**

5. Όσοι ζουν μέσα στις «...μέριμνες...»

Όταν οι μέριμνες και οι ανησυχίες αυτού του κόσμου απορροφούν ένα άνθρωπο – και κυρίως έναν χριστιανό – εμποδίζεται να αναπτυχθεί πνευματικώς. Οι απλές φροντίδες της κάθε ημέρας, όταν συνοδεύονται από ανησυχία και άγχος, μετατρέπονται σε αμαρτία. Τότε ροκανίζουν την πνευματική ζωή, σαν από γάγγραινα. Το αποτέλεσμα θα είναι αναπόφευκτα μια άκαρπη ζωή:

- «Το δε πεσόν εις τας ακάνθας, ούτοι είναι εκείνοι οίτινες ήκουσαν, και υπό μεριμνών και πλούτου και ηδονών του βίου υπάγουσι και συμπνίγονται και δεν τελεσφορούσι» (Λουκ.8:14).
- «Και οι εις τας ακάνθας σπειρόμενοι είναι ούτοι, οίτινες ακούουσι τον λόγον και αι μερίμναι του αιώνος τούτου και η απάτη του πλούτου και αι επιθυμιαί των άλλων πραγμάτων εισερχόμεναι συμπνίγουσι τον λόγον, και γίνεται άκαρπος» (Μάρκ.4:19).

Η βασική δυσκολία με αυτούς τους πιστούς είναι: **Θα σωθούν; Σώζονται « ως δια πυρός » αλλά χάνουν τα έργα τους; Θα απωλεσθούν διότι δεν φέρουν καρπόν;** Βλέπομε στην περίπτωση της «Παραβολής του Σπορέως» ότι το έδαφος είναι καλό και γόνιμο. Ο σπόρος φυτρώνει κανονικά. Φυτρώνουν, ωστόσο, ορισμένα άλλα μικρά ζιζάνια, τα οποία είναι κοσμικές μέριμνες και μυστικές κοσμικές επιθυμίες που επίσης φυτρώνουν. Οι άνθρωποι αυτής της κατηγορίας φοβούνται μεν τον Θεόν αλλά λατρεύουν τα είδωλά τους, τα οποία δεν είναι παρά τα αγαθά τους, η εργασία τους ή τα μέλη της οικογενείας τους: «επειδή όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θέλει είσθαι και η καρδιά σας» (Ματ.6:21). Αυτό σημαίνει ότι δεν έχουν ποτέ δώσει τελείως την καρδιά τους στον Θεόν! Μπορούμε να τους αποκαλέσουμε «αναγεννημένους χριστιανούς» αλλά που δεν έχουν γίνει ακόμη «μαθητές», άξιους του Χριστού, επειδή δεν ανταποκρίθηκαν στις απαιτήσεις του Χριστού παρόλον ότι πιστεύουν στο πρόσωπο και τη θυσία του Χριστού;

Δεν είναι εύκολο να τους διακρίνουμε σωστά ευθύς εξ αρχής. Ο Θεός τους αποκαλύπτει σε εύθετο χρόνο μέσω έργων τους. Κάποιοι προσποιούνται ότι είναι ζηλωτές χριστιανοί, είτε διότι ντρέπονται ότι οι άλλοι άνθρωποι θα μπορούσαν να ιδούν τη γύμνια τους είτε γιατί έχουν ορισμένες οικονομικές, κοινωνικές ή επαγγελματικές σχέσεις με τους αδελφούς είτε και με την Εκκλησία! Είτε ακόμη, διότι έχουν γίνει τόσο πνευματικώς νεκροί που δεν μπορούν να διακρίνουν την πραγματική πνευματική κατάστασή τους.

Αν η «ασθένεια» αυτή εξελιχθεί ανεμπόδιστη, μπορεί να οδηγήσει όχι μόνον σε σοβαρά προβλήματα υγείας αλλά επίσης σε πνευματικό θάνατο. Όσοι ζουν με αυτόν τον τρόπο, αντικαθιστούν στην πραγματικότητα τον Θεόν με ένα αντικείμενο, με το χρήμα, με ένα επάγγελμα ή μ'ένα πρόσωπο... Αυτό είναι μια μορφή ειδωλολατρείας! Οι δε ειδωλολάτραι δεν έχουν κληρονομίαν εν τη βασιλεία του Χριστού και Θεού (1Κορ.6:9-10, 10:7, 14; Γαλ.5:20; Εφε.5:5; Κολ.3:5; Αποκ.21:8, 22:15). Όλες αυτές οι προειδοποιήσεις απηυθύνθησαν σε πιστούς! Εδόθησαν εις μάτην; Η ιδιοκτησία, η εργασία και οι προσωπικές σχέσεις, οι οποίες είναι ευλογίες αυτές καθεαυτές, μπορούν να γίνουν τα χειρότερα εμπόδια, να μετατραπούν σε είδωλα στην πνευματική μας ζωή. Μπορούν να καταπνίξουν τον καλόν σπόρον του Θεού και να οδηγήσουν σε μια αποτυχημένη ζωή και σε πνευματικό θάνατο. Ιδού η αιτία για την οποίαν ο Κύριος ομίλησε για το 'κόστος' της πραγματικής θρησκείας, εκείνης του να απαρνηθείς τον εαυτόν σου και να σηκώνεις με πιστότητα τον σταυρόν σου (Λουκ.14:26-30).

Παρακαλώ προσέξτε το εδάφιο Λουκ.21:34: «Προσέχετε δε εις εαυτούς μήποτε βαρυνθώσιν αι καρδίαι σας από κραιπάλης και μέθης και μεριμνών βιωτικών, και επέλθῃ

αιφνίδιος εφ' υμᾶς ἡ ἡμέρα ἐκείνη». **Ἦταν τυχαίο ἢ σκόπιμο που αὐτές οἱ λέξεις εγγράφησαν; Οἱ μέριμνες οδηγοῦν σε εἰδωλολατρεία, σε ἀνώφελες διανοητικές δραστηριότητες καὶ σε ἀφροσύνες!** Πόσοι πιστεύοντες ἔχουν ξεχάσει αὐτή τὴν προειδοποίηση καὶ ζουν σαν νὰ εἶναι ἡ ζωὴ τους ἀσφαλὴς καὶ νὰ μὴ φοβοῦνται τὸν θάνατον, σαν νὰ μὴ ὑπάρχει ἡ ὥρα τῆς κρίσεως ἐμπρὸς στὸν θρόνο τοῦ Θεοῦ! Ἀντιθέτως, τὸ νὰ «ζητοῦμε πρῶτον τὴ βασιλεία καὶ τὴ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ» (Ματ.6:33) εἶναι τὸ κλειδί γιὰ τὴν πνευματικὴ μας ἀνάπτυξη καὶ τὴν πνευματικὴ παραγωγικότητα. Ἀποτελεῖ τὸν καλὺτερο τρόπο νὰ τιμοῦμε τὴν ἀγάπη καὶ τὴν πιστότητα τοῦ Θεοῦ! Καλοῦμεθα νὰ μὴ «μεριμνοῦμε γιὰ τίποτα», «μηδενί μεριμνάτε» (Φιλιπ.4:6), γιὰτὶ ὁ Θεὸς μας, ὁ οὐράνιος Πατέρας μας μάς ἀγαπᾷ καὶ φροντίζει τὰ πάντα γιὰ ἐμᾶς (1Πέτ.5:7). Εἴαν ἐμεῖς ἐμπιστευόμαστε τὸν Θεὸν καὶ τὴν πρόνοιάν Του, τότε ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ υπερβαίνουσα πάντα νοῦν θα διαφυλάξει τὴν καρδιά μας καὶ τὰ διανοήματά μας διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ (Φιλιπ.4:7)! Ἀς ἀναθέσουμε, λοιπὸν εἰς τὸν Κύριον τὴν ὁδὸν μας, ἀς ἐλπίζουμε εἰς Αὐτόν καὶ **Αὐτός θα ἐνεργεῖ γιὰ λογαριασμό μας** (Ψαλ.37:5-6). **Ὁ μόνος τρόπος ἀπαλλαγῆ ο ἄνθρωπος ἀπὸ αὐτὴν τὴν κατάστασι εἶναι ἡ εἰλικρινὴς ΜΕΤΑΝΟΙΑ που παράγει καρπὸς ἀξίους μετανοίας καὶ μάλιστα πρὶν εἶναι πολὺ ἀργά!**

6. Ὅσοι «ἐκλήθησαν» καὶ ἀπεδέχθησαν τὴν πρόσκλησι ἀλλὰ δὲν συνεμμορφώθησαν...

Πρόσωπα που ἐκλήθησαν καὶ ἀπεδέχθησαν τὴν πρόσκλησι ἀλλὰ δὲν συνεμμορφώθησαν θα ριφθοῦν εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον... σύμφωνα με τὴν παραβολὴ Ματ.22:9-14. Ὁ Ἰησοῦς κλείνει αὐτὴν τὴν παραβολὴν λέγοντας: **«Διότι πολλοὶ εἶναι οἱ κεκλημένοι, ὀλίγοι δὲ οἱ ἐκλεκτοί»** (Ματ.22:14). Θυμάστε τὴν περίπτωσι ἐκεῖνου **ο οποίος εἰσῆλθε μὴ ἔχων ἑνδύμα γάμου;** Ἦταν σύνηθες γιὰ τὸν ἄνθρωπον, ὁ οποίος ἔκανε ἕνα γάμο νὰ παρέχει ἐνδύματα γάμου σ' ἐκεῖνους που προσκαλοῦσε καὶ νὰ προετοίμαζε τὴν εορτὴ. Με αὐτὴν τὴν παραβολή, ὁ Κύριος μας δείχνει ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ εἰσέλθουμε στὴν «εορτὴ» Του χωρὶς νὰ δεχθούμε τὸ ἑνδύμα τῆς δικαιοσύνης που προσφέρει μέσω τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ **ἐπὶ τῇ βάσει ὧρων που ἔχει θέσει** δηλ., τῆς εἰλικρινοῦς μετανοίας μας καὶ τῆς ἀνυποκρίτου πίστεώς μας σ' Αὐτόν! Ὁ Θεὸς θα ἐξετάσει ἐκεῖνους που θέλουν νὰ συμμετέχουν στὴν εορτὴ Του με τὰ δικά τους «ρούχα» τῆς αὐτοδικαιώσεώς τους ἢ τῆς υπερηφανείας καὶ τῆς υποκρισίας.

«Καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Φίλε, πὼς εἰσῆλθες ἐνταῦθα μὴ ἔχων ἑνδύμα γάμου; Ὁ δὲ ἀπεστομώθη» (Ματ.22:12). Βλέπετε ὅτι ὑπάρχουν ἄτομα που θέλουν νὰ συμμετάσχουν στὴ γιορτὴ σωτηρίας τοῦ Θεοῦ χωρὶς νὰ εἶναι «ἐνδεδυμένοι» σωστά! Ποιὸ εἶναι τὸ καλὸ, τὸ κατάλληλο ἑνδύμα; **Δεν εἶναι ἡ εἰλικρινὴς μετάνοια καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη στὸν Θεὸν που οδηγοῦν στὴ γνήσια γέννησι ἐκ τοῦ Θεοῦ; Δεν σημαίνει, ἐπίσης, καθαρὸτητα καρδίας** (Ματ.5:8) **καὶ ἀγαθὴ συνείδησι** (1Τιμ.1:5); **«Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς υπηρέτας· Λέσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας, σηκώσατε αὐτόν καὶ ρίψατε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ τριγμὸς τῶν ὀδόντων. Διότι πολλοὶ εἶναι οἱ κεκλημένοι, ὀλίγοι δὲ οἱ ἐκλεκτοί»** (Ματ.22:13-14). Τὰ ἐδάφια αὐτά, 13 καὶ 14, ἔχουν ἰδιαίτερη σημασία: Μας βοηθοῦν νὰ καταλάβουμε ὅτι εἶχε προσκληθεῖ στὸ γάμο ἀλλὰ ὅτι εἶχε ἀμελήσει ἢ ἀρνηθεῖ νὰ συμμορφωθεῖ με τοὺς κανονισμοὺς τῆς προσκλήσεως, ὥστε νὰ συμπεριληφθεῖ μεταξύ τῶν ἐκλεκτῶν. Αὐτός εἶναι ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖον ἐρρίφθη ἔξω, στὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ὅπου θα ὑπῆρχε **κλαυθμὸς καὶ τριγμὸς τῶν ὀδόντων. Εῴθη;**

Αὐτός εἶναι ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖον ὁ ἀπόστολος Παῦλος προτρέπει τοὺς πιστοὺς νὰ δεχθοῦν νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὶς στοιχειώδεις ἀπαιτήσεις τῆς μετανοίας καὶ τῆς πίστεως καὶ μετὰ νὰ ἐνδυθοῦν, **ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα καὶ μακροθυμία** (Κολ.3:12). Ἐχουν ἄραγε ἐνδυθεῖ αὐτές τὶς ἱερὲς ἀρετές ὅλοι οἱ πιστοί; **Ἀς μὴ ξεχνούμε ποτέ λοιπὸν ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι που ἔχουν «κληθεῖ» (προσκληθεῖ) οἱ ὁποῖοι ὁμῶς ἀμέλησαν νὰ γίνουν «κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοὶ»** (Ἀποκ.17:14).

Ξέρετε...

- Ότι μόνον χάριν των εκλεκτών οι ημέρες της Μεγάλης Θλίψεως θα συντμηθούν (Ματ.24:22); Ότι οι εκλεκτοί θα αρπαγούν όταν η σάλπιγξ δώσει την μεγάλην φωνή της (Ματ.24:31 και Μάρκ. 13:20, 22 και 27);
- Ότι ο Θεός θα κάμει εκδίκηση για τους εκλεκτούς Του που βοούν προς Αυτόν ημέρα και νύκτα, αν και μακροθυμεί προς αυτούς (Λουκ.18:7);
- Ότι ο Θεός θα δικαιώσει και θα ευλογήσει τους εκλεκτούς (Ρωμ.8:33, 2Τιμ.2:10, 1Πέτ.1:2); (Θα επανέλθουμε στο σημείο αυτό περί των «εκλεκτών»).

7. «Ουδείς βαλών την χείρα αυτού επί άροτρον και βλέπων εις τα οπίσω... »

«Και είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Ουδείς βαλών την χείρα αυτού επί άροτρον και βλέπων εις τα οπίσω είναι αρμόδιος διά την βασιλείαν του Θεού» (Λουκ.9:62). Όποιος μπαίνει στη χριστιανική ζωή πρέπει να το κάνει με όλη του την καρδιά για όλη του τη ζωή! Εκείνος που έρχεται στον Χριστόν και είτε νοσταλγεί εκείνα που άφησε είτε δεν θέλει να αφήσει αυτά που ο κόσμος του προσφέρει δεν είναι κατάλληλος για τη βασιλεία του Θεού. Χριστός ή τίποτα ! Η μισο-παραχώρηση είναι δεκτή;

Μόνον όσοι έχουν κάμει τον Ιησούν Χριστόν KYRION THS ZΩΗΣ TOYΣ (Ρωμ.10:9) θα σωθούν, και όχι εκείνοι που περιθάλπουν επιθυμίες του κόσμου ή εκείνοι που για ένα κομμάτι ψωμί γίνονται «προδότες» είτε πρόκειται για χρήματα ή για κάποια θέση ή για τη δόξα που προέρχεται από τους ανθρώπους, κ.λπ. Ναι, τέτοιοι ‘χριστιανοί’, παρότι γνωρίζουν την αλήθεια, δεν την υπακούουν! Τέτοιοι ‘χριστιανοί’ έχουν πράγματι δώσει την καρδιά τους στον Θεόν;

Ο Ιησούς αναφέρεται σε ανθρώπους οι οποίοι φαίνεται να ξεκίνησαν καλά (έβαλαν το χέρι τους στο άροτρο), αλλά που στη μέση της διαδρομής γύρισαν τα μάτια τους προς τον κόσμο σε εγκόσμιες μυστικές επιθυμίες! Τέτοιοι άνθρωποι, τέτοιοι ‘αδελφοί και αδελφές’ έχουν άραγε ποτέ παραστήσει τα σώματά τους θυσίαν ζώσαν, αγίαν, ευάρεστον εις τον Θεόν, ήτις είναι η λογική τους λατρεία; Αρνήθηκαν να συμμορφώνονται με τον αιώνα τούτον; Μεταμορφώνονται διά της ανακαινίσεως του νοός των, ώστε να δοκιμάζουν ποιό είναι το θέλημα του Θεού, το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον; (Ρωμ.12:1-2). Τέτοιοι ‘πιστοί’ είναι σε θέση να ειπούν: Ο κόσμος εσταυρώθη ως προς εμέ και εγώ ως προς τον κόσμο (Γαλ.6:14); Υπάρχουν, σύμφωνα με τη Γραφή, «σχεδόν χριστιανοί»;

Μήπως θα πρέπει να προσθέσουμε σ’αυτήν την ομάδα των πιστευόντων εκείνους που χωλαίνουν μεταξύ δύο φρονημάτων...; (1Βασ.18:21). Είθε αυτοί που χωλαίνουν μεταξύ δύο φρονημάτων να μετανοήσουν και να πάρουν εγκαίρως σταθερή θέση υπέρ του Ιησού Χριστού!

ΜΕΡΟΣ Β': ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ...

«Μελέτες κατά Περίπτωση»...(#3)

Στη συνέχεια θα εξετάσουμε ορισμένες άλλες περιπτώσεις:

8. Παραδείγματα «πιστών» που προφανώς έχουν χάσει τη σωτηρία τους

Επιτρέπεται να ξεχνάμε ότι ακόμα και στην εκκλησία του πρώτου αιώνας, υπήρχαν άνθρωποι σαν τον Δημά (2Τιμ.4:10) και τον Ανανία και τη Σαπφείρα; (Πράξ.5:1). Ας ρίξουμε μια ματιά σε αυτά τα δύο παραδείγματα:

- Πιστεύετε ότι ο Δημάς, ένας από τους **συνεργάτες** του Παύλου δεν ήταν ένας εκ των πιστευόντων; Ιδού τί η Γραφή λέγει περί του Δημά: **«διότι ο Δημάς με εγκατέλιπεν, αγαπήσας τον παρόντα κόσμον, και απήλθεν εις Θεσσαλονίκην...»** (2Τιμ.4:10). Μπορούμε να ειπούμε ότι είχε δώσει όλη του την καρδιά στον Θεόν ενώ αγαπούσε τον παρόντα κόσμον; Συμπεραίνομε, λοιπόν, ότι **‘δεν ήτο εξ ημών’**: **«Εξ ημών εξήλθον, αλλά δεν ήσαν εξ ημών· διότι εάν ήσαν εξ ημών, ήθελον μένει μεθ’ υμών· αλλά εξήλθον διά να φανερωθώσιν ότι δεν είναι πάντες εξ ημών»** (1Ιωάν.2:19). Ήταν η καρδιά του **ευθεία**; Εάν η καρδιά του ήταν **ευθεία, ο Θεός δεν θα τον είχε αναλάβει υπό την προστασία Του**; **«Η ασπίς μου είναι εν τω Θεώ, όστις σώζει τους ευθείς την καρδίαν»** (Ψαλ.7:10)! Δεν έχουμε ποτέ διαβάσει εκείνο που είναι γραμμένο στον Ψαλμόν 145:20, ότι **«Ο Κύριος φυλάττει πάντας τους αγαπώντας αυτόν...»**;

Ο Δημάς ήταν εκ των πιστευόντων και συνεργαζόταν με τον Παύλον στο έργο του Θεού! Ήξευρε πιθανώς ότι ο καιρός της αναχωρήσεως του Παύλου με μαρτυρικών θάνατον είχε φθάσει (2Τιμ.4:6). Ο Δημάς... έκαμε ό,τι έκαμε, πιθανώς είτε διότι φοβόταν ότι κινδύνευε να χάσει και αυτός τη ζωή του ως μάρτυρας είτε διότι **«αι μέριμναι του αιώνος τούτου και η απάτη του πλούτου και αι επιθυμίας των άλλων πραγμάτων εισελθούσαι συνέπνιξαν τον λόγον και έγινεν άκαρπος»** (Μάρκ.4:19). Δεν γνωρίζομε την πραγματική αιτία αλλά τίθεται χωρίς δισταγμό το ερώτημα: **Είχε αγαπήσει τον Θεόν με όλην την καρδιά του**; Είχε πραγματικά αποφασίζει **να πάρει τον σταυρόν του και να ακολουθήσει τον Χριστόν**; Είχε παραστήσει όλη του **την ύπαρξη στον Θεόν ως θυσίαν ζώσαν**; Ήταν άνθρωπος ενός πνεύματος και με ένα μοναδικό σκοπό **να υπηρετήσει την βουλή του Θεού**; Ήταν η καρδιά Του καθαρά αφού στο βάθος του υπήρχε **μια κρυφή επιθυμία για τον παρόντα κόσμον**; Δεν ήταν μολυσμένος από την αγάπη του παρόντος κόσμου; (2Τιμ.4:10). Δεν εθεωρείτο όμως ως ένας αληθής «χριστιανός», δεδομένου ότι ήταν ένας από τους συνεργάτες του Παύλου; **Ήταν πραγματικά σεσωσμένος**;

Κάποιος θα μπορούσε να προβάλει την αντίρρηση ή την υπόθεση ότι δεν έχουμε το δικαίωμα να πιστεύουμε ότι ο Δημάς τελικώς απωλέσθη, άν και ο τρόπος με τον οποίον ο Παύλος έγραψε περί του Δημά δεν μας αφήνει περιθώρια για υποθέσεις. Αυτή η αντίρρηση/υπόθεση στηρίζεται στο ό,τι **εμείς**, ως ανθρώπινα όντα, την καρδιά του ανθρώπου και συνεπώς το μέλλον του δεν το γνωρίζομε. Κατά συνέπειαν, ο Δημάς, πριν από τον θάνατόν του, ακόμη και κατά την ιστάτη στιγμή της ζωής του, να λυπήθηκε ειλικρινά, να μετανόησε ειλικρινά για την πράξη του και να εσώθη.

Μπορεί, θα έλεγε κάποιος άλλος, ότι συνέβη ό,τι ακριβώς συνέβη και στον Ιωάννην τον λεγόμενον Μάρκον, τον οποίον ο μεν Παύλος δεν ήθελε να συμπαραλάβει μαζί τους διότι δεν

τον έκρινε άξιον ως αποχωρισθέντα και μη ακολουθήσαντα αυτούς εις το έργον, ο δε Βαρνάβας ήθελε. Όμως, οι περιπτώσεις του Δημά και του Μάρκου δεν είχαν τα ίδια κίνητρα! Τελικώς, ο Μάρκος, μετά από καιρόν έγινε και πάλι συνεργάτης του Παύλου διότι φαίνεται ότι μετέβαλε στάση (Κολ.4:10, 2Τιμ.4:11, Φιλήμ.1:24).

Ποιά είναι η γνώμη του αναγνώστη;

- Τί θα ειπούμε περί του Ανανία και της Σαπφείρας; Τί ήταν κρυμμένο στην καρδιά τους; Θα είχαν κάνει ό,τι έκαναν εάν είχαν αγαπήσει τον Θεόν με όλη τους την καρδιά, εάν είχαν εισέλθει από τη στενή πύλη, εάν είχαν πάρει τον σταυρόν τους και ακολουθούσαν τον Χριστόν; Ήσαν οδηγούμενοι υπό του Αγίου Πνεύματος; Εάν αγαπούσαν τον Θεόν όπως ώφειλαν, δηλαδή, εάν είχαν εκπληρώσει ΤΙΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΠΑΙΤΟΥΣΕ, θα είχαν ποτέ διαπράξει εκείνη τη αποτρόπαια πράξη της ανειλικρινείας και της υποκρισίας; **Ποιό ήταν το τέλος τους;**

Ο λόγος του Θεού αποκαλύπτεται, ακόμη μία φορά, ότι είναι αληθής: **«Εξ ημών εξήλθον, αλλά δεν ήσαν εξ ημών· διότι εάν ήσαν εξ ημών, ήθελον μένει μεθ' υμών· αλλά εξήλθον διά να φανερωθώσιν ότι δεν είναι πάντες εξ ημών»** (1Ιωάν.2:19). Στην πραγματικότητα «εξεβλήθησαν» από την οικογένεια του Θεού εξαιτίας ενός ψέματος κατά του ΠΡΟΣΩΠΟΥ του Αγίου Πνεύματος, του ενός εκ των προσώπων της ΘΕΟΤΗΤΟΣ! Τί αυτό το συμβάν σημαίνει για εμάς; Δεν είχαν πιστεύσει; Το ίδιο εδάφιο σημαίνει, επίσης, ότι, εάν κάποιος είναι πραγματικό παιδί του Θεού, ποτέ δεν θα εξέλθη ή θα εκβληθεί από την οικογένεια του Θεού (Ιωάν.8:35)! Απλά μαθηματικά!

9. «Ο κύων επέστρεψεν εις το ίδιον αυτού εξέραςμα...»

Ο απόστολος Πέτρος edήλωσε: «Επειδή εάν ΑΦΟΥ απέφυγον τα μολύσματα του κόσμου διά της επιγνώσεως του Κυρίου και Σωτήρος Ιησού Χριστού, ενεπλέγησαν πάλιν εις ταύτα και νικώνται, έγειναν εις αυτούς τα έσχατα χειρότερα των πρώτων. Επειδή καλύτερον ήτο εις αυτούς να μη γνωρίσωσι την οδόν της δικαιοσύνης, παρά ΑΦΟΥ εγνώρισαν να επιστρέψωσιν εκ της παραδοθείσης εις αυτούς αγίας εντολής. Συνέβη δε εις αυτούς το της αληθινής παροιμίας, **Ο κύων επέστρεψεν εις το ίδιον αυτού εξέραςμα, και, Ο χοίρος λουσθείς επέστρεψεν εις το κύλισμα του βορβόρου»** (2Πέτ.2:20-22). Τέτοιοι 'πιστοί', τέτοιοι 'χριστιανοί' **ΘΑ ΣΩΘΟΥΝ**;

Συνιστώ ενθέρμως στους αναγνώστες μου να διαβάσουν ολόκληρο το δεύτερο κεφάλαιο της δευτέρας επιστολής του Αποστόλου Πέτρου για πληρεστέρα κατανόηση των εδαφίων αυτών. Ερώτηση: Είχαν απλώς γνωρίσει τα της χριστιανικής ζωής, είχαν απλώς επηρεαστεί από τις αρετές της χριστιανικής ζωής και είχαν απλώς αποφύγει ελαττώματα και τις κακές συνήθειες της παλαιάς τους ζωής χωρίς όμως να έχουν πραγματικά αναγεννηθεί εκ του Θεού; Ίσως! Καλόν θα ήτο επίσης να συγκρίνουμε το εν λόγω κεφάλαιο με τα εδάφια Εβρ.6:4-8 και Εβρ.10:26. Ίσως βοηθηθούμε:

- «Διότι εάν ημείς αμαρτάνωμεν εκουσίως, αφού ελάβομεν την γνώσιν της αληθείας, δεν απολείπεται πλέον θυσία περί αμαρτιών» (Εβρ.6:4-8).
- «Διότι αδύνατον είναι οι άπαξ φωτισθέντες και γευθέντες της επουρανίου δωρεάς και γενόμενοι μέτοχοι του Αγίου Πνεύματος και γευθέντες τον καλόν λόγον του Θεού και τας δυνάμεις του μέλλοντος αιώνος, και έπειτα παραπεσόντες, αδύνατον να ανακαινισθώσι πάλιν εις μετάνοιαν, ανασταυρούντες εις εαυτούς τον Υιόν του Θεού και καταισχύνοντες. Διότι γη, ήτις πίνει την πολλάκις ερχομένην επ' αυτής βροχήν και γεννά βοτάνην ωφέλιμον εις εκείνους, διά τους οποίους και γεωργείται, μεταλαμβάνει ευλογίαν παρά Θεού· όταν όμως εκφύη ακάνθας και τριβόλους, είναι αδόκιμος και πλησίον κατάρας, της οποίας το τέλος είναι να καυθή» (Εβρ.6:4-8).

Γιατί επέστρεψαν στο κύλισμα των μολύνσεων αυτού του κόσμου; Τί ήταν κρυμμένο στο βάθος της καρδιάς τους; Γιατί αφού εγνώρισαν την οδόν της δικαιοσύνης, αφού έγειναν μέτοχοι του Αγίου Πνεύματος, αφού εγεύθησαν τον καλόν λόγον του Θεού και τας δυνάμεις του μέλλοντος αιώνας, ΕΠΕΙΤΑ παρέπεσαν, ξαναγύρισαν και παρέμειναν στη μόλυνση του κόσμου; Δεν ήταν μεταξύ των πιστευόντων; Βεβαίως! Όλες οι περιπτώσεις απώλειας δεν είναι ίδιες. Διαφέρουν! Η τρίτη ομάδα στην παραβολή του Σπορέα και η περίπτωση εκείνου που αμαρτάνει εκούσια, καθώς και ο «ασθενής» αδελφός, ο οποίος ωθείται στην απώλεια λόγω της κακής συμπεριφοράς ενός άλλου αδελφού «δυνατού» είναι διαφορετικές! ΜΟΝΟΝ Ο ΘΕΟΣ γνωρίζει την καρδιά. Μόνον ο Θεός γνωρίζει αυτούς που ανήκουν σ'Αυτόν. Εμείς, τα ανθρώπινα αδύνατα και ατελή όντα, δεν μας επιτρέπεται να βγάζουμε συμπεράσματα σχετικά με την καρδιά του ανθρώπου... και τον λόγον της απώλειας των! Πάντως, δεν μπορούμε να παίζουμε με τα πράγματα του Θεού! **«Φοβερόν είναι το να πέση τις εις χείρας Θεού ζώντος»** (Εβρ.10:31). Μερικοί συγκρίνουν αυτό το μέρος με εκείνο του Λουκά 11:24-26. Ας αφήσουμε όμως τον φόβον του Θεού να εισέλθει μέσα μας!

10. «Πιστοί» αλλά που «περιπατούν ατάκτως»...

Η Αγία Γραφή λέγει επίσης:

«Φανερά δε είναι τα έργα της σαρκός, τα οποία είναι μοιχεία, πορνεία, ακαθαρσία, ασέλγεια, ειδωλολατρεία, φαρμακεία, έχθραι, έριδες, ζηλοτυπίαι, θυμοί, μάχαι, διχοστασίαι, αιρέσεις, φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κώμοι, και τα όμοια τούτων, περί των οποίων σας προλέγω, καθώς και προείπον, ότι οι τα τοιαύτα πράττοντες βασιλείαν Θεού δεν θέλουσι κληρονομήσει» (Γαλ.5:19-21). Η επιστολή του Παύλου προς Γαλάτας απευθυνόταν σε πιστεύοντας! Ούτε σε εθνικούς ούτε σε ειδωλολάτρες! **Τους είπε ότι τέτοιοι άνθρωποι δεν θα κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού.** Αυτή η δήλωση θα πρέπει να συνδυαστεί με Ματ.15:19; Εφεσ.5:3-6; Κολ.3:5,6 και ιδιαιτέρως με εκείνην της 2Κορ.12:20-21, που έχει ως εξής: «Διότι φοβούμαι μήπως ελθών δεν σας εύρω οποίους θέλω, και εγώ ευρεθώ εις εσάς οποίον δεν θέλετε, μήπως ήναι μεταξύ σας έριδες, ζηλοτυπίαι, θυμοί, μάχαι, καταλαλιαί, ψιθυρισμοί, αλαζονείαι, ακαταστασίαι, μήπως πάλιν όταν έλθω προς εσάς, με ταπεινώση ο Θεός μου και πενθήσω πολλούς των προαμαρτησάντων ΚΑΙ ΜΗ ΜΕΤΑΝΟΗΣΑΝΤΩΝ διά την ακαθαρσίαν και πορνείαν και ασέλγειαν, την οποίαν έπραξαν» (2Κορ.12:20-21). Θα επαναλάβω εκείνο που έγραψα σε ένα προηγούμενο κεφάλαιο: *Ο πόρνος της Κορίνθου συνεχωρήθη και συνέχισε τη χριστιανική ζωή του επειδή μετενόησε! Την απόδειξη της μετανοίας του την διαβάζομε στα λόγια του Παύλου: «[...] διά να μη καταποθή ο τοιούτος υπό της υπερβαλλούσης λύπης» (2Κορ.2:7). Τί θα συνέβαινε εάν δεν μετενόει; Συνεπώς, **ΕΑΝ** δεν ομολογώμεν τας αμαρτίας ημών περί των οποίων μας ελέγχει η συνείδησή μας, **ΤΙ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΣΥΜΒΕΙ;** Άρα, **ΠΡΟΣΟΧΗ! Κ'ΙΝΔΥΝΟΣ!***

Η εντολή του Θεού είναι πάντως σαφής: «Σας παραγγέλλομεν δε, αδελφοί, ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, να απομακρύνεσθε από παντός αδελφού ατάκτως περιπατούντος και ουχί κατά την παράδοσιν, την οποίαν παρέλαβε παρ' ημών [...] Και εάν τις δεν υπακούη εις τον λόγον ημών τον διά της επιστολής, τούτον σημειόνετε και μη συναναστρέφεσθε μετ' αυτού, διά να εντραπή» (2Θεσσαλ.3:6, 14) (Επίσης: 1Κορ.5:11 και Γαλ.5:19-21).

Από ποιούς πρέπει να απομακρυνώμεθα;

Για ποιούς κάνεις πένθος; Για τους νεκρούς ή για τους ζώντας;

ΜΕΡΟΣ Β': ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ...

«Μελέτες κατά Περίπτωση»...(#4)

Τώρα θα εξετάσουμε άλλες περιπτώσεις:

11. Αδελφοί στους οποίους υπάρχει « πονηρά καρδιά απιστίας »...

Ο συγγραφέας της επιστολής προς Εβραίους προειδοποιεί: «Προσέχετε, αδελφοί, να μη υπάρξει εις μηδένα από σας πονηρά καρδιά απιστίας, ώστε να αποστατήση από Θεού ζώντος, αλλά προτρέπετε αλλήλους καθ' εκάστην ημέραν, ενόσω ονομάζεται το σήμερον, διά να μη σκληρυνθή τις εξ υμών διά της απάτης της αμαρτίας· διότι μέτοχοι εγενίναμεν του Χριστού, εάν κρατήσωμεν μέχρι τέλους βεβαίαν την αρχήν της πεποιθήσεως, ενώ λέγεται· Σήμερον, εάν ακούσητε της φωνής αυτού, μη σκληρύνετε τας καρδίας σας ως εν τω παραπικρασμώ. Διότι τινές, αφού ήκουσαν, παρεπίκραναν αυτόν αλλ' ουχί πάντες οι εξελθόντες εξ Αιγύπτου διά του Μωϋσέως. Εις τίνες δε παρωργίσθη τεσσαράκοντα έτη; ουχί εις τους αμαρτήσαντας, των οποίων τα κώλα έπεσον εν τη ερήμω;» (Εβρ.3:12-17 – 1Κορ.10:10, Ιούδας 1:5).

Τί σημαίνει πονηρά καρδιά απιστίας; Σημαίνει «πονηρά καρδιά απιστίας» σε έναν πιστεύοντα! Νωρίτερα ή αργότερα αυτή θα τον οδηγήσει σε αποστασία. Πρόκειται για έλλειψη εμπιστοσύνης στον Θεόν, πράγμα το οποίον υπήρξε η αιτία της αρχικής αποστασίας και η πηγή όλου του κακού που σήμερα υποφέρουμε. Τί θα συμβεί εάν ο σύζυγος δεν έχει εμπιστοσύνη στη σύζυγο του ή το παιδί προς τους γονείς του; Δεν θα επέλθει αποστασία μεταξύ τους; Απόσταση μεταξύ τους! Αδύνατον να εισέλθι ο άνθρωπος στη γη της αναπαύσεως και καταπαύσεως... με έλλειψη εμπιστοσύνης προς τον Θεόν ή και προς τους ανθρώπους που τον αγαπούν! Προσέξτε πόσον διαφορετικής μεταχειρήσεως έτυχον ο Χάλεβ και ο Ιησούς του Ναυή! Γιατί; Επειδή ‘είχαν εν εαυτοίς άλλο πνεύμα και ηκολούθησαν εντελώς την οδόν του Θεού’! (Αριθ.14:24). Ναι, και μέχρι τέλους!

Αλλού, στην ίδια προς Εβραίους επιστολή είναι γραμμένο: «Διά τούτο πρέπει ημείς να προσέχωμεν περισσότερο εις όσα ηκούσαμεν, διά να μη εκπέσωμέν ποτέ» (Εβρ.2:1). Επίσημες προειδοποιήσεις! Εγράφησαν ματαιώς; Λέγει «ημείς»! Αυτή είναι, επίσης και η έννοια του εδαφίου Εβρ.3:6: «ο δε Χριστός ως Υιός επί τον οίκον αυτού, του οποίου ημείς είμεθα οίκος, εάν κρατήσωμεν μέχρι τέλους βεβαίαν την παρησίαν και το καύχημα της ελπίδος.».

Επίσης, πρέπει να προσέξουμε τις εξής **προειδοποιήσεις**:

- «Προσέχετε εις εαυτούς, διά να μη χάσωμεν εκείνα, τα οποία ειργάσθημεν, αλλά να απολάβωμεν πλήρη τον μισθόν. Πας όστις παραβαίνει και δεν μένει εν τη διδαχή του Χριστού Θεόν δεν έχει· ο μένων εν τη διδαχή του Χριστού, ούτος έχει και τον Πατέρα και τον Υιόν» (2Ιωάν.1:8-9). Δεν χάνονται τα έργα μας παρά εάν αμαρτάνουμε χωρίς να μετανοούμε...
- «Αγαπητέ, μη μιμού το κακόν, αλλά το αγαθόν. Ο αγαθοποιών εκ του Θεού είναι, ο δε κακοποιών δεν είδε τον Θεόν» (3Ιωάν.1:11)

Αυτές οι προειδοποιήσεις σας λένουν κάτι;

12. Εκείνοι που δεν πιστεύουν τις υποσχέσεις και προειδοποιήσεις του Θεού

Και τί θα ειπούμε για την περιγραφή των εδαφίων Εβρ.3:17-19; «Εις τίνες δε παρωργίσθη τεσσαράκοντα έτη; ουχί εις τους αμαρτήσαντας, των οποίων τα κώλα έπεσον εν τη ερήμω; Προς τίνες δε ώμοσεν ότι δεν θέλουσιν εισέλθαι εις την κατάπαυσιν αυτού, ειμή προς τους

απειθήσαντας; Και βλέπομεν ότι διά απιστίαν δεν ηδυνήθησαν να εισέλθωσι!». Έτσι, βλέπομε ότι δεν μπορούσαν να εισέλθουν εξαιτίας της απιστίας. Ο Θεός τους περίμενε και τους υπέμεινε επί σαράντα χρόνια! Είχαν ιδεί «τεράστια» και «θαύματα» στη ζωή τους αλλά η θέση της καρδιάς τους δεν άλλαξε! Η καρδιά τους ήταν ANENTIMOS από την αρχή. Ο απόστολος Ιάκωβος προειδοποίησε τους χριστιανούς: «Θέλω δε να σας υπενθυμίσω, αν και σεις εγνωρίσατε ήδη τούτο, ότι ο Κύριος, ΑΦΟΥ έσωσε τον λαόν εκ γης Αιγύπτου, απώλεσεν ύστερον τους μη πιστεύσαντας» (Ιούδας 1:5) Και ξανά και ξανά στα εδ. Εβρ.4:1-3: «Ας φοβηθώμεν λοιπόν μήποτε, ενώ μένει εις ημάς επαγγελία να εισέλθωμεν εις την κατάπαυσιν αυτού, φανή τις εξ υμών ότι υστερήθη αυτής. Διότι ημείς ευηγγελίσθημεν, καθώς και εκείνοι· αλλά δεν ωφέλησεν εκείνους ο λόγος, τον οποίον ήκουσαν, επειδή δεν ήτο εις τους ακούσαντας ηνωμένος με την πίστιν..... ». Μετανοώ και πιστεύω ειλικρινά είναι το παν! Η θέση αυτή οδηγεί σε δράση και σε πράξεις: Σε πίστη δι' αγάπης ενεργουμένη (Γαλ.5:6). Αδύνατον να εισέλθω ο άνθρωπος στη 'γη της αναπαύσεως και καταπαύσεως' με έλλειψη εμπιστοσύνης προς τον Θεόν !

Η απιστία και η ανυπακοή τιμωρούνται!

13. Εκείνοι που έχουν «παραπέσει»

Τι θα ειπούμε για την περικοπή Εβρ.6:4-8 : «Διότι αδύνατον είναι οι άπαξ φωτισθέντες και γευθέντες της επουρανίου δωρεάς και γενόμενοι μέτοχοι του Αγίου Πνεύματος και γευθέντες τον καλόν λόγον του Θεού και τας δυνάμεις του μέλλοντος αιώνας, και έπειτα παραπεσόντες, αδύνατον να ανακαινισθώσι πάλιν εις μετάνοιαν, ανασταυρούντες εις εαυτούς τον Υιόν του Θεού και καταισχύνοντες. Διότι γη, ήτις πίνει την πολλάκις ερχομένην επ' αυτής βροχήν και γεννά βοτάνην ωφέλιμον εις εκείνους, διά τους οποίους και γεωργείται, μεταλαμβάνει ευλογίαν παρά Θεού· όταν όμως εκφύη ακάνθας και τριβόλους, είναι αδόκιμος και πλησίον κατάρας, της οποίας το τέλος είναι να καυθή»

Έτσι βλέπομε ότι έχουμε να κάνουμε με πιστεύοντας, και όχι με εθνικούς! Τί σημαίνει μάλιστα η λέξη ‘ανασταυρούντες εις εαυτούς τον Υιόν του Θεού’; Με πιστεύοντας που ήταν ΜΕΣΑ στην χάρη του Θεού και κινδύνευαν να εκ-πέσουν αυτής, να πέσουν έξω από αυτήν! Αντιθέτως, βλέπομε τα θαυμάσια πράγματα που εγράφησαν για εκείνους που ήσαν επιμελείς στην εκπλήρωση του θελήματος του Θεού: «Περί υμών δε, αν και λαλώμεν ούτως, αγαπητοί, είμεθα πεπεισμένοι ότι έχετε τα καλήτερα και συνεχόμενα με την σωτηρίαν. Διότι δεν είναι άδικος ο Θεός, ώστε να λησμονήση το έργον σας και τον κόπον της αγάπης, την οποίαν εδείξατε εις το όνομα αυτού, υπηρετήσαντες τους αγίους και υπηρετούντες. Επιθυμούμεν δε να δεικνύη έκαστος υμών την αυτήν σπουδήν προς την πληροφορίαν της ελπίδος μέχρι τέλους, διά να μη γείνητε νωθροί, αλλά μιμηταί των διά πίστεως και μακροθυμίας κληρονομούντων τας επαγγελίας» (Εβρ.6:9-12). **ΑΜΗΝ... ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ!** Ναι, με πίστη στις υποσχέσεις Του και με υπομονή: Υπομονή ενωμένη με την ελπίδα της λυτρώσεως (εδ.19).

Ο συγγραφέας της προς Εβραίους επανέρχεται και πάλι στο ίδιο σημείο (στο κεφάλαιο 10), μιλώντας τους με σοβαρότερες προειδοποιήσεις: «Διότι εάν ημείς αμαρτάνωμεν εκουσίως, αφού ελάβομεν την γνώσιν της αληθείας, δεν απολείπεται πλέον θυσία περί αμαρτιών, αλλά φοβερά τις απεκδοχή κρίσεως και έξαυσις πυρός, το οποίον μέλλει να κατατρώγη τους εναντίους» (Εβρ.10:26-27). Τα εδάφια Εβρ.10:22-39 περιγράφουν ξεκάθαρα τον κίνδυνο εκείνων που ζουν αμελώς, που ζουν με συνείδηση πονηρά, συρόμενοι εις τα οπίσω και αποστρεφόμενοι τον λαλούντα εξ ουρανών! (εδ.12:25). **Γιατί έπεσαν; ΕΑΝ είχαν αγαπήσει τον Θεόν ΕΚ ΚΑΡΔΙΑΣ χωρίς επιφύλαξη δεν θα μπορούσαν να έχουν κακές επιθυμίες στην καρδιά τους. «Η ΠΤΩΣΗ» τους θα ήταν αδύνατος!**

Ας μη υπάρξει παρεξήγηση! Ο προφήτης Ιωνάς, ο βασιλεύς Δαβίδ και ο Απόστολος Πέτρος, παραδείγματα χάριν, ποτέ δεν «παρέπεσαν» παρά τις σοβαρές τους αμαρτίες! Ήταν αδύνατοι, ΑΛΛΑ ήταν ειλικρινείς, ήταν τίμιοι! Έπεσαν αλλά σηκώθηκαν γιατί αγαπούσαν

τον Κύριον. Δεν είχαν παρά μία μόνον επιθυμία στην καρδιά τους: Να αγαπούν τον Θεόν, να κάνουν το θέλημά Του και να Τον υπηρετούν! «Η επιθυμία των δικαίων είναι μόνον το καλόν· η προσδοκία δε των ασεβών οργή» (Παρ.11:23). Η καθαρότητα της καρδιάς τους απεκαλύφθη πέραν πάσης αμφιβολίας! Αυτή η περίπτωση φέρνει στον νουν μου εκείνο που ο Απόστολος Παύλος έγραψε στην προς Κορινθίους πιστούς: «Διότι ιδού, αυτό τούτο, το ότι ελυπήθητε κατά Θεόν, πόσην σπουδήν εγέννησεν εις εσάς, αλλά απολογία, αλλά αγανάκτησιν, αλλά φόβον, αλλά πόθον, αλλά ζήλον, αλλ' εκδίκησιν. Κατά πάντα απεδείξατε εαυτούς ότι είσθε καθαροί εις τούτο το πράγμα» (2Κορ.7:11).

Ο Απόστολος Ιάκωβος δηλώνει ταπεινά: «διότι εις πολλά πταίομεν άπαντες ...» (Ιάκ.3:2). Τι σημαίνει αυτή η φράση; Πράγματι, όλοι σκοντάφτουμε κατά πολλούς τρόπους! Μήπως τούτο σημαίνει ότι όλοι μας έχουμε «παραπέσειν»; Κατ'ουδένα τρόπον! Αγαπούμε τον Κύριον με όλη μας την καρδιά και θέλομε να κάνουμε το θέλημά Του! Δεν έχομε παρά μια επιθυμία και μια σκέψη: Να είμαστε ευάρεστοι εις τον Κύριον! Αλλά οφείλομε ταπεινά να παραδεχόμαστε ότι υπάρχουν ορισμένα πράγματα που δεν καταφέρνομε να τα κάνουμε σωστά, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, όχι από έλλειψη αγάπης και σταθερότητος ως προς τον 'ΝΟΜΟΝ' του Χριστού και τον λόγον Του, αλλά λόγω ελλείψεως, χωρίς αμφιβολία, της αναγκαίας συνέσεως και πνευματικής περισκέψεως... Γι'αυτόν τον λόγον αρχίζει την επιστολήν Του λέγοντας ότι «Εάν δε τις από σας ήναι ελλιπής σοφίας, ας ζητή παρά του Θεού του δίδοντος εις πάντας πλουσίως και μη ονειδίζοντος, και θέλει δοθή εις αυτόν» (Ιάκ.1:5).

Τέτοιοι άνθρωποι δεν κινδυνεύουν να «παραπέσουν»!

14. «Δεν θέλω εξαλείψει το όνομα αυτού εκ του βιβλίου της ζωής»

Στην Αποκάλυψη του αποστόλου Ιωάννου διαβάζομε (τουλάχιστον 7 φορές) ότι μόνον όσοι «νικούν» θα κληρονομήσουν τα πάντα (Αποκ.21:7), θα κληρονομήσουν όλες τις ευλογίες Του! Νικούν, αλλά τί; Ασφαλώς τις προσωπικές εκάστου αμαρτωλές τάσεις, τους πειρασμούς του κόσμου τούτου, τις πλάνες, τα προβλήματα και τις δοκιμασίες της ζωής! Αυτό προϋποθέτει ότι ζουν βάσει των χριστιανικών αρχών. Τούτο επίσης, σημαίνει ότι η ζωή και ιδιαίτερα του χριστιανού είναι ένας πόλεμος, μια εκστρατεία (Ιώβ 7:1 et 14:14)! Πολλοί νικώνται ή παραδίνονται στον εχθρό αλλά εκείνοι που μένουν σταθεροί και επιτυγχάνουν τη νίκη θα αμειφθούν ως «νικητές».

Έχετε ποτέ σταματήσει και σκεφθεί τί θα συμβεί σε όσους δεν έχουν νικήσει αλλά θα έχουν ηττηθεί; Θα υποστούν μόνον μια απλή παιδεία η μιά απλή επιτίμηση; Στην Αποκάλυψη 3:5, αναφέρεται σαφώς ότι «Ο νικών, ούτος θέλει ενδυθή ιμάτια λευκά, και δεν θέλω εξαλείψει το όνομα αυτού εκ του βιβλίου της ζωής, και θέλω ομολογήσει το όνομα αυτού ενώπιον του Πατρός μου και ενώπιον των αγγέλων αυτού». Μπορούμε εύκολα να συμπεράνουμε ότι, εάν ο πιστεύων δεν «νικά», το όνομα του θα διαγραφεί από το βιβλίο της ζωής. Συμπεραίνομε ότι αυτό το εδάφιο σημαίνει ότι τα ονόματα όλων των πιστευόντων είναι γραμμένα στο βιβλίο της ζωής. Ορισμένα από αυτά τα ονόματα θα διαγραφούν και ότι μόνον τα ονόματα όσων νικούν και έχουν γίνει εκλεκτοί, αυτών τα ονόματα δεν θα εξαλειφθούν! Όσοι ζουν συνεχώς μια «ζωή σήκω-πέσε», εκείνοι που διάγουν μια ζωή που μπορεί να συγκριθεί με εκείνην ορισμένων μελών της εκκλησίας της Κορίνθου που ημάρτησαν αλλά που δεν μετενόησαν, αυτοί είναι εκείνοι των οποίων το πνευματικό μέλλον διακυβεύεται και ενδέχεται να ιδούν τα ονόματά τους να διαγράφονται από το βιβλίο της ζωής εκτός εάν μετανοήσουν εγκαίρως και εμπιστευθούν τον Θεόν! Τέτοιοι είναι ομοίως εκείνοι που κινδυνεύουν να κατασπαραχθούν από τον εχθρό μας τον διάβολον, ο οποίος περιέχεται ως λέων ορυόμενος ζητών τίνα να καταπεί! Γιατί; Διότι δεν είναι άγρυπνοι και δεν έχουν πάρει την αμετάκλητη απόφαση να ζήσουν για τον Σωτήρα τους! Ιδού κατωτέρω ένα είδος επιβεβαιώσεως της δηλώσεως «δεν θέλω εξαλείψει το όνομα αυτού εκ του βιβλίου της ζωής»:

- «Ὅστις ἔχει ὠτίον ας ἀκούσῃ τι λέγει το Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας. Ὁ νικῶν δὲν θέλει ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου» (Ἀποκ.2:11). **Επομένως, ἡ δυνατότης νὰ ἰδεῖ κανεὶς τὸ ὄνομά του νὰ διαγράφεται ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς καὶ νὰ υποφέρει τὸν δεύτερον θάνατον ὑπάρχει! Ἡ λέξις «νικά» δὲν ἀναφέρεται σὲ ‘ἀγαθοεργίες’ ἀλλὰ στὴν ἐντολή: «Μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε εἰς τὸ εὐαγγέλιον». Εἰάν κάποιος μετανοεῖ εἰλικρινά, ἀπορρίπτει εἰλικρινά ὅλα ὅσα εἶναι ἀντίθετα πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ καρδιά του ἀναπαύεται στὴν ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ καὶ στὴν φροντίδα τοῦ δὲν κινδυνεύει νὰ περάσει ἀπὸ τέτοιο κίνδυνον!**
- Ὁ Ἡσαΐας, ὁ ὁποῖος μποροῦσε διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ ομιλεῖ καὶ νὰ ἀναγγέλει αἰώνιες ἀλήθειες, ἔγραψε: «Ἐρχεσαι εἰς συνάντησιν τοῦ εὐφραινομένου καὶ εργαζομένου δικαιοσύνης, τῶν ἐνθυμουμένων σὲ ἐν ταῖς ὁδοῖς σου· ἰδοὺ, σὺ ὠργίσθης, διότι ἡμεῖς ἠμαρτήσαμεν· εἰάν διεμένομεν ἐν αὐταῖς, ἠθέλομεν σωθῆναι» (Ἡσα.64:5).
- Ἴσως κάποιον νὰ ἔχουν ἀμφιβολίες σχετικὰ μετὰ τὴν παραπάνω ἐρμηνεία. Τὸ Εὐαγγέλιον μᾶς λέγει: «Ὅσοι λοιπὸν εἴμεθα τέλειοι, τούτῳ ας φρονώμεν· καὶ εἰάν φρονήτε τι ἄλλως πῶς, καὶ τούτῳ θέλει ἀποκαλύψει εἰς ἐσὰς ὁ Θεός» (Φιλιπ.3:15). Δὲν εἶναι, ἐπομένως, υποχρεωμένοι νὰ δεχθῶν τὴν ἐρμηνεία μου! Νομίζω, ὡστόσο, ὅτι θα πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι τὸ ζήτημα τῆς διαγραφῆς τοῦ ὀνόματος κάποιων ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς, φαίνεται ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὰ βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ ἰδιαίτερα στὰ βιβλία τῆς Εξόδου, ἐδάφιον 32:33, Δευτερονομίου 9:14, Ψαλμῶν 69:28, 109:13, στὴν ἐπιστολὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πρὸς Φιλιππισίους καὶ στὴν Ἀποκάλυψη 1:8, 17:8, 8:12, 8:15, 9:27, 10:19. Θα ἤθελα νὰ παραθέσω κατωτέρω ὀρισμένα ἐδάφια ἀπὸ αὐτὴ τὴν σειρά. **Καὶ ὁ ἀναγινώσκων ας ἐννοεῖ:**
- Ἐξοδ.32:33 «Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ὅστις ἠμάρτησεν ἐναντίον ἐμοῦ, τούτον θέλω ἐξαλείφει ἐκ τῆς βίβλου μου· (Τὸ ἐδάφιο αὐτὸ ομιλεῖ περὶ διαγραφῆς προσώπων ἤδη ἐγγεγραμμένων στο βιβλίον...)
- Ἀποκ.22:19 «καὶ εἰάν τις ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας ταύτης, ὁ Θεός θέλει ἀφαιρέσει τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ βιβλίου τῆς ζωῆς καὶ ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας καὶ τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.» (Τὸ ἐδάφιο αὐτὸ ομιλεῖ περὶ διαγραφῆς προσώπων ἤδη ἐγγεγραμμένων στο βιβλίον...)
- Ἀποκ.21:27 «Καὶ δὲν θέλει εἰσελθεῖ εἰς αὐτὴν οὐδὲν τὸ ὁποῖον μιαίνει καὶ προξενεῖ βδέλυγμα καὶ ψεῦδος, ἀλλὰ μόνον οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου»
- Ἀποκ.20:12 «Καὶ εἶδον τοὺς νεκροὺς, μικροὺς καὶ μεγάλους, ἱσταμένους ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ βιβλία ἠνοίχθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλο ἠνοίχθη, τὸ ὁποῖον εἶναι τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν»
- Φιλιπ.4:3 «καὶ παρακαλῶ καὶ σὲ, σύντροφε γνήσιε, βοήθει αὐτὰς αἰτίνες συνηγωνίσθησαν μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ εὐαγγέλιον ομοῦ καὶ μετὰ τὸν Κλήμεντα καὶ τοὺς λοιποὺς συνεργοὺς μου, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι ἐν βιβλίῳ ζωῆς.» [Ὁ Δημᾶς δὲν ἦταν μετὰ τῶν συνεργατῶν τοῦ Παύλου (Φιλήμ.1:24, Φιλιπ.4:3); Τί συνέβη ὅταν ἐγκατέλειπε τὸν Παῦλον καὶ ἰδιαίτερος τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ;]

15. Ὅσοι «ἐξηπατήθησαν ὑπὸ τοῦ ... ὀφείως»...

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἔγραψε τοῖς πιστοῖς τῆς πόλεως τῆς Κορίνθου: «φοβούμεθα ὁμῶς μήπως, καθὼς ὁ ὀφίς ἐξηπάτησε τὴν Εὐάν διὰ τῆς πανουργίας αὐτοῦ, διαφθαρή οὕτως ὁ νοῦς σας, ἐκπεσὼν ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν» (2Κορ.11:3). Ἔτσι βλέπομε ὅτι ὑπάρχει πραγματικὸς κίνδυνος γιὰ τοὺς Χριστιανούς νὰ ἐξαπατηθοῦν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ καὶ νὰ διαφθαροῦν... μέσω ψευδοδιδασκάλων καὶ πονηρῶν μεθοδεῶν τοῦ Σατανᾶ (Εφεσ.6:11), μέσω ἄλλου Ἰησοῦ, ἄλλου Πνεύματος ἢ ἄλλου Εὐαγγελίου ἀπὸ ἐκείνου ποὺ ἐδέχθησαν καὶ ποὺ ἀποσκοποῦν νὰ **ἐμποδίσουν τοὺς πιστοὺς**. Γι'αὐτὸ καὶ προτρέπονται:

- Νὰ εἶναι «σοφοὶ εἰς τὸ ἀγαθὸν καὶ ἀπλοὶ εἰς τὸ κακόν»! (Ρωμ.16:19),
- Νὰ εἶναι προσκεκολλημένοι ἐξ ὅλης καρδίας εἰς τὸν Κύριον καὶ νὰ μὴ στραφῶν σὲ ἄλλα ἀντικείμενα, πρόσωπα, εἰκόνες κ.λπ. (Ἐξοδ.20:4, Δευτερ.5:8-9).

- Να είναι προσκεκολλημένοι στην απλή και υγιή διδασκαλία και να αποφύγουν να στραφούν σε εθελοθρησκείες, μίγματα φιλοσοφιών, ψυχολογίας, κοινωνιολογίας και χάσουν την απλότητα που πρέπει να χαρακτηρίζει ένα πραγματικόν χριστιανόν (Κολ.2:23).
- Να μην απομακρυνθούν από τον απλόν τρόπον λατρείας εν πνεύματι και αληθεία που ο Κύριος είχε συστήσει και απαιτούσε: Εν πνεύματι και αληθεία (Ιωάν.4:23), προϊόν λατρείας της καρδιάς και όχι τελετών και εορτών, δαπανηρών πολυτελών και εντυπωσιακών ενδυμασιών ή ακόμη με εικονολατρείες, αγιολατρείες, Μαριολατρείες (την αγία μητέρα του Ιησού), μοντέρνους κοσμικούς τρόπους λατρείας, με κληρικισμό κ.λπ. Ας περιοριστούμε σ'αυτά τα ολίγα και ας μη αναφερθούμε σε άλλους τρόπους αντιγραφικής λατρείας...

Θα σωθούν οι άνθρωποι αυτοί οι οποίοι εξηπατήθησαν και διεφθάρησαν, εάν δεν συνέλθουν και δεν μετανοήσουν εγκαίρως και δεν εμπιστευθούν τον Θεόν; ΤΟΥΝΑΝΤΙΟΝ, πιστεύετε ότι πιστοί που ηγάπησαν τον Κύριον ἐξ ὅλης καρδίας, οι οποίοι ὡμοσαν (έκαμαν συνθήκην μετ'Αυτού) να φυλάττουν τας κρίσεις της δικαιοσύνης Του (Ψαλ.119:106 και Ψαλ.50:5), οι οποίοι σήκωσαν τον σταυρόν τους και ακολουθούν τον Ιησούν, οι οποίοι παρέστησαν τα σώματά τους θυσίαν ζώσαν, οι οποίοι δεν συμμορφώνονται με τον κόσμον τούτον αλλά μεταμορφώνονται δια της ανακαινίσεως του νοός των, θα εξαπατηθούν και θα διαφθαρούν υπό του Σατανά και θα χάσουν την σωτηρίαν τους;

Όχι, όχι, όχι! Οι υποσχέσεις του Θεού σχετικά με την προστασία των ΠΙΣΤΩΝ ΤΟΥ δεν έχουν καμία αξία; Ποιός άνθρωπος θα εκπληρώσει τις απαιτήσεις του Χριστού και ο Χριστός δεν θα τηρήσει την «υποσχεσή Του» να τον φυλάξει μέχρι τέλους; Αυτός ο άνθρωπος έχει τη μαρτυρία μέσα του για την ασφάλεια της σωτηρίας του!

Ας αναφέρομε μόνον τρείς:

- «Αγαπήσατε τον Κύριον, πάντες οι ὅσοι αυτού· ο Κύριος φυλάττει τους πιστούς, και ανταποδίδει περισσώς εις τους πράττοντας την υπερηφανίαν» (Ψαλ.31:23)
- «Οι οφθαλμοί μου θέλουσιν εἶσθαι ἐπὶ τους πιστούς της γης, διὰ να συγκατοικώσι μετ' ἐμοῦ· ο περιπατῶν ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτος θέλει με υπηρετεῖ» (Ψαλ.101:6)
- «οἵτινες με την δύναμιν του Θεοῦ φυλαττόμεθα διὰ της πίστεως, εις σωτηρίαν ετοιμὴν να αποκαλυφθῇ ἐν τῷ ἐσχάτῳ καιρῷ» (1Πετ.1:5).

ΜΕΡΟΣ Β': ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ...

«Μελέτες κατά περίπτωσιν»...(#5)

Τώρα, θα εξετάσουμε ορισμένες άλλες περιπτώσεις:

16. Όσοι κηρύττουν «άλλο Ευαγγέλιον»

Εχετε διαβάσει προσεκτικά τις ακόλουθες περικοπές;

- «Διότι εάν ο ερχόμενος κηρύττη προς εσάς άλλον Ιησούν, τον οποίον ημείς δεν εκηρύξαμεν, ή λαμβάνητε άλλο πνεύμα, το οποίον δεν ελάβετε, ή άλλο ευαγγέλιον, το οποίον δεν εδέχθητε, καλώς ηθέλετε υποφέρει αυτόν [...]» (2Κορ.11:4).
- «Θαυμάζω ότι τόσοι ταχέως μεταφέρεσθε από εκείνον, όστις σας εκάλεσε διά της χάριτος του Χριστού, εις άλλο ευαγγέλιον, το οποίον δεν είναι άλλο, αλλ' υπάρχουσί τινές, οι οποίοι σας ταράττουσι και θέλουσι να μετατρέψωσι το ευαγγέλιον του Χριστού. Αλλά και εάν ημείς ή άγγελος εξ ουρανού σας κηρύττη άλλο ευαγγέλιον παρά εκείνο, το οποίον σας εκηρύξαμεν, ας ήναι ΑΝΑΘΕΜΑ. Καθώς προείπομεν, και τώρα πάλιν λέγω· Εάν τις σας κηρύττη άλλο ευαγγέλιον παρά εκείνο, το οποίον παρελάβετε, ας ήναι ΑΝΑΘΕΜΑ» (Γαλ.1:6-9).

Ο απόστολος Παύλος εδήλωσε με όλως σκληρούς όρους : Ένας άλλος Ιησούς και ένα άλλο ευαγγέλιο (π.χ. των Ιουδαϊζόντων) καταστρέφουν το έλεος και τη χάρη του Θεού, και διακηρύττουν άλλον σωτήρα και άλλους τρόπους λατρείας. Οι λόγοι αυτοί δεν έχουν ποτέ απευθυνθεί προς τους άλλους αποστόλους, αλλά σε εκκλησίες και στα μέλη τους, των οποίων η πίστη δεν ήταν εμπεδωμένη στη γνήσια πίστη εν Χριστώ και στην ευσέβεια. **Παραδείγματα:** Ορισμένοι πίστευαν ο Χριστός δεν είχε παρά μόνον μία φύση! Ο Υμέναιος και ο Φιλητός, ‘λέγοντες ότι η ανάσταση έλαβε ήδη χώραν ανέτρεπαν την πίστιν τινών. Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά, στις ημέρες μας, ισχυρίζονται ότι ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός είναι ο Αρχάγγελος Μιχαήλ (2Τιμ.2:17-18)!

Μπορούμε να ειπούμε ότι δεν πιστεύουν; Κατ'ουδένα τρόπον! Πιστεύουν αλλά πλανώνται! Μερικοί εξ αυτών είναι «[...] ματαιολόγοι και φρενοπλόνοι [...]» (Τίτ.1:10) (ματαιολόγοι και φρεναπάται -- αρχαίον κείμενον). Ορισμένοι μεταξύ αυτών είχαν αρχίσει καλά και μετά επλανήθησαν.

Υπάρχουν πλάνες και πλάνες: Αιρέσεις απωλείας (2Πέτ.2:1) και άλλες πλάνες ήσσονος σημασίας που δεν φέρουν εις απώλειαν. Τη σοβαρότητα εκάστης πλάνης δεν δυνάμεθα, εμείς οι άνθρωποι, να τη διακρίνουμε πάντοτε ορθώς παρά μόνον ο Παντογνώστης και καρδιογνώστης Θεός μας! Λέγω δε τούτο διότι ο Θεός δεν μας κρίνει βάσει των λαθών μας αλλά βάσει των εκλογών της καρδιάς μας (Παρ.4:23)! Πολλά πράγματα θα μπορούσαν να γραφούν επάνω στις δογματικές πλάνες, αλλά δεν είναι απαραίτητο να συμπεριληφθούν στο πλαίσιο της παρούσης μελέτης. Εκείνο, που μετρά είναι ότι τινές, αποβαλόντες την αγαθήν συνείδησιν εναυάγησαν εις την πίστιν (1Τιμ.1:19)!

Δια του ελέους και της χάριτος του Θεού, τέτοια άτομα ξυπνούν κάποια μέρα και εγκαταλείπουν τις θανατηφόρες τους πλάνες τους! Η αγάπη του Θεού και η υπομονή Του είναι θαυμαστές!

17. Ομολογούν ότι γνωρίζουν τον Θεόν, αλλά...

«Ομολογούν ότι γνωρίζουν τον Θεόν, με τα έργα όμως αρνούνται, βδελυκτοί όντες και απειθείς και εις παν έργον αγαθόν αδόκιμοι» (Τίτος 1:16). **Πρόκειται για ανθρώπους που τα λόγια τους και τα έργα τους αντιφάσκουν!** Είναι πρόσωπα των οποίων η συμπεριφορά καταστρέφει και δυσφημεί το Ευαγγέλιον της χάριτος του Θεού! Αυτοί οι άνθρωποι, θέτω την ερώτηση, δεν θεωρούνται ότι είναι μεταξύ των πιστευόντων; Ισχυρίζονται ότι γνωρίζουν τον Θεόν! Πιστεύουν, κηρύττουν και εορτάζουν τον θάνατον και την ανάστασιν του Ιησού Χριστού! Αλλά ποιό είναι το προϊόν της ζωής τους; **Θα μπορούσατε να προβάλετε την αντίρρηση, λέγοντας ότι τα εν λόγω άτομα δεν είναι αληθινοί Χριστιανοί! Σύμφωνοι! «Όστις λέγει, Εγνώρισα αυτόν, και τας εντολάς αυτού δεν φυλάττει, ψεύστης είναι, και εν τούτω η αλήθεια δεν υπάρχει» (1Ιωάν.2:4).** Αλλά πείτε μου, αγαπητέ αναγνώστη, δεν έχετε ποτέ ακούσει ή συναντήσει ανθρώπους οι οποίοι ονομάζονται πιστοί και είναι μάλιστα και ιερείς ή ποιμένες αλλά που είναι ομοφυλόφιλοι και παιδεραστές, ή φιλάργυροι ή, ή; Είναι όπως ο λόγος του Θεού τους περιγράφει: **«βδελυκτοί και ανυπάκουοι, και αδόκιμοι προς παν έργον αγαθόν».** **Ούτε αυτοί εισέρχονται στη βασιλεία του Θεού, αλλά ούτε και τους εισερχομένους αφήνουν να εισέλθουν, λόγω της διαγωγής τους** (Ματ.23:13)! Προτρέπω τους αναγνώστες μου να διαβάσουν το κεφάλαιο 34 από το βιβλίο του Ιεζεκιήλ και το κεφάλαιο 23 από το Ευαγγέλιο του Ματθαίου!

Τέτοια άτομα πιστεύουν και διδάσκουν, κατά κανόνα, όσα η Γραφή λέγει! Θα σωθούν, εάν δεν μετανοήσουν, απορρίψουν τη συμπεριφορά τους, εγκαίρως και δεν εμπιστευθούν τον Θεόν;

18. Ψευδαπόστολοι, εργάται δόλιοι...

Η Αγία Γραφή ομιλεί επίσης για ανθρώπους που εθεωρούντο 'χριστιανοί' και ιδιαίτερα ηγέτες των εκκλησιών οι οποίοι ήταν: « [...] **ψευδαπόστολοι, εργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εις αποστόλους Χριστού. Και ουδέν θαυμαστόν· διότι αυτός ο Σατανάς μετασχηματίζεται εις άγγελον φωτός. Δεν είναι λοιπόν μέγα αν και οι διάκονοι αυτού μετασχηματίζονται εις διακόνους δικαιοσύνης, των οποίων το τέλος θέλει είσθαι κατά τα έργα αυτών** (2Κορ.11:13-15). Αυτά τα άτομα ήταν στην πραγματικότητα απλά και καθαρά εισβολείς και που δεν έγιναν ποτέ γνήσιοι πιστοί! Κατάλαβαν ότι μπορούσαν να μετατρέψουν την 'ευσέβεια'... σε πηγή κέρδους (1Τιμ.6:5), εκμεταλλευόμενοι την απλότητα, ευπιστία και αφέλεια των πιστών, προκειμένου να γεμίσουν την κοιλιά τους και τις τσέπες τους. **Ναι, αλλά στα μάτια των πολλών ανθρώπων, και για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, είναι 'χριστιανοί'...** Ο καρπός τους αποδεικνύει ότι είναι όργανα του Σατανά, των οποίων η πρόθεση ήταν και είναι να εξαπατήσουν και να καταστρέψουν το έργο του Θεού, την Εκκλησία του Θεού!

ΕΑΝ ΕΧΩ ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΒΕΙ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ, είναι διότι στα μάτια πολλών χριστιανών είναι πνευματικοί ηγέτες οι οποίοι... σύρουν οπίσω τους μεγάλα πλήθη ανθρώπων! «Διότι οι τοιοῦτοι δεν δουλεύουσι τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, αλλά την εαυτών κοιλίαν, και διά λόγων καλών και κολακευτικών εξαπατώσι τας καρδίας των ακάκων» (Ρωμ.16:18).

Μερικοί από αυτούς είναι οι ιεραπόστολοι, ευαγγελιστές και διδάκτορες/καθηγητές θεολογίας που κηρύττουν με στόμφο. Χειροκροτούνται από εκείνους που τους ακούουν! Και άλλοι δεν καταλαβαίνουν ούτε όσα λένουν ούτε περί τίνων διΐσχυρίζονται (1Τιμ.1:7)!!! Στις ημέρες μας μάλιστα, εκτός από τα ωραία και κολακευτικά λόγια και τις ωραίες ομιλίες, προσθέτουν αστεία, 'προφητείες', 'θεραπείες' και πολλά άλλα πράγματα που δεν θα ήθελα καν να τα αναφέρω. Εάν όσες προφητείες άκουσα περί αυξήσεως και ποιοτικής αναπτύξεως της εκκλησίας είχαν πραγματοποιηθεί, σήμερα θα είχαμε πλημμυρίσει από εκλεκτούς χριστιανούς!

Ας προσέξουμε, λοιπόν τους κύνας και τους κακούς εργάτας (Φιλιπ.3:2)! Εις μάτην μας είπε ο Χριστός: «Προσέχετε δε από των ψευδοπροφητών, οίτινες έρχονται προς εσάς με ενδύματα προβάτων, έσωθεν όμως είναι λύκοι άρπαγες. Από των καρπών αυτών θέλετε γνωρίσει αυτούς. Μήποτε συνάγουσιν από ακανθών σταφύλια ή από τριβόλων σύκα;» (Ματ.7:15-16). Εις μάτην μας είπε ο Χριστός: Βλέπετε και προσέχετε από της ζύμης των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων (Ματ.16:6, 12 και Ιεζ.κεφ. 13 και 14).**Είναι δυνατόν η σωτηρία του Θεού να είναι η μερίδα τους εάν δεν μετανοήσουν ειλικρινά;**

19. «Χριστιανοί» οι οποίοι ντρέπονται να ομολογήσουν τον Χριστόν ανοιχτά...

Θα σωθεί ο 'πιστός' όταν ντρέπεται να ομολογήσει τον Χριστόν και τον λόγον Του; **ΌΧΙ!** Ο Χριστός θα εντραπεί να ομολογήσει αυτόν ενώπιον του Πατρός Του και των Αγίων αγγέλων! Εκείνος που δεν Τον ομολογεί τώρα, θα απορριφθεί τότε... Ο λόγος του Θεού είναι σαφέστατος στο σημείο αυτό:

- «Διότι όστις αισχυνθή δι' εμέ και διά τους λόγους μου εν τη γενεά ταύτη τη μοιχαλίδι και αμαρτωλώ, και ο Υιός του ανθρώπου θέλει αισχυνθή δι' αυτόν, όταν έλθη εν τη δόξη του Πατρός αυτού μετά των αγγέλων» (Μάρκ.8:38; Λουκ.9:26).
- «όστις δε με αρνηθή ενώπιον των ανθρώπων, και ο Υιός του ανθρώπου θέλει αρνηθή αυτόν ενώπιον των αγγέλων του Θεού» (Λουκ.12:9, Ματ.10:33).
- «εάν υπομένωμεν, θέλομεν και συμβασιλεύσει· εάν αρνώμεθα αυτόν, και εκείνος θέλει αρνηθή ημάς· εάν απιστώμεν, εκείνος μένει πιστός· να αρνηθή εαυτόν δεν δύναται» (2Τιμ.2:12-13)

Βλέπετε, αγαπητοί μου, υπάρχουν πιστεύοντες που ντρέπονται να προσευχηθούν ανοιχτά, να μιλήσουν για τον Χριστόν ανοιχτά διότι φοβούνται ότι θα γελοιοποιηθούν από τους άλλους ή διότι θα θεωρηθούν ως 'φανατικοί' ή ότι δεν έχουν ευρύτητα πνεύματος! Έγραψα σε μία από τις προηγούμενες πνευματικές μου μελέτες: Υπάρχουν εκκλησίες που φοβούνται ότι κάνουν έργο 'προσηλυτισμού' (ακόμη και με τον απλόν ευαγγελισμόν), κερδίζοντας ανθρώπους στον Χριστόν (όχι σε θρησκεία)! Και τί θα ειπούμε για τους χριστιανούς όλων των δογματικών αποχρώσεων οι οποίοι κατά την διάρκεια τηλεοπτικών συνεντεύξεων λέγουν ότι όλες οι θρησκείες πρέπει να είναι σεβαστές;

Η αλήθεια είναι όλοι οι άνθρωποι είναι σεβαστοί και ότι εμείς ως χριστιανοί πρέπει να τους αγαπούμε όλους και να προσευχόμαστε γι'αυτούς... αλλά όλες οι θρησκείες δεν είναι σεβαστές! Ο έχων ώτα δια να ακούει ας ακούει, και ο νοών νοείτω! Φοβούνται να ειπουν ότι ο Χριστός είναι το μόνον μέσον σωτηρίας, τοσούτον μάλλον καθόσον υπάρχει ακόμη ελευθερία διαδόσεως του Ευαγγελίου! Το εδάφιον Ιωάννης 14:6 λέγει ότι **ΜΟΝΟΝ ο Ιησούς είναι η οδός και η αλήθεια και η ζωή!** Εκείνοι που φοβούνται να ομολογήσουν ευθαρσώς το όνομα του Χριστού και να ομιλήσουν υπέρ αυτού είναι πρέσβεις που είτε φοβούνται, είτε ντρέπονται για την ουράνιον πατρίδα τους που εκπροσωπούν. Ο Ησαΐας λέγει: **«Οι δε φύλακες αυτού είναι τυφλοί· πάντες χωρίς νοήσεως· πάντες κύνες άλαλοι, μη δυνάμενοι να υλακτήσωσι· κοιμώμενοι, κοιτόμενοι, αγαπώντες νυσταγμόν»** (Ησα.56:10). **Είναι άνθρωποι στους οποίους το Άγιον Πνεύμα δεν μπορεί να εργασθεί και που κατά συνέπειαν, δεν μπορεί να ομιλήσει!**

Όμως, αυτή η δήλωση δεν θα πρέπει να συγχέεται και να αποδίδεται σε ανθρώπους οι οποίοι για λόγους συνέσεως και σύμφωνα με την εντολή της Αγίας Γραφής δεν θέλουν να πετάξουν τα μαργαριτάρια τους έμπροσθεν των σκύλων και των χοίρων: **«Μη δώσητε το άγιον εις τους κύνας μηδέ ρίψητε τους μαργαρίτας σας έμπροσθεν των χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν αυτούς με τους πόδας αυτών και στραφέντες σας διασχίσωσιν»** (Ματ.7:6)

Είθε ο Κύριος να τους δώση το αναγκαίον θάρρος και την παρρησία να ομολογήσουν τον Χριστόν αλλά και σ'εμάς όλους την αναγκαία διάκριση!

20. Εργάτες αισχροκερδείς και κατακυριεύοντες την κληρονομίαν του Θεού

Τι πρέπει να ειπούμε εν σχέσει με τα εδάφια: «ποιμάνετε το μεταξύ σας ποίμνιον του Θεού, επισκοπούντες μη αναγκαστικώς ἀλλ' εκουσίως, μηδέ αισχροκερδώς ἀλλά προθύμως, μηδέ ως κατακυριεύοντες την κληρονομίαν του Θεού, ἀλλά τύποι γινόμενοι του ποιμνίου»; (1Πετ.5:2-3). Εκείνοι που ποιμαίνουν τα ποίμνια αναγκαστικώς (σαν να κάνουν αγγαρεία) και ουχί εκουσίως (μετά χαράς), ή για βρώμικο κέρδος [λόγω φιλαργυρίας, ρίζας πάντων των κακών (1Τιμ.6:10)] πράγμα που σημαίνει ειδωλολατρεία) και όχι με πνεύμα αφοσιώσεως ή ακόμη και κατακυριεύουν εκείνους που ποιμαίνουν, μήπως θα σωθούν **ΑΝ ΤΕΛΙΚΑ ΔΕΝ ΜΕΤΑΝΟΗΣΟΥΝ και ΔΕΝ ΠΡΑΞΟΥΝ ΚΑΡΠΟΥΣ ΑΞΙΟΥΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ;**

Μερικοί πνευματικοί ηγέτες ποιμαίνουν τα ποίμνια του Θεού σαν να ήταν ιδιοκτήτες τους (1Πετ.5:2-3) είτε αυταρχικώς είτε με τρόπο συγκαλυμμένο, προκειμένου να τους επιβάλουν τη θέλησή τους, χρησιμοποιώντας το καταστατικόν της εκκλησίας σύμφωνα με τις προσωπικές τους προτιμήσεις και ανάγκες. Άλλοι σύμφωνα με τη δογματική γραμμή της οργανώσεως που υπηρετούν και από την οποία εξαρτώνται οικονομικώς. Γνωρίζουν καλώς ότι εάν παρεκκλίνουν, για λόγους συνειδήσεως, διοικητικώς ή δογματικώς θα χάσουν τον μισθόν ή τη σύνταξή τους. Γι'αυτό κάνουν παντός είδους ανέντιμους συμβιβασμούς! Επιπλέον, ευρίσκουν πάντοτε δικαιολογίες για να δικαιολογήσουν τη μη τήρηση των υποσχέσεών τους έναντι των μελών της εκκλησίας. Προβαίνουν ακόμη και σε ανέντιμες εκλογές! Δεν τους κατηγορεί ο λόγος του Θεού ως μη πιστεύοντας στον Χριστόν ἀλλά τους κατηγορεί ως καταχραστές ή σφετεριστές της ποιμαντορικής τους θέσης κατά τρόπον αυταρχικόν ή και προς ίδιον φιλάργυρον και παράνομον, άμεσον ή έμμεσον οικονομικόν όφελος.

Σ'αυτήν την κατηγορία θα μπορούσαμε, κατά κάποιον τρόπον, να συμπεριλάβουμε και εκείνους που συμπεριφέρονται σαν τον Διοτρεφή: «Έγραψα προς την εκκλησίαν· ἀλλ' ο φιλοπρωτεύων αυτών Διοτρεφής δεν δέχεται ημάς. Διά τούτο, εάν έλθω, θέλω υπενθυμίσει τα έργα αυτού, τα οποία κάμνει, φλυαρών εναντίον ημών με λόγους πονηρούς· και μη αρκούμενος εις τούτους, ούτε αυτός δέχεται τους αδελφούς, ἀλλά και τους θέλοντας να δεχθώσιν εμποδίζει και από της εκκλησίας εκβάλλει» (3Ιωάν.1:9-10).

Πόσοι... Διοτρεφείς υπάρχουν επί των ημερών μας! 'Εκλέγουν' η μάλλον επιβάλλουν τα πρόσωπα της αρεσκείας των ως πρεσβυτέρους ή διακόνους με τρόπον άμεσον ή 'έμμεσον'... και απομακρύνουν με τρόπον άμεσον ή 'έμμεσον... τους δικαιολογημένως διαφωνούντας και που με σεβασμό και από αγάπη τους ελέγχουν! Καταστρατηγούν με τρόπον άμεσον ή 'έμμεσον'... το καταστατικόν της εκκλησίας για να κάνουν ό,τι θέλουν! Ορισμένοι διαχειρίζονται τα οικονομικά της εκκλησίας κατά το δοκούν ή το συμφέρον τους... Αυτό το είδος πνευματικών ηγετών οι οποίοι – από πνεύμα φιλοπρωτείας – κατακυριεύουν το ποίμνιον και συμπεριφέρονται ως δικτάτορες, θα σωθούν, εάν δεν μετανοήσουν εγκαίρως; (1Πέτ.5:2-3) Επί πλέον, εμποδίζουν τα πραγματικά χαρίσματα του Πνεύματος να φανερωθούν και να λειτουργήσουν μέσα στην εκκλησία!

Ιδού τί λέγει ο λόγος του Θεού: «Εάν δε είπη ο κακός εκείνος δούλος εν τη καρδιά αυτού, Βραδύνει να έλθη ο κύριός μου, και αρχίση να δέρη τους συνδούλους, να τρώγη δε και να πίνη μετά των μεθύνοντων, θέλει ελθεί ο κύριος του δούλου εκείνου καθ' ην ημέραν δεν προσμένει και καθ' ην ώραν δεν εξεύρει, και θέλει αποχωρίσει αυτόν, και το μέρος αυτού θέλει θέσει μετά των υποκριτών· εκεί θέλει είσθαι ο κλανθμός και ο τριγμός των οδόντων» (Ματ.24:48-51)

Συμπέρασμα: Όλοι μας θα κριθούμε επί τη βάσει του **τέλειου νόμου της ελευθερίας** («Ούτω λαλείτε και ούτω πράττετε, ως μέλλοντες να κριθήτε διά του νόμου της ελευθερίας» [ΐάκ.1:25, 2:12 = πνευματική ελευθερία εντός και εκτός της εκκλησίας). Έχομε να κάνουμε με πιστεύοντας αλλά ατάκτως περιπατούντας! Το τέλος τους περιγράφεται σαφώς στον λόγον του Θεού... Περιττεύουν τα δικά μας σχόλια!

ΜΙΑ ΠΑΡΕΝΘΕΣΗ: Το πρόβλημα δεν έγκειται μόνον στη συμπεριφοράν και τις μεθοδεύσεις τους αλλά οφείλεται επίσης σε μεγάλο βαθμό και στο ποίμνιο. Ας προσέξουμε τί ο λόγος του Θεού λέγει:

- Ο Ιερεμίας λέγει ότι: «Οι προφήται προφητεύουσι ψευδώς και οι ιερείς δεσπόζουσι διά μέσου αυτών· και ο λαός μου αγαπά ούτω· και τι θέλετε κάμει εις το μετά ταύτα;» (5:31). Ναι, «ο λαός μου αγαπά ούτω» διότι προτιμούν τις εύκολες λύσεις και αποφεύγουν να διαμαρτυρηθούν κατά της αυταρχικότητας ή και οικονομικής καταχρήσεως των υπευθύνων για να μην 'έχουν μπελάδες'... Εάν, όμως, οι αδιάφοροι προτιμούν να μην «ενοχληθούν», οι πραγματικοί χριστιανοί πρέπει να προσπαθήσουν να 'δώσουν τέλος' σ' αυτή τη νοσηρή κατάσταση και να βοηθήσουν τα μέλη της εκκλησίας να αφυπνισθούν, όσα αφυπνισθούν. Εάν όχι, θα δρέψουν τις συνέπειες... Σιωπή σε τέτοιες περιπτώσεις σημαίνει συνενοχή!
- Ο Ησαΐας είπε: «οίτινες λέγουσι προς τους βλέποντας, Μη βλέπετε· και προς τους προφήτας, Μη προφητεύετε εις ημάς τα ορθά, λαλείτε προς ημάς κολακευτικά, προφητεύετε απατηλά» (30:10).

Όσον αφορά τους ψευδοπροφήτες και τις ψευδοδιδασκαλίες, ο απόστολος Πέτρος δηλώνει ότι το τέλος τους είναι η καταστροφή εάν δεν μετανοήσουν: «Υπήρξαν όμως και ψευδοπροφήται μεταξύ του λαού, καθώς και μεταξύ σας θέλουσιν εἶσθαι ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες θέλουσι παρεισάξει αιρέσεις ἀπωλείας, αρνούμενοι και τον αγοράσαντα αυτούς δεσπότην, επισύροντες εις εαυτούς ταχεία ἀπώλειαν· και πολλοί θέλουσιν εξακολουθήσει εις τας ἀπωλείας αυτών, διά τους οποίους η οδός της αληθείας θέλει βλασφημηθῇ· και διά πλεονεξίαν θέλουσι σας ἐμπορευθῇ με πλαστούς λόγους, των οποίων η καταδίκη ἔκπαλαι δεν μένει ἀργή, και η ἀπώλεια αυτών δεν νυστάζει» (2Πέτ.2:1-3). Έχομε, λοιπόν, στην προκειμένη περίπτωση, όχι μόνον ψευδοδιδασκάλους αλλά και ...Χριστέμπορους!

Ναι! Έμποροι του λόγου του Θεού... Η Βίβλος λέγει: «και διά πλεονεξίαν θέλουσι σας ἐμπορευθῇ με πλαστούς λόγους [...]» (2Πέτ.2:3). Εδώ κρίνω αναγκαίο να επεκταθώ κάπως περισσότερο στο σημείο που απλώς έθιξα ανωτέρω στην « περίπτωση 18»:

- A. Είτε επειδή δεν μπορούσαν αλλιώς να εξασφαλίσουν εργασία και χρήματα για την επιβίωσή τους κατέφυγαν σε εκκλησιαστικά περιβάλλοντα όπου υπάρχουν πολλοί αφελείς και εύπιστοι και κηρύττουν τον λόγον του Θεού αναμεμιγμένον με ιστοριούλες... «θαυματοποιές» ενέργειες, εξασφαλίζοντας τοιουτοτρόπως την επιβίωσή τους.
- B. Είτε επειδή είστεπισαν εις τον λόγον του Θεού και έγιναν μάλιστα και κήρυκες. Πιθανώς, άρχισαν καλά την πνευματική τους ζωή, απεδέχθησαν τον λόγον του Θεού δια της πίστεως, αλλά αργότερα, όταν έγιναν ιερείς ή ποιμένες εκκλησιών ή, ή, ή... η αγάπη για το χρήμα τους αιχμαλώτισε και έγιναν όργανα του διαβόλου χρησιμοποιώντας τον λόγον του Θεού, ως μέσο βιοποριστικό ή και πλουτισμού... (1Τιμ.6:5). Έγιναν Χριστέμποροι! Τέτοιοι άνθρωποι, τί είδους μαρτυρία έχουν μέσα στην καρδιά τους; Θα σωθούν εάν δεν μετανοήσουν ειλικρινά και δεν απορρίψουν τη ζωή της αμαρτίας; Στην Γαλάτας 5:9 είναι γραμμένον: «Ολίγη ζύμη καθιστά όλον το φύραμα ένζυμον.»

Έδωσαν τη δυνατότητα στη «ζύμη» να ζυμώσει όλη τους τη ζωή...

Κεφάλαιον 15

ΜΕΡΟΣ Β': ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ...

« Μελέτες κατά περίπτωση»...(#6)

Τώρα θα εξετάσουμε ορισμένες άλλες τελευταίες περιπτώσεις:

21. Εκείνους που συμπεριφέρονται σαν τις «άφρονες παρθένες»

Στο κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον κεφάλαιον 25 (εδ.1-13) έχουμε την παραβολή των δέκα παρθένων. «Πέντε δε εξ αυτών ήσαν φρόνιμοι και πέντε μωραί. Αίτινες μωραί, λαβούσαι τας λαμπάδας αυτών, δεν έλαβον μεθ' εαυτών έλαιον· αι φρόνιμοι όμως έλαβον έλαιον εν τοις αγγείοις αυτών μετά των λαμπάδων αυτών. Και επειδή ο νυμφίος εβράδυνεν, ενύσταξαν πάσαι και κοιμώντο» (Ματ.25:2-5). Εν συνεχεία η παραβολή συνεχίζεται ως εξής: «Και αι μωραί είπον προς τας φρονίμους· Δότε εις ημάς εκ του ελαίου σας, διότι αι λαμπάδες ημών σβύνονται. Απεκρίθησαν δε αι φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε δεν αρκέση εις ημάς και εις εσάς· όθεν υπάγετε κάλλιον προς τους πωλούντας και αγοράσατε εις εαυτάς. Ενώ δε απήρχοντο διά να αγοράσωσιν, ήλθεν ο νυμφίος και αι έτοιμοι εισήλθον μετ' αυτού εις τους γάμους, και εκλείσθη η θύρα» (Ματ.25:8-10).

Σ' αυτήν την παραβολή βλέπομε τα ακόλουθα σημεία, τα οποία αυτοερμηνεύονται:

- Όλες ήτανε παρθένες. Όλες περιμένανε τον Νυμφίον.
- Όλες τους ενύσταξαν και κοιμώντο.
- Πού ήταν η διαφορά; Στην πνευματικήν τους προετοιμασία!
- Οι μεν ήταν επιμελείς οι δε αμελείς.
- Η λέξη «έλαιον» δεν αντιστοιχεί στο Άγιον Πνεύμα διότι το Άγιον Πνεύμα δεν αγοράζεται ούτε και δανείζεται. Αναφέρεται στην πνευματική τους προετοιμασία και ετοιμότητα.
- Η προετοιμασία δεν είναι αντικείμενο μιάς στιγμής αλλά έχει να κάνει με μια συνεχή, επιμελή διαδικασία κατά τη διάρκεια όλης μας της ζωής. Η ετοιμότητα έχει σχέση με συνεχή σταθερή καθαρότητα καρδιάς και συνειδήσεως, που δεν κατακρίνει τον πιστεύοντα.
- Το αίτημά τους να εισέλθουν στην τελετή δεν έγινε δεκτόν, αλλά έλαβε την ακόλουθη απάντηση: « [...] Αληθώς σας λέγω, δεν σας γνωρίζω» (εδ.12). Εσώθησαν; Όχι! Ας προσέξουμε και ας σοβαρευθούμε!

Το μέρος αυτό της Γραφής αναφέρεται λοιπόν στην ανάγκη της αδιαλείπτου ετοιμασίας και ετοιμότητος του πιστού, δεδομένου ότι δεν γνωρίζει ούτε τη στιγμή που ο Κύριος επιστρέφει να παραλάβει την εκκλησίαν Του αλλά ούτε και την στιγμήν που ο πιστεύων θα αποθάνει... Η ετοιμότης του πιστού ανά πάσαν στιγμήν δια του Πνεύματος του Αγίου είναι θέμα βασικής σημασίας! Εάν ο πιστός δεν διατηρεί τα «ιμάτιά του» πάντοτε καθαρά διά της μετανοίας και της πίστεως εις τον Κύριον και τους λόγους Του κινδυνεύει... να ακούσει το «...Αληθώς σας λέγω, ΔΕΝ ΣΑΣ ΓΝΩΡΙΖΩ». Δεν μπορείς ούτε να δανειστείς ούτε να αγοράσεις την ετοιμότητά σου, την πνευματικότητά σου ή την αγνότητά σου, από κάποιον άλλον! Είναι θέμα απολύτως προσωπικόν!

Ό,τι έχει ειπωθεί μέχρις αυτό το σημείο δεν ακυρώνει την υπόθεση της σωτηρίας ενός αμαρτωλού εάν μετανοήσει ταπεινά και ομολογήσει ειλικρινά τις αμαρτίες του. Παράδειγμα: Ο ένας από τους δύο εγκληματίες που σταυρώθηκαν μαζί με τον Κύριόν μας Ιησούν Χριστόν!

Είμαστε πάντοτε έτοιμοι:

- ΕΑΝ σεβόμεθα την παραγγελίαν που είναι αγάπη εκ καθαράς καρδίας και συνειδήσεως αγαθής και πίστεως ανυποκρίτου (1Τιμ.1:5).
- ΕΑΝ έχουμε πίστιν και αγαθήν συνείδησιν, την οποίαν τινές αποβαλόντες εναυάγησαν εις την πίστιν (1Τιμ.1:19).
- ΕΑΝ ζούμε με ταπεινό και συντετριμμένο πνεύμα και τρένομε τον λόγον Του (Ησα.66:2).

Οι μεν φρόνιμες παρθένες απλώς ενύσταξαν και άφησαν να τις πάρει ο ύπνος αλλά ήταν κατάλληλα προετοιμασμένες... Οι άφρονες ενύσταξαν και κοιμήθησαν αλλά δεν ήταν προετοιμασμένες!

Ο Θεός με ερωτά και σε ερωτά:

Ποιά είναι η πνευματική μας προετοιμασία; Και ποία η ετοιμότης μας;

22. Ο πονηρός και οκνηρός δούλος

Στην παραβολήν των ταλάντων, «κάποιοις» πριν αναχωρήσει για ένα μακρινό ταξίδι του, παρέδωσε στον καθένα τόσα τάλαντα όσα ο καθείς εξ αυτών θα μπορούσε να διαχειριστεί (Ματ.25.14-30). Στην πραγματικότητα, αναφέρεται στις παντός είδους ικανότητες, χαρίσματα και υλικά αγαθά που ο Θεός έχει δώσει στον καθένα μας. Η μη αξιοποίησή τους λόγω αδιαφορίας ή οκνηρίας με την πρόφαση ότι εκείνο που ο Θεός μας ενεπιστεύθη ήταν τόσον λίγο, ώστε δεν άξιζε τον κόπον να το αξιοποιήσουμε, μας καθιστά υπευθύνους και ενόχους ενώπιόν Του. **Το θέμα δεν είναι πόσον έχουμε, αλλά πώς διαχειριζόμαστε εκείνο που έχουμε.** Ο αχρείος δούλος ο οποίος λόγω αδιαφορίας ή οκνηρίας δεν αξιοποίησε εκείνο που είχε λάβει έφθασε σε σημείο να κατηγορήσει και τον κύριόν του για να δικαιολογήσει την κακή συμπεριφορά του! **Ο αχρείος δούλος ερρίφθη εις το σκότος το εξώτερον· εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων** (Ματ.25:30). **Ο οκνηρός δούλος είχε σκοπίμως κάμει ό,τι έκαμε: Ήξευρε** ότι το αφεντικό του εθέρριζε όπου δεν έσπειρε... (Ματ.25:26).

«Αποκριθείς δε ο κύριος αυτού, είπε προς αυτόν· Πονηρέ δούλε και οκνηρέ· **ήξευρες** ότι θερίζω όπου δεν έσπειρα και συνάγω όθεν δεν διεσκόρπισα· **έπρεπε** λοιπόν να βάλης το αργύριόν μου εις τους τραπεζίτας, και ελθών εγώ ήθελον λάβει το εμόν μετά τόκου. Λάβετε λοιπόν απ' αυτού το τάλαντον, και δότε εις τον έχοντα τα δέκα τάλαντα» (Ματ.25:28).

Μη γένοιτο να μας συμβεί!

Για δύο από αυτές περιπτώσεις, τις μωρές παρθένες και τον οκνηρό δούλον ήταν πάρα πολύ αργά! Δεν είχαν την ευκαιρία να μετανοήσουν και να σωθούν! Τρομερό! Μερικοί, οι οποίοι είναι ειλικρινείς και έντιμοι βρίσκουν το χρόνο να μετανοήσουν, έστω και την τελευταία στιγμή αλλά άλλοι δεν έχουν το χρόνο να μετανοήσουν και να σωθούν επειδή έχουν ήδη κάνει τις τελικές επιλογές τους...

[Ο Ιησούς απηύθυνε αυτά τα λόγια (στα κεφ. 24 και 25 του Ματθαίου) στους μαθητές Του και όχι σε άπιστους!]

23. Εκείνοι που επειράσθησαν υπό του Πειραστού...

«Διά τούτο και εγώ μη υποφέρων πλέον έπεμψα διά να μάθω την πίστιν σας, μήπως σας επείρασεν ο πειράζων και αποβή εις μάτην ο κόπος ημών» (1Θεσσαλ.3:5). Έτσι, βλέπομε την ανησυχία που ο Παύλος και οι συνεργάτες του είχαν! Θα ήταν δυνατόν να ματαιωθεί ο κόπος τους εάν εκείνοι που είχαν πιστεύσει υπέκυπταν στους πειρασμούς του Πειραστού! Οποία απογοήτευση! Τρομερό! Να φέρουμε κάποια άτομα στην πνευματική ζωή και να τα υποστηρίξουμε με προτροπές, με δάκρυα και προσευχές, και μετά να τα ιδούμε να καταβροχθίζονται από το ωρυόμενο λιοντάρι... Είχαν πιστεύσει αλλά τί θα συνέβαινε εάν είχαν ξεγελαστεί από τους πειρασμούς του μεγάλου Πειραστή; Σε τέτοια περίπτωση, ο κόπος του Παύλου, αλλά και ο δικός μας, ο οποίος είχε φέρει θετικά αποτελέσματα όσον αφορά τη σωτηρία τους, θα απέβαινε μάταιος! Πιστεύω ότι ο Παύλος με αυτό το πνεύμα ήθελε να επιστρέψει και να επισκεφθεί τους αδελφούς κατά πάσαν πόλιν, στις οποίες είχαν κηρύξει τον λόγον του Κυρίου, «πως έχουν» (Πράξ.15:36), μήπως τους επείρασεν ο πειράζων και αποβεί εις μάτην ο κόπος τους

(1Θεσσαλ.3:5). Επιτρέψτε μου να αναφέρω μερικά από τα τεχνάσματα του Σατανά: Διώξεις, αποθάρρυνση, παράπονα, σκανδαλισμός με τας οδούς του Θεού και τα σχέδιά Του ή και τη συμπεριφορά ορισμένων πνευματικών ηγετών, ψευδο-διδάσκαλοι ή ψευδο-προφήτες, καθυστερήσεις, απορία, ασθένεια, κ.λπ.

Αποτέλεσμα: Απώλεια κόπου του εργάτου αλλά και απώλεια του πιστεύσαντος!

(Την περίπτωση αυτή τη θεωρώ άκρως σημαντική γι' αυτό και επαναλαμβάνω αρκετά σημεία από όσα ανέφερα στην «περίπτωση υπαριθ. 15 του Κεφαλαίου 13»).

Ο απόστολος Παύλος έγραψε στους πιστούς της Κορίνθου: «**φοβούμαι όμως μήπως, καθώς ο όφης εξηπάτησε την Εύαν διά της πανουργίας αυτού, διαφθαρή ούτως ο νους σας, εκπεσών από της απλότητος της εις τον Χριστόν**» (2Κορ.11:3). Έτσι βλέπουμε ότι υπάρχει **πραγματικός κίνδυνος** για τους χριστιανούς να εξαπατηθούν υπό του Σατανά και να διαφθαρούν... μέσω ψευδοδιδασκάλων καί πονηρών μεθοδειών του Σατανά (Εφεσ.6:11), μέσω άλλου Ιησού, άλλου Πνεύματος ή άλλου Ευαγγελίου από εκείνου που εδέχθησαν με αποτέλεσμα να **εκτραπούν από την απλότητα της πίστεως!** Γι' αυτό και προτρέπονται:

- Να είναι «σοφοί εις το αγαθόν και απλοί εις το κακόν»! (Ρωμ.16:19).
- Να βλέπουν και να προσέχουν από της ζύμης (της διδαχής) των συγχρόνων Φαρισαίων και Σαδδουκαίων (Ματ.16:6, 12).
- Να είναι προσκεκολλημένοι **εξ όλης καρδίας** εις τον Κύριον και να μη στραφούν σε άλλα αντικείμενα, πρόσωπα, εικόνες κ.λπ. (Εξοδ.20:4, Δευτερ.5:8-9).
- Να είναι προσκεκολλημένοι στην απλή και υγιή διδασκαλία και να αποφύγουν να στραφούν σε εθελοθρησκείες, μίγματα φιλοσοφιών, ψυχολογίας, κοινωνιολογίας και χάσουν την απλότητα που πρέπει να χαρακτηρίζει ένα πραγματικόν χριστιανόν (Κολ.2:23).
- Να μην απομακρυνθούν από τον απλόν τρόπον λατρείας εν πνεύματι και αληθεία που ο Κύριος είχε συστήσει και απαιτούσε: Εν πνεύματι και αληθεία (Ιωάν.4:23), προίον λατρείας της καρδίας και όχι τελετών και εορτών, δαπανηρών πολυτελών και εντυπωσιακών ενδυμασιών ή ακόμη με εικονολατρείες, αγιολατρείες, Μαριολατρείες (στην αγία μητέρα του Ιησού), μοντέρνους κοσμικούς τρόπους λατρείας, με κληρικισμό κ.λπ. Ας περιοριστούμε σ' αυτά τα ολίγα και ας μη αναφερθούμε σε άλλους τρόπους αντιγραφικής λατρείας... Θα σωθούν οι άνθρωποι αυτοί οι οποίοι εξηπατήθησαν και **διεφθάρησαν, εάν δεν συνέλθουν και δεν μετανοήσουν εγκαίρως και δεν εμπιστευθούν τον Θεόν;**

ΤΟΥΝΑΝΤΙΟΝ, πιστεύετε ότι πιστοί που εισήλθαν δια της στενής πύλης, που ηγάπησαν τον Κύριον **εξ όλης καρδίας**, οι οποίοι ώμοσαν (έκαμαν συνθήκην μετ' Αυτού) να φυλάττουν τας κρίσεις της δικαιοσύνης Του (Ψαλ.119:106 και Ψαλ.50:5), οι οποίοι σήκωσαν τον σταυρόν τους και ακολουθούν τον Ιησούν, οι οποίοι παρέστησαν τα σώματά τους θυσίαν ζώσαν, οι οποίοι δεν συμμορφώνονται με τον κόσμον τούτον αλλά μεταμορφώνονται δια της ανακαινίσεως του νοός των, θα εξαπατηθούν και θα διαφθαρούν υπό του Σατανά και θα χάσουν την σωτηρίαν τους;

Όχι, όχι, όχι! Οι υποσχέσεις του Θεού σχετικά με την προστασία των ΠΙΣΤΩΝ ΤΟΥ δεν έχουν καμία αξία; Ποιός άνθρωπος θα εκπληρώσει τις απαιτήσεις του Χριστού και ο Χριστός δεν θα τηρήσει την «υποσχесή Του» να τον φυλάξει μέχρι τέλους; Αυτός ο άνθρωπος έχει τη μαρτυρία μέσα του για την ασφάλεια της σωτηρίας του!

Ας αναφέρομε μόνον τρεις:

- «Αγαπήσατε τον Κύριον, πάντες οι όσιοι αυτού· ο Κύριος φυλάττει τους πιστούς, και ανταποδίδει περισσώς εις τους πράττοντας την υπερηφανίαν» (Ψαλ.31:23).
- «Οι οφθαλμοί μου θέλουσιν είσθαι επί τους πιστούς της γης, διά να συγκατοικώσι μετ' εμού· ο περιπατών εν οδώ αμώμω, ούτος θέλει με υπηρετεί» (Ψαλ.101:6).

- «οίτινες με την δύναμιν του Θεού φυλαττόμεθα διά της πίστεως, εις σωτηρίαν ετοιμήν να αποκαλυφθή εν τω εσχάτω καιρώ» (1Πετ.1:5).

24. Εκείνοι που προημάρτησαν αλλά δεν μετενόησαν

Ιδιαίτερα προσοχή, επαναλαμβάνω, πρέπει να δοθεί στο εδάφιο 2Κορ.12:21, το οποίον λέγει: «μήπως πάλιν όταν έλθω προς εσάς, με ταπεινώση ο Θεός μου και πενθήσω πολλούς των προαμαρτησάντων και μη μετανοησάντων διά την ακαθαρσίαν και πορνείαν και ασέλγειαν, την οποίαν έπραξαν» (2Κορ.12:21). (Θα επανέλθω στο σημείο αυτό αργότερα... εκτενώς).

Στα προηγούμενα κεφάλαια εξετάσαμε τις περιπτώσεις:

1. «Μέλλω να σε εξεμέσω εκ του στόματός μου»
2. «...μέλλουσι να αποθάνωσι...»
3. «... Κύριε, Κύριε...»
4. «Εχθροί του σταυρού»
5. «Όσοι ζουν μέσα στις «...μέριμνες...»
6. «Όσοι «εκλήθησαν» και απεδέχθησαν μεν την πρόσκληση αλλά δεν συνεμορφώθησαν...
7. «Ουδείς βαλών την χείρα αυτού επί άροτρον και βλέπων εις τα οπίσω...»
8. Παραδείγματα «πιστών» που προφανώς έχουν χάσει τη σωτηρία τους
9. «Ο κύων επέστρεψεν εις το ίδιον αυτού εξέραςμα»...
10. «Πιστοί» αλλά που «περιπατούν ατάκτως...»
11. Αδελφοί στους οποίους υπάρχει «πονηρά καρδιά απιστίας...»
12. Εκείνοι που δεν πιστεύουν τις υποσχέσεις και προειδοποιήσεις του Θεού
13. Εκείνοι που έχουν «παραπέσει»
14. «Δεν θέλω εξαλείψει το όνομα αυτού εκ του βιβλίου της ζωής»
15. « Όσοι «εξηπατήθησαν υπό του... όφεως»...
16. Όσοι κηρύττουν «άλλο Ευαγγέλιον»
17. Εκείνοι οι οποίοι ισχυρίζονται ότι γνωρίζουν τον Θεόν, αλλά...
18. Αυτοί που είναι ψευδαπόστολοι, εργάται δόλιοι
19. «Χριστιανοί» οι οποίοι ντρέπονται να ομολογήσουν ανοιχτά τον Χριστόν...
20. Εργάτες αισχροκερδείς και κατακυριεύοντες την κληρονομίαν του Θεού...
21. Εκείνοι που συμπεριφέρονται σαν τις «άφρονες παρθένες»
22. Ο πονηρός και οκνηρός δούλος
23. Εκείνοι που επειράσθησαν υπό του Πειραστού...
24. Εκείνοι που «προημάρτησαν αλλά δεν μετενόησαν...»

Ο κατάλογος αυτός δεν είναι εξαντλητικός. Κάποιος άλλος θα μπορούσε να προσθέσει και άλλες «περιπτώσεις». Το επόμενο Κεφάλαιο ασχολείται με ορισμένες γενικές αρχές με τις οποίες κλείνει το δεύτερον μέρος της νέας αυτής σειράς, στο οποίο εξετάστηκαν διάφορες «περιπτώσεις» απωλείας της σωτηρίας του πιστεύοντος: «Ποιός πιστεύων κινδυνεύει να χάσει τη σωτηρία του...»

ΜΕΡΟΣ Β΄: ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ...

Ελεγχος συνειδήσεως

Καθώς ελέγχθη στο τέλος του προηγούμενου Κεφαλαίου το παρόν Κεφάλαιον ασχολείται με μερικές γενικές αρχές με τις οποίες κλείνει το Δεύτερον Μέρος της νέας αυτής σειράς, στο οποίο εξητάσθησαν διάφορες «περιπτώσεις» απωλείας της σωτηρίας του πιστεύοντος.

« Εαυτούς εξετάζετε αν ήσθε εν τη πίστει, εαυτούς δοκιμάζετε. Η δεν γνωρίζετε εαυτούς ότι ο Ιησούς Χριστός είναι εν υμίν; εκτός εάν ήσθε αδόκιμοι κατά τι» (2Κορ.13:5).

1. «Εαυτούς εξετάζετε αν ήσθε εν τη πίστη...»

Η πορεία του χριστιανού προς τον 'ουρανόν' είναι πάρα πολύ δύσκολη λόγω των εσωτερικών και εξωτερικών εχθρών του αλλά επίσης και διότι ο προορισμός του είναι σπουδαιότατος. Η συνεχής αυτεξέτασή του, λοιπόν, αποτελεί εντολήν!

Δεδομένου ότι ο Παύλος απευθυνόταν σε πιστούς, η έκφραση «εν τη πίστη» σημαίνει να περιπατούν διά της πίστεως σε ό,τι λέγει ο Θεός και όχι διά της όψεως: Με την πεποίθηση πως ό,τι κάμνουν αποτελεί θέλημα του Θεού ή ότι ο Θεός το επιτρέπει! Δηλαδή ότι πρέπει να ενεργούν με πεποίθηση, ώστε να μη κατακρίνουν τον εαυτόν τους σε ό,τι αποδέχονται: **«[...] μακάριος όστις δεν κατακρίνει εαυτόν εις εκείνο, το οποίον αποδέχεται»** (Ρωμ.14:22). Με άλλα λόγια, ότι είμαι βέβαιος πώς αυτό που σκέπτομαι, που αποφάσισα να κάνω, να ειπώ, να γράψω, είναι σωστό και πρόπον, κ.λπ. Είναι γραμμένο: **«[...] και παν ό,τι δεν γίνεται εκ πίστεως (εκ πεποιθήσεως), είναι αμαρτία»** (Ρωμ.14:23). Στα πλαίσια αυτής της αρχής εμπίπτει και η διγνωμία περί της οποίας ομιλεί ο απόστολος Ιάκωβος: **«Άνθρωπος δίγνωμος είναι ακατάστατος εν πάσαις ταις οδοίς αυτού»** (Ιάκ.1:8). Επίσης: **«πλησιάσατε εις τον Θεόν, και θέλει πλησιάσει εις εσάς. Καθαρίσατε τας χείρας σας, αμαρτωλοί, και αγνίσате τας καρδιάς, δίγνωμοι»** (Ιάκ.4:8).

Τον εαυτόν μας, λοιπόν, πρέπει να εξετάζουμε και όχι τους άλλους, διότι έκαστος περί εαυτού θέλει δώσει λόγον στον Θεόν και όχι για τον άλλον. Δεν θα μπορέσουμε να δικαιολογήσουμε τις αμαρτίες της ζωής μας εξ αιτίας των αμαρτιών των άλλων. Τούτο, βεβαίως, δεν σημαίνει ότι θα πρέπει να κλείσουμε τα μάτια μας και να μη διακρίνουμε τί συμβαίνει στη ζωή του αδελφού μας, διότι τότε, πού η αλληλοπροτροπή, η νουθεσία και ο έλεγχος; Το ειλικρινές και από αγάπη ενδιαφέρον μας για τη ζωή του άλλου, όχι μόνον μάς επιτρέπεται αλλά και μάς επιβάλλεται... Προκειμένου δε να εξετάσουμε τους εαυτούς μας ή τους άλλους είναι ανάγκη να χρησιμοποιούμε ένα σταθερό και αξιόπιστο μέτρο συγκρίσεως. Το μέτρο αυτό είναι ο λόγος του Θεού ! Η συνειδήσή μας είναι μέτρον ελαστικόν και επισφαλές. Η συνειδήσή μας δεν μπορεί να μας δώσει τελεία κρίση (1Κορ.4:4; Ψαλ.143:2).

Ο απόστολος Παύλος είπε **«...η συνειδήσις μου δεν με ελέγχει εις ουδέν· πλην με τούτο δεν είμαι δεδικαιωμένος· αλλ' ο ανακρίνων με είναι ο Κύριος»** (1Κορ.4:4). Ο έχων πραγματικώς το δικαίωμα να ανακρίνει είναι ο Κύριος. Είναι ο μόνος που γνωρίζει τις καρδιές των ανθρώπων (1Βασ.8:39· Ψαλ.139:1-5· 1Ιωάν.3:20· Αποκ.2:13): **«Διότι εάν μας κατακρίνη η καρδιά, βεβαίως ο Θεός είναι μεγαλύτερος της καρδιάς ημών και γνωρίζει τα πάντα»** (1Ιωάν.3:20). **Τουναντίον ο Χριστός, αντί να μας κατακρίνει, μεσιτεύει υπέρ ημών.**

Πρέπει, βάσει του λόγου Του, να διακρίνουμε τους εαυτούς μας και να προετοιμαζόμαστε για την ώρα της Μεγάλης Κρίσεως. Στο έργο τούτο, κύριο και ενεργό ρόλο παίζει το Άγιον

Πνεύμα, το οποίον διερευνά τα βάθη μας και φέρνει στην επιφάνεια τα κρυπτά του σκότους και τους διαλογισμούς των καρδιών. Όσον για μάς, **κατά το μέτρον που παραδίδομε τους εαυτούς μας, τα υλικά και πνευματικά αγαθά μας στα χέρια του Θεού, γινόμαστε πνευματικοί.** Εάν δεχόμεθα το ανακριτικόν έργον του Αγίου Πνεύματος θα γινόμαστε καλύτεροι, πολλοί δε περισσότεροι θα προσέχουν τα λόγια μας και δη τον χαρακτήρα μας. Βέβαια όχι όλοι, διότι εάν ούτε τον Θεόν δεν αφήνουν, κατά κανόνα, να τους ελέγξει, πόσον μάλλον εμάς! **Εάν εμπιστευόμεθα τον Θεόν, αγαπούμε τους ελέγχους Του και μετανοούμε, τότε και μόνον τότε θα εκχέει συνεχώς το Πνεύμα Του και θα μας κάνει να εννοούμε τους λόγους Του** (Παρ.1:23). **Ας δεχόμεθα, επίσης, τους ελέγχους των ανθρώπων του Θεού** που εμπνέονται από καλοσύνη και δικαιοσύνη, έστω και αν δεν είναι απολύτως δίκαιοι και ακριβείς! «Ας με κτυπά ο δίκαιος· τούτο θέλει είσθαι μύρον εξαίρετον· δεν θέλει βλάψει την κεφαλήν μου· διότι μάλιστα και θέλω προσεύχεσθαι υπέρ αυτών εν ταις συμφοραίς αυτών» (Ψαλ.141:5). **Ο Θεός όταν κρίνει έχει έλεος στη κρίση Του!**

2. Ο τρόπος αυτεξετάσεώς μας πρέπει να είναι τίμιος και λεπτομερής

Ας προσευχόμεθα στον Κύριον και ας Του λέμε:

- **«Εξετάσόν με, Κύριε, και δοκίμασόν με· δοκίμασον τους νεφρούς μου και την καρδίαν μου»** (Ψαλ.26:2).
- **«Δοκίμασόν με, Θεέ, και γνώρισον την καρδίαν μου· εξετάσόν με και μάθε τους στοχασμούς μου· και ιδέ, αν υπάρχει εν εμοί οδός ανομίας· και οδήγησόν με εις την οδόν την αιώνιον»** (Ψαλ.139:23-24).

Η αυτεξέταση λοιπόν πρέπει να γίνεται με επιμέλεια και με φόβο Θεού. Πρέπει να επεκτείνεται στα λόγια μας, στις σκέψεις μας, στα αισθήματά μας και ιδιαίτερα στον χαρακτήρα μας και στη χριστιανική συμπεριφορά μας στα πλαίσια της οικογενείας μας, της εργασίας μας και της εκκλησίας μας. Ας κρατούμε την επιείκεια και τον οίκτον όχι μόνον για τους εαυτούς μας αλλά και για τους άλλους. Ας αρκούμεθα στην επιείκεια που έδειξε ο Κύριος για εμάς!

3. Ο αυτοέλεγχος πρέπει να είναι συνεχής και αδιάλειπτος

Το υπό μελέτην εδάφιον είναι σε χρόνο ενεστώτα προστακτικής, πράγμα που σημαίνει ότι η αυτεξέταση πρέπει να γίνεται αδιαλείπτως. Έτσι, ο Θεός φέρνει στην επιφάνεια τα σκοτεινά βάθη του εαυτού μας, τα οποία διαλύονται ευθύς ως τα ιδεί το φως του λόγου του Θεού, διότι **«τα πάντα ελεγχόμενα υπό του φωτός γίνονται φανερά· επειδή παν το φανερούμενον φως είναι»** (Εφεσ.5:13). Σ' αυτόν τον αυτοέλεγχο συμβάλλει τα μέγιστα η μελέτη της Αγίας Γραφής. Ο έλεγχος αυτός είναι πολύ περισσότερον αναγκαίος όταν ο πιστός διέρχεται διωγμούς ή θλίψεις. **Ο αυτοέλεγχος είναι επιβεβλημένος αλλά δεν πρέπει να γίνεται αγωνιωδώς. Και αυτόν ακόμη πρέπει να τον αναθέτουμε στον Θεόν, ώστε το Άγιον Πνεύμα να μπορεί, ανεμπόδιστα, να ερευνά τα κίνητρά μας και τις πράξεις μας!**

4. Εκείνα που πρέπει να εξετάζουμε είναι:

- Εάν το **πιστεύω** μας είναι κατά τον Λόγον του Θεού, μήπως υπάρχει πλάνη, μικρή ή μεγάλη. Και η μικρή πλάνη, η ολίγη ζύμη μπορεί να καταστήσει όλον το φύραμα ένζυμον (Γαλ.5:9). Πρέπει να έχουμε πάντοτε υπ' όψιν ότι ό,τι και αν ξεύρουμε δεν το ξεύρουμε ακόμη καθώς θα έπρεπε να το γνωρίζουμε (1Κορ.8:2)...
- Ιδιαίτερος, πρέπει να εξετάζουμε **τις εκλογές της καρδιάς** μας εκ των οποίων προέρχονται αι εκβάσεις της ζωής (Παρ.4:23), διότι η καρδιά του ανθρώπου είναι απατηλή υπέρ πάντα και σφόδρα διεφθαρμένη (Ιερ.17:9). Χωρίς αυστηρή αυτεξέταση, καμία πρόοδος είναι δυνατόν ποτέ να υπάρξει. Σφάλματα, ελλείψεις και αμαρτίες είναι αδύνατον να φύγουν από τη ζωή μας χωρίς αυτεξέταση **και την απόρριψή τους**. Η αυτεξέταση είναι πολύ δύσκολη για την ψυχή, διότι απαιτεί ταπείνωση και εξομολόγηση που προκαλούν οδύνη στην ψυχή. **Η υπερηφάνεια** της ψυχής αντιστέκεται και αλλοιώνει την κρίση. Ο ισχυρισμός μας περί της ευσεβείας μας θα δοκιμασθεί στην ώρα του κινδύνου, της οδυνηράς δοκιμασίας, του συμφέροντος και των κοινωνικών μας σχέσεων... Επαναλαμβάνω: Από **τις εκλογές της καρδιάς μας** προέρχονται οι

εκβάσεις της ζωής. Ανάλογα με τις εκλογές της καρδιάς μας είναι και τα γεγονότα που θ'ακολουθήσουν στη ζωή μας. Από τη στιγμή της οριστικής εκλογής μας τα γεγονότα θα πάρουν τον δρόμον τους χωρίς να μπορούμε πλέον να τα μεταβάλουμε. Από τη στιγμή που πατήσαμε τη σκανδάλη της εκλογής μας είναι αδύνατον να ελέγξουμε την πορεία των γεγονότων που θα ακολουθήσουν. Ο Λόγος του Θεού λέγει:

- «Μετά πάσης φυλάξεως φύλαττε την καρδίαν σου· διότι εκ ταύτης προέρχονται αι εκβάσεις της ζωής» (Παρ.4:23).
- «Η καρδιά του ανθρώπου βουλεύεται την οδόν αυτού· αλλ' ο Κύριος διευθύνει τα βήματα αυτού» (Παρ.16:9).
- «Κύριε, γνωρίζω ότι η οδός του ανθρώπου δεν εξαρτάται απ' αυτού· του περιπατούντος ανθρώπου δεν είναι το να κατευθύνη τα διαβήματα αυτού» (Ιερ.10:23).

Απο τη στιγμή που ο άνθρωπος κάνει την εκλογή του, η πορεία της ζωής του αποφασίζεται και ρυθμίζεται από τον Θεόν. Ενδέχεται τα έργα μας να φαίνονται καλά αλλά να μη γίνονται με καλά κίνητρα ή εν καρδιά τελεία. Πρέπει να εξετάζουμε ποίοι είναι οι πόθοι μας και οι επιδιώξεις μας, πού και ποίος είναι ο θησαυρός μας, πού και πώς είναι απορροφημένη η σκέψη μας όλη την ημέρα και όλη την νύκτα...

5. «... εαυτούς δοκιμάζετε... »

Ο άνθρωπος του Θεού πρέπει να εξετάζει τον εαυτόν του εάν φέρει την πανοπλία του Θεού στη ζωή του (Εφ.6:10-18):

- εάν δηλαδή αγαπά και μεταχειρίζεται πάντοτε την αλήθεια, **τόσον σε μικρές όσον και σε μεγάλες υποθέσεις·**
- εάν κάμνει δικαιοσύνη προς τον Θεόν και τους ανθρώπους, (εάν δηλ. εάν μετανοεί) αναγνωρίζων αφ'ενός τα δίκαιώματα του Θεού και αφ'ετέρου τις δικές του αμαρτίες και τα σφάλματά του·
- εάν είναι έτοιμος να δίνει την ομολογίαν του, υπό ευνοϊκές αλλά και δυσμενείς για τον εαυτόν του συνθήκες, υπέρ Εκείνου που τον έσωσε και τον αγαπά·
- εάν έχει μάθει να ανθίσταται στους πειρασμούς του διαβόλου και της σαρκός του διά της πίστεως, υπακούοντας στον Λόγον του Θεού·
- εάν πιστεύει στην προστασίαν του Θεού, εάν έχει τη βεβαιότητα ότι κανείς δεν μπορεί να τον αρπάξει από τα χέρια Του και συνεπώς έχει τη βεβαιότητα της σωτηρίας του·
- εάν είναι καλά οπλισμένος με τον λόγον του Θεού, ώστε να μπορεί να τον χρησιμοποιεί καταλλήλως τόσον για να αμύνεται όσον και να επιτίθεται με τα κατάλληλα «γέγραπται»·
- εάν έχει κάμει αναπνοήν του την αδιάλειπτη προσευχή και προσεύχεται υψώνοντας χέρια καθαρά προς τον Θεόν·
- εάν ζητεί να γίνεται πάντοτε το θέλημα του Θεού στη ζωή του και στη ζωή φίλων και εχθρών του·
- εάν πιστεύει ότι παν αίτημά του το οποίον είναι κατά το θέλημα του Θεού είναι αδύνατον να μείνει αναπάντητον, και τέλος,
- **εάν φροντίζει να διατηρεί πάντοτε καθαρήν την στολήν της δικαιοσύνης που ο Θεός του έδωσε. Τότε, ο Θεός Πατέρας θα του δίδει συνεχώς το Άγιον Πνεύμα, τον καρπόν του Αγίου Πνεύματος και τα χαρίσματά Του (Πραξ.5:32)! Τότε, η τόλμη, η παρρησία και η πνευματική εξουσία θα αναβλύζουν αυτομάτως! Ποτέ δεν θα προσποιείται ότι τα έχει! «Ο καυχώμενος εις δώρον ψευδές ομοιάζει σύννεφα και άνεμον χωρίς βροχής» (Παρ.25:14)**

ΕΑΝ ΟΧΙ, θα γίνει πνευματικώς τυφλός, άκαρπος, και θα λησμονήσει ακόμη και τον καθαρισμόν των παλαιών του αμαρτιών! (2Πέτ.1:9)

Ο Θεός μας φέρνει με τους δικούς Του τρόπους σε καταστάσεις ή τόπους, ώστε να δοκιμαστούμε και να φανεί το περιεχόμενό μας, για να μάθει (στην πραγματικότητα για να καταλάβουμε εμείς) ποιές ήταν οι προθέσεις της καρδιάς μας και εάν φυλάττουμε τις εντολές Του

(Δευτ.8:2). Μας φέρνει στην « έρημον » των θλίψεων για να πειραστούμε υπό του Διαβόλου για να μιλήσει στην καρδιά μας και να μας δώσει την κοιλάδα του Αχώρ (Ταραχής) διά θύραν ελπίδος (Ωσηέ 2:15), ώστε να μετατρέψει την κρίση σε ευκαιρία πνευματικής ωριμάνσεως... Εάν δεν «λιθοβολούμε μέχρι θανάτου» την κάθε αμαρτία που μας φανερώνει ο Θεός, δεν υπάρχει ελπίδα βελτιώσεως και πνευματικής προόδου.

Συμπέρασμα: Δεν υπάρχει μετάνοια; Δεν υπάρχει διόρθωση! Δεν υπάρχει μετάνοια; Δεν υπάρχει βελτίωση και πνευματική πρόοδος! Δεν υπάρχει μετάνοια; Δεν υπάρχει Χριστός! Δεν υπάρχει μετάνοια; Δεν υπάρχει αιώνιος ζωή αλλά αιώνιος θάνατος!

6. «Η δεν γνωρίζετε εαυτούς ότι ο Ιησούς Χριστός είναι εν υμίν;»

Ας αρχίσω με μερικά εδάφια:

- «[...]Εάν τις με αγαπά, τον λόγον μου θέλει φυλάξει, και ο Πατήρ μου θέλει αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν θέλομεν ελθεί και εν αυτό θέλομεν κατοικήσει» (Ιωάν.14:23). Συνεπώς, ο Πατήρ, ο Υιός και το Άγιον Πνεύμα είναι μέσα στον πιστόν που αγαπά τον Χριστόν και φυλάττει τον λόγον Του! **Απίστευτον αλλά αληθινόν!!!**
- «Εάν δε ο Χριστός ήναι εν υμίν, το μεν σώμα είναι νεκρόν διά την αμαρτίαν, το δε πνεύμα ζωή διά την δικαιοσύνην» (Ρωμ.8:10).
- «Μετά του Χριστού συνεσταυρώθη· ζω δε ουχί πλέον εγώ, αλλ' ο Χριστός ζη εν εμοί· καθ' ο δε τώρα ζω εν σαρκί, ζω εν τη πίστει του Υιού του Θεού, όστις με ηγάπησε και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ εμού» (Γαλ.2:20).
- «Δεν εξεύρετε ότι είσθε ναός Θεού και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί εν υμίν» (1Κορ.3:16);

Εάν «ο Χριστός είναι εν ημίν» τότε είμεθα υπεύθυνοι για κάθε λόγο, έργο, σκέψη και επιθυμία. Συνεπώς, πρέπει:

α) να διατηρούμε τη συνείδησή μας καθαρή (1Ιωάν.3:20-22) και

β) να κηρύττουμε τον λόγον, να επιμένουμε 'εγκαίρως ακαίρως', να ελέγχουμε, να επιπλήττουμε, να προτρέπουμε μετά πάσης μακροθυμίας και διδαχής (2Τιμ.4:2).

7. Εκτός εάν ήσθε αδόκιμοι...

7α) Ο Χριστός και η αμαρτία δεν μπορούν να συγκατοικούν ! Είναι ασύμβατοι!

Άλλως, είμεθα αδόκιμοι (μη δοκιμασθέντες, μη επιδοκιμασθέντες, απορριφθέντες, ακατάλληλοι να ανθέξουμε τη δοκιμασία), ή χριστιανοί εν πλαστογραφία. Ας εξετάσουμε ορισμένα σπουδαία εδάφια που ξεκαθαρίζουν την έννοια της λέξεως «αδόκιμοι» και το μήνυμα αυτού του εδαφίου:

- «Ομολογούσιν ότι γνωρίζουσι τον Θεόν, με τα έργα όμως αρνούνται, βδελυκτοί όντες και απειθείς και εις παν έργον αγαθόν αδόκιμοι» (Τίτ.1:16).
- «αλλά δαμάζω το σώμα μου και δουλαγωγώ, μήπως εις άλλους κηρύξας εγώ γείνω αδόκιμος» (1Κορ.9:27). Ο Παύλος δεν αναφέρεται σε ενδεχομένη απώλεια της ψυχής του αλλά στην ανάγκη να πειθαρχεί το σώμα του.
- «όταν όμως εκφύη ακάνθας και τριβόλους, είναι αδόκιμος και πλησίον κατάρας, της οποίας το τέλος είναι να καυθή» (Εβρ.6:8).
- «εάν επιμένετε εις την πίστιν, τεθεμελιωμένοι και στερεοί και μη μετακινούμενοι από της ελπίδος του ευαγγελίου, το οποίον ηκούσατε...» (Κολ.1.23).

Καταλήγουμε, συνεπώς, στο συμπέρασμα ότι ο Χριστός είναι μέσα σε όλους τους ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥΣ πιστούς ! Αυτή είναι η έννοια της φράσεως «Η δεν γνωρίζετε εαυτούς ότι ο Ιησούς Χριστός είναι εν υμίν;». Ο Χριστός, επομένως, δεν είναι μέσα σ'εκείνον που είναι αδόκιμος (αποδοκιμασμένος, απορριφθείς, και ναυαγός...), έστω και αν δηλώνει φανερά ότι γνωρίζει τον Θεόν (Τίτ.1:16). Τί είναι εκείνο που κάνει κάποιον αδόκιμον; Είναι η αμαρτία! Και για να είμαστε ακριβέστεροι και σαφείς, η αμαρτία για την οποία ο άνθρωπος δεν έχει ειλικρινώς μετανοήσει! «Αρα από των καρπών αυτών θέλετε γνωρίσει αυτούς» (Ματ.7:20). Είναι λοιπόν ο άνθρωπος δόκιμος, εάν καθαρίζει τον εαυτόν του από παντός μολυσμού σαρκός και

πνεύματος, εκπληρών αγιωσύνην εν φόβω Θεού (2Κορ.7:1). Επί πλέον, εάν διατηρεί τον εαυτόν του καθαρόν, θα γίνει σκευός τιμής, ηγιασμένον και εύχρηστον εις τον Δεσπότην, ητοιμασμένον εις παν έργον αγαθόν (2Τιμ.2:21). Τέτοιος άνθρωπος δεν μπορεί να κάνει ουδέν κατά της αληθείας αλλά μόνον υπέρ της αληθείας (2Κορ.13:8). Μόνον «... **όσοι διοικούνται υπό του Πνεύματος του Θεού, ούτοι είναι υιοί του Θεού**» (Ρωμ.8:14).

Εάν είμαστε αδόκιμοι, τί θα μας συμβεί εάν δεν μετανοήσουμε; (Εβρ.6:8)

7β) Εκτός εάν πλανώμεθα

Υπάρχουν πιστοί που νομίζουν ότι είναι καθαροί αλλά δεν είναι, στην ουσία, πλυμένοι από την αμαρτία τους, ως λέγει ο Λόγος του Θεού (Παρ.32:12). Τούτο, όσον κι'άν φαίνεται απίθανον, όμως αποτελεί συχνά μιὰ θλιβερή πραγματικότητα, ευρύτατα διαδεδομένη μεταξύ των θρησκευομένων. Υπάρχουν πιστοί που αυταπατώνται και πλανώνται. Δεν είναι γραμμένοι εις μάτην οι λόγοι:

- «Γίνεσθε δε εκτελεσταί του λόγου και μη μόνον ακροαταί, απατώντες εαυτούς» (Ιάκ.1:22).
- «Μη πλανάσθε, ο Θεός δεν εμπαίζεται· επειδή ό,τι αν σπείρη ο άνθρωπος, τούτο και θέλει θερίσει» (Γαλ.6:7).
- «Εάν τις μεταξύ σας νομίζει ότι είναι θρήσκος, και δεν χαλινώνει την γλώσσαν αυτού αλλά απατά την καρδίαν αυτού, τούτου η θρησκεία είναι ματαία» (Ιάκ.1:26).
- «Διότι λέγεις ότι πλούσιος είμαι και επλούτησα και δεν έχω χρείαν ουδενός, και δεν εξεύρεις ότι συ είσαι ο ταλαίπωρος και ελεεινός και πτωχός και τυφλός και γυμνός» (Αποκ.3:17).
- «Διότι εάν τις νομίζει ότι είναι τι ενώ είναι μηδέν, εαυτόν εξαπατά» (Γαλ.6:3).
- «Μη πλανάσθε· Φθείρουσι τα καλά ήθη αι κακαί συναναστροφαί» (1Κορ.15:33).

Τί θα μας συμβεί εάν έχουμε πλανηθεί και δεν επιστρέψουμε στην αλήθεια;

7γ) Εκτός εάν δεν διακρίνουμε εαυτούς

Οι συνέπειες διά τους αναξίως κοινωνούντας του σώματος και του αίματος του Κυρίου είναι πολύ σοβαρές, μπορεί δε να φθάσουν μέχρι θανάτου... Η Τράπεζα του Κυρίου είναι σοβαρή πράξη και θα υπάρξουν φοβερές συνέπειες εάν εορτάζεται με ανάρμοστο τρόπο. Πρέπει να βρούμε και να αφαιρέσουμε όλα τα πράγματα που είναι δυσάρεστα στον Θεόν. Η αυτεξέταση πρέπει να γίνεται πάντοτε αλλά ειδικά πριν από την Τράπεζα του Κυρίου (2Κορ.11:28). Η συμμετοχή μας αποτελεί σοβαρή ομολογία προσκολλησεώς μας στον Θεόν και πράξη αφιερώσεως. Ο άνθρωπος πρέπει να ξεύρει εάν είναι αναγεννημένος, εάν διακρίνει το σώμα του Κυρίου, εάν έχει πράγματι μετανοήσει για τις αμαρτίες του και αν έχει ειλικρινή επιθυμία να ζήσει τη ζωή ενός ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ. Επίσης, εάν έχει τακτοποιήσει τη σχέση του με εκείνους με τους οποίους έχει πνευματικά προβλήματα και εάν έχει συμφιλιωθεί. Συνεπώς, η συμμετοχή μας στην Τράπεζα του Κυρίου πρέπει πάντοτε να προηγείται μιὰς τιμίας και ευσεβούς αυτεξετάσεως.

Τί θα μας συμβεί εάν δεν διακρίνουμε τους εαυτούς μας και δεν μετανοούμε;
(1Κορ.11:30-32 και Λουκ.13:3, 5)

7δ) Εκτός εάν δεν αγαπήσαμε τον Θεόν καθώς οφείλαμε

Εκείνη τη Μεγάλη Ημέρα κάθε ανθρώπινο έργο θα γίνει φανερό. Τα μυστικά όλων των καρδιών θα αποκαλυφθούν: Εάν ο πιστός είχε προσκολληθεί στην αλήθεια ή στην πλάνη· εάν είχε τις σωστές ή λανθασμένες απόψεις περί ευσέβειας· εάν έχει κάνει κάτι που δεν έπρεπε να έχει κάνει. Όλα θα αποκαλυφθούν διά του πυρός, ακόμη και ο ενθουσιώδης αλλά άχρηστος ακτιβισμός μας! Πρέπει λοιπόν να προετοιμαζόμαστε για την ημέραν της μεγάλης εξετάσεως έμπροσθεν του βήματος του Χριστού... «Διότι πρέπει πάντες να εμφανισθώμεν έμπροσθεν του βήματος του Χριστού, διά να ανταμειφθώμεν έκαστος κατά τα πεπραγμένα διά του σώματος καθ' α έπραξεν, είτε αγαθόν είτε κακόν» (2Κορ.5:10). Άνθρωπος που δεν διακατέχεται, από τη σφοδρά επιθυμία να απαλλαγεί από κάθε αμαρτία και δεν φλέγεται η καρδιά του να μεταδώσει το Ευαγγέλιον, καλά θα κάνει να βάλει ένα μεγάλο ερωτηματικό για τη γνησιότητά του...

Ποιά άραγε θα είναι η απολογία μας όταν εμφανισθώμε έμπροσθεν του βήματος του Χριστού; Σκεφθήκαμε τί θα μας συμβεί εάν δεν αγαπήσαμε τον Χριστόν με όλη μας την καρδιά και εάν

αποφύγαμε ή δεν θελήσαμε να αρνηθούμε τους εαυτούς μας, να σηκώσουμε τον σταυρόν μας και να παραστήσουμε τους εαυτούς μας θυσίαν ζώσαν αγίαν ευάρεστον εις τον Θεόν που αποτελεί τη λογική μας λατρεία;

8. Προτροπή

Η αυτεξέταση είναι χρήσιμη όχι μόνον για την παρηγορίαν μας και την πνευματικήν αναζωπύρωσή μας αλλά επίσης και διότι συχνά ο εχθρός της ψυχής μας, είτε διά σκέψεων είτε διά συναισθημάτων μας φέρνει απογοήτευση, εκμεταλλευόμενος τα λάθη και τις παραλήψεις μας. Η αυτεξέταση αυτή φέρνει στην επιφάνειαν το πραγματικό μας **θέλω** και όχι τα ψευδή συναισθήματα τα οποία δημιουργεί ο εχθρός μέσα στην ψυχήν μας. Η αυτεξέτασή μας μάς υπενθυμίζει το αναλλοίωτο έλεος του μεγάλου Θεού και Σωτήρος μας. **«Επειδή εσυλλογίσθη και επέστρεψεν από πασών των ανομιών αυτού, τας οποίας έπραξε, θέλει εξάπαντος ζήσει, δεν θέλει αποθάνει»** (Ιεζ.18:28). **(Παρακαλώ διαβάστε τον Ψαλ.77:1-10).**

Η χρησιμότης, όθεν, αυτής της αυτεξετάσεως είναι μεγάλη:

- **«Διότι εάν διεκρίνομεν εαυτούς, δεν ηθέλομεν κρίνεσθαι·αλλ' όταν κρινώμεθα, παιδευόμεθα υπό του Κυρίου, διά να μη κατακριθώμεν μετά του κόσμου»** (1Κορ.11:31-32).
- **«Αλλ' έκαστος ας εξετάζη το εαυτού έργον, και τότε εις εαυτόν μόνον θέλει έχει το καύχημα και ουχί εις τον άλλον»** (Γαλ.6:4).
- **«Διότι εάν μας κατακρίνη η καρδιά, βεβαίως ο Θεός είναι μεγαλύτερος της καρδιάς ημών και γνωρίζει τα πάντα. Αγαπητοί, εάν η καρδιά ημών δεν μας κατακρίνη, έχομεν παρηρσίαν προς τον Θεόν, και ό,τι αν ζητώμεν λαμβάνομεν παρ' αυτού, διότι φυλάττομεν τας εντολάς αυτού και πράττομεν τα αρεστά ενώπιον αυτού»** (1Ιωάν.3:20-22).

Κρίνω αναγκαίον, κλείνοντας το δεύτερο μέρος αυτής της σειράς και πριν εισέλθω στο τρίτο και τελευταίο να αναφερθώ σε ορισμένους λόγους του αποστόλου Παύλου υψίστης σημασίας:

- **«Πιστός ο λόγος· διότι εάν συναπεθάνομεν, θέλομεν και συζησει· εάν υπομένωμεν, θέλομεν και συμβασιλεύσει· εάν αρνώμεθα αυτόν, και εκείνος θέλει αρνηθή ημάς· εάν απιστώμεν, εκείνος μένει πιστός· να αρνηθή εαυτόν δεν δύναται»** (2Τιμ.2:11-13).
- **« Σας φανερόνω δε, αδελφοί, το ευαγγέλιον, το οποίον εκήρυξα προς εσάς, το οποίον και παρελάβετε, εις το οποίον και ίστασθε, διά του οποίου και σώζεσθε, τίνι τρόπω σας εκήρυξα αυτό, αν φυλάττητε αυτό, ΕΚΤΟΣ ΕΑΝ ΕΠΙΣΤΕΥΣΑΤΕ ΜΑΤΑΙΩΣ»** (1Κορ.15:1-2)

Είθε κανείς μας να μην ακούσει από το στόμα του Κυρίου, **«[...] φεύγετε απ' εμού οι εργαζόμενοι την ανομίαν»** (Ματ.7:23). Ας κάνουμε συνθήκη με τον Θεόν βάσει του εδαφίου: **«Δοκίμασόν με, Θεέ, και γνώρισον την καρδίαν μου· εξέτασόν με και μάθε τους στοχασμούς μου· και ιδέ άν υπάρχη εν εμοί οδός ανομίας· και οδήγησόν με εις την οδόν την αιώνιον»** (Ψαλ.139:23-24).

«Εις δε τον δυνάμενον να σας φυλάξη απταιστούς, και να σας στήση κατενώπιον της δόξης αυτού αμόμους εν αγαλλιάσει, εις τον μόνον σοφόν Θεόν τον σωτήρα ημών, είη δόξα και μεγαλωσύνη, κράτος και εξουσία, και νυν και εις πάντας τους αιώνας. Αμήν». (Ιούδας 1:24-25).

ΜΕΡΟΣ Γ': ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ...

Ελευθερία θελήσεως

Εισαγωγή

Από το σημείον αυτό μέχρι το προτελευταίο κεφάλαιο θα εξετάσουμε τη θέση εκείνων οι οποίοι πιστεύουν ότι ο πραγματικός πιστός δεν κινδυνεύει να χάσει τη σωτηρία του. Το τελευταίο Κεφάλαιο θα χρησιμεύσει ως επίλογος που θα συμπεριλάβει και τα συμπεράσματά μας.

Εκείνοι που πιστεύουν ότι ακόμη και οι αληθώς «γεννηθέντες εκ του Θεού» (1Ιωάν.3:9) πιστοί δυνατόν να χάσουν τη σωτηρία τους, ακόμα και άνθρωποι που ζουν με το ίδιο πνεύμα και αφιέρωση ως οι πρώτοι απόστολοι, βασίζουν το βασικό τους επιχείρημα τους στην αρχή: «**Ο Θεός ο οποίος μας έδωσε την ελευθερία της θελήσεως, τη σέβεται**». Το επιχείρημά τους είναι σωστό και απολύτως αληθές! Αυτό όμως σημαίνει, στην προκειμένη περίπτωση, αλλά με άλλα λόγια, ότι ακόμα και οι απόστολοι Παύλος, Πέτρος, Ιωάννης, Ιάκωβος και οι άλλοι απόστολοι υπήρχε περίπτωση να αλλάζουν γνώμη (τη θέλησή τους), οιαδήποτε στιγμή, να απομακρυνθούν από τον Κύριον, να επιστρέψουν στον κόσμο και να χάσουν τη σωτηρία τους! Ας εξετάσουμε το επιχείρημά τους:

1. Το θέμα της ελευθερίας της θελήσεως

Πρέπει να σημειωθεί, ότι κάθε άνθρωπος μπορεί – εν τη ελευθερία, εξουσία και ορθή λογική του – να δεσμευθεί με μία υπόσχεση ή δήλωση γραπτή ή προφορική, να παραχωρήσει, χορηγήσει, ή μεταβιβάσει τα δικαιώματά του σε κάποιον άλλον. Κατά τη διάρκεια της ζωής μας δίνουμε εξουσιοδοτήσεις σε συγγενικά ή φιλικά πρόσωπα για να μας εκπροσωπήσουν, να ψηφίσουν για εμάς, είτε σύμφωνα με τις οδηγίες μας ή ανάλογα με την κρίση τους ή να ρυθμίσουν κάποια προβλήματα μας. Σε ορισμένες περιπτώσεις, δίνουμε πληρεξούσια (πλήρη εξουσία). Μια τέτοια πράξη γίνεται συνήθως από ανθρώπους, οι οποίοι, έχοντας επίγνωση ότι, για κάποιον λόγον, δεν είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα τους, και έχοντάς τους συγχρόνως πλήρη εμπιστοσύνη, τούς αναθέτουν να προστατεύσουν, να προωθήσουν ή να υπερασπιστούν τα συμφέροντα και τα δικαιώματά τους.

Αν κάτι τέτοιο μπορεί να γίνει από άνθρωπο σε άνθρωπο, κατά πολύ περισσότερο μπορεί να γίνει από έναν άνθρωπο με τον Θεόν, διότι είναι εντελώς βέβαιος ότι ο Θεός που τον αγαπά, μπορεί να τον προστατεύσει και μπορεί και θέλει να τον σώσει για τώρα και για την αιωνιότητα!

Έχετε παρατηρήσει την περικοπή, που είναι γραμμένη από τον Απόστολο Παύλο προς την εκκλησίαν της Ρώμης; «μηδέ παριστάνετε τα μέλη σας όπλα αδικίας εις την αμαρτίαν, αλλά παραστήσατε εαυτούς εις τον Θεόν ως ζώντας εκ νεκρών, και τα μέλη σας όπλα δικαιοσύνης εις τον Θεόν [.....] Δεν εξεύρετε ότι εις όντινα παριστάνετε εαυτούς δούλους προς υπακοήν, είσθε δούλοι εκείνου εις τον οποίον υπακούετε, ή της αμαρτίας προς θάνατον ή της υπακοής προς δικαιοσύνην; Χάρις όμως εις τον Θεόν, διότι υπήρχετε δούλοι της αμαρτίας, πλην υπηκούσατε ΕΚ ΚΑΡΔΙΑΣ εις τον τύπον της διδασχής, εις τον οποίον παρεδόθητε, ελευθερωθέντες δε από της αμαρτίας, εδουλώθητε εις την δικαιοσύνην· ανθρωπίνως λέγω διά την ασθένειαν της σαρκός σας. Διότι καθώς παρεστήσατε τα μέλη σας δούλα εις την ακαθαρσίαν και εις την ανομίαν προς την ανομίαν, ούτω τώρα παραστήσατε τα μέλη σας δούλα εις την δικαιοσύνην προς αγιασμόν. Διότι ότε υπήρχετε δούλοι της αμαρτίας, υπήρχετε ελεύθεροι από της δικαιοσύνης. Τίνα λοιπόν καρπόν είχετε τότε εξ εκείνων των έργων, διά τα οποία τώρα αισχύνεσθε; διότι το τέλος εκείνων είναι θάνατος. Αλλά τώρα ελευθερωθέντες από της αμαρτίας και δουλωθέντες εις τον Θεόν, έχετε τον καρπόν σας εις αγιασμόν, το δε τέλος ζωήν αιώνιον. Διότι ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος, το δε χάρισμα του Θεού ζωή

αιώνιος διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών» (Ρωμ.6:13, 16-23). Έχετε, επίσης, παρατηρήσει την έκφραση «**ΕΚ ΚΑΡΔΙΑΣ**»; Εάν ο πιστός δεν δώσει τον εαυτόν του, δεν εμπιστευθεί τον Θεόν «**ΕΚ ΚΑΡΔΙΑΣ**», ποιά είναι η θέση του στα μάτια του Θεού; Μπορεί να γίνει ένας πραγματικός μαθητής και υπηρέτης του Κυρίου;

(Σημείωση: Σε όλα αυτά τα εδάφια και σε πολλά άλλα, η ελληνική λέξη «δούλος» είναι μεταφρασμένη – σε ορισμένες εκδόσεις – «υπηρέτης». Υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ των δύο λέξεων ‘δούλος’ και ‘υπηρέτης’!).

2. «... δεν θέλω εξέλθει ελεύθερος»

Ενθυμείσθε τί είναι γραμμένο στην Παλαιά Διαθήκη για τους δούλους; «Αλλ’ εάν ο δούλος είπη φανερά, Αγαπώ τον κύριόν μου, την γυναίκα μου και τα τέκνα μου, δεν θέλω εξέλθει ελεύθερος· τότε ο κύριος αυτού θέλει φέρει αυτόν προς τους κριτάς· και θέλει φέρει αυτόν εις την θύραν ή εις τον παραστάτην της θύρας, και ο κύριος αυτού θέλει τρυπήσει το ωτίον αυτού με τρυπητήριον· και θέλει δουλεύει αυτόν διαπαντός» (Εξοδος 21:5-6). Υποτίθεται ότι είχε δηλώσει ΕΙΛΙΚΡΙΝΩΣ την επιλογή και απόφαση του – ελευθέρως και με τα λογικά του. Η επιλογή του να υπηρετεί τον κύριόν του παντοτεινά οφείλετο στο ότι αγαπούσε τον κύριόν του και είχε εμπιστοσύνη στην εντιμότητα, ακεραιότητα και αγάπη του κυρίου του! Ο κύριός του τον είχε αγαπήσει και τον είχε καλομεταχειριστεί πρώτος· κατά συνέπειαν, ο δούλος ‘λάτρευε’ τον κύριόν του και του είχε εμπιστοσύνη! Ήξευρε επίσης ότι ο χαρακτήρας του κυρίου του δεν ήταν ευμετάβλητος: Να γίνεται από καλός κακός και τανάπαλιν! Γι’αυτό **ΑΕΝ ΗΘΕΛΕ ΝΑ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΕΙ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΤΟΥ!**

Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός έχει ήδη αποδείξει την αγάπη και τις τέλειες ιδιότητές Του με τη θυσία του για όλους μας. Τί μας εμποδίζει να κάνουμε μία τέτοια «συνθήκη» πληρεξουσιότητας; Έλλειψη εμπιστοσύνης; Η υπερηφάνειά μας; Ποιός ξέρει; Ο Θεός μας δεν θέλει να αφαιρέσει την ελευθερία μας δια της βίας. Μας προτρέπει να Του δώσουμε καρδιά μας, ΑΛΛΑ και να δεσμεύσουμε τους εαυτούς μας και την ελευθερία μας σ’Εκείνον επειδή γνωρίζουμε ότι μπορεί να λάβει μέριμνα για ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ και για ΟΛΑ τα προβλήματά μας καλύτερα από ό,τι εμείς. Εκείνος είναι σε θέση να μας κάνει να ευοδωθούμε σε όλα καλύτερα από όλες τις δικές μας προσπάθειες! Έχουμε ήδη γευθεί και ήδη γνωρίζουμε ότι είναι καλός και φιλεύσπλαχνος και ότι εκείνο που θέλει, δεν είναι παρά μόνον το καλό μας! «Ημείς αγαπώμεν αυτόν, διότι αυτός πρώτος ηγάπησεν ημάς» (1Ιωάν.4:19). Μπορούμε να είμαστε απολύτως ασφαλείς στους βραχίονές Του! Εάν ο Θεός γνωρίζει ότι Του παραχωρήσαμε τη θέλησή μας «**ΕΚ ΚΑΡΔΙΑΣ**», τότε αντί να τρυπήσει το ωτίον μας με τρυπητήριον μάς κάνει περιτομή καρδιάς: «και θέλω κάμει διαθήκην αιώνιον προς αυτούς, ότι δεν θέλω αποστρέψει απ’ οπίσω αυτών, διά να αγαθοποιώ αυτούς· και θέλω δώσει τον φόβον μου εις τας καρδιάς αυτών, διά να μη αποστατήσωσιν απ’ εμού» (Ιερ.32:39-40). Επίσης, είναι γραμμένο: «και είσθε πλήρεις εν Αυτώ, όστις είναι η κεφαλή πάσης αρχής και εξουσίας, εις τον οποίον και περιετμήθητε με περιτομήν χειροποιήτων, απεκδυθέντες το σώμα των αμαρτιών της σαρκός διά της περιτομής του Χριστού» (**Κολ.2:10-11** και εις Ρωμ.4:12 και Φιλπ.3:3). Επί πλέον, υποσχέθηκε ότι θα περιτέμει Κύριος ο Θεός όχι μόνον την καρδιάν τους αλλά και την καρδιάν του σπέρματός τους, διά να αγαπούν Κύριον τον Θεόν τους εξ όλης της καρδιάς τους και εξ όλης της ψυχής τους, δια να ζουν (Δευτ.30:6). Ναι, σωτηρία σ’εμάς και στον οίκον μας! (Πράξ.16:31).

3. «εκλεκτούς κατά πρόγνωσιν Θεού Πατρός...»

Επιπλέον, ο Θεός γνωρίζει εκείνους που Του έχουν πραγματικά εμπιστοσύνη και ποιοί έχουν δώσει την καρδιά τους (τη θέλησή τους) και Του έχουν εμπιστευθεί τη ζωή τους. Ο Θεός γνωρίζει εκείνους που λένουν ό,τι σκέπτονται και σκέπτονται ό,τι λένουν ή υπόσχονται. Ο Θεός μας, ο οποίος είναι παντογνώστης, θα δεχθεί μια πράξη παραχωρήσεως της θελήσεώς μας σ’Αυτόν εάν γνωρίζει ότι τη μία ημέρα θα ειπούμε και θα κάνουμε κάτι και την άλλη ημέρα, θα ειπούμε και θα κάνουμε το αντίθετο; Η παντογνωσία και η πρόγνωσή του Θεού παίζουν σημαντικό ρόλο! Οι άνθρωποι, οι οποίοι είναι ειλικρινείς και τίμιοι στις σχέσεις τους με ΑΥΤΟΝ μπορούν να

ταξινομηθούν όχι μόνον στην ομάδα των «κλητών» αλλά και στην ομάδα των «εκλεκτών». Ο Θεός γνωρίζει τα πρόβατά του: «Το στερεόν όμως θεμέλιον του Θεού μένει, έχον την σφραγίδα ταύτην· Γνωρίζει ο Κύριος τους όντας αυτού, καί· Ας απομακρυνθή από της αδικίας πας όστις ονομάζει το όνομα του Κυρίου» (2Τιμ.2:19). Μας γνωρίζει αν είμαστε πρόβατά Του· **τα πρόβατά Του γνωρίζουν την φωνήν Του και Τον ακολουθούν** (Ιωάν.10:3-5)! Αυτός είναι ο λόγος που ο Πέτρος δηλώνει στην 1Πέτ.1:2: «εκλεκτούς κατά πρόγνωσιν Θεού Πατρός, **διά του αγιασμού του Πνεύματος, εις υπακοήν και ραντισμόν του αίματος του Ιησού Χριστού**· πληθυνθείη χάρις και ειρήνη εις εσάς».

Εάν ο Θεός με προεγνώρισε ως εκλεκτόν Του, πρόκειται να με απορρίψει;

(Ησα.41:9 Ρωμ.8:29-30)

4. «Είναι δυνατός να φυλάξη την παρακαταθήκην μου»

Αυτός ακριβώς είναι και ο λόγος για τον οποίον ο απόστολος αναφέρει στο 2Τιμ.1:12: «**Διά την οποίαν αιτίαν και πάσχω ταύτα, πλην δεν επαισχύνομαι· διότι εξεύρω εις τίνα επίστευσα, και είμαι πεπεισμένος ότι είναι δυνατός να φυλάξη την παρακαταθήκην μου μέχρις εκείνης της ημέρας**». Τί ανέθεσε στον Θεόν; Τη ζωή Του, την ασφάλειά του και τη διακονία του! Στην ουσία **τη θέλησή Του, όλη την ύπαρξή του!** Έτσι βλέπομε στο χωρίο 2Τιμ.1:12 δύο πράγματα:

- **Πρώτον:** Ο Παύλος είχε υποτάξει **την θέλησή του** στον Θεόν, και
- **Δεύτερον:** Ο Θεός είναι και **ικανός και πρόθυμος** να προστατεύσει την παραχώρηση του Παύλου! Έξοχον! Πόσον ενθαρρυντικόν για όλους εμάς!

Αγαπητοί μου ! Εάν διαβάσουμε προσεκτικά το πρώτο κεφάλαιο της επιστολής του Παύλου προς Εφεσίους, θα καταλάβουμε ευκόλως αυτό που προσπαθώ να σας μεταφέρω: **«Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο ευλογήσας ημάς εν πάση ευλογία πνευματική εις τα επουράνια διά Χριστού, καθώς εξέλεξεν ημάς δι' αυτού προ καταβολής κόσμου, διά να ήμεθα άγιοι και άμωμοι ενώπιον αυτού διά της αγάπης, προορίσας ημάς εις υιοθεσίαν διά Ιησού Χριστού εις εαυτόν, κατά την ευδοκίαν του θελήματος αυτού, εις έπαινον της δόξης της χάριτος αυτού, με την οποίαν εχαρίτωσεν ημάς διά του ηγαπημένου αυτού, διά του οποίου έχομεν την απολύτρωσιν διά του αίματος αυτού, την άφεσιν των αμαρτημάτων, κατά τον πλούτον της χάριτος αυτού»** (Εφεσ.1:3-7).

5. Τί είδος πιστούς έχει επιλέξει;

Πείτε μου, σας παρακαλώ, τί είδος πιστούς έχει επιλέξει; Αποστάτες και ανθρώπους που γυρίζουν πίσω στην αμαρτία· υποκριτές ή **πιστεύοντας οι οποίοι ημάρτησαν και δεν μετενόησαν**· ανθρώπους που περιπατούν ατάκτως, που χωλαίνουν μεταξύ δύο φρονημάτων· που έχουν παραλύσει από αναποφασιστικότητα (1Βασιλ.18:21)· που είναι χλιαροί και που κινδυνεύουν να εξεμεσθούν (Αποκ.3:16)· **οι οποίοι δεν έχουν αποφασίσει να σηκώσουν τον σταυρόν τους και να Τον ακολουθήσουν πιστά**· οι οποίοι δεν έχουν αποδεχθεί πλήρως την πειθαρχία του Θεού, προκειμένου να καταστούν πραγματικά μαθητές Του· που δεν οδηγούνται από το Άγιον Πνεύμα· που μυωπάζουν, **που δεν έχουν τον καρπόν του Πνεύματος στη ζωή τους και που είναι οκνηροί**· οι οποίοι έχουν δεχθεί τον σπόρον (τον λόγον) μεταξύ των ακανθών και οι οποίοι άφησαν ο λόγος να τους δώσει αρχικά ζωή αλλά που επέτρεψαν αργότερα στις μέριμνες του κόσμου και στην απάτη του πλούτου να **αποπνίξουν τον λόγον και να καταστούν άκαρποι**; Ανθρώπους που δεν παρέστησαν εαυτούς θυσία ζώσα, αγία ευάρεστη στον Θεόν και οι οποίοι δεν ενδιαφέρονται να ανανεώνονται δια της ανακαινίσεως του νοός των; Ανθρώπους που υπόσχονται, αλλά που δεν τηρούν τις υποσχέσεις τους· οι οποίοι είναι υπερήφανοι και αλαζόνες και που αντί να νικούν ηττώνται; **Οι οποίοι δεν αγάπησαν ποτέ τον Σωτήρα τους με ΟΛΗ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΤΟΥΣ;** Όχι! Όχι! Όχι!

Ο καλός σκοπός του Θεού μας ήταν και είναι πάντοτε να κάνει όλους εκείνους που ζουν με ειλικρινή μετάνοια και πίστη ανυπόκριτη **βασιλείς και ιερείς του Θεού...** (Αποκ.1:6). Σημειώσατε εκείνο που ο Πέτρος έγραψε σε μιά από τις επιστολές του: «**σεις όμως είσθε γένος εκλεκτόν,**

βασιλείον ιεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς τον οποίον απέκτησεν ὁ Θεός, διὰ να εξαγγεῖλητε τας ἀρετάς ἐκεῖνου, ὅστις σας ἐκάλεσεν ἐκ του σκότους εἰς το θαυμαστόν αὐτοῦ φῶς» (1Πέτ.2:9). Ποῖοι θα ἀναγγεῖλουν τις ἀρετές Του; Οἱ ἀποστάτες ἢ οἱ χλιαροί; Εἶναι τέτοιοι ἄνθρωποι ἅγιοι καὶ ἄμωμοι ἐνώπιον Αὐτοῦ καὶ εἶναι εἰς ἐπαινον τῆς δόξης τῆς χάριτος Αὐτοῦ; (Εφεσ.1:3-7).

6. «Γιατί τότε υπάρχουν πολυάριθμες προτροπές και προειδοποιήσεις προς τους πιστούς;»

Μπορεῖ κάποιος να προβάλλει κάποιες ἀντιρρήσεις, λέγοντας: Γιατί τότε υπάρχουν πολυάριθμες προτροπές καὶ προειδοποιήσεις στη Βίβλο, που ἀπευθύνονται προς τους πιστούς; Αὐτές ἀπευθύνονται μόνον στους ἀκατάστατους πιστούς ἢ σε ὅλους τους πιστούς, ἀνεξάρτητα ἀπὸ την πνευματική τους ωριμότητα; Όχι! Απευθύνονται σε ὅλους:

- Σε ὅσους ἔχουν ἓνα ἀκατάστατο περπάτημα, προκειμένου να διορθώσουν την πορεία τους καὶ να ἀναζωπυρωθοῦν!
- Στους γνήσιους πιστούς, προκειμένου:
 - Να μὴ γίνουν πρόσκομμα στους ἀδύναμους ἀδελφούς καὶ να τους οδηγήσουν στην ἀπώλεια (Ρωμ.14:15 καὶ 1Κορ.8:11)·
 - Να μὴ κάνουν ἀνοησίες καὶ γίνουν αἰτία δυσφημίσεως του λόγου του Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Του· καὶ
 - Για να γίνουν καλύτεροι, για να κάνουν πνευματική πρόοδο καὶ να τείνουν προς την τελειότητα.

Θα ἠθελα να σας δώσω δύο παραδείγματα: Του ἀποστόλου Πέτρου καὶ του βασιλέως Δαβίδ!

- Ο Πέτρος: Ἀνεξάρτητα ἀπὸ την πνευματική ἀδυναμία του, ἦταν ἄνθρωπος του Θεοῦ. Ὅταν ἀρνήθηκε τον Ἰησοῦ, ἦταν για τὴ Δόξα του Θεοῦ; Ὁ λόγος του Θεοῦ λέγει: «Ὁ δίκαιος σφάλων ἐμπροσθεν του ἀσεβούς εἶναι ὡς πηγὴ θολερὰ καὶ βρύσις διαφθοαρείσῃ» (Παρ.25:26). Ἀλλοῦ, εἶναι γραμμένο στην προς Γαλάτας 6:1: «Ἀδελφοί, καὶ εἴαν ἄνθρωπος ἀπερισκέπτως πέσῃ εἰς κανέν ἀμάρτημα, σεις οἱ πνευματικοὶ διορθόνετε τον τοιοῦτον με πνεῦμα πραότητος, προσέχων εἰς σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς.»

Επίσης, ὁ Πέτρος υπέστη ἔλεγχο ἐκ μέρους του Παύλου διότι, φοβούμενος τους ἐκ περιτομῆς, ἀνάγκαζε τους συντρώγοντας μετ' αὐτοῦ ἐθνικούς να ἰουδαΐζουν. Συνεπώς, ὑπάρχει πάντοτε κίνδυνος οἱ πνευματικοὶ ἄνθρωποι να κάνουν λάθος ἢ ἀμαρτία. Αὐτός εἶναι ὁ λόγος για τον οποίον ὁ ἀπόστολος Ἰωάννης ὀρίζει ‘τὴ δικλείδα ἀσφαλείας’: «Εἴαν ὁμολογώμεν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, εἶναι πιστός καὶ δίκαιος, ὥστε να συγχωρήσῃ εἰς ἡμὰς τὰς ἀμαρτίας καὶ καθαρῇ ἡμὰς ἀπὸ πάσης ἀδικίας» (1Ἰωάν.1:9)· καὶ «Τεκνία μου, ταῦτα σας γράφω διὰ να μὴ ἀμαρτήσητε. Καὶ εἴαν τις ἀμαρτήσῃ, ἔχομεν παράκλητον προς τον Πατέρα, τον Ἰησοῦν Χριστόν τον δίκαιον» (1Ἰωάν.2:1). Στους πιστούς ἀπευθύνονται οἱ λόγοι αὐτοί!

- Ο βασιλεὺς Δαβίδ: Διέπραξε ἓνα φοβερό ἀμάρτημα! Πολλαπλὸ ἐγκλημα! Ὅταν ἡ ἀμαρτία ἦλθε στο φῶς μετενόησε πικρά καὶ εἰλικρινά! Δὲν ἠθελε να μείνῃ στην ἴδια κατάσταση! Ταπεινώθηκε, συνετρίβη καὶ ἐδέχθη τὴν ποινὴν τῆς ἀμαρτίας του χωρὶς δυσανασχέτησιν ἢ γογγυσμό! Καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι του Θεοῦ κράτησαν τὴν ἴδια στάση: «Δίκαιος βεβαίως εἶσαι εἰς πάντα τὰ ἐπελθόντα ἐφ’ ἡμᾶς· διότι σὺ μὲν ἀλήθειαν ἔκαμες, ἡμεῖς δὲ ἠσεβήσαμεν» (Λευιτ.26:43, Νεεμ.9:33). Μποροῦμε να βροῦμε παραπλήσιες ἐκφράσεις στο βιβλίο του Δανιήλ, στο εὐαγγέλιον του Λουκά καὶ ἀλλαχού!

7. «[...] μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐργάζεσθε τὴν εαυτῶν σωτηρίαν» – τελειοποιήσεις

Ὁ λόγος του Θεοῦ λέγει: «Ὡστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, οὐχί ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον, ἀλλὰ τώρα πολὺ περισσότερο ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, **ΜΕΤΑ ΦΟΒΟΥ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΥ ΕΡΓΑΖΕΣΘΕ ΤΗΝ ΕΑΥΤΩΝ ΣΩΤΗΡΙΑΝ**· διότι ὁ Θεός εἶναι ὁ ἐνεργὼν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλει καὶ τὸ ἐνεργεῖν κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ» (Φιλιπ.2:12-13). Με ἄλλα λόγια, βελτιώστε, καλλιεργεῖστε, βαθύνετε τὴν πνευματική σας ζωὴ καὶ προσθέστε ἀρετές (2Πέτ.1:5-8) στην ἐξοχὴ δωρεὰ που ὁ Θεός σας ἔχει κατὰ χάριν προσφέρει: Τὴ δωρεὰ τῆς σωτηρίας σας! Γίνετε,

με τον φόβον του Θεού, καλύτεροι χριστιανοί που τείνουν προς στην τελειότητα (Εβρ.6:1) και όχι απλώς για να μου αρέσετε! Ο απόστολος Παύλος εδήλωσε: «**Ουχί ότι έλαβον ήδη το βραβείον ή έγεινα ήδη τέλειος, τρέγω όμως κατόπιν, ίσως λάβω αυτό, διά το οποίον και ελήφθην υπό του Ιησού Χριστού. Αδελφοί, εγώ δεν στοχάζομαι εμαυτόν ότι έλαβον αυτό· αλλ' εν πράττω· τα μεν οπίσω λησμονών, εις δε τα έμπροσθεν επεκτεινόμενος, τρέγω προς τον σκοπόν διά το βραβείον της άνω κλήσεως του Θεού εν Χριστώ Ιησού»** (Φίλιπ.3:12-14). Εάν ο Παύλος έτρεχε, πόσον μάλλον εμείς πρέπει να τρέχουμε! Δεν είναι για τον ίδιον λόγον που ο επουράνιος Πατέρας μας εντέλλεται: «**εστέ λοιπόν σεις τέλειοι, καθώς ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς είναι τέλειος**»; (Ματ.5:48). **Αυτό σημαίνει ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ, δηλ., διαδικασία προς την τελειότητα!** Οι προτροπές και προειδοποιήσεις είναι απαραίτητες, όχι μόνον για να μη χάσουμε τη σωτηρία μας, αλλά και για τον προσωπικόν μας αγιασμόν. Με άλλα λόγια: Για τη βελτίωση μας από όλες τις απόψεις! Έτσι, θα παράγουμε καρπό έως 30, 60 και 100%, σύμφωνα με την «καλή γη», όπως στην παραβολήν του Σπορέως! Εκείνο που μετρά δεν είναι το 30% ή το 60% αλλά **η πιστότης μας!**

8. Απόλυτη προτεραιότης

Αν ο χριστιανός έχει όντως γίνει πνευματικός με μια πράξη ηθελημένης επιλογής, αυτό δεν σημαίνει ότι είναι τέλειος, αλλά αυξάνει στη γνώση και στη χάρη: «**αυξάνεσθε δε εις την χάριν και εις την γνώσιν του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού· εις αυτόν έστω η δόξα και νυν και εις ημέραν αιώνος· αμήν**» (2Πέτ.3:18). Οι διάφορες δοκιμασίες και νουθεσίες του Κυρίου, ο πνευματικός αγώνας τον οποίον ο Κύριος επιτρέπει να αντιμετωπίσουμε σε όλο το καθημερινό περπάτημά μας (Εφεσ.6:10) και, το σημαντικότερο, οι δοκιμασίες της πίστεως, συμβάλλουν στην πνευματική μας ανάπτυξη. Ο απόστολος Πέτρος λέγει: «**ίνα η δοκιμή της πίστεώς σας, πολύ τιμιωτέρα ούσα παρά το χρυσίον το φθειρόμενον διά πυρός δε δοκιμαζόμενον, ευρεθή εις έπαινον και τιμήν και δόξαν όταν φανερωθή ο Ιησούς Χριστός**» (1Πέτ.1:7). **Εκείνοι που είναι πραγματικά πνευματικοί, στην περίπτωση που πέσουν σε αμαρτία, σηκώνονται, μετανοούν ειλικρινά, ομολογούν την αμαρτία τους ειλικρινά και αλλάζουν την πορεία και στάση τους ανεξάρτητα από τί θα τους στοιγίσει. Ο νόμος του Θεού είναι μέσα στην καρδιά τους!**

Έχουν δώσει στον Ιησούν Χριστόν ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΘΕΣΗ στην καρδιά και στη ζωή τους!

ΜΕΡΟΣ Γ': ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ...

Τώρα, ας επιστρέψουμε στο σημείο το αντιλεγόμενον: Τί είδους «Πιστός» θα σωθεί τελικώς!

Θα εξετάσουμε το θέμα αυτό επί τη βάσει δύο αποσπασμάτων, λίγο τροποποιημένων από την «Παραβολήν του Σπορέως» την οποίαν έχω αναπτύξει στο άρθρον μου #054, και συγκεκριμένως όσον αφορά την τρίτη κατηγορία κατ'αρχήν και εν συνεχεία την τετάρτη κατηγορία στο αμέσως επόμενο κεφάλαιον:

Α. Ομάδα τρίτη

- Λουκ.8:14 «Το δε πεσόν εις τας ακάνθας, ούτοι είναι εκείνοι οίτινες ήκουσαν, και υπό μεριμνών και πλούτου και ηδονών του βίου υπάγουσι και συμπνίγονται και δεν τελεσφορούσι»
- Μάρκ.4:18-19 «Και οι εις τας ακάνθας σπειρόμενοι είναι ούτοι, οίτινες ακούουσι τον λόγον, και αι μερίμναι του αιώνος τούτου και η απάτη του πλούτου και αι επιθυμίας των άλλων πραγμάτων εισεργόμεναι συμπνίγουσι τον λόγον, και γίνεται άκαρπος»

Η βασική δυσκολία αυτής της παραβολής είναι: Τί θα συμβεί στην τρίτην ομάδα; Πρόκειται να σωθούν; Σώζονται αλλά χάνουν τον καρπόν τους; Θα απολεσθούν διότι μένουν άκαρποι;

Χαρακτηριστικά αυτών είναι:

- 1) Το «έδαφος» τους είναι καλό και γόνιμο. Ο σπόρος φυτρώνει κανονικά. Μαζί όμως με τον καλόν σπόρον φυτρώνουν και ζιζάνια. Υποτίθεται ότι τα φυτά του σίτου δεν θα τα αφήσουν να μεγαλώσουν και ότι θα τα καταπνίξουν. Δυστυχώς, αυτά αποδεικνύονται ισχυρότερα και συμπνίγουν τα καλά φυτά είτε απορροφώντας τις θρεπτικές ουσίες του εδάφους και την υγρασία του είτε περιτυλίσσονται γύρω από τα φυτά του σίτου και τα «αποπνίγουν».
- 2) Η προσπάθεια να λατρεύσουν Θεόν και Μαμωνά. Προσπαθούν να συγκεράσουν το φως με το σκότος. Φοβούνται μεν τον Θεόν, πλην λατρεύουν τα είδωλα των τα οποία δεν είναι άλλο από τα αγαθά τους, την εργασίαν τους και τους συγγενείς τους: «επειδή όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θέλει είσθαι και η καρδιά σας» (Ματ.6:21). **Τούτο σημαίνει ότι δεν έχουν δώσει πραγματικά την καρδιά τους στον Θεόν!**
- 3) Αι μερίμναι του αιώνος τούτου τους κατατρώουν ως γάγγραινα. Αμαρτάνουν στον Θεόν, διότι η μέριμνα είναι αμαρτία υπό την μορφήν της ειδωλολατρείας και της ελλείψεως εμπιστοσύνης στον Θεόν. Αποτελεί, επίσης, ανώφελη διανοητική δραστηριότητα και αφοσύνη (Μάρκ.7:22).
- 4) Η απάτη του πλούτου και αι επιθυμίας των άλλων πραγμάτων (Μάρκ.4:19) κάνουν τους ανθρώπους να πίπτουν σε πειρασμούς και παγίδες και σε επιθυμίες πολλές ανόητες και βλαβερές, που βυθίζουν τους ανθρώπους σε όλεθρο και απώλεια (1Τιμ.6:9). Διότι **ρίζα πάντων των κακών είναι η φιλαργυρία**, την οποίαν τινές ορεγόμενοι απεπλανήθησαν από της πίστεως και διεπέρασαν εαυτούς με οδύνας πολλές (1Τιμ.6:10). Όταν πλουτίσουν ή όταν παύσουν να χρηματοδοτούνται, βάζουν στην άκρη τον Θεόν (Δευτ.8:13). Τελικά γίνονται άκαρποι και «γυμνοί» και εμποδίζονται να εισέλθουν στη βασιλεία των ουρανών. Αποτέλεσμα όλων αυτών των πραγμάτων είναι ότι ο Λόγος του Θεού που δίδει τη ζωή συμπνίγεται. Καί αν εκείνο που δίδει τη ζωή σπνιγεί, τότε πού η ζωή; Με άλλα λόγια: **Αρχίζουν αλλά δεν τελειώνουν...**

Καθώς προετοιμάζα αυτή τη μελέτη, θυμήθηκα ένα κήρυγμα που έκανε εδώ και χρόνια πολλά ένας αμερικανός θεολόγος, καθηγητής Πανεπιστημίου και υπεύθυνος ενός από τα μεγαλύτερα Βιβλικά Κολλέγια στην Ευρώπη, ο οποίος, ομιλών επί της ίδιας παραβολής είτε ότι

εκείνα τα φυτά, δηλαδή οι άνθρωποι, που δεν φέρουν καρπό δεν είναι καταδικασμένοι να απολεσθούν αλλά απλώς να υποστούν ζημία! Απόρησα με εκείνη την ερμηνεία. Ενθαρρυντική ερμηνεία αλλά μήπως δεν ήταν σωστή; Ήταν συμβατή με ορισμένες άλλες δηλώσεις του Κυρίου Ιησού που ήλθαν στο πνεύμα μου εκείνη την στιγμή ως και με το πνεύμα ολόκληρης της Βίβλου; Εκείνο το κήρυγμα ήταν ο σπινθήρας που ανάφλεξε το πνεύμα μου και με ώθησε να αρχίσω να ερευνώ όλα όσα είχαν σχέση με εκείνη την ερμηνεία...

Κάποιος άλλος δε ιεροκήρυκας είπε ο αναγεννημένος Χριστιανός, πρέπει να γίνει «μαθητής» του Χριστού. Χρησιμοποίησα όλη την καλή θέλησή μου για να εξετάσω αυτό το θέμα αλλά το συμπέρασμα ήταν διαφορετικό. Επιτρέψτε μου να εξηγήσω: Για τις πρώτες δύο κατηγορίες δεν αμφιβάλλει κανείς για την απώλειά τους. Για την τέταρτη κατηγορία ανθρώπων δεν υπάρχει, επίσης, καμία αμφιβολία για τη σωτηρία τους, αλλά τί γίνεται με τους ανθρώπους της τρίτης ομάδος που αντιστοιχούν σ' εκείνους που εδέχθησαν τον σπόρο μεταξύ των ακανθών (Ματ.13:22): **Ακούνε τον λόγον αλλά οι μέριμνες του κόσμου, και η απάτη του πλούτου, συμπνίγουν τον λόγον, και γίνονται άκαρποι...**

Ιδού ορισμένα εδάφια κλειδιά:

- «Παν δένδρον μη κάμνον καρπὸν καλὸν εκκόπτεται και εις πυρ βάλλεται» (Ματ.7:19· Ματ.3:10 και Λουκ.3:9). Επίσης, ότι «Παν κλήμα εν εμοί μη φέρον καρπὸν, εκκόπτεται αυτό, και παν το φέρον καρπὸν, καθαρίζει αυτό, διά να φέρη πλείοτερον καρπὸν» (Ιωάν.15:2).
- «Ὅστις αγαπά πατέρα ή μητέρα υπέρ εμέ, δεν είναι άξιος εμού· και όστις αγαπά υιόν ή θυγατέρα υπέρ εμέ, δεν είναι άξιος εμού· και όστις δεν λαμβάνει τον σταυρόν αυτού και ακολουθει οπίσω μου, δεν είναι άξιος εμού» (Ματ.10:37-38).
- «Εάν τις έρχεται προς εμέ και δεν μισή τον πατέρα αυτού και την μητέρα και την γυναίκα και τα τέκνα και τους αδελφούς και τας αδελφάς, έτι δε και την εαυτού ζωήν, δεν δύναται να ήναι μαθητής μου. Και όστις δεν βαστάζει τον σταυρόν αυτού και έρχεται οπίσω μου, δεν δύναται να ήναι μαθητής μου» (Λουκ.14:26-27).
- «Επειδή όσοι διοικούνται υπό του Πνεύματος του Θεού, ούτοι είναι υιοί του Θεού» (Ρωμ.8:14)
- «Όσοι δε είναι του Χριστού εσταύρωσαν την σάρκα ομού με τα πάθη και τας επιθυμίας» (Γαλ.5:24). Και πολλά άλλα παρόμοια εδάφια...

Τί πρόκειται τελικά να συμβεί σ' αυτούς; Μπορούμε να τους καλέσουμε **αληθώς αναγεννημένους χριστιανούς** αλλά που δεν έγιναν ακόμη «μαθητές» του Ιησού, αξίους του Χριστού, **εάν δεν έχουν εκπληρώσει τις προϋποθέσεις που εθέσπισε ο Ίδιος ο Ιησούς Χριστός;**

Και κάτι ακόμη: Ποιά είναι η πραγματική έννοια των εδαφίων της Βίβλου: «Εάν το έργον τινός, το οποίον επωκοδόμησε μένη, θέλει λάβει μισθόν· εάν το έργον τινός κατακαή, θέλει ζημιωθή, αυτός όμως θέλει σωθή, πλην ούτως ως διά πυρός»; (1Κορ.3:14-15). Ας καταστήσουμε σαφές, ευθύς εξαρχής, ένα πράγμα: Ότι αυτό το μέρος απευθύνεται σαφώς σε αληθείς χριστιανούς για τις ποιμαντορικές τους δραστηριότητες. Δεν αναφέρεται στον πνευματικό χαρακτήρα, στην πνευματική ποιότητα του έργατος – που είναι καρπός του Αγίου Πνεύματος – που φανερώνεται διά των χριστιανικών αρετών και της αγιότητος του χαρακτήρος του! Πράγματι, αυτό το εδάφιο δεν μπορεί να **ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΕΑΝ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΜΑΡΤΑΝΕΙ, ΟΙ ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΤΟΥ ΘΑ ΚΑΤΑΚΑΟΥΝ** (δηλ., ότι **θα συγχωρηθούν**) **ΑΛΛΑ ΟΤΙ ΑΥΤΟΣ ΘΑ ΣΩΘΕΙ, ΠΛΗΝ ΟΥΤΩΣ ΩΣ ΔΙΑ ΠΥΡΟΣ!** Εάν ένας Χριστιανός και πολύ περισσότερο ένας χριστιανός εργάτης (ιερέυς, ποιμήν, ιεραπόστολος) διάγει μια ζωή, η οποία δεν είναι αντάξια της υψηλής χριστιανικής κλήσεως του Ευαγγελίου αλλά αμαρτάνει, **οι αμαρτίες του δεν μπορούν να καούν – δηλαδή να συγχωρηθούν – εκτός αν τις ομολογήσει και τις απορρίψει ειλικρινώς.**

Εάν ένας πιστεύων εις τον Χριστόν λέει ψέματα (Εφε.4:25, Αποκ.21:8) ή κάνει αμφισβητήσιμους συμβιβασμούς· εάν δίδει υποσχέσεις κατ' ιδίαν ή δημοσίως και δεν τις τηρεί· εάν

ενεργεί ως διπλωμάτης παρά ως χριστιανός· εάν ευρίσκει ή εφευρίσκει τρόπους πάντοτε να δικαιολογείται· εάν σκέπτεται ένα πράγμα, λέγει άλλο πράγμα και κάνει ένα άλλο πράγμα· εάν δεν είναι άτομο αρχών και αξιών αλλά είναι άνθρωπος σκοπιμοτήτων· εάν πλήττει με την γλώσσαν του τους πλησίον του (Ματ.24:49) και έχει την τάσιν να κατηγορεί· εάν δεν αντιστέκεται κατά της αμαρτίας μέχρις αίματος, αγωνιζόμενος κατά της αμαρτίας (Εβρ.12:4)· εάν επιδιώκει ανέντιμο κέρδος, εάν αποφεύγει να πληρώνει τους φόρους του, ή εάν κατεξουσιάζει εκείνους που ο Θεός του εμπιστεύτηκε (1Πέτ.5:2-3)· εάν κηρύττει τον Χριστόν διά φθόνον και έριδα και ουχί εν καθαρότητι (Φιλιπ.1:15-16)· εάν η πίστη του και η αγάπη του δεν είναι «ανυπόκριτον» (Ρωμ.12:9 και 2Τιμ.1:5)· εάν είναι κακός εργάτης... εχθρός του σταυρού του Χριστού, του οποίου το τέλος είναι απώλεια, του οποίου ο Θεός είναι η κοιλία, και η δόξα αυτού είναι εν τη αισχύνη αυτού, ο οποίος φρονεί τα επίγεια (Φιλιπ.3:2, 18-19)· εάν **δεν δουλεύει τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, αλλά την εαυτού κοιλίαν, και διά λόγων καλών και κολακευτικών εξαπατά τας καρδίας των ακάκων** (Ρωμ.16:18)· εάν, **καθώς πολλοί (!) καπηλεύει (νεράννει) τον λόγον του Θεού** (2Κορ.2:17)· και εάν έχει τάση να κατηγορεί και να κρίνει· μήπως πρόκειται **να καούν οι αμαρτίες του εάν εγκαίρως δεν μετανοήσει ειλικρινώς; Ασφαλώς όχι!**

Ο Χριστός θα «...αποχωρίσει αυτόν, και το μέρος αυτού θέλει θέσει μετά των υποκριτών· εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων (Ματ.24:51). Αντίθετα, εάν εκείνο το άτομο ομολογεί ειλικρινά τις αμαρτίες του και τις απορρίπτει, τότε είναι ΕΝ ΤΑΞΕΙ! **Η ειλικρινής μετάνοια και απόρριψις παντός κακού είναι μία από τις βασικότερες μορφές καρπού! Αλλά** τι θα συμβεί εάν κατέχεται από ένα αμετανόητο πνεύμα; Ας σταματήσουμε και ας σκεφθούμε! Θυμάστε τί ο απόστολος Παύλος είπε στους Κορινθίους ; «**Διότι φοβούμαι μήπως ελθών δεν σας εύρω οποίους θέλω, και εγώ ευρεθώ εις εσάς οποίον δεν θέλετε, μήπως ήναι μεταξύ σας έριδες, ζηλοτυπία, θυμοί, μάχαι, καταλαλιαί, ψιθυρισμοί, αλαζονεΐαι, ακαταστασίαι, μήπως πάλιν όταν έλθω προς εσάς, με ταπεινώση ο Θεός μου και πενήθσω πολλούς των προαμαρτησάντων και μη μετανοησάντων** διά την ακαθαρσίαν και πορνείαν και ασέλγειαν, την οποίαν έπραξαν» (2Κορ.12:21-22). Για ποιόν **πενθείτε;** Για τους ζώντας ή διά τους νεκρούς;

Αντιθέτως, «Τις είναι ο άνθρωπος ο φοβούμενος τον Κύριον; αυτόν θέλει διδάξει την οδόν, την οποίαν πρέπει να εκλέξη· Η ψυχή αυτού θέλει κατοικεί εν αγαθοίς, και το σπέρμα αυτού θέλει κληρονομήσει την γην. Το απόρρητον του Κυρίου είναι μετά των φοβουμένων αυτόν και την διαθήκην αυτού θέλει φανερώσει εις αυτούς» (Ψαλ.25:12-14). Ο λόγος του Θεού λέγει με έναν αμετάκλητον τρόπον: «**... παν λοιπόν δένδρον μη κάμνον καρπόν καλόν εκκόπεται και εις πυρ βάλλεται**» (Ματ.3:10). Ο πιστός που δεν φέρει καρπό μπορεί να συγκριθεί με τη συκιά στην οποία ο Χριστός έρχεται να βρεί καρπό και δεν βρίσκει και για τούτο την κάνει να ξηρανθή (Λουκ.13:6). Μπορεί, επίσης, να συγκριθεί με εκείνον τον χλιαρόν άνθρωπον που ο Χριστός θα τον εξεμέσει από το στόμα Του... (Αποκ.3:16). Όταν ‘εκφύη ακάνθας και τριβόλους’, είναι αδόκιμος και πλησίον κατάρας, της οποίας το τέλος είναι να καυθή’ (Εβρ.6:8), **εκτός αν μετανοήσει εγκαίρως.**

B. Οι αμαρτίες μας δεν κατακαίονται! Συγχωρούνται υπό προϋποθέσεις

Οι αμαρτίες μας συγχωρούνται εάν ειλικρινώς τις παραδεχόμεθα, μετανοούμε και τις απορρίπτομε. Εκείνο που κατακαίεται είναι οι άχρηστες δραστηριότητες του πιστού! Δραστηριότητες άνευ πραγματικής πνευματικής αξίας θα χαθούν! Εάν εκείνα τα οποία πιστεύει είναι δευτερευούσης σπουδαιότητος και δεν είναι αληθινά: *Εγνώρισα πιστούς που επέστευαν ότι οι έγγαμοι δεν πρέπει να φορούν βέρα διότι τούτο αποτελεί αμαρτία! Υπάρχουν όμως άλλες πλάνες πολύ πίο σοβαρές όπως πχ. ότι ο Θεός εισακούει τις προσευχές μας μέσω των ευχών των αγίων, η της αγίας Μητρός Του, ενώ είναι εις Θεός, εις και μεσίτης Θεού και ανθρώπων, άνθρωπος Ιησούς Χριστός* (1Τιμ.2:5). Η ιδέα, επομένως, αναφέρεται σ’εκείνον που έζησε μέσα σε πλάνες και δαπάνησε τον χρόνον του και τις δυνάμεις του σε πράγματα άνευ σημασίας και αξίας! Υπάρχουν υπεύθυνοι εκκλησιών οι οποίοι «σκοτώνονται» για να κτίσουν ωραίες και πολυτελείς ή να

συγγράψουν ωραία βιβλία αλλά οι οποίοι έχουν ένα χαρακτήρα υπερήφανο, γεμάτο ‘ακάνθας και τριβόλους’! Πώς θα κριθούν αυτοί; Βάσει των εκκλησιών που έκτισαν ή και των συγγραμμάτων τους ή βάσει των χριστιανικών αρετών που τους λείπουν;

Ο χαρακτήρας του και η πίστη του ανθρώπου θα εξετασθούν. Εκείνο που είναι καλό θα επιδοκιμασθεί και εκείνο που είναι ψευδές και πεπλανημένο θα αφαιρεθεί ή θα καταστραφεί. Εκείνος που είναι γνήσιος και ειλικρινής και σωστός στο πιστεύω του, στα έργα του και τις δραστηριότητες θα ανταμειφθεί. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο απόστολος Ιωάννης λέει: **«Προσέχετε εις εαυτούς, διά να μη χάσωμεν εκείνα, τα οποία ειργάσθημεν, αλλά να απολάβωμεν πλήρη τον μισθόν»** (2Ιωάν.1:8). Και αλλαχού είναι γραμμένο: **«Διά τούτο πρέπει ημείς να προσέχωμεν περισσότερο εις όσα ηκούσαμεν, διά να μη εκπέσωμέν ποτέ»** (Εβρ.2:1).

Επιτρέψτε μου να αναφερθώ, επίσης, σε ένα παράδειγμα, που δεν έχει καμία σχέση με το πνευματικό έργο (αλλά που έχει να κάνει με την απώλεια των προσπαθειών μας) και που αποτελεί καλό παράδειγμα για να καταλάβουμε το εν λόγω εδάφιο: **«Μετά δε πολυήμερον ασιτίαν σταθείς ο Παύλος εν τω μέσω αυτών, είπεν· Έπρεπεν, ω άνδρες, να μου υπακούσητε και να μη σηκωθήτε από της Κρήτης και ούτως ηθέλωμεν αποφύγει την κακοπάθειαν ταύτην και την ζημίαν»** (Πράξ.27:21). Βλέπετε, ο εκατόνταρχος επέθετο περισσότερο στον κυβερνήτη και στον ναύκληρον παρά στους λόγους του Παύλου (Πράξ.27:11). Όλα χάθηκαν, το πλοίον και το φορτίον του, αλλά οι ζωές τους σώθηκαν! Πόσο συχνά, δίνουμε προσοχή στις απόψεις άλλων ανθρώπων, σε γνώμες εργατών του ευαγγελίου, ιατρών, σε μέλη των οικογενειών μας και άλλων προσώπων που μας αγαπούν, στις παρορμήσεις της ψυχής μας, στις ακτιβίστικες νοοτροπίες, στις πιέσεις ή τις ευκαιρίες κ.λπ., και **δεν βασιζόμαστε στις αργές και τις υποσχέσεις του Θεού;**

Γ. Συμπέρασμα

Ένα αγαπητό πρόσωπο, που διαβάζει τα άρθρα μου τακτικά, μου έκανε το εξής σχόλιο: **«Έρχεσθε και ξανάρχεσθε στο ίδιο σημείο: Δόστε την καρδιά σας στον Θεόν. Εάν όχι, δεν μπορείτε πραγματικά να σωθείτε. Ποιός μπορεί να είναι σίγουρος ότι έχει δώσει την καρδιά του εντελώς στον Θεόν; Με τα έργα μας θα σωθούμε;»**

Το να δώσεις την καρδιά σου στον Θεόν δεν ισοδυναμεί με σωτηρία δια των έργων! Ο Θεός δεν λέγει: Εάν είστε τέλειοι, τότε θα σωθείτε! Τουναντίον μας διαβεβαιοί **«Διότι κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι διά της πίστεως· και τούτο δεν είναι από σας, Θεού το δώρον· ουχί εξ έργων, διά να μη καυχηθή τις»** (Εφε.2:8-9). Μήπως η χάρις του Θεού, θα σώσει κάποιον που δεν μετενόησε, ο οποίος δεν έχει πιστεύσει στον Θεόν και που δεν έχει αναθέσει τη ζωή του σ’Εκείνον; **Η χάρις του Θεού δίδεται μόνον σ’εκείνον που μετανοεί!** Η μετάνοια και η πίστη δεν είναι «έργα»! Η αληθής πίστη στον Θεόν είναι **«το έργον»!** (Ιωάν.6:29). Η μετάνοια και η πίστη είναι η θέση της καρδιάς μας, της θελήσεώς μας! Εάν δεν ήταν έτσι, τότε γιατί είναι γραμμένο μεταξύ πολλών άλλων αληθειών αυτές που ακολουθούν;

- **«Υιέ μου, δος την καρδιάν σου εις εμέ (όχι μόνον τον εγκέφαλόν σου), και ας προσέχωσιν οι οφθαλμοί σου εις τας οδούς μου»** (Παρ.23:26).
- **«Ότι εάν ομολογήσης διά του στόματός σου τον Κύριον (Κύριον της ζωής σου) Ιησούν, (ως τον Σωτήρα και τον Μεσσία) και πιστεύσης εν τη καρδιά σου ότι ο Θεός ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών, θέλεις σωθή** (Ρωμ.10:9).
- **«και θέλεις αγαπά Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου, και εξ όλης της ψυχής σου, και εξ όλης της διανοίας σου, και εξ όλης της δυνάμεώς σου· αυτή είναι η πρώτη εντολή»** (Μαρκ.12:30· Δευτ.10:12· Λουκ.10:27 κλπ.).

Αν η καρδιά μας είναι πραγματικά δοσμένη σ’Αυτόν, και τότε όλη μας συμπεριφορά, θα γίνεται όλο και πιο καλύτερη! Θα προχωρούμε προς την τελειότητα! Η προδευτική πορεία μας προς την τελειοποίησή μας είναι αδύνατη χωρίς τη βοήθεια του Θεού. Ο Θεός, ο οποίος μας καλεί σε αυτόν τον προοδευτικόν και πρακτικόν αγιασμόν μας, πρόκειται να κάνει όπως έχει ήδη υποσχεθεί: **«Αυτός δε ο Θεός της ειρήνης είθε να σας αγιάση ολοκλήρως, και να διατηρηθή**

ολόκληρον το πνεύμά σας και η ψυχή και το σώμα αμέμπτως εν τη παρουσία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Πιστός είναι εκείνος όστις σας καλεί, όστις και θέλει εκτελέσει» (1Θεσσαλ.5:23-24).

Οι άνθρωποι που έχουν ζήσει μια πολύ αμαρτωλή ζωή, όταν επιστραφούν στον Χριστόν, είναι γεμάτοι χαρά και ευγνωμοσύνη προς τον Σωτήρα τους! Νομίζουν ότι αυτό είναι όλο! Όσο περνά ο καιρός, συνειδητοποιούν ότι είναι αδύναμοι και έχουν πολύ μεγάλη ανάγκη από τη δύναμη του Θεού, προκειμένου ν' ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του Χριστού για να ζήσουν μια αγία ζωή. Ο Θεός είναι Εκείνος που απαιτεί από όσους θέλουν να ευαρεστούν τον Σωτήρα τους, ότι πρέπει να Τον δεχθούν επίσης και ως **Κύριον της ζωής των!** Κατανοούν έτσι ότι θα πρέπει να δώσουν όλη την καρδιά τους (τη θέλησή τους) σ' Αυτόν, να πάρουν τον σταυρόν τους και να Τον ακολουθούν! Κατανοούν επίσης ότι καλούνται [...] **διά των οικτιρμών του Θεού, να παραστήσουν τα σώματά τους θυσίαν ζώσαν, αγίαν, ευάρεστον εις τον Θεόν, ήτις είναι η λογική τους λατρεία, και να μη συμμορφώνονται με τον αιώνα τούτον, αλλά μεταμορφώνονται διά της ανακαινίσεως του νοός των, ώστε να δοκιμάζουν τι είναι το θέλημα του Θεού, το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον** (Ρωμ.12:1-2). Μερικοί άνθρωποι κάνουν αυτά τα βήματα το ένα μετά από το άλλο και κάποιοι άλλοι περνούν αυτά τα στάδια ταυτοχρόνως κατά την επιστροφή τους στον Χριστόν! Ο Θεός τούς δίνει την προσωπική μαρτυρία ότι ανήκουν εξ ολοκλήρου σε Αυτόν (Ρωμ.8:16). Όταν αυτά τα βήματα γίνουν, **ο Θεός τούς δίνει πνευματική εξουσία, πνευματική διάκριση και συνεχίζει να τους πληροί με το Άγιο Πνεύμα!** Εάν αυτό που μόλις ανέφερα δεν ήταν δυνατόν, ο Θεός θα ήταν παράλογος! Δεν θα ζητούσε ποτέ μια τέτοια θέση καρδιάς, μια τέτοια απόφαση εκ μέρους του ανθρώπου εάν αυτή ήταν πέραν των δυνατοτήτων του ανθρώπου! Σέ όλη τη Βίβλο η απαίτηση αυτή αναφέρεται πολλές φορές.

Θα ήθελα να ολοκληρώσω αυτό το κεφάλαιο με τις ακόλουθες παρατηρήσεις:

Όλοι όσοι πιστεύουν στον Ιησούν Χριστόν δεν έχουν όλοι δώσει όλη την καρδιά τους (τη θέλησή τους) σ' Αυτόν, δεν ζουνε γι' ΑΥΤΟΝ, και δεν Τον έκαναν τον ΚΥΡΙΟΝ της ζωής τους! Δηλαδή, μπορεί να είσαι πεπεισμένος ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού του ζώντος και ο Σωτήρας του κόσμου, ότι απέθανε και για τις αμαρτίες σου και όμως να μη Τον εμπιστεύεσαι τη ζωή σου...

Το να πιστεύεις ειλικρινά στο έργο του Χριστού, τούτο δεν σημαίνει ότι είσαι ειλικρινής στη ζωή σου. Το να πιστεύεις στον Χριστόν δεν σημαίνει ότι είσαι και πιστός με την έννοια της πιστότητας... Μπορεί να πιστεύεις απόλυτα ότι ο Ιησούς Χριστός έκανε τα πάντα για σένα αλλά εσύ να μη τηρείς τους όρους που ο Χριστός απαιτεί. Εκείνο που μετρά είναι: Να πιστεύεις ειλικρινώς, να μετανοείς ειλικρινώς και να αγαπάς Κύριον τον Θεόν σου με όλη την καρδιά σου, και με όλη την ψυχή σου, και με όλη τη διάνοιά σου και με όλη τη δυναμή σου (Μαρκ.12:30)!

Κλείνοντας αυτό το κεφάλαιο, ερωτώ: Είναι ποτέ δυνατόν να μορφωθεί πραγματικός κατά Θεόν πνευματικός χαρακτήρας και να γίνουν σωστές πνευματικο/εκκλησιαστικές δραστηριότητες χωρίς καρδιά δοσμένη ειλικρινά στον Θεόν, όταν **«αι μέριμναι του αιώνος τούτου και η απάτη του πλούτου και αι επιθυμίες των άλλων πραγμάτων εισεργόμεναι συμπνίγουσι τον λόγον;»**

Μη γένοιτο, Κύριε, να πέσουμε ποτέ σε τέτοια παγίδα...

ΜΕΡΟΣ Γ': ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ...

Εισαγωγή

Θα εξετάσουμε τώρα την επομένη ομάδα, η οποία αντιπροσωπεύει την «καλή γη» από την 'Παραβολή του Σπορέως', δηλαδή, την τέταρτη ομάδα: Η εξέτασή της είναι εξίσου σημαντική όσον και εκείνη της τρίτης ομάδος που έχουμε ήδη εξετάσει στο προηγούμενο κεφάλαιο.

A. Τετάρτη κατηγορία: δεκτικοί ή αληθείς χριστιανοί

Η μόνη κατηγορία που, σύμφωνα με τον Λόγον του Θεού, έφερε καρπόν (θα δούμε στη συνέχεια ποιός είναι ο καρπός) αυτή είναι η τέταρτη! Άξια προσοχής είναι η περιγραφή που μας δίδεται για την κατηγορία αυτή υπό των Ματθαίου, Μάρκου και Λουκά:

- Ο Ματθαίος μας λέγει «Ο δε σπαρθείς επί την γην την καλήν, ούτος είναι ο ακούων τον λόγον και νοών· όστις και καρποφορεί και κάμνει ο μεν εκατόν, ο δε εξήκοντα, ο δε τριάκοντα» (13:23).
- Ο Μάρκος μας λέγει: «Και οι εις την γην την καλήν σπαρέντες είναι ούτοι, οίτινες ακούουσι τον λόγον και παραδέχονται και καρποφορούσιν εν τριάκοντα και εν εξήκοντα και εν εκατόν» (4:20).
- Ο δε Λουκάς μας λέγει: «Το δε εις την καλήν γην, ούτοι είναι εκείνοι, οίτινες ακούσαντες τον λόγον, κρατούσιν εν καρδιά καλή και αγαθή και καρποφορούσιν εν υπομονή» (8:15)

Τα χαρακτηριστικά τους είναι, σε γενικές γραμμές, τα ακόλουθα:

1. Ο Θεός – επειδή οι άνθρωποι αυτοί αγαπούν το αληθές και το δίκαιον και ζουν εν τω φόβω του Κυρίου – διανοίγει αυτών την καρδίαν ή τα πνευματικά τους μάτια, ώστε να εννοούν τον Λόγον Του, ως ακριβώς έγινε στην περίπτωση της Λυδίας (Πράξ.16:14) και του «τιμίου» ληστού επι του σταυρού (Λουκ.23:40-43) για να σωθούν και να οικοδομούνται. Όταν βλέπουμε έναν άνθρωπο να μην έχει φως και να μη δύναται να διακρίνει τα πράγματα, καλόν είναι να βάσουμε ένα ερωτηματικό για την εσωτερική του πνευματική κατάσταση... Όταν λέγω «φως» δεν εννοώ βεβαίως το εάν έχει γνώση των πνευματικών πραγμάτων αλλά το εάν έχει προσωπική επίγνωση αυτών και τα εφαρμόζει. Άλλως, θα ελέγαμε ότι όλοι όσοι γνωρίζουν την Αγίαν Γραφήν απ'έξω και την κηρύττουν σημαίνει ότι έχουν και ορθή προσωπική πνευματική γνώση. Σήμερα, πολλά είναι τα θεολογικά συγγράμματα και τα βιβλία χριστιανικής φιλολογίας, τα οποία δύναται να καταστήσουν τους κηρύττοντας εντυπωσιακούς, χωρίς όμως και να είναι πραγματικά δυνατοί πνευματικοί άνθρωποι/εργάτες ικανοί να οδηγήσουν πραγματικά σε σωτηρία και οικοδομή εκείνους που τους ακούουν.
2. Θεός αποκαλύπτει τα απόρρητά του εις τους φοβουμένους Αυτόν: «Τις είναι ο άνθρωπος ο φοβούμενος τον Κύριον; αυτόν θέλει διδάξει την οδόν, την οποίαν πρέπει να εκλέξη· ... Το απόρρητον του Κυρίου είναι μετά των φοβουμένων αυτόν και την διαθήκην αυτού θέλει φανερώσει εις αυτούς» (Ψαλ.25:12-14). Τους φανερώνει τα απόρρητά Του διά λόγων διδακτών Αγίου Πνεύματος (1Κορ.2:13), οι δε δούλοι Του τα μεταδίδουν εις τους συνανθρώπους των δια λόγων διδακτών Πνεύματος Αγίου «[...] συγκρίνοντες τα πνευματικά προς τα πνευματικά». Αυτός είναι ο βασικός λόγος για τον οποίον οι διδασκόμενοι λόγοι του Θεού μπορούν να εισέλθουν στην καρδιά εκείνων που τους ακούουν ή τους διαβάζουν, ώστε να γίνονται κατανοητοί και να μιλούν στις καρδιές τους προς σωτηρίαν και οικοδομήν! Με άλλα λόγια, πρόκειται για ανθρώπους με πνευματική δεκτικότητα και αποδοτικότητα.

3. Ένα τρίτο χαρακτηριστικό των ανθρώπων αυτών είναι ότι θεωρούν **«πιστόν τον υποσχεθέντα»** (Εβρ.11:11). Τούτο σημαίνει ότι ο Λόγος του Θεού τον οποίον παρεδέχθησαν τους θέτει σε ενέργεια ως κινητήριος δύναμη, προκειμένου να πράττουν το θέλημα του Θεού και να μη δύνανται να μη λαλούν και να μη πράττουν παρά όσα είδαν και άκουσαν (Πραξ.4:19-20). Επειδή πιστεύουν, γι' αυτό και λαλούν και ενεργούν το θέλημα του Θεού (Ψαλ.116:10), ευαρεστούντες κατά πάντα εις Αυτόν. **Τότε, ο Θεός ενεργεί μέσα τους το ευάρεστον ενώπιον αυτού διά Ιησού Χριστού** (Εβρ.13:21), **χαρίζων εις αυτούς το Πνεύμα του το Άγιον (Πραξ.5:32).**
4. Τέταρτον χαρακτηριστικόν των ανθρώπων αυτών είναι ότι **«κρατούν τον λόγον»**. Τούτο σημαίνει ότι, επειδή απεδέχθησαν τον Λόγον ως αληθή και πάσης αποδοχής άξιον, τον τηρούν ως κόρην του οφθαλμού των, ανεξαρτήτως των όσων συμβαίνουν γύρω τους. Γι' αυτό ανθίστανται μέχρις αίματος κατά της αμαρτίας. Δεν αφήνουν τις επιθυμίες της σαρκός και των διαλογισμών ως και το δέλεαρ και τις απειλές του Σατανά να τους αρπάξουν τον Λόγον και να τους παρασύρουν σε αμαρτίες. Τουναντίον, όταν αισθανθούν ότι κάτι τέτοιο πρόκειται να συμβεί, κρατούν τον Λόγον πίο σφικτά ανθιστάμενοι διά της πίστεως. Μπαίνουν στην πρώτη γραμμή της μάχης, αψηφούν τους διωγμούς και δεν ανέχονται παντός είδους αμαρτωλούς συμβιβασμούς. Τονίζω την έκφραση 'διά της πίστεως'. Μένουν δηλαδή σε ό,τι επίστευσαν και δεν αφήνουν να χάσουν το φρόνημα της εμπιστοσύνης στις υποσχέσεις του Θεού. Είναι τυφλοί διά τον κόσμον και έχουν ανοιχτά τα μάτια διά τον Θεόν (Ησ.42:19).
5. Ας προσέξουμε τώρα ένα άλλο χαρακτηριστικό: Ότι **«κρατούσιν αυτόν εν καρδιά καλή και αγαθή»**. Τί άλλο σημαίνει αυτό παρά την καρδιά που περιπατεί φανερώς ενώπιον του Θεού και η οποία δεν αφήνει την αμαρτίαν να την λερώσει; Τί άλλο σημαίνει παρά ότι είναι οι άνθρωποι που διατηρούν την παρρησίαν τους ενώπιον του Θεού, διότι σπεύδουν αμέσως να εξομολογηθούν τις αμαρτίες τους, τις αδυναμίες τους και τα ελαττώματά τους και που αφήνουν το φως του Θεού να τους ελέγχει; Τί άλλο σημαίνει παρά εκείνους που κρίνουν δικαίως τον εαυτόν τους ενώπιον του Θεού και ενώπιον των ανθρώπων; Τί άλλο σημαίνει παρά την καρδιά που **ταπεινούται** ενώπιον του Θεού και εξαρτάται εξ Αυτού κατά πάντα και πάντοτε; Τί άλλο σημαίνει παρά την καρδιά, η οποία ξεύρει να κάνει έλεος (να συγχωρεί) καθώς εκείνη ελεήθηκε από τον Θεόν;
6. Ένα άλλο χαρακτηριστικό της κατηγορίας αυτής των ανθρώπων είναι ότι καρποφορούν. Ο Ιησούς Χριστός μας εκάλεσε να φέρουμε καρπόν, καρπόν πολύν και ο καρπός μας να μένει. Καρποφορούν μέχρι γήρατος και πολιάς (Ψαλ.92:14). **«Σεις δεν εξελέξατε εμέ, αλλ' εγώ εξέλεξα εσάς, και σας διέταξα διά να υπάγητε σεις και να κάμψετε καρπόν, και ο καρπός σας να μένη, ώστε, ό,τι αν ζητήσητε παρά του Πατρός εν τω ονόματί μου, να σας δώση αυτό»**.

B. Προϋποθέσεις καρποφορίας

Για να καρποφορήσει ένα δένδρο ή ένα φυτό είναι ανάγκη να πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις:

- α) Να πέσει ο σπόρος στη γη και να φυτρώσει.
- β) Η γη να είναι καλή και απηλλαγμένη από ζιζάνια, το δε δένδρο ή φυτό να είναι απηλλαγμένο από ασθένειες.
- γ) Να ποτίζεται.
- δ) Να κλαδεύεται, εάν είναι αναγκαίο..

Εάν μεταφέρουμε τις προϋποθέσεις αυτές στην περίπτωση του ανθρώπου θα διαπιστώσουμε ότι ο άνθρωπος για να καρποφορήσει πρέπει:

- Να αφήσει τον σπόρο του Θεού, τον λόγον του Θεού, να φυτρώσει στο «χωράφι» της καρδιάς του.

- Να μην αφήνει την αμαρτία, τη μέριμνα και την επιθυμία των άλλων πραγμάτων να εισέρχονται στην καρδιά του και να πνίγουν την πνευματική ζωή του. Τούτο σημαίνει ότι έχει πεθάνει για τον εαυτόν του για να καρποφορεί εν Χριστώ (Ιωάν.12:24), ότι «μένει εν Χριστώ» και ότι αντιστέκεται μέχρις αίματος αγωνιζόμενος κατά της αμαρτίας (Εβρ.12:4).
- Να τρέφεται με τα μέσα της χάριτος που ο Θεός έχει θέσει στην διάθεσή του: Τον λόγο του Θεού (Ψαλ.1:3· Ιεζ.47:12), την προσευχή και την πραγματική αδελφική κοινωνία.
- Να δέχεται το 'κλάδευμα', δηλ. τους ελέγχους της παιδείας του Θεού προς αγιασμόν και καρποφορίαν.

Γ. Ποιός είναι ο αληθής πνευματικός καρπός

Καρπός δεν είναι τί κάνεις για τον Θεόν αλλά τί είσαι γι'Αυτόν... Μήπως ο Θεός λογαριάζει 'τα καλά σου έργα' όταν είσαι εν αμαρτία ~~ή δεν έχεις σωθεί~~; Ο καρπός του Πνεύματος είναι χωρίς αμαρτία, χωρίς ελάττωμα! Εκείνος που πραγματικά πιστεύει ενοικείται υπό του Πνεύματος του Αγίου το οποίον κυβερνά το περιπάτημά του και δεν εκπληροί την επιθυμίαν της σαρκός (Γαλ.5:16). Ευρισκόμενος υπό την οδηγίαν του Πνεύματος, δεν είναι πλέον υπό τον νόμον (Γαλ.5:17-18).

Επί πλέον, η ενέργεια του ενοικούντος Πνεύματος παράγει τον χαρακτήρα του (Γαλ.5.22-23). Ο χαρακτήρ του πιστού στη Νέα Οικονομία της χάριτος και του Πνεύματος παράγεται και εκφράζεται διά του καρπού «...του Πνεύματος (ο οποίος καρπός) είναι αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, αγαθωσύνη, πίστις, πραότης, εγκράτεια· κατά των τοιούτων δεν υπάρχει νόμος. Όσοι δε είναι του Χριστού εσταύρωσαν την σάρκα ομού με τα πάθη και τας επιθυμίας» Ο χαρακτήρ του δεν είναι προϊόν προσπαθείας αλλά καρπός του Πνεύματος. Καρπός του Πνεύματος είναι η πνευματική προσωπικότητα που ο Θεός διαμορφώνει μέσα μας βάσει των καλών εκλογών της καρδιάς μας ως και τα καλά έργα που παράγει η πνευματική μας προσωπικότητα...

Ο καρπός του Πνεύματος είναι πρώτον μεν είναι καθαρός, έπειτα ειρηνικός, επιεικής, ευπειθής, πλήρης ελέους και καλών καρπών, αμερόληπτος και ανυπόκριτος. Και ο καρπός της δικαιοσύνης σπείρεται εν ειρήνη υπό των ειρηνοποιών (Ιάκ.3:17-18). Τα 'καλά έργα', το κήρυγμα, το να τρέχεις και να κοπιάζεις εξ ιδίας σου πρωτοβουλίας δεν είναι έργον Θεού. **Έργον Θεού είναι τα καλά έργα τα οποία προητοίμασεν ο Θεός διά να περιπατήσωμεν εν αυτοίς...** (Εφεσ.2:10). Έργον είναι ό,τι παράγει η αγία καρδιά. Εκπληκτικόν! «Ο δεχόμενος προφήτην εις όνομα προφήτου μισθόν προφήτου θέλει λάβει, και ο δεχόμενος δίκαιον εις όνομα δικαίου, μισθόν δικαίου θέλει λάβει. Και όστις ποτίση ένα των μικρών τούτων ποτήριον μόνον ψυχρού ύδατος εις όνομα μαθητού, αληθώς σας λέγω, δεν θέλει χάσει τον μισθόν αυτού» (Ματ.10:41-42). Καρποφορία δεν είναι παρά ο καθαρισμός τον οποίον μας περιγράφει ο Λόγος του Θεού εις Ησ.27:9 και εις 2 Τιμ.2:21 αντιστοίχως:

- «Όθεν με τούτο θέλει καθαρισθή η ανομία του Ιακώβ· και τούτο θέλει είσθαι άπας ο καρπός, να εξαλειφθή η αμαρτία αυτού, όταν κατασυντρίψη πάντας τους λίθους των βωμών ως λεπτόν κονιορτόν ασβέστου, και τα άλση και τα είδωλα δεν μένωσι πλέον όρθια.» (Ησ.27:9)
- «Εάν λοιπόν καθαρίση τις εαυτόν από τούτων, θέλει είσθαι σκεύος τιμίας χρήσεως, ηγιασμένον και εύχρηστον εις τον δεσπότην, ητοιμασμένον εις παν έργον αγαθόν.» (2Τιμ.2:21)

Καρπός είναι ό,τιδήποτε είναι άξιον μετανοίας. Καρπός είναι η φανέρωση των χριστιανικών αρετών όταν η αμαρτία μας και τα είδωλα μας δεν υπάρχουν πλέον... Ο Θεός έχει προετοιμάσει τα έργα τα καλά για να περιπατήσωμε μέσα σ'αυτά. Και αν Εκείνος τα έχει προετοιμάσει όλα, εσύ κι'εγώ πρέπει να είμαστε έτοιμοι να τα εκτελέσουμε. Η προετοιμασία μας για την εκτέλεσή τους δεν είναι κάτι που πραγματοποιείται σε λίγα λεπτά αλλά είναι αποτέλεσμα διαδικασίας σταθερώς εφαρμοζομένης... Ο Θεός έχει ετοιμάσει τον δρόμον μας...

Ό,τι σου ζητηθή ως έργον καλόν, τόλμησε να το πιστεύσεις και να το κάνεις. Γι'αυτό δημιουργήθηκες από τον Θεόν... Δεν έχεις παρά να κάνεις ένα βήμα καθε φορά ΜΑΖΙ ΤΟΥ. «**Τις ποτέ εκστρατεύει με ίδια αυτού έξοδα;**» [...] (1Κορ.9:7) και «**Πιστός είναι εκείνος όστις σας καλεί, όστις και θέλει εκτελέσει**» (1Θεσσαλ.5:24). Θα το κάνει, γιατί σ'αγαπά, σε συγχώρησε με το έλεός Του, σου προσέθεσε αναρίθμητες ευλογίες με τη χάρη Του και σε έχει προορίσει για συμπολίτη των αγίων Του, μέλος της οικογενείας Του (Εφε.2:19)!

Τέλος, προσέξατε τί λέγει ο Λόγος του Θεού; **ΕΝ ΥΠΟΜΟΝΗ...** Πόσα και πόσα δεν σημαίνει αυτός ο Λόγος! Ο Παύλος έλεγε: «**εν υπομονή πολλή**»... (2Κορ.6:4). **Αυτή είναι η «αποδοτικότερη» αρετή για παραγωγή καλών έργων στο έργο του Θεού.** «Επειδή εφύλαξες τον λόγον της υπομονής μου [...]» (Αποκ.3:10). Η έλλειψις υπομονής είναι εκείνο που καταστρέφει ό,τι ο Θεός εργάστηκε στη ζωή σου... Άνθρωπος χωρίς υπομονή είναι ακατάλληλος για το έργο του Θεού. Η ανυπομονησία και η βιασύνη ως και ο θυμός καταστρέφουν ό,τι κατ'άλλον τρόπον έχει οικοδομηθεί. «**[...] δεν περιέμεναν την βουλήν αυτού· Αλλ' επεθύμησαν επιθυμίαν εν τη ερήμω, και επείρασαν τον Θεόν εν τη ανύδρω. Και έδωκεν εις αυτούς την αίτησιν αυτών· απέστειλεν όμως εις αυτούς νόσον θανατηφόρον**» (Ψαλ.106:13-15).

Εσύ σε ποιά κατηγορία ανήκεις; Εάν δεν ανήκεις στην τετάρτη κατηγορία μάθε ότι δεν είσαι προκαταβολικά προορισμένος για την απώλεια αλλά μπορείς διά της μετανοίας και διά της επιστροφής... συμπεριλαμβανομένων **και των γνωστών στη ζωή σου αμαρτιών** να γίνεις γη καλή και αγαθή. Ο Κύριος μπορεί την καρδιά σου από πέτρινη να την κάνει σάρκινη!

Όποιος μετανοεί ειλικρινά και εμπιστεύεται τη ζωή του στον Χριστόν όχι μόνον θα σωθεί αλλά και θα καρποφορήσει!

ΜΕΡΟΣ Γ': ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ...

Η «Στενή πύλη»

1. Η «στενή πύλη»

Σε ένα από τα προηγούμενα κεφάλαια εξετάσαμε τα κύρια χαρακτηριστικά του αληθούς χριστιανού. Σ' αυτό το κεφάλαιο, και πριν συνεχίσω να εκθέτω και άλλα επιχειρήματα σχετικά με όσους ανταποκρίθηκαν θετικά στην πρόσκληση του Πατέρα, ώστε η σωτηρία τους να είναι ασφαλής και βεβαία, αισθάνθηκα την ανάγκη να αναφερθώ σε μία από τις καλύτερες περιγραφές της αληθούς χριστιανικής ζωής. Την ονομάζω: **«Η στενή πύλη»**.

Ο Ματθαίος και ο Λουκάς ομιλούν για τη στενή πύλη με τους ακόλουθους όρους αντιστοίχως:

- **«Εισέλθετε διά της στενής πύλης· διότι πλατεία είναι η πύλη και ευρύχωρος η οδός η φέρουσα εις την απώλειαν, και πολλοί είναι οι εισερχόμενοι δι' αυτής»** (Ματ. 7:13)· και
- **«Αγωνίζεσθε να εισέλθητε διά της στενής πύλης· διότι πολλοί, σας λέγω, θέλουσι ζητήσει να εισέλθωσι και δεν θέλουσι δυνηθῇ»** (Λουκ. 13:24).

«Στενή πύλη» σημαίνει ότι η θύρα και η οδός που οδηγεί στη σωτηρία είναι στενή και από την οποία δεν μπορεί κανείς να εισέλθει με τις αποσκευές των αμαρτωλών συνηθειών, επιθυμιών και φιλοδοξιών της παλαιάς του ζωής. Στην πραγματικότητα, ο Κύριός μας Ιησούς αναφέρεται στη δυσκολία που έχουν πολλοί να κάνουν την καλήν επιλογή να Του ΔΩΣΟΥΝ την ΚΑΡΔΙΑ, **(τη θέλησή τους) χωρίς επιφυλάξεις, να σηκώσουν τον σταυρόν τους, να αρνηθούν τον εαυτόν τους και να Τον ακολουθήσουν (να υπακούσουν). Όσοι δεν έχουν εισέλθει διά της στενής πύλης δεν θα μπορέσουν να γίνουν ποτέ «εκλεκτοί»**. Αμελούν εκείνο που ο Κύριος έχει επίσημα διακηρύξει! Τα παρακάτω εδάφια μάς παρέχουν μια εξαιρετική περιγραφή της ζωής της «στενής πύλης»:

«Έλεγε δε προς πάντας· Εάν τις θέλη να έλθῃ οπίσω μου, ας απαρνηθῇ εαυτόν και ας σηκώσῃ τον σταυρόν αυτού καθ' ἡμέραν και ας με ακολουθῇ. Διότι ὅστις θέλει να σώσῃ την ζωὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσῃ αὐτήν· και ὅστις ἀπολέσῃ την ζωὴν αὐτοῦ ἐνεκεν ἐμοῦ, οὗτος θέλει σώσῃ αὐτήν. Επειδὴ τί ωφελεῖται ὁ ἄνθρωπος, εἰ κερδήσῃ τον κόσμον ὅλον, εαυτόν δε ἀπολέσῃ ἢ ζημιωθῇ; Διότι ὅστις ἐπαισχυνθῇ δι' ἐμέ και τους λόγους μου, διὰ τούτον ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἐπαισχυνθῇ, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ και τοῦ Πατρὸς και τῶν ἁγίων ἀγγέλων» (Λουκ. 9:23-26, Μάρκ. 8:34 και Ματ. 16:24). **Συνεπώς, γάνει τη ζωή του εκείνος που δεν απαρνείται τον εαυτόν του, δεν λαμβάνει τον σταυρόν του για να Τον ακολουθήσει, και ο οποίος επαισχύνεται για Εκείνον και για τους λόγους Του!**

Μιά μικρή παρένθεση: Στο πνεύμα πολλών υπάρχει ασάφεια ως προς το νόημα της φράσεως **«ας σηκώσῃ τον σταυρόν του»**. Η απάντηση είναι πολύ απλή: Σημαίνει ότι δέχομαι να κάνω προθύμως και αγόγγυστα κάθε τι που ο Θεός θέλει να κάνω ή να υποστώ στη ζωή μου. Τούτο δεν είναι δυνατόν εάν δεν αγαπήσεις Κύριον τον Θεόν σου ἐξ ὅλης της καρδίας σου, και ἐξ ὅλης της ψυχῆς σου, και ἐξ ὅλης της διανοίας σου, και ἐξ ὅλης της δυνάμεώς σου... (Μάρκ. 12:30), και να παραστήσεις σεαυτόν εις τον Θεόν ως ζώντα ἐκ νεκρῶν! Επίσης, δεν είναι σαφές σε πολλούς το νόημα της φράσεως **«απαρνηθῇ εαυτόν»**. Το νόημα και αὐτῆς της φράσεως είναι πολύ απλό: Εκθρονίζεις τον εαυτόν σου και ενθρονίζεις τον Χριστόν! Απαρνούμαι τη θέση μου και τα δικαιώματά μου και τα παραχωρῶ στην υπηρεσία κάποιου Ἄλλου... και υπέρ των συνανθρώπων μου, προκειμένου να τους υπηρετήσω. Δεν ζω πλέον για τον εαυτόν μου ἀλλὰ για τον Χριστόν και

για τους συνανθρώπους μου. Ας κλείσουμε αυτήν την παρένθεση και ας επανέλθουμε στο θέμα μας!

2. Μιά σοβαρή προειδοποίηση

Έκρινα ότι είναι αναγκαίο να συμπεριλάβω σ' αυτό το μέρος της μελέτης μας μια πολύ σημαντική περικοπή από την προς Εβραίους επιστολή:

«Ας πλησιάζωμεν μετά αληθινής καρδίας εν πληροφορία πίστεως, έχοντες τας καρδίας ημών κεκαθαρμένας από συνειδήσεως πονηράς και λελουμένοι το σώμα με ύδωρ καθαρόν· ας κρατώμεν την ομολογίαν της ελπίδος ασάλευτον· διότι πιστός ο υποσχεθείς· και ας φροντίζωμεν περί αλλήλων, παρακινούντες εις αγάπην και καλά έργα, μη αφήνοντας το να συνερχώμεθα ομού, καθώς είναι συνήθεια εις τινάς, αλλά προτρέποντες αλλήλους, και τοσούτω μάλλον, όσον βλέπετε πλησιάζουσιν την ημέραν. Διότι εάν ημεείς αμαρτάνωμεν εκουσίως, αφού ελάβομεν την γνώσιν της αληθείας, δεν απολείπεται πλέον θυσία περί αμαρτιών, αλλά φοβερά τις απεκδογή κρίσεως και έξαψις πυρός, το οποίον μέλλει να κατατρώγη τους εναντίους. Εάν τις αθετήση τον νόμον του Μωϋσέως, επί δύο ή τριών μαρτύρων αποθνήσκει χωρίς έλεος· πόσον στοχάζεσθε χειροτέρας τιμωρίας θέλει κριθή άξιος ο καταπατήσας τον Υιόν του Θεού και νομίσας κοινόν το αίμα της διαθήκης, με το οποίον ηγιασθη, και υβρίσας το Πνεύμα της χάριτος; Διότι εξεύρομεν τον ειπόντα· Εις εμέ ανήκει η εκδίκησης, εγώ θέλω κάμει ανταπόδοσιν, λέγει Κύριος· και πάλιν· Ο Κύριος θέλει κρίνει τον λαόν αυτού. Φοβερόν είναι το να πέση τις εις χείρας Θεού ζώντος. Αναφέρετε δε εις την μνήμην σας τας προτέρας ημέρας, εν αις αφού εφωτίσθητε, υπεμείνατε μέγαν αγώνα παθημάτων· ποτέ μεν θεατριζόμενοι με ονειδισμούς και θλίψεις, ποτέ δε γινόμενοι κοινωνοί των τα τοιαύτα παθόντων. Διότι εδείξατε συμπάθειαν εις τα δεσμά μου και εδέχθητε μετά χαράς την αρπαγήν των υπαρχόντων σας, εξεύροντες ότι έχετε εις εαυτούς περιουσίαν εν ουρανοίς καλητέραν και διαμένουσιν. Μη αποβάλητε λοιπόν την παρρησίαν σας, ήτις έχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Διότι έχετε χρείαν υπομονής, διά να κάμητε το θέλημα του Θεού και να λάβητε την επαγγελίαν. Διότι έτι ολίγον καιρόν, και θέλει ελθεί ο ερχόμενος και δεν θέλει βραδύνει. Ο δε δίκαιος θέλει ζήσει εκ πίστεως· και εάν τις συρθή οπίσω, η ψυχή μου δεν ευαρεστείται εις αυτόν. Ημείς όμως δεν είμεθα εκ των συρομένων οπίσω προς απόλειαν, αλλ' εκ των πιστευόντων προς σωτηρίαν της ψυχής» (Εβρ.10:22-39).

Λίγο κατωτέρω, βλέπομε ότι ο συγγραφεύς επανέρχεται και λέγει: «Προσέχετε μη καταφρονήσητε τον λαλούντα. Διότι αν εκείνοι δεν απέφυγον, καταφρονήσαντες τον λαλούντα προς αυτούς επί της γης, πολλώ μάλλον ημείς εάν αποστραφώμεν τον λαλούντα από των ουρανών» (Εβρ.12:25). Σε άλλο μέρος, έγραψε: «Ομολογούσιν ότι γνωρίζουσι τον Θεόν, με τα έργα όμως αρνούνται, βδελυκτοί όντες και απειθείς και εις παν έργον αγαθόν αδόκιμοι» (Τιτ.1:16). Σ' αυτήν την κατηγορίαν ενδέχεται να υπάρχουν και άνθρωποι της εκκλησίας οι οποίοι εκκλησιάζονται από νεότητός τους και μένουν σ' αυτήν παραδοσιακώς μέχρι το τέλος της ζωής τους αλλά οι οποίοι, στην πραγματικότητα, δεν πέρασαν πραγματικά από τη στενή πύλη με μιά αληθινή και αμετάκλητη εκλογή της καρδιάς και εν πλήρη επιγνώσει!

3. Το έργο του Χριστού και ο όρος της σωτηρίας

Το έργο που έκανε ο Χριστός, με τη θυσία Του επί του σταυρού, είναι περισσότερο από επαρκές για τη σωτηρία μας, για την αιώνια ζωή μας και για την ασφάλεια όσων ΜΕΤΑΝΟΟΥΝ ΕΙΔΙΚΡΙΝΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΜΠΙΣΤΕΥΟΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΩΝ! Ναι, για όσους δεν ζουν σύμφωνα με τη σάρκα, αλλά σύμφωνα με το Πνεύμα (Ρωμ.8:4). Ναι, για εκείνους που δείχνουν με τη ζωή τους ότι πιστεύουν πραγματικά σ' Αυτόν. Αυτός είναι ο λόγος που είναι πρόθυμοι να υποφέρουν εξαιτίας του ονόματός Του, να παραστήσουν ολόκληρη την ύπαρξή τους στον Σωτήρα τους και να αντισταθούν στην αμαρτία μέχρις αίματος. Είναι πεπεισμένοι ότι έχει τη δύναμη να φυλάξει την παρακαταθήκη τους μέχρις εκείνης της ημέρας (2Τιμ.1:12). Τί Του έχουν εμπιστευθεί; Του έχουν παραχωρήσει τη θέλησή τους, τη ζωή τους και Του έχουν εμπιστευθεί τη διαφύλαξη της σωτηρίας τους. Γνωρίζουν πολύ καλά ότι ανήκουν στα πρόβατά Του! Ο

Πατέρας του Χριστού, ο οποίος τους έδωσε στον Χριστόν, είναι μεγαλύτερος πάντων και για τέτοιους χριστιανούς δεν υπάρχει κίνδυνος να αρπαχθούν ούτε από το χέρι του Πατέρα Του αλλά ούτε και από το δικό Του (Ιωάν.10:29) ή να συρθούν οπίσω προς απώλειαν.

Θα ήθελα να ενισχύσω αυτήν την αρχήν περί ασφαλείας με τα κατωτέρω εδάφια: «Μακάριοι οι φυλάττοντες τα μαρτύρια αυτού, οι εκζητούντες αυτόν εξ όλης καρδίας· αυτοί βεβαίως δεν πράττουσιν ανομίαν· εν ταις οδοίς αυτού περιπατούσι. Συ προσέταξας να φυλάττωνται ακριβώς αι εντολαί σου. Είθε να κατευθύνωνται αι οδοί μου, διά να φυλάττω τα διατάγματά σου Τότε δεν θέλω αισχυνθή, όταν επιβλέπω εις πάντα τα προστάγματά σου» (Ψαλ.119:2-6). Όταν οι άνθρωποι αγαπούν ό,τι είναι αληθές και δίκαιον, και ζούνε ταπεινά και εν τω φόβω του Κυρίου, τότε το Άγιον Πνεύμα ανοίγει την καρδιά ή τα πνευματικά τους μάτια όπως στην περίπτωση της Λυδίας (Πραξ.16:14), του «τίμιου» ληστού επί του σταυρού (Λουκ.23:40-43) και στους δύο μαθητές που εβάδιζαν προς Εμμαούς (Λουκ.24:31). Τους ανοίγει τα πνευματικά μάτια για να μπορούν να σωθούν ή και να οικοδομηθούν (πχ. Ζακχαίος, Μαρία η Μαγδαληνή και άλλοι). Όταν η μετάνοια εισέλθη στην καρδιά του ανθρώπου, τότε ο Θεός του ανοίγει τον νουν, αρχίζει να τον διδάσκει και να του δίδει φως και πνευματική οξυδέρκεια!

Ας χρησιμοποιήσουμε μερικά παραδείγματα πιστών που είναι ασφαλείς από πάσης πλευράς και πάντοτε:

- Εκείνοι τους οποίους ο Πατέρας έχει δώσει στον Υιόν Του (Ιωάν., κεφάλαια: 5-7, 10, 14, 17, και άλλα παρόμοια τούτων εδάφια της Γραφής),
- Εκείνοι που ο Πατέρας και ο Υιός τηρούν και προστατεύουν·
- Εκείνοι στην καρδιά των οποίων ο Θεός έχει δώσει τους νόμους Του και στο πνεύμα των οποίων έχει γράψει τους νόμους Του (Εβρ.10:16, 8:10).
- Εκείνοι που με συνειδητή επιλογή έχουν εισέλθει δια της στενής πύλης και έχουν επιλέξει τη οδόν που περνά από πολλές θλίψεις (Ματ.7:14, Πράξ.14:22 και Τιμ.3:12) αλλά που οδηγεί στη ζωή τώρα και στην αιωνιότητα. (Μεγάλη είναι η σημασία της σωστής και καλής αργής σύμφωνα με το Ευαγγέλιον!)
- Εκείνοι που ήπιανε το νερό που ο Ιησούς έδωσε και οι οποίοι πραγματικά ξεδίψασαν και στους οποίους αυτό το νερό έχει γίνει πηγή αναβλύζουσα εις ζωήν αιώνιον (Ιωάν.4:14)..., θα πάνε πίσω στην έρημο όπου δεν υπάρχει νερό; Επιπλέον, ο Ιησούς είπε ότι εκείνος που έρχεται σ'Αυτόν ποτέ δεν θα πεινάσει και εκείνος που πιστεύει σ' Αυτόν, ποτέ δεν θα διψάσει (Ιωάν.6:35).
- Εκείνοι των οποίων ο Θεός διαφυλάττει εν ζωή την ψυχήν αυτών και δεν αφήνει να κλονίζονται οι πόδες αυτών και ο Οποίος φυλάττει την οδόν των οσίων αυτού (Ψαλ.66:9, 97:10 και Παρ.2:8).
- Εκείνοι στους οποίους ο Θεός έχει θέσει την αγάπη Του και τον άγιον φόβον Του στις καρδιές τους για να μη αποστατήσουν από Αυτόν (Ιερ.32:40).
- Εκείνοι στους οποίους ο Θεός έχει εμπιστευθεί το Άγιον Πνεύμα Του.
Ναι, είναι ασφαλείς από πάσης πλευράς και πάντοτε.

Ο αληθής πιστός δεν μπορεί να υποφέρει, να αντέξει και να ανεχθεί αμαρτία στη ζωή του. Την απεχθάνεται, την βδελύττεται: «όστις πράττει την αμαρτίαν είναι εκ του διαβόλου, διότι απ' αρχής ο διάβολος αμαρτάνει. Διά τούτο εφανερώθη ο Υιός του Θεού, διά να καταστρέψη τα έργα του διαβόλου. Πας όστις εγεννήθη εκ του Θεού αμαρτίαν δεν πράττει, διότι σπέρμα αυτού μένει εν αυτό· και δεν δύναται να αμαρτάνη, διότι εγεννήθη εκ του Θεού. Εν τούτω γνωρίζονται τα τέκνα του Θεού και τα τέκνα του διαβόλου. Πας όστις δεν πράττει δικαιοσύνην δεν είναι εκ του Θεού, ουδέ όστις δεν αγαπά τον αδελφόν αυτού. Ο απόστολος Ιωάννης έγραψε: «Εξεύρομεν ότι πας ο γεννηθείς εκ του Θεού δεν αμαρτάνει, αλλ' όστις εγεννήθη εκ του Θεού φυλάττει εαυτόν, και ο πονηρός δεν εγγίζει αυτόν» (1Ιωάν.5:18).

Επιπλέον, το πραγματικό παιδί του Θεού τιμά τον λόγον του Θεού και υπακούει στον λόγο του Θεού. Δεν τον διαστρεβλώνει!

Επί πλέον:

- «Διότι παν ό,τι εγεννήθη εκ του Θεού νικά τον κόσμον· και αύτη είναι η νίκη η νικήσασα τον κόσμον, η πίστις ημών» (Ιωάν.5:4)
- «Και αύτη είναι μαρτυρία, ό,τι ζωήν αιώνιον έδωκεν εις ημάς ο Θεός, και αύτη η ζωή είναι εν τω Υιώ αυτού. Όστις έχει τον Υιόν έχει την ζωήν· όστις δεν έχει τον Υιόν του Θεού, την ζωήν δεν έχει. Ταύτα έγραψα προς εσάς τους πιστεύοντας εις το όνομα του Υιού του Θεού, διά να γνωρίζητε ό,τι έχετε ζωήν αιώνιον, και διά να πιστεύητε εις το όνομα του Υιού του Θεού» (Ιωάν.5:11-13).
- «Ο δε δούλος δεν μένει πάντοτε εν τη οικία· ο υιός μένει πάντοτε» (Ιωάν.8:35). Για τον δούλον της αμαρτίας ανασφάλεια! Για τον υιόν ασφάλεια!

Ας επαναλάβω με άλλα λόγια, αυτό που έχω ήδη γράψει! Το αληθές παιδί του Θεού δεν αποκλείεται (δεν εξαιρείται) από του να πέσει σε αμαρτία, αλλά δεν παραμένει στην αμαρτία, δεν συνεχίζει να διαπράττει την αμαρτία: Γι' αυτό είναι προστατευμένο! Επιπλέον, και ΚΥΡΙΩΣ, επειδή ο Χριστός και ο Πατέρας το προστατεύουν! Το πραγματικό παιδί του Θεού δεν έχει δόλο μέσα Του: «Μακάριος ο άνθρωπος, εις τον οποίον ο Κύριος δεν λογαριάζει ανομίαν και εις του οποίου το πνεύμα δεν υπάρχει δόλος» (Ψαλ.32:2).

Εάν συνεχίσουμε την ανάγνωση αυτού του Ψαλμού θα διαπιστώσουμε ό,τι έχομε να κάνουμε με έναν άνθρωπον που ομολόγησε ειλικρινά την αμαρτία του: «Την αμαρτίαν μου εφανέρωσα προς σε, και την ανομίαν μου δεν έκρυπα· είπα, εις τον Κύριον θέλω εξομολογηθή τας παραβάσεις μου· και συ συνεχώρησας την ανομίαν της αμαρτίας μου» (Ψαλ.32:5).

Ας μη αυταπατώμεθα! Η ειλικρίνειά μας, η απουσία δόλου, το φιλεύσπλαχνό μας πνεύμα, η απουσία πλεονεξίας, η δικαιοσύνη μας κ.λπ., μας προστατεύουν αλλά εν μέρει. Η δύναμη του Θεού προστατεύει ΕΝΤΕΛΩΣ τους αληθείς πιστούς. Ο Θεός είναι με τους αληθείς πιστούς! Μπορούμε να ξεχάσουμε ό,τι ο Ιησούς προσευχήθηκε ό,πως η πίστη του Πέτρου μη εκλείψη; Η προσευχή Του έμεινε χωρίς αποτέλεσμα; Γιατί προσευχήθηκε για τον Πέτρο; Επειδή εγνώριζε ό,τι ο Πέτρος, παρά τις αδυναμίες του, ήταν ειλικρινής, ό,τι ήταν τίμιος και ό,τι αγαπούσε και εσέβετο τον Ιησούν! Εάν αυτές οι αρετές δεν υπάρχουν, τότε ο Κύριος θα καθαρίσει το αλώνιόν Του, και θα συλλέξει το ΣΙΤΑΡΙ στην αποθήκη Του, αλλά θα κάψει το άχυρο σε φωτιά που δεν σβήνει (Λουκ.3:8-17). Ο Θεός δεν μπορεί να προστατεύσει εκείνους των οποίων η καρδιά είναι διγασμένη, οι οποίοι έχουν ακατάστατο περπάτημα και δεν έχουν δεγθεί τον Χριστόν ως «Κύριον της ζωής τους και δεν σέβονται τον λόγον Του». Όταν λέγω «Κύριον της ζωής τους», εννοώ ό,τι ο Κύριος έχει την ΑΠΟΛΥΤΗ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ σε ό,τι σκέπτονται, λένε και κάνουν! ΕΚΕΙΝΟΣ διατάσσει και εμείς υπακούομε! Δεν κάνουν τίποτα χωρίς να έχουν εξετάσει, εαν αυτό είναι σύμφωνο με το θέλημα του Θεού! Ας προσέξουμε τα ακόλουθα εδάφια:

«Ο Κύριος είναι πλησίον πάντων των επικαλουμένων αυτόν· πάντων των επικαλουμένων αυτόν εν αληθεία. Εκπληροί την επιθυμίαν των φοβουμένων αυτόν, και της κραυγής αυτών εισακούει και σώζει αυτούς. Ο Κύριος φυλάττει πάντας τους αγαπώντας αυτόν· θέλει δε εξολοθρεύσει πάντας τους ασεβείς» (Ψαλ.145:18-20).

Συμπέρασμα: Εκείνος που έχει κάνει την καλήν επιλογήν και εισήλθε πραγματικά διά της στενής πύλης· εκείνος που απηρνήθη τον εαυτόν του· εκείνος που πήρε τον σταυρόν του και ακολούθησε τον Χριστόν και έγινε πραγματικός μαθητής Του· εκείνος που εγεύθη ό,τι ο Κύριος είναι αγαθός και που απήλαυσε την άπειρο αγάπη του Χριστού και την ειρήνη που υπερβαίνει πάσαν γνώσιν, θα εγκαταλείψει ποτέ αυτή τη θαυμαστή ζωή; (Ψαλ.16:11)· θα κάνει πίσω για να εξέλθει από τη στενή πύλη; Με άλλα λόγια, Εκείνος που έχει κορέσει την πείνα και τη δίψα της ψυχής του όταν συνήντησε τον Ιησούν, μήπως θα επιστρέψει στην έρημο του κόσμου τούτου για να κορέσει την πείνα του και ξεδιψάσει...; Η απάντηση είναι: **«ΟΥΔΕΠΟΤΕ»!**

ΜΕΡΟΣ Γ': ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ...

Η σωτηρία του Τιμόθεου...

Στο πλαίσιο αυτής της σειράς, θεωρώ αναγκαίο να αναφερθώ σε ένα επιχείρημα, σχετικό με το θέμα της αιώνιου ασφαλείας του πιστού, το οποίο έχει αναπτυχθεί εν σχέσει με τον Τιμόθεον, έναν από τους πιο στενούς συνεργάτες του Αποστόλου Παύλου, του οποίου το όνομα ήταν γραμμένο εν βιβλίω ζωής (Φιλιπ.4:3)!

1. Η σωτηρία του Τιμόθεου...

Εκείνοι που ισχυρίζονται ότι δεν υπάρχει ασφάλεια σωτηρίας μέχρι την τελευταία στιγμή της ζωής τους χρησιμοποιούν, μεταξύ άλλων επιχειρημάτων, τα λόγια που έγραψε ο απόστολος Παύλος προς τον Τιμόθεον: «Πρόσεχε εις σεαυτόν και εις την διδασκαλίαν, επίμενε εις αυτά· διότι τούτο πράττων και σεαυτόν θέλεις σώσει και τους ακούοντάς σε» (1Τιμ.4:16). Αυτό το εδάφιο (ως και τα εδάφια Ιεζ.18:26-28, 33:17-19 ως και άλλα τινά), έχουν μετατραπεί στα ισχυρότερα επιχειρήματα όσων πιστεύουν ότι ακόμα και ο αληθής χριστιανός, ακόμα και ο καλύτερος χριστιανός, εάν, εάν, εάν... μπορεί να χάσει τη σωτηρία του. Τότε δεν υπάρχει κανένας που είναι ασφαλής μέχρι την τελευταία του πνοή. Η έμφαση εκ μέρους τους τίθεται στην έκφραση... **διότι τούτο πράττων και σεαυτόν θέλεις σώσει και τους ακούοντάς σε. Καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι ο Τιμόθεος δεν ήταν ακόμη, στην πραγματικότητα, σεσωσμένος, αλλά θα εσώζετο ΕΑΝ επρόσεχε εις τον εαυτόν του και εις την διδασκαλίαν του!**

Μερικά ερωτήματα, τότε, θα πρέπει να λάβουν την απάντησή τους! **Όσοι λένε ότι ο πιστός δεν είναι στην πραγματικότητα σεσωσμένος αλλά ότι θα σωθεί εάν, εάν, εάν παραμείνει πιστός μέχρι τέλους... δεν έχουν παρά εν μέρει δίκιο!** Είπα ότι έχουν εν μέρει δίκιο επειδή, πρώτα από όλα, δεν ταιριάζει με τις δηλώσεις και υποσχέσεις του Χριστού, και δεύτερον, διότι υπάρχουν «πιστοί» και «πιστοί»! **Πολλοί είναι εκείνοι που πιστεύουν ειλικρινώς στο λυτρωτικό έργο του Ιησού Χριστού, αλλά που δεν έχουν εμπιστευθεί τη ζωή τους σ'Αυτόν!** Μήπως ματαιώς εγράφη ο ακόλουθος λόγος: «**Συ πιστεύεις ότι ο Θεός είναι εἰς· καλῶς ποιεῖς· και τα δαιμόνια πιστεύουσι και φρίττουσι**» (Ιάκ.2:19);

Ο ΑΛΗΘΗΣ ΠΙΣΤΟΣ, έχει δώσει από την αρχή ή σε κάποια άλλη χρονική στιγμή της πνευματικής του ζωής την καρδιά του (τη θέλησή του) ειλικρινά στον Θεόν, έχει απαρνηθεί τον εαυτόν του, σήκωσε τον σταυρόν του, παρέστησε τον εαυτόν του ως «δούλον» του Θεού και το σώμα του ως θυσίαν ζώσαν! Το έκανε μία φορά για πάντα και για όλα τα πράγματα. Αυτό είναι το νόημα του εδαφίου Ρωμ.6:17 και πολλών άλλων παρομοίων εδαφίων της Αγίας Γραφής. Το να συμβεί από απερισκεψία να συμπεριφερθώ απρεπώς δεν αποκλείεται. Αυτός είναι ο λόγος δια τον οποίον έχει γραφεί το εδάφιο Ιωάν.1:9: «**Εάν ομολογώμεν τας αμαρτίας ημών, είναι πιστός και δίκαιος, ώστε να συγχωρήση εις ημάς τας αμαρτίας και καθαρίση ημάς από πάσης αδικίας**» (Ιωάν.1:9). Το 'περιστασιακό' δεν «κατεδαφίζει» τη μόνιμη θέση της καρδιάς!!!

Ο ΑΛΗΘΗΣ ΠΙΣΤΟΣ είναι ήδη σεσωσμένος! **Είναι απλώς στη διαδικασία της καθημερινής ανακαινίσεώς του** (Ρωμ.12:2). **Σώζεται από τις αμαρτίες του, τις αδυναμίες του και από τα πάθη του και τελικώς θα σωθεί για πάντα και για την αιωνιότητα!** Καθώς προοδεύει στην πνευματικήν του ζωή γίνεται πνευματικώς ποιο ώριμος. Όλα αυτά οφείλονται στη μεγάλη και ένδοξη αλήθεια: «**Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι ο ακούων τον λόγον μου και πιστεύων εις τον πέμψαντά με έχει ζωήν αιώνιον, και εις κρίσιν δεν έρχεται, αλλά μετέβη εκ του θανάτου εις την ζωήν**» (Ιωάν.5:24).

2. Ο χαρακτήρας και το έργον του Τιμόθεου

Ο Τιμόθεος ήταν ο «συνεργός» του Αποστόλου Παύλου (Ρωμ.16:21), ήταν το «τέκνον του το αγαπητόν και πιστόν» (1Κορ.4:17) είχε «ανυπόκριτον πίστιν», η οποία πρώτον κατώκησε στη γιαγιά του Λωίδα και στη μητέρα του Ευνίκη (2Τιμ.1:5). Ο Παύλος έδωσε τη μαρτυρία του για τον Τιμόθεο, ότι «το έργον του Κυρίου εργάζεται καθώς και εγώ» (1Κορ.16:10), ότι ήταν «αδελφός του» εν Χριστώ· και ότι ήταν «δούλος του Ιησού Χριστού» (Φιλιπ.1:1).

Ο Παύλος επίσης κατέθεσε ότι: «...δεν έχω ουδένα ισόψυχον, (ίσης ψυχής...) όστις να μεριμνήση γνησίως περί της καταστάσεώς σας (Φιλιπ.2:20)! Ο Παύλος τον αποκαλεί «τον αδελφόν ημών και διάκονον του Θεού και συνεργόν ημών εις το ευαγγέλιον του Χριστού» (1Θεσσ.3:2) ως και «Τιμόθεον, το γνήσιον τέκνον εις την πίστιν» (1Τιμ.1:2)! Επίσης, και ότι «ο αδελφός Τιμόθεος απελύθη της φυλακής» (Εβρ.13:23) ! Με άλλα λόγια, ευρίσκετο στη φυλακή για το όνομα του Χριστού !

Ένας τέτοιος άνθρωπος δεν ήταν σεσωσμένος αλλά θα εσώζετο; Δεν ενθουσιάζονται οι διαφωνούντες ότι το ρήμα «σώζομαι» χρησιμοποιείται σε τρεις χρόνους: Παρόν, παρελθόν και μέλλον; Ιδού η απόδειξη: «Διότι ο λόγος του σταυρού εις μεν τους απολλυμένους είναι μωρία, εις ημάς δε τους σωζομένους είναι δύναμις Θεού» (1Κορ.1:18) και ότι «...του Χριστού ευωδία είμεθα προς τον Θεόν εις τους σωζομένους και εις τους απολλυμένους» (2Κορ.2:15).

Εάν συγκρίνουμε το εξεταζόμενο θέμα μας με το εδάφιο: «Διότι κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι διά της πίστεως· και τούτο δεν είναι από σας, Θεού το δώρον» (Εφεσ.2:8) και προσέξουμε ότι η λέξη σεσωσμένοι είναι μετοχή παρακειμένου, τούτο σημαίνει πράξη τετελεσμένη ή ολοκληρωμένη (σε-σωσμένοι = έχετε σωθεί) διά της πίστεως. Και αυτό δεν είναι από σας, είναι δώρο του Θεού, ως επίσης και με το «Μη αποβάλητε λοιπόν την παρρησίαν σας, ήτις έχει μισθαποδοσίαν μεγάλην» (Εβρ.10:35), αντιλαμβανόμεθα ότι ομιλούμε περί τετελεσμένου γεγονότος... Αλληλουϊα!

Όλοι οι πραγματικοί Χριστιανοί είναι σε-σωσμένοι, δια πίστεως, δια του ελέους και της χάριτος του Θεού αλλά ευρίσκονται επίσης «στη διαδικασία της σωτηρίας τους» από ελαττώματα, αδυναμίες, έλλειψη σοφίας και ότι τελικώς θα «σωθούν» (διατηρηθούν δια την ουράνιον βασιλείαν)! Η εν λόγω έκφραση αναφέρεται στην πνευματικήν πρόοδον, ώστε «...ο δίκαιος ας γείνη έτι δίκαιος, και ο άγιος ας γείνη έτι άγιος» (Αποκ.22:11). Δεν πρέπει να ξεχνάμε άλλα λόγια της Βίβλου όπως: «...τούτο μάλιστα και ευχόμεθα, την τελειοποίησίν σας» (2Κορ.13:9). Επίσης, «προς την τελειοποίησιν των αγίων, διά το έργον της διακονίας, διά την οικοδομήν του σώματος του Χριστού» (Εφεσ.4:12).

Ο Παύλος, ομιλών περί του εαυτού του, μας λέγει: «Ουχί ότι έλαβον ήδη το βραβείον ή έγεινα ήδη τέλειος, τρέχω όμως κατόπιν, ίσως λάβω αυτό, διά το οποίον και ελήφθην υπό του Ιησού Χριστού. Αδελφοί, εγώ δεν στοχάζομαι εμαυτόν ότι έλαβον αυτό· αλλ' εν πράττω· τα μεν οπίσω λησμονών, εις δε τα έμπροσθεν επεκτεινόμενος, τρέχω προς τον σκοπόν διά το βραβείον της άνω κλήσεως του Θεού εν Χριστώ Ιησού» (Φιλιπ.3:12-14). Ας προσέξουμε ότι ομιλεί περί βραβείου και όχι περί σωτηρίας!

Δεν είναι για τον ίδιο λόγο που ο Απόστολος Παύλος, έγραφε: «Έχοντες λοιπόν, αγαπητοί, ταύτας τας επαγγελίας, ας καθарίσωμεν εαυτούς από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος, εκπληρούντες αγιωσύνην εν φόβω Θεού»; (2Κορ.7:1) Επίσης, «Αλλά τώρα ελευθερωθέντες από της αμαρτίας και δουλωθέντες εις τον Θεόν, έχετε τον καρπόν σας εις αγιασμόν, το δε τέλος ζωήν αιώνιον»; (Ρωμ.6:22).

3. Ποιμαντορικές συμβουλές

Το γεγονός ότι ο Παύλος ήθελε να του δώσει κάποιες συμβουλές και οδηγίες που αφορούσαν τη διακονία αυτού του νεαρού ανδρός, μήπως τούτο σημαίνει ότι αυτός δεν ήταν γνήσιος άνθρωπος του Θεού, στον οποίον Άγιον Πνεύμα κατοικούσε; (2Τιμ.1:14). Το γεγονός ότι ο

Παύλος προτρέπει τον Τιμόθεον να γυμνάζει σεαυτόν εις την ευσέβεια και να γίνει παράδειγμα των πιστών σε λόγον, σε συμπεριφορά, σε αγάπη σε πνεύμα, σε πίστη, σε καθαρότητα (1Τιμοθ.4:12), **μήπως τούτο σημαίνει ότι δεν ήταν ήδη σεσωσμένος;** Το γεγονός ότι ο Παύλος προτρέπει τον Τιμόθεον να μην αμελεί το χάρισμα που είχε και που του είχε δοθεί δι' επιθέσεως των χειρών του πρεσβυτερίου, **τούτο άραγε εσήμαινε ότι δεν ήταν ακόμη σεσωσμένος;** Αντιθέτως, απλώς και μόνον επειδή είχε σωθεί!

Ο Παύλος έλεγε στον Τιμόθεον ότι ο Θεός δεν μας έδωσε πνεύμα δειλίας αλλά πνεύμα δυνάμεως, και αγάπης και σοφρωνισμού. Να μη ντρέπεται να δίδει τη μαρτυρία του για τον Κύριον ούτε και για εκείνον (δηλ., για τον Παύλον) τον δέσμιον. Τουναντίον να συγκακοπαθεί μαζί του για το ευαγγέλιο με την δύναμη **ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΣΩΣΕ** και μας εκάλεσε με κλήση αγία, όχι λόγω των έργων μας, αλλά, σύμφωνα με την ιδίαν Αυτού πρόθεσιν και σύμφωνα με την χάριν του την οποίαν μας έδωσε εν Χριστώ Ιησού προ χρόνων αιώνίων (2Τιμ.1:7-9)! **Το Άγιον Πνεύμα κατοικούσε στον Τιμόθεον και στον Παύλον** (2Τιμ.1:14). **Δεν ήταν λοιπόν οριστικά σεσωσμένοι;**

Ο Παύλος έδωσε την ίδια συμβουλή και στον Τίτον, έναν από τους πλέον πολύτιμους συνεργάτες του, προκειμένου να γίνει από πάσης απόψεως τύπος των καλών έργων και να δίνει μια υγιή/καθαρή διδασκαλία, σοβαρή και ειλικρινή (Τιτ.2:7). **Ο Τίτος δεν ήταν ακόμη σεσωσμένος;**

Σημειώστε ότι ο Παύλος έγραψε επίσης για τον εαυτόν του: Ότι ο Θεός τον είχε σώσει και του είχε απευθύνει αγίαν πρόσκλησιν όχι λόγω των έργων του, αλλά, σύμφωνα με την ιδίαν αυτού πρόθεσιν και την χάριν που του είχε δοθεί εν Χριστώ **προ χρόνων αιώνίων!** (2Τιμ1:9). Επίσης, έχει μιλήσει για τον **στέφανον** που ο Θεός επρόκειτο να του δώσει – ως επίσης και σε όσους χριστιανούς ζούσαν μια αγία ζωή, **και δεν ήταν ασφαλής;** Ο Τιμόθεος, ο υιός του ο αγαπητός, **της αυτής πιστότητος δεν ήταν ασφαλής;** Η ασφάλεια αυτή δεν εξασφαλίζεται από αυτούς αλλά από τον Θεόν! Ναι! **Εφυλάττοντο με την δύναμιν του Θεού δια της πίστεως** για τη σωτηρία η οποία ήταν ετοιμή να αποκαλυφθεί στους εσχάτους καιρούς (1Πέτ.1:5). Αλληλουϊά!

ΜΕΡΟΣ Γ': ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ...

Το πρόβλημα της γνησιότητας

1. Το πρόβλημα της γνησιότητας

Ας εξετάσουμε τώρα λεπτομερέστερα το σημείο της **γνησιότητας** χρησιμοποιώντας και πάλι την παραβολήν του Σπορέως. Ήταν μόνον το καλό έδαφος, η **τετάρτη** κατηγορία ανθρώπων, η οποία παρήγαγε καρπό! Για τις **πρώτες δύο** κατηγορίες, η εικόνα είναι σαφής ευθύς εξαρχής: Χάνονται! Σημειώνουμε ότι ο σπόρος στη δεύτερα κατηγορία πήρε ζωή αλλά την έχασε λόγω σκανδαλισμού εξ αιτίας των θλίψεων ή διωγμών ΑΛΛΑ τι γίνεται με τους ανθρώπους της **τρίτης κατηγορίας** (Ματ.13:22); Η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει ανθρώπους που δέχονται τον 'σπόρον μεταξύ των ακανθών': Ακούουν τον λόγον και τον αφήνουν να τους δώσει ζωήν αλλά η μέριμνα του κόσμου και η απάτη του πλούτου **συμπνίγουν τον λόγον** και γίνονται **άκαρποι!** Τί σημαίνει η λέξη «συμπνίγει»; Ποιά είναι η συνέπεια όταν γίνεται **άκαρπος**; Έχει αυτή η δήλωση του Κυρίου κάποια σχέση με μια άλλη παρόμοια δήλωσή Του, η οποία λέγει: «**Παν δένδρον μη κάμνον καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πυρ βάλλεται**» (Ματ.7:19· Ματ.3:10 και Λουκ.3:9) ή με εκείνην: «**Παν κλήμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, ἐκκόπτεται αὐτό, καὶ παν τὸ φέρον καρπὸν, καθαρίζει αὐτό, διὰ νὰ φέρῃ πλεότερον καρπὸν** (Ιωάν.15:2); **Πού μπορούμε να τους κατατάξουμε; Σε εκείνους που σώζονται ή σε εκείνους που χάνονται; Κρίνετε εσείς!**

Πόσο δύσκολο είναι, εντούτοις, **να διακρίνεις** εκείνους που ανήκουν στις δύο ενδιαμέσες κατηγορίες!

Πρώτον, εκείνοι που δέχονται τον λόγον μετά χαράς αλλά δεν έχουν ρίζα μέσα τους και αντέχουν μόνον για λίγο καιρό. Ο απόστολος Ιωάννης λέγει: «**Εξ ημών ἐξήλθον, ἀλλὰ δὲν ἦσαν ἐξ ημών· διότι ἐάν ἦσαν ἐξ ημών, ἠθελὸν μένει μεθ' υμῶν· ἀλλὰ ἐξήλθον διὰ νὰ φανερωθῶσιν ὅτι δὲν εἰναι πάντες ἐξ ημών**» (1Ιωάν.2:19). Ο ένας τύπος ανθρώπου εγκαταλείπει αλλ'ο άλλος μένει. Γιατί; **Ἐπειδὴ εὐθὺς ἐξαρχῆς εἶχε καλὰς καὶ εὐκρινεῖς προθέσεις! Ἐστὼ καὶ ἀργότερα, μετὰ ἀπὸ κάποια ἀναζωπύρωση!** Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον ο Θεός υιοθέτησε αυτόν και ανέλαβε την ευθύνη να τον προστατεύει και να προσεύχεται υπέρ αυτού, ώστε η πίστη του να μη εκλείψει!

Δεύτερον, εκείνοι που ακούνε τον λόγον αλλά οι μέριμνες αυτού του κόσμου, η απάτη του πλούτου και οι επιθυμίες των άλλων πραγμάτων εισέρχονται και συμπνίγουν τον λόγον και ο λόγος γίνεται άκαρπος. Και οι δύο **μοιάζουν προσωρινά** με τα φυτά του καλού εδάφους! Η γνώση ή η ιστορική πίστη των αγίων πραγμάτων υπάρχει αλλά η **αληθινή πνευματική εμπειρία και ο καρπός λείπουν!** Δυστυχώς, πολλοί είναι εκείνοι που είναι ικανοποιημένοι από την χρήση μιας υπερτιμημένης διανοητικής γνώσεως και θρησκευτικής δράσεως, αλλά που δεν ανταποκρίθηκαν στην πραγματικότητα στους **όρους** που ο Ιησούς απαιτεί από αυτούς! Οι άνθρωποι της τρίτης κατηγορίας **μπορεί να παραμείνουν μέχρι το τέλος της ζωής τους** μέσα στις τοπικές κοινότητές τους για διαφόρους λόγους αλλά ο υλισμός και οι κοσμικές μέριμνες συμπνίγουν τον λόγον του Θεού στην καρδιά τους και παραμένουν, στην πραγματικότητα, άκαρποι. Μπορεί να συμμετέχουν στη λατρεία, να υψώνουν και να κτυπούν τα χέρια τους, να γλωσσολαλούν, μπορεί να έχουν ενεργό ζωή στην εκκλησία ή/και σε άλλες χριστιανικές οργανώσεις και να είναι ακόμη και πρεσβύτεροι και διάκονοι! Έχω γνωρίσει στη χριστιανική ζωή μου πιστεύοντας για τους οποίους το παρακάτω ερώτημα μου με ακολουθεί **συνεχώς**: Εργάζονται για τη δόξα του Θεού ή για την προσωπική τους δόξα; Τί πρόκειται να συμβεί με αυτό το είδος των ανθρώπων;;; Η θρησκευτική δραστηριότης τους και οι λατρευτικές τους συνήθειες τους δεν αποτελούν οπωσδήποτε ευσέβεια και καρποφορία.

Ο Θεός δεν είναι σε αναζήτηση των 'έργων' μας. Ένα είδος «έργου» προσδοκά: **Να πιστεύσουμε (να εμπιστευθούμε τη ζωή μας) σ' Εκείνον που ο Θεός απέστειλε** (Ιωάν.6:29). **Να του δώσουμε την καρδιά μας!** Ο προφήτης Ησαΐας λέγει: «Με ζητούνσι όμως καθ' ημέραν και επιθυμούσι να μανθάνωσι τας οδούς μου, ως έθνος το οποίον έκαμε δικαιοσύνην και δεν εγκατέλιπε την κρίσιν του Θεού αυτού· ζητούσι παρ' εμού κρίσεις δικαιοσύνης· επιθυμούσι να πλησιάζωσιν εις τον Θεόν» (Ησα.58:2). Ο δε προφήτης Ιεζεκιήλ ολοκληρώνει αυτήν την εικόνα λέγοντας, «Και ιδού, συ είσαι προς αυτούς ως ερωτικόν άσμα ανθρώπου ηδυφώνου και παίζοντος όργανα καλώς, διότι ακούουσι τους λόγους σου αλλά δεν κάμνουσιν αυτούς» (Εζεκ.33:32). Μοιάζουν με τα γυναικάρια που πάντοτε μαθαίνουν και δεν μπορούν να έλθουν ποτέ σε επίγνωση της αληθείας (2Τιμ.3:6-7).

Χάρις στο έλεος και στη χάρη του Θεού, η κατάσταση τους δεν είναι αμετάκλητη, εάν ΕΙΛΙΚΡΙΝΑ μετανοήσουν! Εάν διακρίνουν την κατάσταση τους, μπορούν να καθαριστούν από κάθε αμαρτία μέσω της μετανοίας και της πίστεως στο αίμα του Ιησού και μπορούν να γίνουν σκευή τιμίας χρήσεως, ηγιασμένα και εύχρηστα εις τον δεσπότην, ητοιμασμένα εις παν έργον αγαθόν (2Τιμ.2:21)! Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον ο λόγος του Θεού προτρέπει εκείνους των οποίων η πνευματική κατάσταση είναι σε κίνδυνο και έχουν ξεγάσει ότι καθαρίστηκαν από τις παλαιές αμαρτίες τους, να μετανοήσουν... Ο απόστολος Πέτρος προτρέπει τέτοιους πιστεύοντας να γίνουν επιμελείς και να καταστήσουν την κλήση και την εκλογήν τους βέβαιες... (2Πέτ.1:8-10).

2. Το κύριον χαρακτηριστικόν: Πλήρης παράδοση της καρδιάς στο θέλημα του Θεού

Η Βίβλος λέγει: «Σας παρακαλώ λοιπόν, αδελφοί, διά των οικτιρμών του Θεού, να παραστήσητε τα σώματά σας θυσίαν ζώσαν, αγίαν, ευάρεστον εις τον Θεόν, ήτις είναι η λογική σας λατρεία, και μη συμμορφόνεσθε με τον αιώνα τούτον, αλλά μεταμορφόνεσθε διά της ανακαινίσεως του νοός σας, ώστε να δοκιμάζητε τι είναι το θέλημα του Θεού, το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον» (Ρωμ.12:1-2). Ένας κήρυκας κηρύττων επί των εδαφίων αυτών είπε ότι η εκτέλεσή τους είναι προαιρετική! Ταράχτηκα πολύ... Πώς είναι δυνατόν, να μη παραστήσεις τον εαυτόν σου θυσίαν ζώσαν, αγίαν, ευάρεστον εις τον Θεόν, και να έχεις συμμόρφωση προοδευτική διά της ανακαινίσεως του νοός σου; Τότε η υπηρεσία σου προς τον Θεόν δεν θα γίνει ποτέ λογική αλλά θα παραμείνει παράλογη! Και πώς θα υπάρχει προοδευτική ανακαίνιση του πνεύματός τους; Δεν θα γίνουν ποτέ μαθητές Του που μαθαίνουν... **Είναι ποτέ δυνατόν να είσαι πραγματικός χριστιανός και να μην είσαι μαθητής Του;** Έτσι, για εκείνους που δεν έχουν ακόμα συμμορφωθεί προς αυτές τις οδηγίες, ποιός θα είναι ο αντίκτυπος στη σωτηρία τους λόγω της ανυπακοής τους; Δεν ξέρω, μόνον ο Θεός ξέρει! Υπάρχει, εντούτοις, ένα πράγμα που ξέρω: **Είναι πολύ επικίνδυνο να αντιστέκεται κανείς στο θέλημα και στις παραινέσεις του Θεού! Ο Θεός είναι πυρ καταναλίσκον!** (Εβρ.12:29)

Μήπως είναι αρκετόν να ανήκει κανείς σε ένα χριστιανικό κράτος ή να προέρχεται από χριστιανούς γονείς ή να υψώσει το χέρι του όταν γίνει κάποια πρόσκληση από τον άμβωνα για να θεωρηθεί χριστιανός; Εκείνοι που καλούν τέτοιους ανθρώπους χριστιανούς βασίζουν συχνά τον ισχυρισμόν τους στο εδάφιο: «[...] **Ο πιστεύων εις εμέ έχει ζωήν αιώνιον**» (Ιωάν.6:47), καθώς επίσης και σε ορισμένα άλλα εδάφια, όπως Ιωάννης 3:16· 5:24· 1Ιωάν.5:1). Πολύ απλό! Μπορεί να είναι αληθινό αλλά μπορεί όχι! Εντούτοις, τί σημαίνει αυτό το εδάφιο; Στον Ματθαίον 16:24 διαβάζουμε: «Τότε ο Ιησούς είπε προς τους μαθητάς αυτού· Εάν τις θέλη να έλθη οπίσω μου, **ας απαρνηθή εαυτόν και ας σηκώσει τον σταυρόν αυτού και ας με ακολουθή**» (επίσης Μάρκ.8:34 και Λουκ.9:23 με μικροδιαφορές). Στου Λουκά 14:26-27 διαβάζουμε δύο φορές: **«...Και όστις δεν βαστάζει τον σταυρόν αυτού και έρχεται οπίσω μου, ΔΕΝ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΗΝΑΙ ΜΑΘΗΤΗΣ ΜΟΥ»** Η τελευταία έκφραση είναι πολύ σαφής: **Όχι σταυρός, όχι μαθητής! Κανείς δεν μπορεί να είναι μαθητής Του αν δεν απαρνηθεί τον εαυτόν του και δεν σηκώσει τον σταυρόν του.**

Η αμαρτία δεν πρέπει να έχει πλέον οποιαδήποτε θέση. **Οι προτεραιότητες** πρέπει ριζικά να αλλάξουν... **Φρονεί ότι είναι νεκρός ως προς την αμαρτία, πεθαίνει προς τον εαυτόν του και**

ζη για τον Θεόν διά του Ιησού Χριστού (Ρωμ.6:11). Είναι ποτέ δυνατόν να είσαι αληθινός Χριστιανός χωρίς να διδάσκεσαι και να μεταμορφώνεσαι κάθε μέρα και μάλιστα όταν δεν έχεις καθαρή συνείδηση και συντετριμμένο πνεύμα (Ψαλ.34:18· 51:17), χωρίς να έχεις πιστότητα καρδιάς και θέλουσα ψυχή; (1Χρον.28:9). *Μόνον οι αληθινοί Χριστιανοί, των οποίων η καρδιά είναι ταπεινή, προσανατολισμένη εντελώς στον Χριστόν και που ζουν για τον Χριστόν και το θέλημά Του είναι ή μπορούν να γίνουν αληθινοί μαθητές και λατρευτές!* Είναι ποτέ δυνατόν να γίνεις ένας αληθινός λατρευτής χωρίς να υιοθετήσεις το πνεύμα του ασώτου υιού που είπε: «...Πάτερ, ήμартон εις τον ουρανόν και ενώπιόν σου, και δεν είμαι πλέον άξιος να ονομασθώ υιός σου»; (Λουκ.15:21). Είναι δυνατόν να είσαι αληθής χριστιανός χωρίς να ζητείς πρώτα από όλα τη βασιλεία Του και τη δικαιοσύνη Του (Ματ.6:33); Είναι δυνατόν να είσαι πραγματικός χριστιανός χωρίς να έχεις δώσει την απόλυτη προτεραιότητα και κατά πάντα στον Χριστόν;

3. Καθαρή καρδιά προς τους ανθρώπους και τον Θεόν

Καλούμεθα να αγαπούμε ενθέρμως τους αδελφούς μας εκ καθαράς καρδιάς (1Πέτ.1:22) και να έχουμε κοινωνία μετά των επικαλουμένων τον Κύριον εκ καθαράς καρδιάς (2Τιμ.2:22). Εάν αυτό είναι αληθές (και είναι αληθές), πόσο μάλλον πρέπει να αγαπούμε τον Κύριον και Σωτήρα μας με καθαρή καρδιά και συνείδηση αγαθή και ανυπόκριτη πίστη! (1Τιμ.1:5). Πόσον σημαντικόν και σπουδαίον είναι το ακόλουθο απόσπασμα: «Τις θέλει αναβή εις το όρος του Κυρίου; και τις θέλει σταθή εν τω τόπω τω αγίω αυτού; Ο αθώς τας χείρας και ο καθαρός την καρδίαν· όστις δεν έδωκεν εις ματαιότητα την ψυχήν αυτού και δεν ώμοσε μετά δολιότητος. Ούτος θέλει λάβει ευλογίαν παρά Κυρίου και δικαιοσύνην παρά του Θεού της σωτηρίας αυτού» (Ψαλ.24:3-5). Οι πιστοί που περιπατούν σύμφωνα με την αρχήν της καθαρότητος της καρδιάς δεν χάνουν την αιώνιον ζωήν (Ιωάν.10:28), τη συγχώρησή τους (1Ιωάν.1:9), την παρουσία του Θεού (Εβρ.13:5) καθώς και την πρόσβασή τους προς τον Κύριον δια της προσευχής (Εβρ.4:15-16). **Θα ιδούν τον Θεόν!** (Ματ.5:8· Ψαλ.15:2· Ψαλ.24:4· Εβρ.12:14).

4. Το εσωτερικό έργον του Θεού μέσα στους «εκλεκτούς» Του

Η Βίβλος λέει: [...] Διότι πολλοί είναι οι κεκλημένοι, ολίγοι δε οι εκλεκτοί (Ματ.22:13-14). Όλοι όσοι έχουν κληθεί δεν ανταποκρίθηκαν θετικά, ώστε να γίνουν «εκλεκτοί» ή διαλεγμένοι. Παραμέλησαν ή αντιστάθηκαν στις προτροπές και προειδοποιήσεις του Θεού για να φορέσουν το ένδυμα του γάμου. Όσοι έχουν απαντήσει θετικά έχουν γίνει «εκλεκτοί»! Ο Θεός εγνώριζε προκαταβολικά όσους θα εγίνοντο «εκλεκτοί»!

Ο Θεός έχει δώσει στους εκλεκτούς Του καρδίαν μίαν και οδόν μίαν, διά να Τον φοβούνται πάντοτε και έχει κάμει διαθήκην αιώνιον προς αυτούς, ότι δεν θα αποστρέψει απ' οπίσω αυτών, διά να αγαθοποιεί αυτούς· και ότι θα δώσει τον φόβον Του στις καρδιές τους, διά να μη αποστατήσουν απ' Αυτού (Ιερ.32:39-41). Επίσης ότι θα περιτέμει Κύριος ο Θεός την καρδίαν τους και την καρδίαν του σπέρματός τους, διά να αγαπούν Κύριον τον Θεόν τους εξ όλης της καρδιάς τους και εξ όλης της ψυχής τους, δια να ζουν (Δευτ.30:6). Ο Θεός συστήνει τους εκλεκτούς Του στη συνείδηση των ανθρώπων (2Κορ.4:2 και 2Κορ.5:11). Ο Θεός τους έχει υποσχεθεί ότι θα τους δοθεί η δυνατότητα να διακρίνουν μεταξύ δικαίου και αδίκου, μεταξύ του δουλεύοντος τον Θεόν και του μη δουλεύοντος Αυτόν (Μαλ.3:18). Το Άγιον Πνεύμα έχει θέσει στην καρδιά τους τελεία απέχθεια προς πάσαν αμαρτίαν και βαθιά αγάπη για την αλήθεια και τη δικαιοσύνη! Επίσης, πνεύμα ελεήμον και φιλειρηνικόν!

Συμπέρασμα: «Γνωρίζει ο Κύριος τους όντας αυτού». Τους ευλογεί και τα παιδιά Του «γνωρίζονται από τον καρπόν τους» (Ματ.12:33 και Λουκ.6:44). Μια από τις καλύτερες αποδείξεις του γνήσιου πνευματικού καρπού είναι η γνησιότητα της πίστης μας όταν δοκιμάζεται από τη φωτιά της δοκιμασίας και, αντί γογγυσμού, εκδηλώνει δοξολογία, τιμή και δόξα προς τον αγαθόν του ΠΑΤΕΡΑ (1Πέτ.1:6-7).

5. Η ασφάλεια του αληθούς πιστού

Υπάρχουν ορισμένες υποσχέσεις αλλά συγχρόνως και προϋποθέσεις που είναι τόσο σαφείς και ενθαρρυντικές που μόνον πνεύματα αδαή και διεστραμμένα μπορούν να αρνηθούν να αποδεχθούν (Τα κατωτέρω εδάφια δεν είναι παρά ένα μικρό δείγμα):

- «Ουδείς δύναται να έλθῃ πρὸς ἐμέ, ἐάν δεν ἐλκύσῃ αὐτόν ὁ Πατήρ ὁ πέμψας με, καὶ ἐγὼ θέλω ἀναστήσει αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Εἶναι γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις· Καὶ πάντες θέλουσιν εἰσθαι διδασκοί τοῦ Θεοῦ. Πας λοιπὸν, ὅστις ἀκούσῃ παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ μάθῃ, ἔρχεται πρὸς ἐμέ· Αληθῶς αληθῶς, σας λέγω, Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ ΕΧΕΙ ΖΩὴν αἰώνιον» (Ιωάν.6:44-47).
- «Ὁ περιπατὼν ἐν ἀκεραιότητι περιπατεῖ ἀσφαλῶς· (καὶ ἀντιστρόφως) ὁ δὲ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ θέλει γνωρισθῇ» (Παρ.10:9).
- «Ὁ δίκαιος εἰς τὸν αἰῶνα δεν θέλει σαλευθῇ· οἱ δὲ ἀσεβεῖς δεν θέλουσι κατοικήσει τὴν γῆν» (Παρ.10:30).
- «Εἶπε πρὸς αὐτήν ὁ Ἰησοῦς· Εγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καὶ ἀν ἀποθάνῃ, θέλει ζῆσαι· καὶ πᾶς ὅστις ζῇ καὶ πιστεύει εἰς ἐμέ δεν θέλει ἀποθάνει εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τούτο;» (Ιωάν.11:25-26)
- «Ὅστις ἀγαπᾷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσῃ αὐτήν, καὶ ὅστις μισεῖ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον θέλει φυλάξῃ αὐτήν » (Ιωάν.12:25).
- «Καὶ ἐγὼ δίδωμι εἰς αὐτὰ ζωὴν αἰώνιον, καὶ δεν θέλουσιν ἀπολεσθῇ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐδεὶς θέλει ἀρπάξῃ αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου» (Ιωάν.10:28).

Ἰδοὺ μιὰ ἄλλη περικοπὴ ἡ ὁποία παρέχει τὴν ἐννοία καὶ τὸ αἶσθημα τῆς ασφαλείας: «Εγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Εάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, θέλει ζῆσαι εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ὁ ἄρτος δὲ τὸν ὁποῖον ἐγὼ θέλω δώσῃ, εἶναι ἡ σαρξ μου τὴν ὁποίαν ἐγὼ θέλω δώσῃ ὑπὲρ τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου..... Ὅστις τρώγῃ τὴν σάρκα μου καὶ πίνει τὸ αἷμα μου, ΕΧΕΙ ΖΩΗΝ ΑΙΩΝΙΟΝ, καὶ ἐγὼ θέλω ἀναστήσει αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Ὅστις τρώγῃ τὴν σάρκα μου καὶ πίνει τὸ αἷμα μου ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ. Καθὼς με ἀπέστειλεν ὁ ζῶν Πατήρ καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν Πατέρα, οὕτω καὶ ὅστις με τρώγῃ θέλει ζῆσαι καὶ ἐκεῖνος δι' ἐμέ» (Ιωάν.6:51, 54, 56-57). *Ἰδοὺ τί κάνει ὁ χριστιανὸς ποὺ εἶναι ἐιλικρινής, τίμιος καὶ πιστός!*

6. Προστασία του πιστού εκ μέρους του Θεού: Ασφάλεια

Ἀς ἀφήσουμε μιὰ ἀκόμη φορὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ νὰ μας μιλήσῃ:

- «Ἀς εὐφραίνωνται δὲ πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· ἀς χαίρωσι διαπαντός, διότι σὺ περισκεπάζεις αὐτούς· ἀς κανχόνται ὁμοίως ἐπὶ σε οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Διότι σὺ, Κύριε, θέλεις ἐνλογῆσαι τὸν δίκαιον· θέλεις περισκεπάζῃ αὐτόν με ευμένειαν, ὡς με ἀσπίδα» (Ψαλ.5:11-12)
- «Ἡ ἀσπίς μου εἶναι ἐν τῷ Θεῷ, ὅστις σώζει τοὺς ἐνθεὶς τὴν καρδίαν» (Ψαλ.7:10)
- «Κύριε, τίς θέλει κατοικήσει ἐν τῇ σκηνῇ σου; τίς θέλει κατοικήσει ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ σου; Ὁ περιπατὼν ἐν ἀκεραιότητι καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, καὶ λαλὼν ἀλήθειαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ» (Ψαλ.15:1-2)..... Ὁ πράττων ταῦτα δεν θέλει σαλευθῇ εἰς τὸν αἰῶνα» (Ψαλ.15:5)
- «Ἀντήμειψέ με ὁ Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου· κατὰ τὴν καθαρότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταπέδωκεν εἰς ἐμέ» (Ψαλ.18:20). Αὐτὸ τὸ τελευταῖο εἶδος εἶναι ἰδιαίτερα σημαντικό, διότι ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Θεὸς εἰσακούει τὰς προσευχὰς μας ὅχι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁσων γνωρίζει γιὰ ἐμὰς, ἀλλὰ ἐάν ἡ συνείδησή μας μὰς κατακρίνει ἢ ὄχι! Ὅποια συγκατάβαση! Ἀλληλούϊα!

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, υπάρχουν ορισμένα λόγια που ὁ Ἰησοῦς εἶπε, τὰ ὁποῖα δίνουν μιὰ ἄλλη διάσταση στὸ θέμα τῆς ασφαλείας καὶ τῆς ἀνασφαλείας: Βλέπουμε ξεκάθαρα στὰ εἶδη Ιωάννης 6:64 καὶ 6:70 ὅτι υπήρχε κάποιος ποὺ ὄχι μόνο δεν ἐπίστευε, ἀλλὰ ὅτι ἦταν ἐτοιμὸς νὰ Τὸν

προδώσει: «Πλην είναι τινές από σας, οίτινες δεν πιστεύουσι. Διότι ήξευρεν εξ αρχής ο Ιησούς, τίνες είναι οι μη πιστεύοντες και τις είναι ο μέλλων να παραδώσῃ αὐτόν» (Ιωάν.6:64) και [.....] «Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Δεν εξέλεξα εγώ εσάς τους δώδεκα και εις από σας είναι διάβολος;» (Ιωάν.6:70). Ο Ιησούς ήταν εκείνος ο οποίος είχε επιλέξει τους δώδεκα. Γνώριζε ότι ένας από αυτούς θα γίνει ο προδότης! Είχε ειδικόν λόγον! Η «πρόγνωση» του Χριστού είχε «διακρίνει» όσους ήταν αληθείς πιστοί και εκείνον ο οποίος δεν ήταν αληθής πιστός· εκείνους που ήταν εξησφαλισμένοι και εκείνον που δεν ήταν. Η πρόγνωση Του δεν εμπόδιζε όσους δεν πίστευαν πραγματικά να γίνουν πραγματικά πιστοί. Η πρόγνωση Του είναι ολοφάνερη στο κεφ.17 του Ευαγγελίου του Ιωάννου. Ήξευρε ότι ένας από αυτούς θα εγίνετο ο προδότης Του! Η πρόγνωση Του δεν ανάγκασε τον Ιούδα να γίνει ο προδότης Του. Η πρόγνωση απλώς ήξευρε ότι επρόκειτο να κάνει αυτήν την κακήν επιλογή! Ας προσέξουμε και την ακόλουθη δήλωση: «Ημείς όμως οφείλομεν να ευχαριστώμεν πάντοτε τον Θεόν διά σας, αδελφοί ηγαπημένοι υπό του Κυρίου, ότι σας εξέλεξεν ο Θεός απ' αρχής εις σωτηρίαν διά του αγιασμού του Πνεύματος και της πίστεως της αληθείας» (2Θεσσαλ.2:13).

Όλες οι προτροπές και προειδοποιήσεις του Θεού προορίζονται για να κάνουν όλους τους πιστούς ασφαλείς ... Γι' αυτό ο Πέτρος προτρέπει τους πιστούς: «επειδή εις όντινα δεν υπάρχουν ταύτα, (οι αρετές ή ο καρπός του Πνεύματος) τυφλός είναι, μυωπάζει και ελπισμόνησε τον καθαρισμόν των παλαιών αυτού αμαρτιών. Διά τούτο, αδελφοί, επιμελήθητε περισσότερον να κάμντε βεβαίαν την κλήσιν και την εκλογήν σας· διότι ταύτα κάμνοντες δεν θέλετε πταίσει ποτέ» (2Πέτ.1:9-10). Βλέπομε ότι θέτει την ευθύνη στους πιστεύοντας και όχι στον Θεόν για να κάμουν βεβαίαν την κλήσιν και την εκλογήν τους!

Βλέπομε ξεκάθαρα ότι ο Πατέρας δίδει και στέλνει ορισμένους ανθρώπους στον Υιόν Του. Γνωρίζει καλά εκείνους που δίδει στον Υιόν Του. Όχι ψευδαδέλφους ή ανυπάκουους πιστούς! Ο Υιός Του τους δέχεται και τους προστατεύει για την αιώνια ζωή. Πολλοί ακολούθησαν τον Ιησούν είτε διότι προσελκύσθησαν από τη «θαυμαστή» προσωπικότητα Του είτε διότι έφαγαν ψωμί και εχόρτασαν και άλλοι από τα θαύματα θεραπείας που έκανε! (Ιωάν.6:26). Ωστόσο, μπορούμε να ιδούμε ότι πολλοί των «μαθητών» Του δεν περιεπάτουν πλέον μετ' Αυτού (Ιωάν.6:66) εξαιτίας κάποιου σκληρού λόγου που ο Ιησούς είπε. Όλοι εκείνοι που ήταν μαζί του είχαν την ελευθερία να φύγουν οποιαδήποτε στιγμή ήθελαν (Ιωάν.6:67) αλλά ο Πέτρος και οι άλλοι απόστολοι που είχαν «γευθεί» ποίος ήταν ο Ιησούς και ότι είχε «λόγους ζωής αιωνίου» (Ιωάν.6:68) και είχαν απολαύσει πολλές από τις ευλογίες Του, δεν ήθελαν να φύγουν...

Ο Ιερεμίας, ο Ιωάννης ο Βαπτιστής και ο Παύλος (για παράδειγμα) είχαν κληθεί, όπως πολλοί από εμάς, σύμφωνα με την πρόγνωση του Θεού! Ήταν «κλητοί» και έγειναν «εκλεκτοί»! Για κάθε ένα από αυτούς ο Ιησούς είχε προβλέψει να κάμουν ορισμένη διακονία. Ο Θεός τούς είχε «προορίσει» για ορισμένα καθήκοντα αλλά όχι για τη σωτηρία τους. Η σωτηρία τους ήταν προϊόν της δικής τους επιλογής! Ο Θεός απλώς εγνώριζε προκαταβολικά εκείνους που θα έκαναν τη σωστή επιλογή.

ΜΕΡΟΣ Γ': ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ...

Ασφάλεια – Παρρησία – Εσωτερική μαρτυρία

Στο κεφάλαιο αυτό θα εξετάσουμε ορισμένα άλλα χαρακτηριστικά της ψυχής που ανήκει στην τετάρτη ομάδα της παραβολής του Σπορέως:

1. Ασφάλεια – παρρησία – εσωτερική μαρτυρία

Η Αγία Γραφή είναι σαφής: Εάν κάποιος αγαπά τον Κύριον, μισεί το κακόν! «Οι αγαπώντες τον Κύριον, μισείτε το κακόν· αυτός φυλάττει τας ψυχάς των οσίων αυτού· ελευθερόνει αυτούς εκ χειρός ασεβών» (Ψαλ.97:10). Ο άνθρωπος του Θεού μπορεί να είναι βέβαιος ότι ο Θεός θα προστατεύσει την ψυχήν του, και θα την απελευθερώσει από την χείρα του «κακού». Ο Κύριος θα τον απελευθερώσει από παντός έργου πονηρού και θα τον διασώσει διά την επουράνιον βασιλείαν αυτού· εις τον οποίον έστω η δόξα εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν (2Τιμ.4:18). Συμπεραίνομε λοιπόν ή μάλλον ξεύρομε μετά βεβαιότητος ότι ο 'κακός' είναι ο Σατανάς... Το ίδιο μήνυμα δίνεται με άλλο τρόπο από το εδάφιο που ακολουθεί: «εξεύρει ο Κύριος να ελευθερόνη εκ του πειρασμού τους ευσεβείς, τους δε αδίκους να φυλάττη εις την ημέραν της κρίσεως, διά να κολάζωνται» (2Πέτ.2:9).

«Όστις είναι εκ του Θεού, τους λόγους του Θεού ακούει· διά τούτο σεις δεν ακούετε, διότι εκ του Θεού δεν είσθε» (Ιωάν.8:47). Αγαπητέ αναγνώστη! Στάσου και σκέψου... Πόσον είναι τρομερόν είναι να βλέπεις ανθρώπους της εκκλησίας, οι οποίοι δεν υπακούουν στα λόγια του Θεού! Τουναντίον, «Τα πρόβατα τα εμά ακούουσι την φωνήν μου, και εγώ γνωρίζω αυτά, και με ακολουθούσι» (Ιωάν.10:27). «Τα πρόβατα τα εμά», όχι τα ξένα! Τί σημαίνει «Με ακολουθούν»; Υπακούουν σ'Αυτόν: «Τότε αποκριθείς ο Πέτρος, είπε προς αυτόν· Ιδού, ημείς αφήκαμεν πάντα και σοι ηκολουθήσαμεν· τι λοιπόν θέλει είσθαι εις ημάς» (Ματ.19:27· Μάρκ.10:28· Λουκ.5:11, 18:28);

Διαβάζομε στο Ευαγγέλιο του Ιωάννου τα ενθαρρυντικά λόγια που ακολουθούν: «Ο Πατήρ μου, όστις μοι έδωκεν αυτά, είναι μεγαλύτερος πάντων, και ουδείς δύναται να αρπάση εκ της χειρός του Πατρός μου» (Ιωάν.10:29). Ο Κύριός μας εδήλωσε κατά τρόπον επίσημον σε κάποια άλλη περίπτωση: « [...] Εγώ είμαι η ανάστασις και η ζωή· ο πιστεύων εις εμέ, και αν αποθάνη, θέλει ζήσει· και πας όστις ζη και πιστεύει εις εμέ δεν θέλει αποθάνει εις τον αιώνα. Πιστεύεις τούτο» (Ιωάν.11:25-26); Μίλησε για τον φυσικόν θάνατον; Ασφαλώς όχι! Μίλησε για την αιώνια ζωή, που είναι εγγυημένη για όλους όσους (πραγματικά) Τον εμπιστεύονται!

Θα ήθελα να σας παρακαλέσω να προσέξετε τί τα εδάφια Ιωάν.5:13 και Ιωάν.5:24 σημαίνουν αντιστοίχως:

- «Ταύτα έγραψα προς εσάς τους πιστεύοντας εις το όνομα του Υιού του Θεού, διά να γνωρίζητε ότι ΕΧΕΤΕ ζωήν αιώνιον, και διά να πιστεύητε εις το όνομα του Υιού του Θεού».
- «Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι ο ακούων τον λόγον μου και πιστεύων εις τον πέμψαντά με ΕΧΕΙ ζωήν αιώνιον, και εις κρίσιν δεν έρχεται, αλλά μετέβη εκ του θανάτου εις την ζωήν».

Αυτά τα εδάφια μας εγγυούνται ότι ήδη ΕΧΟΜΕ ΑΙΩΝΙΑ ΖΩΗ.

Ο απόστολος Ιωάννης ομιλούσε με βεβαιότητα, ότι ο ίδιος και όλοι οι πραγματικοί πιστοί, πρόκειται να ιδούμε τον Ιησούν: «Ίδετε οποίαν αγάπην έδωκεν εις ημάς ο Πατήρ, ώστε να ονομασθώμεν τέκνα Θεού. Διά τούτο ο κόσμος δεν γνωρίζει ημάς, διότι δεν εγνώρισεν αυτόν. Αγαπητοί, τώρα είμεθα τέκνα Θεού, και έτι δεν εφανερώθη τι θέλομεν είσθαι· εξεύρομεν όμως ότι όταν φανερωθή, θέλομεν είσθαι όμοιοι με αυτόν, διότι θέλομεν ιδεί αυτόν καθώς είναι. Και πας όστις έχει την ελπίδα ταύτην επ' αυτόν καθαρίζει εαυτόν, καθώς εκείνος είναι καθαρός» (1Ιωάν.3:1-3). Εάν ο Ιωάννης επέστευε ότι υπήρχε η δυνατότητα, έστω και μία περίπτωση, μετά από ένα ορισμένο χρονικό διάστημα να αποστατήσσει, θα μπορούσε να είχε ποτέ να έχει μιλήσει με αυτόν τον τρόπον;

Ο απόστολος Παύλος επέστευε ότι ο Θεός επρόκειτο να του δώσει τον στέφανον της δικαιοσύνης. Είχε τη βεβαιότητα για το μέλλον του: «του λοιπού μένει εις εμέ ο της δικαιοσύνης στέφανος, τον οποίον ο Κύριος θέλει μοι αποδώσει εν εκείνη τη ημέρα, ο δίκαιος κριτής, και ον μόνον εις εμέ, αλλά και εις πάντας όσοι επιποθούν την επιφάνειαν αυτού» (2Τιμ.4:8). Εάν επέστευε ότι υπήρχε έστω και μια περίπτωση μετά από ένα ορισμένο χρονικό διάστημα να γίνει εκ των συρομένων οπίσω δεν θα είχε ποτέ ομιλήσει με αυτόν τον τρόπον! Είχαν, και οι δύο, ο Ιωάννης και ο Παύλος, τη μαρτυρία μέσα τους! Είναι θαυμάσιο! Αυτή η «τιμή» δεν προορίζεται μόνο για τον Παύλον και Ιωάννην, αλλά και για όλους όσους αγαπούν την έλευση του Χριστού! Έτσι κανείς πραγματικός πιστός δεν πρέπει να πιστεύει ότι όλες αυτές οι υποσχέσεις ήταν μόνον για τους αποστόλους! Ο στέφανος της ζωής είναι επίσης προορισμένος για εκείνους που υφίστανται τον πειρασμό, αγαπούν τον Κύριον και είναι πιστοί μέχρι θανάτου (Ιάκωβος 1:12· Αποκ.2:10). Και μη ξεχνάτε, αγαπητοί μου, ότι «Και πας όστις έχει την ελπίδα ταύτην επ' αυτόν καθαρίζει εαυτόν, καθώς εκείνος είναι καθαρός» (1Ιωάν.3:3). Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον το μόνο πράγμα που ενδιέφερε τον Ιωάννη και που εκζητούσε ήταν να μη τον κατακρίνει η καρδιά του... Ιδού τί έγραψε: «διότι εάν μας κατακρίνη η καρδιά, βεβαίως ο Θεός είναι μεγαλύτερος της καρδιάς ημών και γνωρίζει τα πάντα. Αγαπητοί, εάν η καρδιά ημών δεν μας κατακρίνη, έχομεν παρηρσίαν προς τον Θεόν, και ό,τι αν ζητώμεν λαμβάνομεν παρ' αυτού, διότι φυλάττομεν τας εντολάς αυτού και πράττομεν τα αρεστά ενώπιον αυτού» (1Ιωάν.3:20-22).

Ρώτησα ορισμένους από αυτούς που δεν αμφιβállουν καθόλου σχετικά με την ασφάλεια της σωτηρίας τους, αν υπάρχει περίπτωση να μη σωθούν τελικώς εάν, εάν, εάν... Η απάντησή τους, προερχομένη από την εσωτερική ηχητική μαρτυρία τους ήταν: «Αστειεύεσαι;» Από την άλλη πλευρά, είδα ανθρώπους που πιστεύουν, και μάλιστα έχουν γράψει και βιβλία ότι οι χριστιανοί δεν είναι ασφαλείς, παρά μόνον και μέχρι το τέλος της ζωής τους ΕΑΝ ο θάνατος τους εύρει σε καλή πνευματική κατάσταση, είδα να ομιλούν και να καυχώνται με απόλυτη βεβαιότητα για την σωτηρία τους και τη μακαριότητά τους όταν θα είναι με τον Κύριον! Ωστόσο πρέπει τόσο οι μεν όσο και οι δε να μη ξεχνούν ότι είναι γραμμένο στον λόγον του Θεού «Μη πλανάσθε» (1Κορ.6:9, 1Κορ.15:33, Γαλ.6:7, Εβρ.13:9, Ιάκ.1:16), «Βλέπετε μη πλανηθήτε» (Λουκ.21:8) κ.λπ. Δυστυχώς, τόσο το πιστεύω πολλών εκκλησιών όσο και οι εγωισμοί και η έλλειψη αγάπης για την αλήθεια τους οδηγούν σε παντός είδους πλάνες.

Προσέξατε εκείνο που είναι γραμμένο στην προς 2Τιμ.2:11-13: «Πιστός ο λόγος· διότι εάν συναπεθάνομεν, θέλομεν και συζήσει· εάν υπομένωμεν, θέλομεν και συμβασιλεύσει· εάν αρνώμεθα αυτόν, και εκείνος θέλει αρνηθή ημάς· εάν απιστώμεν, εκείνος μένει πιστός· να αρνηθή εαυτόν δεν δύναται». Έτσι, εάν κάποιος έχει συναποθάνει δια της πίστεως μετά του Χριστού και εάν δέχεται παθήματα υπέρ αυτού, ο Θεός δεν θα τον φυλάξει δια την αιώνιον ζωήν; Εάν κάποιος κατέθεσε χωρίς επιφυλάξεις στην Τράπεζα του Κυρίου όλη του τη ζωή, ο Κύριος δεν θα τον διαφυλάξει για τώρα και για την αιωνιότητα; Και ας μη ξεχνάμε ότι οι πραγματικοί και ειλικρινείς πιστοί δεν Τον αρνούνται και δεν μπορούν να συνεχίσουν να Τον αρνούνται διότι το σπέρμα του Θεού μένει μέσα τους! Ο Πέτρος που ήταν ένας γνήσιος και τίμιος πιστός τον απαρνήθηκε αλλά δεν έμεινε σ'αυτήν την κατάσταση! Γιατί; Ιδού η

απάντηση: Διότι αγαπούσε την αλήθεια. Διότι αγαπούσε τον Κύριον, διότι ήταν τίμιος και ήταν έτοιμος να πεθάνει υπέρ του Χριστού, ανεξάρτητα από τις αδυναμίες του! Ναι, διότι ήταν, ευθύς εξ αρχής, ένα πρόβατο του Κυρίου, που άκουγε τη φωνή Του και τον ακολουθούσε! Ναι, «Η οδός των ευθέων είναι να εκκλίνωσιν από του κακού· όστις φυλάττει την οδόν αυτού, διατηρεί την ψυχήν αυτού» (Παρ.16:17). **Ο Θεός, ο Πατέρας μας διαφυλάττει εν ζωή την ψυχήν ημών και δεν αφήνει να κλονίζονται οι πόδες ημών** (Ψαλ.66:9). **Ναι! Ο Κύριος θα μας φυλάξει από παντός κακού· θα φυλάττει την ψυχήν μας** (Ψαλ.121:7).

2. Η ασφάλεια του πιστεύοντος είναι συνδεδεμένη με την ευθύτητα / ακεραιότητά του

Καθώς ερευνούσα στην Αγία Γραφή για να εύρω επιχειρήματα που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν και για τις δύο περιπτώσεις, δηλαδή, για όσους πιστεύουν ότι κινδυνεύουν να χάσουν τη σωτηρία και για εκείνους που δεν κινδυνεύουν να τη χάσουν, εντυπωσιάστηκα από την χρήση των λέξεων **ευθείς και ακέραιοι ή ευθύτης και ακεραιότης!** Ιδού ένα μικρό δείγμα:

- «**Η ασπίς μου είναι εν τω Θεώ, όστις σώζει τους ευθείς την καρδίαν**» (Ψαλ.7:10).
 - «**Έκτεινον το έλεός σου προς τους γνωρίζοντάς σε, και την δικαιοσύνην σου προς τους ευθείς την καρδίαν**» (Ψαλ.36:10).
 - «**Αγαθοποίησον, Κύριε, τους αγαθούς και τους ευθείς την καρδίαν**» (Ψαλ.125:4).
 - «**Κύριε, τις θέλει κατοικήσει εν τη σκηνή σου; τις θέλει κατοικήσει εν τω όρει τω αγίω σου, και ο περιπατών εν ακεραιότητι και εργαζόμενος δικαιοσύνην λαλών αλήθειαν εν τη καρδιά αυτού**» (Ψαλ.15:1-2).
 - «**Γινώσκει ο Κύριος τας ημέρας των αμέμπτων· και η κληρονομία αυτών θέλει είσθαι εις τον αιώνα**» (Ψαλ.37:18).
 - «**Διότι ήλιος και ασπίς είναι Κύριος ο Θεός· χάριν και δόξαν θέλει δώσει ο Κύριος· δεν θέλει στερήσει ουδενός αγαθού τους περιπατούντας εν ακακία**» (Ψαλ.84:11).
 - «**Αγαθός τωόντι είναι ο Θεός εις τον Ισραήλ, εις τους καθαρούς την καρδίαν**» (Ψαλ.73:1).
- Η πραγματική λατρεία προς τον Θεόν ανήκει μόνο σε εκείνους που είναι ευθείς και ακέραιοι. (Ψαλ.32:11, 33:1).

Ανεχθείτε, παρακαλώ, να επαναλάβω αυτό που είπα προηγουμένως: Ακόμα και ο πραγματικός πιστός μπορεί να πέσει στην αμαρτία, αλλά δεν μπορεί να μείνει στην αμαρτία, να εκτελεί την αμαρτία: «όστις πράττει την αμαρτίαν είναι εκ του διαβόλου, διότι απ' αρχής ο διάβολος αμαρτάνει. Διά τούτο εφανερώθη ο Υιός του Θεού, διά να καταστρέψη τα έργα του διαβόλου. Πας όστις εγεννήθη εκ του Θεού αμαρτίαν δεν πράττει, διότι σπέρμα αυτού μένει εν αυτώ· και δεν δύναται να αμαρτάνη, διότι εγεννήθη εκ του Θεού. Εν τούτω γνωρίζονται τα τέκνα του Θεού και τα τέκνα του διαβόλου. Πας όστις δεν πράττει δικαιοσύνην δεν είναι εκ του Θεού, ουδέ όστις δεν αγαπά τον αδελφόν αυτού» (1Ιωάν.3:8-10). Αμήν και αλληλουία!

Επίσης, η περικοπή Ιωάννης 6:37-40: «**Παν ό,τι μοι δίδει ο Πατήρ, προς εμέ θέλει ελθεί, και τον εργόμενον προς εμέ δεν θέλω εκβάλλει έξω· διότι κατέβην εκ του ουρανού, ουχί διά να κάμω το θέλημα το εμόν, αλλά το θέλημα του πέμψαντός με. Τούτο δε είναι το θέλημα του πέμψαντός με Πατρός, παν ό,τι μοι έδωκε να μη απολέσω ουδέν εξ αυτού, αλλά να αναστήσω αυτό εν τη εσχάτη ημέρα**. Και τούτο είναι το θέλημα του πέμψαντός με, πας όστις βλέπει τον Υιόν και πιστεύει εις αυτόν να έχη ζωήν αιώνιον, και εγώ θέλω αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα.»

Αυτό το απόσπασμα μας λέγει ότι η αιώνια ζωή που ο Πατέρας μας προσέφερε είναι εγγυημένη και εμείς θα αναστηθούμε την εσχάτην ημέραν! Συνεπώς, **ο πραγματικός πιστός ΕΧΕΙ** αιώνια ζωή και ο Ιησούς θα τον αναστήσει! Πράγματα βέβαια και ασφαλή! Αλληλουία!

3. Συμπεράσματα

Τί σημαίνουν τα ανωτέρω εδάφια; Ασφάλεια και προστασία από την αρχή μέχρι το τέλος!

Α) Ο Πατέρας δίνει στον Υιόν Του. Τί του δίνει; Ψευτοχριστιανούς;

B) Ο άνθρωπος πηγαίνει στον Χριστόν! Ποιός πηγαίνει στον Χριστόν; Εκείνος που έχει δοθεί από τον Πατέρα στον Υιόν Του! Οποία εγγύηση! Οποία παρηγορία!

Αισθάνομαι έντονα την ανάγκη να τονίσω επίσης τα ακόλουθα εδάφια – ορισμένα των οποίων έχουν ήδη αναφερθεί – για να ενισχύσω την επιχειρηματολογία μου επί του θέματος της **Σωτηρίας, της Ασφαλείας και της Προστασίας μέσω της απλής πίστεως:**

- «Και καθώς ο Μωϋσής ύψωσε τον όφιν εν τη ερήμω, ούτω πρέπει να υψωθή ο Υιός του ανθρώπου, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον. Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον» (Ιωάν.3:14-16).
- «Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι ο ακούων τον λόγον μου και πιστεύων εις τον πέμψαντά με έχει ζωήν αιώνιον, και εις κρίσιν δεν έργεται, αλλά μετέβη εκ του θανάτου εις την ζωήν» (Ιωάν.5:24).
- «Αληθώς αληθώς, σας λέγω, Ο πιστεύων εις εμέ έχει ζωήν αιώνιον» (Ιωάν.6:47).
- «Όστις τρώγει την σάρκα μου και πίνει το αίμα μου, έχει ζωήν αιώνιον, και εγώ θέλω αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα» (Ιωάν. 6:54).
- «Όστις τρώγει την σάρκα μου και πίνει το αίμα μου εν εμοί μένει, και εγώ εν αυτό» (Ιωάν.6:56).
- «Εγώ ήλθον φως εις τον κόσμον, διά να μη μείνη εν τω σκότει πας ο πιστεύων εις εμέ» (Ιωάν.12:46).
- «Εάν δε ο Χριστός ήναι εν υμίν, το μεν σώμα είναι νεκρόν διά την αμαρτίαν, το δε πνεύμα ζωή διά την δικαιοσύνην. Εάν δε κατοική εν υμίν το Πνεύμα του αναστήσαντος τον Ιησούν εκ νεκρών, ο αναστήσας τον Χριστόν εκ νεκρών θέλει ζωοποιήσει και τα θνητά σώματα υμών διά του Πνεύματος αυτού του κατοικούντος εν υμίν» (Ρωμ.10-11).
- «Διότι κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι (έχετε σωθεί) διά της πίστεως· και τούτο δεν είναι από σας, Θεού το δώρον» (Εφεσ.2:8).
- «Όστις έχει τον Υιόν έχει την ζωήν· όστις δεν έχει τον Υιόν του Θεού, την ζωήν δεν έχει» (1Ιωάν.5:12).

Προσοχή: Το γεγονός ότι είμαι σεσωσμένος (έχω ήδη σωθεί) δεν σημαίνει ότι είμαι τέλειος. Χρειαζόμαστε πολλά πράγματα! Θα πρέπει να σημειώσουμε πρόοδο, εωσού καταντήσωμεν πάντες εις την ενότητα της πίστεως και της επιγνώσεως του Υιού του Θεού, εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού (Εφεσ.4:13). Από τη στιγμή που ο άνθρωπος δώσει ειλικρινά την καρδιά του (τη θέλησή του) στον Θεόν χρειάζονται πολλά βήματα παραχωρήσεως, παραιτήσεως των συμφερόντων και των δικαιωμάτων του, προκειμένου να ευαρεστεί τον Κύριον και να είναι σε θέση να βοηθεί τους άλλους αλλά και προκειμένου να επιταχύνει τη βελτίωσή του και την πνευματικήν πρόοδόν του. Ας το τονίσω περισσότερο με λίγα εδάφια από τον λόγον του Θεού:

- «αλλά καθώς είναι άγιος εκείνος, όστις σας εκάλεσεν, ούτω και σεις γίνεσθε άγιοι εν πάση διαγωγή· διότι είναι γεγραμμένον· Άγιοι γίνεσθε, διότι εγώ είμαι άγιος (1Πετ.1:15-16).
- «Όστις αδικεί ας αδικήση έτι, και όστις είναι μεμολυσμένος ας μολυνθή έτι, και ο δίκαιος ας γείνη έτι δίκαιος, και ο άγιος ας γείνη έτι άγιος» (Αποκ.2:11).
- «Διά τούτο αφήσαντες την αρχικήν διδασκαλίαν του Χριστού, ας φερόμεθα προς την τελειότητα, χωρίς να βάλλωμεν εκ νέου θεμέλιον μετανοίας από νεκρών έργων και πίστεως εις Θεόν» (Εβρ.6:1).
- Επιπλέον: «Οφείλομεν δε ημείς οι δυνατοί να βαστάζωμεν τα ασθενήματα των αδυνάτων, και να μη αρέσκωμεν εις εαυτούς. Αλλ' έκαστος ημών ας αρέσκη εις τον πλησίον διά το καλόν προς οικοδομήν» (Ρωμ.15:1-2). Αυτό το εδάφιο εξηγεί εκείνο που εννοούσα λέγων ότι η φυσιολογική ζωή απαιτεί «Πολλά βήματα παραχωρήσεως, απαρνήσεως των συμφερόντων μας και των δικαιωμάτων μας, πολλά βήματα υποχωρήσεων των δικαιωμάτων μας προκειμένου να βοηθήσουμε τους άλλους ...»

Είθε όλοι να περιπατούμε ευαρέστως ενώπιόν Του!

ΜΕΡΟΣ Γ': ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ...

Οι εγγυήσεις

Σ' αυτό το κεφάλαιο θα συνεχίσουμε να εξετάζουμε ορισμένα άλλα χαρακτηριστικά της ψυχής που ανήκει στην τετάρτη κατηγορία της παραβολής του Σπορέως:

1. Οι αμαρτίες μας συγχωρούνται, εάν βαδίζουμε στο φως... Τα παιδιά του Θεού βαδίζουν στο φως!

Όσοι ισχυρίζονται ότι είναι πιστοί γεννηθέντες εκ του Θεού πρέπει πάντα να έχουν στο νουν τους ότι η κοινωνία τους με τον Θεόν Πατέρα και τον Υιόν Ιησούν Χριστόν, καθώς και με το Άγιον Πνεύμα εξαρτάται από την πορεία τους μέσα στο φως, δηλαδή στη διαφάνεια και στην καθαρότητα. Η Αγία Γραφή είναι πολύ σαφής στο σημείο αυτό: Εάν δεν βαδίζουμε στο φως, τούτο θα έχει ως αποτέλεσμα να μην υπάρχει κοινωνία πνευματική με τον Θεόν, αλλά ακόμα και με τους ανθρώπους! **ΕΑΝ ΟΧΙ ΔΕΝ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΜΑΣ ΚΑΘΑΡΙΣΕΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΞΕΙ ΑΔΕΛΦΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ!** *Ιδού μερικές αποδείξεις:*

- «εάν όμως περιπατώμεν εν τω φωτί, καθώς αυτός είναι εν τω φωτί, έχομεν κοινωνίαν μετ' αλλήλων, και το αίμα του Ιησού Χριστού του Υιού αυτού καθαρίζει ημάς από πάσης αμαρτίας» (1Ιωάν.1:7).
- «Τεκνία μου, ταύτα σας γράφω διά να μη αμαρτήσητε. Και εάν τις αμαρτήση, έχομεν παράκλητον προς τον Πατέρα, τον Ιησούν Χριστόν τον δίκαιον· και αυτός είναι ιλασμός περί των αμαρτιών ημών, και ουχί μόνον περί των ημετέρων, αλλά και περί όλου του κόσμου» (1Ιωάν.2:1-2).
- «Εάν εθεώρουν αδικίαν εν τη καρδιά μου, ο Κύριος δεν ήθελεν ακούσει» (Ψαλ.66:18).
- «Αγαπητοί, εάν η καρδιά ημών δεν μας κατακρίνη, έχομεν παρησίαν προς τον Θεόν, και ό,τι αν ζητώμεν λαμβάνομεν παρ' αυτού, διότι φυλάττομεν τας εντολάς αυτού και πράττομεν τα αρεστά ενώπιον αυτού» (1Ιωάν.3:21-22).

2. Η πείνα και η δίψα ικανοποιούνται

Εκείνοι των οποίων η πνευματική πείνα και δίψα έχουν ικανοποιηθεί πλήρως, γιατί θα έπρεπε να πάνε αλλού για να χορτάσουν και να ξεδιψάσουν; Σας παρακαλώ, προσέξτε τα κατωτέρω εδάφια:

- «Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτήν· Πας όστις πίνει εκ του ύδατος τούτου θέλει διψήσει πάλιν· όστις όμως πίνη εκ του ύδατος, το οποίον εγώ θέλω δώσει εις αυτόν, δεν θέλει διψήσει εις τον αιώνα, αλλά το ύδωρ, το οποίον θέλω δώσει εις αυτόν, θέλει γείνει εν αυτό πηγή ύδατος αναβλύζοντος εις ζωήν αιώνιον» (Ιωάν.4:13-14).
- «Και είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Εγώ είμαι ο άρτος της ζωής· όστις έρχεται προς εμέ, δεν θέλει πεινάσει, και όστις πιστεύει εις εμέ, δεν θέλει διψήσει πώποτε» (Ιωάν.6:35).

Όσοι εγεύθησαν ότι ο Κύριος είναι αγαθός, γιατί θα έπρεπε να φύγουν και να προσπαθήσουν να βρουν αλλού χαρά και ευτυχία; Όσοι εγεύθησαν ότι ο Κύριος είναι αγαθός (1Πέτ.2:3) και ότι είναι ο Μόνος που έχει λόγους ζωής αιωνίου και είναι βέβαιοι ότι αυτός είναι ο Χριστός, ο Υιός του ζώντος Θεού, γιατί να Τον εγκαταλείψουν και να επιστρέψουν στην έρημο για να ικανοποιήσουν τη δίψα τους και την πείνα τους; (Ιωάν.6:68-69). **Τα εδάφια που προαναφέρθησαν μας εγγυώνται ότι εκείνοι που δεν διψούν και δεν πεινούν πλέον, δεν έχουν κανένα συμφέρον να επιστρέψουν ή να γυρίσουν στην έρημο αυτού του κόσμου για να βρουν «νερό» να πιούνε και να ικανοποιήσουν τη δίψα τους ή να αναζητήσουν τροφή για να φάγουν, γιατί είναι απόλυτα ικανοποιημένοι! Εκείνος που είναι καθαρός, εκείνος που έχει γίνει**

καθαρός με το αίμα του Χριστού και δια της παρεμβάσεως του Αγίου Πνεύματος και έχει γίνει ένα νέον κτίσμα δεν μπορεί να ανεχθεί την πνευματικήν ακαθαρσίαν! Ο νέος άνθρωπος έχει ανανεωθεί στο πνεύμα του νοός του και έχει κτισθεί κατά Θεόν εν δικαιοσύνη και οσιότητι της αληθείας (Εφεσ.4:23-24). Είναι σφραγισμένος! Σφραγισμένος από τον Θεόν! Τί θαυμάσιο! Πόσον ενθαρρυντικόν! Εκείνος που είναι σφραγισμένος από τον Θεόν είναι επίσης «πιστοποιημένος»! Η γνησιότης του ως τέκνον Θεού και η ασφάλειά του είναι «εγγυημένες»!

3. «Εκλεκτούς κατά πρόγνωσιν Θεού Πατρός...»

Πολλοί οι κλητοί... αλλά ολίγοι οι «εκλεκτοί». Αυτό σημαίνει ότι ολίγοι γίνονται «εκλεκτοί». Υπάρχουν άνθρωποι που τολμούν να εισέλθουν στη «γαμήλιον εορτήν» του Θεού χωρίς την κατάλληλη ενδυμασία, δηλαδή, ενώ δεν πληρούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις (Ματ.22:11-13). Ο αναγνώστης ας εννοεί... και ας δώσει ιδιαίτερη προσοχή στα ακόλουθα εδάφια:

- «εκλεκτούς κατά πρόγνωσιν Θεού Πατρός, διά του αγιασμού του Πνεύματος, εις υπακοήν και ραντισμόν του αίματος του Ιησού Χριστού· πληθυνθείη χάρις και ειρήνη εις εσάς» (1Πέτ.1:2).
- «...ουδείς δύναται να έλθῃ προς ἐμέ, εάν δεν είναι δεδομένον εις αυτόν εκ του Πατρός μου» (Ιωάν.6:64-65).
- «διότι όσους προεγνώρισε, τούτους και προώρισε συμμόρφους της εικόνας του Υιού αυτού, διά να ήναι αυτός πρωτότοκος μεταξύ πολλών αδελφών· όσους δε προώρισε, τούτους και εκάλεσε, και όσους εκάλεσε, τούτους και edικαίωσε, και όσους edικαίωσε, τούτους και edόξασε» (Ρωμ.8:29-30).
- «εξεύροντες, αδελφοί ηγαπημένοι υπό Θεού, την εκλογήν σας» (1Θεσσαλ.1:4).
- « Εν αυτό, εις τον οποίον και ελάβομεν κληρονομίαν, προορισθέντες κατά την πρόθεσιν του ενεργούντος τα πάντα κατά την βουλήν του θελήματος αυτού » (Εφεσ.1:11).

Συμπέρασμα: Όλοι όσοι έκλήθησαν δεν ανταποκρίθηκαν θετικά, ώστε να γίνουν «εκλεκτοί». Αμέλησαν τις προτροπές και τις προειδοποιήσεις του Θεού. Όσοι απήντησαν θετικά έγιναν «εκλεκτοί»! Ο Θεός εγνώριζε εκ των προτέρων ποιοί θα εγίνοντο εκλεκτοί!

Καθώς έγραφα αυτές τις γραμμές θυμήθηκα την περίπτωση του Ιερεμίου: «Πριν σε μορφώσω εν τη κοιλία, σε εγνώρισα· και πριν εξέλθῃς εκ της μήτρας, σε ηγίασα· προφήτην εις τα έθνη σε κατέστησα» (Ιερ.1:5). Εκπληκτικόν! Και τί να ειπούμε για τις περιπτώσεις του Ιωάννου του Βαπτιστού (Λουκ.1:13-17) και του Αποστόλου Παύλου (Γαλ.1:15-16); Δεν είναι, επίσης, η κυρίαρχη βούληση του Θεού στην περίπτωση του Ιακώβ (Γεν.25:22-26) που τον επέλεξε αντί του Ησαΐ! Ο Θεός δεν τους επέβαλε τη σωτηρία τους· Ο Θεός προεγνώριζε απλώς τόσον αυτούς όσον και τις εκλογές τους και τους προόρισε για κάποιο συγκεκριμένο σκοπό, για κάποια συγκεκριμένη υπηρεσία, για κάποια συγκεκριμένη διακονία να εκπληρώσουν στη γενεά τους!

Τα κεφάλαια Ρωμαίους 9, 10 και 11 ομιλούν εκτενώς περί της προγνώσεως του Θεού. Ο Ιησούς ήξευρε ποίοι οι πιστεύοντες και ποίοι οι μη πιστεύοντες... Εντύπωση μεγάλη μου έκανε το εδάφιο Ιωάν.6:6, ένα εδάφιο που επέδρασε σε όλη μου τη ζωή: «Έλεγε δε τούτο δοκιμάζων αυτόν· διότι αυτός ήξευρε τι έμελλε να κάμῃ». Και τί θα ειπούμε για τις προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης περί του μέλλοντος ορισμένων εθνών; Επίσης, περί ορισμένων εδαφίων της Καινής Διαθήκης, ένα μεταξύ των οποίων το θεωρώ μεγάλης σπουδαιότητος: «...διά να κάμωσιν όσα η χειρ σου και η βουλή σου προώρισε να γείνωσι» (Πράξ.4:28).

Θα ήθελα να κάνω τούτο το σημείο πίο σαφές προσθέτωντας τα ακόλουθα εδάφια:

- «Εξεύρομεν δε ότι πάντα συνεργούσι προς το αγαθόν εις τους αγαπώντας τον Θεόν, εις τους κεκλημένους κατά τον προορισμόν αυτού· (Οποία παρηγορία!) διότι όσους προεγνώρισε, τούτους και προώρισε συμμόρφους της εικόνας του Υιού αυτού, διά να ήναι αυτός πρωτότοκος μεταξύ πολλών αδελφών· (Απίστευτον αλλά αληθές!... συμμόρφους της εικόνας του Υιού αυτού! Βλέπε επίσης Ιωάν.3:2) όσους δε προώρισε, τούτους και εκάλεσε,

και όσους εκάλεσε, τούτους και εδικαίωσε, και όσους εδικαίωσε, τούτους και εδόξασε. Τι λοιπόν θέλομεν ειπεί προς ταύτα; Εάν ο Θεός ήναι υπέρ ημών, τις θέλει είσθαι καθ' ημών; Επειδή όστις τον ίδιον εαυτού Υιόν δεν εφείσθη, αλλά παρέδωκεν αυτόν υπέρ πάντων ημών, πώς και μετ' αυτού δεν θέλει χαρίσει εις ημάς τα πάντα; Τις θέλει εγκαλέσει τους εκλεκτούς του Θεού; (Δεν λέγει τους 'κλητούς' αλλά τους 'εκλεκτούς') Θεός είναι ο δικαίων» (Ρωμ.8:28-33).

- «Δεν απέρριπεν ο Θεός τον λαόν αυτού, τον οποίον προεγνώρισεν»... (Ρωμ.11:2). (Αλληλούια!). ΕΑΝ ο Θεός με προεγνώρισε δεν θα με απορρίψει! Θα με «παιδεύσει», θα με διορθώσει, ΝΑΙ (Εβρ.12:5-15), αλλά να με απορρίψει ΟΧΙ! Χρειάζεται να προσθέσω κάτι άλλο σ' αυτά τα εδάφια / ακρογωνιαίους λίθους;

4. Το κεφάλαιο 17 του κατά Ιωάννην Ευαγγελίου

Το κεφάλαιον αυτό επιβεβαιώνει και συμπληρώνει με ένα σαφή τρόπο ό,τι έχει ήδη ειπωθεί περί της προγνώσεως και της εκλογής. Ας δώσουμε προσοχή σε ορισμένα εδάφια του κεφαλαίου 17 από το Ευαγγέλιο του Ιωάννου, **τα οποία επιβεβαιώνουν την έννοια της αιώνιου ασφαλείας του ΑΛΗΘΙΝΟΥ πιστού:**

- «καθώς έδωκας εις αυτόν εξουσίαν πάσης σαρκός, διά να δώση ζωήν αιώνιον εις πάντας όσους έδωκας εις αυτόν» (Ιωάν.17:2).
- «Εφανέρωσα το όνομά σου εις τους ανθρώπους, τους οποίους μοι έδωκας εκ του κόσμου. Ιδικοί σου ήσαν και εις εμέ έδωκας αυτούς, και τον λόγον σου εφύλαξαν» (Ιωάν.17:6).
- «Τώρα εγνώρισαν ότι πάντα όσα μοι έδωκας παρά σου είναι» (Ιωάν.17:7).
- «διότι τους λόγους, τους οποίους μοι έδωκας, έδωκα εις αυτούς, και αυτοί εδέχθησαν και εγνώρισαν αληθώς ότι παρά σου εξήλθον, και είστευσαν ότι συ με απέστειλας» (Ιωάν.17:8).
- «Εγώ περί αυτών παρακαλώ· δεν παρακαλώ περί του κόσμου, αλλά περί εκείνων, τους οποίους μοι έδωκας, διότι ιδικοί σου είναι» (Ιωάν.17:9).
- «Και τα εμά πάντα σα είναι και τα σα εμά, και εδοξάσθην εν αυτοίς» (Ιωάν.17:10).
- «Και δεν είμαι πλέον εν τω κόσμω, αλλ' ούτοι είναι εν τω κόσμω, και εγώ έρχομαι προς σε. Πάτερ άγιε, φύλαξον αυτούς εν τω ονόματί σου, τους οποίους μοι έδωκας, διά να ήναι εν καθώς ημείς» (Ιωάν.17:11).
- «Ότε ήμην μετ' αυτών εν τω κόσμω, εγώ εφύλαττον αυτούς εν τω ονόματί σου· εκείνους τους οποίους μοι έδωκας εφύλαξα, και ουδείς εξ αυτών απωλέσθη ειμή ο υιός της απωλείας, διά να πληρωθή η γραφή» (Ιωάν.17:12).
- «Δεν παρακαλώ να σηκώσης αυτούς εκ του κόσμου, αλλά να φυλάξης αυτούς εκ του πονηρού» (Ιωάν.17:15).
- «Αγίασον αυτούς εν τη αληθεία σου· ο λόγος ο ιδικός σου είναι αλήθεια» (Ιωάν.17:17).
- «Πάτερ, εκείνους τους οποίους μοι έδωκας, θέλω, όπου είμαι εγώ, να ήναι και εκείνοι μετ' εμού, διά να θεωρώσι την δόξαν μου, την οποίαν μοι έδωκας, διότι με ηγάπησας προ καταβολής κόσμου» (Ιωάν.17:24).

Μπορούμε να διαπιστώσουμε σ' αυτό το κεφάλαιο ή καλύτερα σε αυτά τα επιλεγμένα εδάφια του κεφαλαίου τούτου ότι οι εκφράσεις «μοι έδωκας» ή «μοι έδωκε» είναι επαναλαμβανόμενες επτά φορές! Επίσης, βλέπουμε ότι εκείνοι που ο Πατέρας έδωσε τον Υιόν Του:

- α) Εδέχθησαν τους λόγους Του·
- β) Ο Ιησούς εδοξάσθη εν αυτοίς·
- γ) Εφυλάχθησαν υπό του Ιησού·
- δ) Ηγιάσθησαν διά της αληθείας του Θεού, και
- ε) Ο Ιησούς προσευχήθηκε στον Πατέρα Του να τους φυλάξει από του πονηρού:

Και τώρα ένα τελευταίο σημείο αλλά πολύ σημαντικό! Είναι γραμμένο:

«καθώς εξέλεξεν ημάς δι' αυτού προ καταβολής κόσμου, διά να ήμεθα άγιοι και άμωμοι ενώπιον αυτού διά της αγάπης, προορίσας ημάς εις υιοθεσίαν διά Ιησού Χριστού εις εαυτόν,

κατά την ευδοκίαν του θελήματος αυτού» (Εφεσ.1:4-5). Εξέλεξεν ημάς δι' αυτού προ καταβολής κόσμου! Ποιούς ο Θεός εξέλεξε; Ψευδαδέλφους, ανυπάκουους, υποκριτές, αποστάτες; Ανθρώπους που λένε Κύριε, Κύριε αλλά αλλά που είναι εργάτες της ανομίας; Χλιαρούς πιστούς που θα εξεμεσθούν εκ του στόματός Του; Ανθρώπους που είναι γεμάτοι μέριμνες, απορροφημένοι από τις μέριμνες αυτής της ζωής; Ανθρώπους που περιπατούν ατάκτως; Πιστούς που είναι ακατάλληλοι δια την βασιλείαν του Θεού; Χριστιανούς όπως ο Δημάς, ο Διοτρεφής, ο Ανανίας και η Σαπφείρα; Πιστούς που γυρνούν πίσω στον «εμετόν» τους; Πιστούς οι οποίοι έχουν πονηράν καρδίαν απιστίας; Ανθρώπους που Τον αρνούνται ανοιχτά; Ανθρώπους που δεν σέβονται τις προειδοποιήσεις Του; Πιστούς τα ονόματα των οποίων θα διαγραφούν από το βιβλίο της ζωής; Πιστούς οι οποίοι ημάρτησαν αλλά που ποτέ δεν μετενόησαν δια την αμαρτία τους; Εκείνους που ισχυρίζονται ότι Τον πιστεύουν αλλά με τα έργα τους τον αρνούνται! Πλάνους χριστιανούς εργάτες; Χριστιανούς εργάτες, οι οποίοι είναι εχθροί του σταυρού; Άτομα που εργάζονται για βρώμικο κέρδος, και που δεσπόζουν επί της κληρονομίας του Θεού; Άφρονες παρθένες; Ανθρώπους που έχουν εισέλθει χωρίς το ένδυμα γάμου; Ανθρώπους που εμπορεύονται τον λόγον του Θεού; ΟΧΙ, αλλά «ΕΚΛΕΚΤΟΥΣ κατά πρόγνωσιν Θεού Πατρός, διά του αγιασμού του Πνεύματος, εις υπακοήν και ραντισμόν του αίματος του Ιησού Χριστού» [...] (1Πέτ.1:2). Όχι απλά «κλητούς» αλλά «εκλεκτούς»!

Κατά συνέπειαν:

- Γνήσιους χριστιανούς που εξελέγησαν προ καταβολής κόσμου, διά να είναι άγιοι και άμωμοι ενώπιον αυτού διά της αγάπης, προορισμένοι εις υιοθεσίαν δια του Ιησού Χριστού, και διά συγκεκριμένην υπηρεσίαν κατά την εαυτού αγαθήν πρόθεσιν και βουλήν (Εφεσ.1:4 και 2Τιμ.1:9).
- Είναι «εκλεκτοί» κατά πρόγνωσιν Θεού Πατρός, διά του αγιασμού του Πνεύματος, εις υπακοήν και ραντισμόν του αίματος του Ιησού Χριστού (1Πέτ.1:2).

Έτσι, ακόμη μία φορά!

Κατά συνέπειαν:

- Ο Θεός δεν τους εξέλεξε αυθαιρέτως αλλά συμφώνως προς την πρόγνωσίν Του. Η πρόγνωση Του έχει κάνει λάθος ή μήπως ο Θεός εξηνάγκασε τον έναν να σωθεί και τον άλλον ν'απολεσθεί; Πάντως πρέπει να ομολογήσουμε ότι για μας τους ανθρώπους, η πρόγνωση του Θεού είναι ένα μυστήριο!

Αυτές οι αλήθειες επιβεβαιώνονται για μια ακόμη φορά από το ανωτέρω απόσπασμα: «Εξεύρομεν δε ότι πάντα συνεργούσι προς το αγαθόν εις τους αγαπώντας τον Θεόν, εις τους κεκλημένους κατά τον προορισμόν αυτού· διότι όσους προεγνώρισε, τούτους και προώρισε συμμόρφους της εικόνας του Υιού αυτού, διά να ήναι αυτός πρωτότοκος μεταξύ πολλών αδελφών· όσους δε προώρισε, τούτους και εκάλεσε, και όσους εκάλεσε, τούτους και εδικαίωσε, και όσους εδικαίωσε, τούτους και εδόξασε» (Ρωμ.8:28-30). Και αλλού είναι γραμμένο: «Θέλω κράζει προς τον Θεόν τον Ύψιστον, προς τον Θεόν τον ευοδούντα τα πάντα δι' εμέ» (Ψαλ.57:2).

Δόξα στον Θεόν! Αλληλούια!

ΜΕΡΟΣ Γ': ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ...

Ορισμένα χαρακτηριστικά του πραγματικού χριστιανού

Θα εξετάσουμε στο κεφάλαιο αυτό ορισμένα χαρακτηριστικά που συμπληρώνουν την εικόνα του αληθινού πιστού που εξετάσαμε σε προηγούμενα κεφάλαια.

1. «Δεν θέλει απομακρυνθή τούτο το βιβλίον του νόμου από του στόματός σου...»

Είναι απολύτως σαφές ότι όσοι είναι προσκεκολλημένοι στη Βίβλο και στην εφαρμογή της στη ζωή τους θα ευλογηθούν και θα ευημερήσουν (Ιησούς του Ναυή 1:7-8· Ψαλ.1:2-3, Αποκ.1:3, κ.λπ.). Ο Κύριός μας ο Ιησούς Χριστός είπε με σαφέστατο τρόπο ότι, «Εάν μείνητε εν εμοί και οι λόγοι μου μείνωσιν εν υμίν, θέλετε ζητεί ό,τι αν θέλητε, και θέλει γείνει εις εσάς» (Ιωάν.15:7). **Και τ'ανάπαλιν!**

Ας εξετάσουμε την αρχήν αυτήν λεπτομερέστερα. Ο Θεός έδωσε εντολή στον Ιησούν του Ναυή ότι: «Δεν θέλει απομακρυνθή τούτο το βιβλίον του νόμου από του στόματός σου, αλλ' εν αυτώ θέλεις μελετά ημέραν και νύκτα, διά να προσέχης να κάμνης κατά πάντα όσα είναι γεγραμμένα εν αυτώ· διότι ΤΟΤΕ θέλεις ευοδούσθαι εις την οδόν σου, και τότε θέλεις φέρεσθαι μετά συνέσεως. Δεν σε προστάζω εγώ; ίσχυε και ανδρίζου· μη φοβηθής μηδέ δειλιάσης· διότι είναι μετά σου Κύριος ο Θεός σου όπου αν υπάγης» (1:8-9). Ερωτώ: Αυτοί οι λόγοι ίσχυαν μόνον για τον Ιησούν του Ναυή και δεν ισχύουν επίσης και για εμάς σήμερα; Βεβαίως και για εμάς (1Πέτ.2:2, Κολ.3:16, κ.λπ.). Εάν ο άνθρωπος του Θεού συμμορφωθεί με τις οδηγίες αυτές, θα ευοδωθεί και θα κάνει την οδόν του να ευημερήσει! Όταν ομιλώ περί ευημερίας, δεν αναφέρομαι στη πεπλανημένη θεωρία περί του «δόγματος της ευημερίας»!

Είναι γραμμένο: «Πάσαι αι οδοί του Κυρίου είναι έλεος και αλήθεια εις τους φυλάττοντας την διαθήκην αυτού και τα μαρτύρια αυτού» (Ψαλ.25:10). Όλοι οι τύποι της προστασίας και ευτυχίας αποτελούν υποσχέσεις για εκείνους που φυλάττουν τη διαθήκη Του και τα μαρτύριά Του, για όλους εκείνους των οποίων η καρδιά είναι δοσμένη στη μετάνοια και στην πίστη προς τον Θεόν. Η επιμελής υπακοή του πιστού θα ευλογηθεί: «Διότι εις πάντα τον έχοντα θέλει δοθή και περισσευθή, από δε του μη έχοντος και εκείνο το οποίον έχει θέλει αφαιρεθή απ' αυτού» (Ματ.25:29). Τί τρομερός λόγος αλλά και τί πηγή ευλογίας! Έρχεται, όμως, σε αντίθεση προς την ανθρώπινη νοοτροπία όσον αφορά την αρχή της «ισότητας»!

Ο πιστός αγαπά τον λόγον Του, είναι η τροφή του, είναι η πηγή της παρηγορίας του, της ενισχύσεώς του και των όπλων του των δεξιών και των αριστερών κατά του εχθρού της ψυχής του. Αγάλλεται εις τον λόγον Του, ως ο ευρίσκων λάφυρα πολλά (Ψαλ.119:162). Την πιστεύει ως θεόπνευστον και ωφέλιμον προς διδασκαλίαν, προς έλεγχον, προς επανόρθωσιν, προς εκπαίδευσιν την μετά της δικαιοσύνης, διά να ήναι τέλειος ο άνθρωπος του Θεού, ητοιμασμένος εις παν έργον αγαθόν (2Τιμ.3:16-17). Δεν τον αμφισβητεί! Τρέμει στον λόγον Του! Τον μελετά ημέρα και νύκτα! Δεν μπορεί να ζήσει χωρίς αυτόν!

2. «Εάν ζητήσητέ τι εν τω ονόματί μου, εγώ θέλω κάμει αυτό »

Όταν ένας άνθρωπος όντως ανήκει στον Θεόν, όλα τα αιτήματα του που είναι σύμφωνα με το θέλημα του Θεού θα εισακουσθούν! Μερικά από αυτά αμέσως και μερικά από αυτά σε βάθος χρόνου, στην καλή ώρα του Θεού...

➤ «Και αύτη είναι η παρηγοσία, την οποίαν έχομεν προς αυτόν, ότι εάν ζητώμέν τι κατά το θέλημα αυτού, ακούει ημάς. Και εάν εξεύρωμεν ότι ακούει ημάς ό,τι αν ζητήσωμεν, εξεύρωμεν ότι λαμβάνομεν τα ζητήματα, τα οποία εξητήσαμεν παρ' αυτού» (1Ιωάν.5:14-15).

- «και ό,τι αν ζητήσητε εν τω ονόματί μου, θέλω κάμει τούτο, διά να δοξασθή ο Πατήρ εν τω Υιώ» (Ιωάν.14:13).

Η χαρά του Κυρίου είναι να μας ευλογεί και να μας χαροποιεί. Η μόνη απαίτηση Του είναι όπως ο πιστός διατηρεί τη συνείδησή του καθαρή. Ιδού η απόδειξη: Ο Θεός, εν τη χάριτί Του, συγκαταβαίνει να ανταποκρίνεται θετικά στα αίτηματά μας, όχι επί τη βάσει των όσων γνωρίζει για εμάς, αλλά επί τη βάσει του φωτός που έχουμε για τον εαυτόν μας και, ειδικότερα, όσον αφορά την καθαρότητα της καρδιάς μας (της θελήσεώς μας) και της διατηρήσεως καθαρής της συνειδήσεώς μας:

- «διότι εάν μας κατακρίνη η καρδιά, βεβαίως ο Θεός είναι μεγαλύτερος της καρδιάς ημών και γνωρίζει τα πάντα. Αγαπητοί, εάν η καρδιά ημών δεν μας κατακρίνη, έχομεν παρηρησίαν προς τον Θεόν, και ό,τι αν ζητώμεν λαμβάνομεν παρ' αυτού, διότι φυλάττομεν τας εντολάς αυτού και πράττομεν τα αρεστά ενώπιον αυτού» (1Ιωάν.3:20-22).
- «Ηρεύνησας την καρδιαν μου· επεσκέφθης αυτήν εν καιρώ νυκτός· εδοκίμασάς με και δεν ηύρες ουδέν εν εμοί· ο στοχασμός μου δεν είναι διάφορος των λόγων μου» (Ψαλ.17:3). Με άλλα λόγια, εννοώ αυτό που λέγω και λέγω αυτό που εννοώ!

3. « Ο έχων τας εντολάς μου και φυλάττων autάς, εκείνος είναι ο αγαπών με »

«Εάν με αγαπάτε, τας εντολάς μου φυλάξατε [...] Ο έχων τας εντολάς μου και φυλάττων autάς, εκείνος είναι ο αγαπών με· ο δε αγαπών με θέλει αγαπηθή υπό του Πατρός μου, και εγώ θέλω αγαπήσει αυτόν και θέλω φανερώσει εμαυτόν εις αυτόν..... Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Εάν τις με αγαπά, τον λόγον μου θέλει φυλάξει, και ο Πατήρ μου θέλει αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν θέλομεν ελθεί και εν αυτό θέλομεν κατοικήσει.....» (Ιωάν.14:15-24). Απίστευτο, αλλά αληθινό! **Ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιον Πνεύμα έρχονται να κατοικήσουν (!) στην καρδιά και τη ζωή του πραγματικού πιστού!**

Είμαστε άξιοι μιας τέτοιας τιμής; Σε καμία περίπτωση! Έτσι, μπορούμε να κατανοήσουμε το έλεος και τη χάρη του Θεού μας και Σωτήρος μας στη ζωή μας! Όταν για πρώτη φορά κατάλαβα αυτήν τη μεγάλη αλήθεια κατελήφθην από θάμβος επί ημέρες και εβδομάδες! ΟΜΩΣ, αυτές οι τιμές και τα προνόμια δεν είναι για ανθρώπους που δεν Τον αγαπούν και περιπατούν ατάκτως!

4. Παιδεία

Πριν από πολλά χρόνια, το Άγιον Πνεύμα επέστησε την προσοχή μου στο επόμενο χωρίο: «Επειδή η κρίσις θέλει επιστρέψει εις την δικαιοσύνην, και θέλουσιν ακολουθήσει αυτήν πάντες οι ευθείς την καρδίαν» (Ψαλ.94:15). Ιδού πώς το εννόησα: Η αγάπη του Θεού μάς κάνει περνούμε από δυσκολίες και πειρασμούς ή, καλύτερα, μέσα από δοκιμασίες. Γιατί; Για να ιδούμε πού κάναμε λάθος, να αλλάξουμε τη θέση της καρδιάς μας και της πορείας μας σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, να καθαρισθούμε και να ζήσουμε με δικαιοσύνη (αλήθεια, μετάνοια, διόρθωση, αποκατάσταση...)! Η παιδεία του Θεού μας βοηθά να ιδούμε τους εαυτούς μας, να μετανοήσουμε και να κάνουμε το ορθόν και το δίκαιον! Η ανταπόκρισή μας είναι θετική μόνον εάν αγαπούμε την αλήθεια, εάν η καρδιά μας είναι ευθεία ενώπιον Αυτού. Αντιθέτως, εκείνοι που δεν αγαπούν και δεν υπακούουν στην αλήθεια του Θεού, αντί να αποδεχθούν τη διόρθωση του Θεού, αντιστέκονται και στασιάζουν: «**Διά τι παιδευόμενοι θέλετε επιπροσθέτε στασιασμόν; όλη η κεφαλή είναι άρρωστος και όλη η καρδιά κεχανωμένη**» (Ησα.1:5). Ενθυμείσθε την περίπτωση του βασιλέως Άχαζ; «**Και εν τω καιρώ της στενοχωρίας αυτού έτι μάλλον παρηνόμησεν εις τον Κύριον αυτός ο βασιλεύς Άχαζ**» (2Χρον.28:22) ή πώς ο Ιερεμίας κατηγορούσε τον λαόν του; «**Εις μάτην επάταξα τα τέκνα σας· δεν εδέχθησαν διόρθωσιν [...]**» (Ιερ.2:30). «**Κύριε, δεν επιβλέπουσιν οι οφθαλμοί σου επί την αλήθειαν; Εμαστίγωσας αυτούς και δεν επόνεσαν· κατηνάλωσας αυτούς και δεν ηθέλησαν να δεχθώσι διόρθωσιν εσκήληρναν τα πρόσωπα αυτών υπέρ τον βράχον· δεν ηθέλησαν να επιστρέψωσι**» (Ιερ.5:3).

Η αγάπη και η υπομονή του Θεού μάς περνούν από την ίδια εμπειρία επανειλημμένως μέχρις ότου να καταλάβουμε το λάθος μας και συμμορφωθούμε προς το θέλημα του Θεού: «**Ούτω**

λέγει Κύριος, ο Αυτρωτής σου, ο Άγιος του Ισραήλ· Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, ο διδάσκων σε διά την ωφέλειάν σου, ο οδηγών σε διά της οδού δι' ης έπρεπε να υπάγης. Είθε να ήκουες τα προστάγματά μου τότε η ειρήνη σου ήθελεν είσθαι ως ποταμός και η δικαιοσύνη σου ως κύματα θαλάσσης» (Ησα.48:17-18). Βλέπουμε, λοιπόν, ότι το κύριον χαρακτηριστικόν εκείνων των οποίων η καρδιά είναι ευθεία ότι αγαπούν και υπακούουν τις παρατηρήσεις του Θεού, τους ελέγγους του Θεού! Τους κάνει να εννοούν τους λόγους Του (Παρ.1:23). Δεν υπάρχει πνευματική πρόοδος και βελτίωση χωρίς αγάπη για την αλήθεια και το θέλημα του Θεού, χωρίς πλήρη παραχώρησή! Τουναντίον, καθυστέρηση και αποστασία!

Υπάρχουν πάρα πολλά πράγματα που μπορούμε να ειπούμε στο σημείο αυτό της παιδείας του Θεού αλλά περιοριζόμαστε σ' αυτές τις λίγες γραμμές! Είθε ο Κύριος να ανοίξει το πνεύμα μας και να μας βοηθήσει να καταλάβουμε πόσον πολύτιμη είναι η παιδεία του Θεού! Πόσον θαυμάσιον είναι το κεφάλαιον 12 της επιστολής προς Εβραίους επί του θέματος της παιδείας!

Πριν συνεχίσω με το επόμενο σημείο, θα ήθελα να επισημάνω συμπερασματικώς την εξής θλιβερή αλήθεια: ***Πόσον λυπηρόν είναι να βλέπεις πιστεύοντας να αγνοούν τον λόγον του Θεού, να μη τον καταλαβαίνουν, να μη τον εφαρμόζουν, να τον διαστρέφουν, να μη έχουν καθαρή συνείδηση, παιδευόμενοι δε να προσθέτουν στασιασμόν!***

5. « ...Νέον κτίσμα· τα αρχαία παρήλθον »

Ο πιστός εν Χριστώ, δεν αποκτά μόνον κάτι νέο, είναι κάτι νέο. Είναι ένα πραγματικά νέον κτίσμα! Όλη η πνευματική του ύπαρξη έχει ξανα-δημιουργηθεί εν Χριστώ. Ίσως να μην το αισθάνεται. Η αλήθεια όμως μένει! «Όθεν εάν τις ήναι εν Χριστώ είναι νέον κτίσμα· τα αρχαία παρήλθον, ιδού, τα πάντα έγιναν νέα» (2Κορ.5:17). Αυτή είναι η επίσημη θέση του! ***Τα πραγματικά νέα κτίσματα, μελετούν τον λόγον Του ημέρα και νύκτα, τον αφομιώνουν, τον εφαρμόζουν, τον διαδίδουν και προσθέτουν μαθητάς στο ποίμνιο του Κυρίου Ιησού Χριστού!***

Παρακαλώ, προσέξτε τα εξής εδάφια της Αγίας Γραφής:

- «Όσοι δε εδέχθησαν αυτόν, εις αυτούς έδωκεν εξουσίαν να γείνωσι τέκνα Θεού, εις τους πιστεύοντας εις το όνομα αυτού» (Ιωάν.1:12) και «Ούτοι θέλουσι πολεμήσει με το Αρνίον, και το Αρνίον θέλει νικήσει αυτούς, διότι είναι Κύριος των κυρίων και Βασιλεύς των βασιλέων, και όσοι είναι μετ' αυτού είναι κλητοί και εκλεκτοί και πιστοί» (Αποκ.17:14). Αυτό είναι το επίσημο καθεστώς τους, ο νέος τίτλος τους!
- «Και αυτοί ενίκησαν αυτόν διά το αίμα του Αρνίου και διά τον λόγον της μαρτυρίας αυτών, και δεν ηγάπησαν την ψυχήν αυτών μέχρι θανάτου» (Αποκ.12:11). Ιδού πως θα νικούν και πως θα προοδεύουν!
- «αλλά καθότι είσθε κοινωνοί των παθημάτων του Χριστού, χαίρετε, ίνα και όταν η δόξα αυτού φανερωθή χαρήτε αγαλλιώμενοι» (1Πέτ.4:13) και «ο δε Θεός και τον Κύριον ανέστησε και ημάς θέλει αναστήσσει διά της δυνάμεως αυτού» (1Κορ.6:14). Αυτό είναι το ένδοξον μέλλον τους! Αυτό είναι το ένδοξο μέλλον μας εάν είμαστε αληθινά νέα κτίσματα!

6. Οι αληθινοί πιστοί έχουν ειρήνη στην καρδιά τους

Ένα από τα βασικά χαρακτηριστικά των παιδιών του Θεού είναι ότι έχουν ειρήνη στην καρδιά τους! Έχουν τον Αρχοντα της ειρήνης στην καρδιά τους, έχουν την ασπίδα της πίστεως στα χέρια τους! Δεν ανησυχούν για τίποτα, διότι αναθέτουν με προσευχές και δεήσεις όλες τις ανάγκες και τα προβλήματά τους στον Θεόν. Του τις αναθέτουν με προκαταβολικές ευχαριστίες! Γι' αυτό η ειρήνη του Θεού που υπερβαίνει κάθε νόηση, φυλάττει την καρδιά τους και τα διανοήματά τους εν Χριστώ Ιησού (Φιλιπ.4:6-7). Μια τέτοια ειρήνη προστατεύει τους στοχασμούς τους. Συνεπώς, **ΔΕΝ ΑΝΗΣΥΧΟΥΝ ΓΙΑ ΤΙΠΟΤΑ!** Πόσο παρήγορα είναι και τα εξής εδάφια: «και ευφραίνου εν Κυρίω, και θέλει σοι δώσει τα ζητήματα της καρδιάς σου. Ανάθες εις τον Κύριον την οδόν σου και έλπίζε επ' αυτόν, και ΑΥΤΟΣ ΘΕΛΕΙ ΕΝΕΡΓΗΣΕΙ· και θέλει εξάξει ως φως την δικαιοσύνην σου και την κρίσιν σου ως μεσημβρίαν» (Ψαλ.37:4-6). Τίποτα, απολύτως τίποτα (χρήμα, εργασία, ασθένεια, θάνατος, κ.λπ.), δεν μπορεί να αφαιρέσει την ειρήνη από την καρδιά τους, εκτός από μια αμετανόητη καρδιά! Ναι, έχουν ειρήνη και ανάπαυση

στην καρδιά τους γιατί πιστεύουν ακράδαντα ότι Εκείνος φροντίζει για όλες τις λεπτομέρειες της ζωής τους και ότι Εκείνος που άρχισε στη ζωή τους καλόν έργον θα επιτελέσει αυτό μέχρι της ημέρας του Ιησού Χριστού (Φιλιπ.1:6).

7. Οι αληθινοί πιστοί έχουν τη μαρτυρία του Θεού στην καρδιά τους

Επιπλέον, «Όστις πιστεύει εις τον Υιόν του Θεού έχει την μαρτυρίαν εν εαυτώ· όστις δεν πιστεύει εις τον Θεόν, έκαμεν αυτόν ψεύστην, διότι δεν είστευσεν εις την μαρτυρίαν, την οποίαν εμαρτύρησεν ο Θεός περί του Υιού αυτού» (1Ιωάν.5:10). Τίποτα, απολύτως τίποτα, δεν μπορεί να αφαιρέσει τη μαρτυρία μέσα του, ότι ανήκει στον Μέγα Βασιλέα και ότι προστατεύεται από την αγάπη Του, το έλεος Του και την χάρη Του. Έχει εξαγορασθεί από τον νόμον και έχει υιοθετηθεί. Και επειδή είναι υιός εξαπέστειλεν ο Θεός το Πνεύμα του Υιού αυτού μέσα στην καρδιάν του το οποίον κράζει· Αββά, ο Πατήρ. Έτσι, δεν είναι πλέον δούλος αλλ' υιός· εάν δε υιός, και κληρονόμος του Θεού διά του Χριστού (Γαλ.4:5-7)! Απίστευτο, αλλά αληθινό! Μέσα στην καρδιά μου ! Ποιός είμαι εγώ; Κληρονόμος του Θεού διά του Χριστού! Μόνον αμετανόητη καρδιά (ανομολόγητη και μη απορριφθείσα αμαρτία) μπορεί να αφαιρέσει τη θαυμαστή εσωτερική μαρτυρία της υιοθεσίας μου και της ασφαλείας μου!

Ο γνήσιος άνθρωπος του Θεού γνωρίζει με βεβαιότητα, όπως έχει ήδη αναφερθεί, ότι:

- «Όστις πιστεύει εις τον Υιόν έχει ζωήν αιώνιον· όστις όμως απειθεί εις τον Υιόν δεν θέλει ιδεί ζωήν, αλλ' η οργή του Θεού μένει επάνω αυτού» (Ιωάν.3:36).
- « [...] Και αύτη είναι η υπόσχεσις, την οποίαν αυτός υπεσχέθη προς ημάς, η ζωή η αιώνιος» (1Ιωάν.2:24-25)

7. «Ο νόμος του Θεού του είναι στην καρδιά του· τα διαβήματα του δεν θα ολισθήσουν »

Εάν αυτό το εδάφιο είναι αληθές, και είναι αληθές, δυνάμεθα να συμπεράνουμε ότι ο νόμος του Θεού στην καρδιά του ωθεί τον πιστόν που αγαπά τον Θεόν, να υπακούει στις εντολές Του με καθαρή αγάπη για την αλήθεια και για τον Σωτήρα Του και μπορεί να είναι βέβαιος ότι ΤΙΠΟΤΑ δεν μπορεί να τον χωρίσει από Αυτόν... Όλα εξαρτώνται από την επιλογή της καρδιάς του προς Αυτόν: «Μετά πάσης φυλάξεως φύλαττε την καρδίαν σου· διότι εκ ταύτης προέρχονται αι εκβάσεις της ζωής» (Παρ.4:23). Μπορούμε μήπως να λησμονήσουμε ότι ο «... Κύριος βλέπει την καρδίαν»; (1Σαμ.16:7). Και, τί να ειπεί κανείς για το εδάφιο που λέγει: «οίτινες με την δύναμιν του Θεού φυλαττόμεθα διά της πίστεως, εις σωτηρίαν ετοιμήν να αποκαλυφθή εν τω εσχάτω καιρώ» (1Πέτ.1:5); Ο Θεός τον προστατεύει και κανένα βήμα του δεν θα ολισθήσει. Αλληλουσία!

Όσοι είμεθα του Θεού φοβούμεθα τον Θεόν, μισούμε την αμαρτία, απαρνώμεθα τους εαυτούς μας και τα συμφέροντά μας – σε περίπτωση που έρχονται σε αντίθεση με το θέλημα του Θεού. Ο Κύριος και το θέλημά Του έχουν γίνει ο θησαυρός μας, η μετάνοιά μας, η πίστη μας σε Αυτόν και στον Λόγον Του είναι συνεχείς, βαθιές και ειλικρινείς, γι'αυτό δεν κινδυνεύουμε να αρρωστήσουμε και να πεθάνουμε πνευματικά. Αγαπούμε Κύριον τον Θεόν μας εξ όλης της καρδιάς μας και εξ όλης της ψυχής μας και εξ όλης της δυνάμεώς μας και εξ όλης της διανοίας μας, και τον πλησίον μας ως τον εαυτόν μας» (Λουκ.10:27). Γι'αυτό δεν έχομε πραγματικά πνευματικά προβλήματα. Γι'αυτό δεν έχομε ανάγκη από πνευματική αναζωπύρωση! Ο Κύριος υπόσχεται σε όσους φυλάττουν τον λόγον της υπομονής Του (Αποκ.3:8,10) ότι θα τους δώσει: Χάρη και δύναμη: Θα τους ανοίξει πόρτες που κανείς δεν θα μπορεί να κλείσει... εξουσία εναντίον του εχθρού και δύναμη να κάνουν το καθήκον τους. Θα εξαλείψει τα εμπόδια και θα δώσει εξουσία και ασφάλεια και θάρρος και κυρίως μεγάλη πίστη! **Θα τους προστατεύει από τους πειρασμούς!** Θα τους δώσει τη νίκη και θα τους κάνει πυλώνες στην Εκκλησία Του. Η πνευματική τους πρόοδος θα είναι εμφανής σε όλους. Θα τους δίνει περισσότερο φως και ευλογίες. Δεν θα επιτρέψει κανείς να τους αρπάξει τον στέφανόν τους είτε πρόκειται για τον στέφανον της «αφθαρσίας» ή για τον στέφανον της «δικαιοσύνης», για τον στέφανον της «ζωής», της «δόξης», κ.λπ. (1Κορ.9:25· 2Τιμ.4:8· Ιάκ.1:12· 1Πέτ.5:4 και Αποκ.2:10· 03:11). Ομιλεί για στέφανον και όχι για σωτηρία! Αλληλουσία!

9. Μετάνοια – Ταπεινοφροσύνη – Συντριβή

Έχομε ήδη εξετάσει τη βασική χριστιανική αρχή της μετανοίας. Επανερχόμεθα απλώς για να τονίσουμε ότι όταν οι άνθρωποι του Θεού συμβεί να αμαρτήσουν μετανοούν αμέσως, ταπεινούνται και συντρίβονται! Δέχονται αγόγγυστα τις συνέπειες της αμαρτίας τους (Νεεμ.9:33, Λευιτ.26:40-42, κ.λπ.)! Ο Πέτρος, παρά τη φοβερή αμαρτία του, ήταν εκ της αληθείας! **Ο Ιούδας ήταν εξίσου εκ της αληθείας;**

Ο λόγος μας πρέπει να είναι ναι ή όχι. Συνεπώς, ή είσαι ή δεν είσαι. Το ένα ή το άλλο. Συμπεραίνουμε, λοιπόν, ότι το βασικό χαρακτηριστικό ενός αληθινού χριστιανού είναι ότι έχει μέσα του μια πηγή μετανοίας, που τον οδηγεί στην ταπεινοφροσύνη και τη συντριβή, που αποτελούν εγγύηση αποδοχής του από μέρους του Θεού!

- «Διότι οὕτω λέγει ὁ Ὑψίστος καὶ ὁ Υἱέρτατος, ὁ κατοικῶν τὴν αἰωνιότητα, τοῦ οὐοίου το ὄνομα εἶναι Ὁ Ἅγιος· Εγὼ κατοικῶ ἐν ὑψηλοῖς καὶ ἐν ἀγίῳ τόπῳ· καὶ μετὰ τοῦ συντετριμμένου τὴν καρδίαν καὶ τοῦ ταπεινοῦ το πνεύμα, διὰ νὰ ζῶοποιῶ το πνεῦμα τῶν ταπεινῶν καὶ νὰ ζῶοποιῶ τὴν καρδίαν τῶν συντετριμμένων» (Ησα.57:15).
- «[...] εἰς τίνα λοιπὸν θέλω ἐπιβλέψει; εἰς τὸν πτωγὸν καὶ συντετριμμένον το πνεῦμα καὶ τρέμοντα τὸν λόγον μου» (Ησα.66:2).

Από τις ημέρες του Μωυσή ἀλλ' ἐπίσης καὶ μέχρι σήμερα υπήρχαν καὶ υπάρχουν ἄνθρωποι που ανθίστανται στὴν ἀλήθεια: Ἄνθρωποι διεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι εἰς τὴν πίστιν (2Τιμ.3:1-8). Δεν ἤθελαν νὰ μετανοήσουν...! **Στις ἡμέρες μας, υπάρχουν τέτοιοι ἄνθρωποι;;;**

10. Οι πραγματικοί πιστοὶ ἐξέρχονται νικητές

Εἶναι πολὺ χρήσιμο νὰ λάβει κανεὶς σοβαρὰ υπόψη αὐτό που τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ εἶπε σε ὀρισμένες ἀπὸ τις ἐπτὰ ἐκκλησίες στὴν Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννου. Καὶ συγκεκριμένως στις ἐκκλησίες:

Της Εφέσου:

«Ἐνθυμοῦ λοιπὸν πόθεν ἐξέπεσες καὶ μετανόησον καὶ κάμε τὰ πρῶτα ἔργα· εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαι πρὸς σε ταχέως καὶ θέλω κινήσει τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν δὲν μετανοήσης. Εἰς τὸν νικῶντα...» (Ἀποκ.2:5-7).

Της Σμύρνης:

«..... καὶ θέλετε ἔχει θλίψιν δέκα ἡμερῶν. Γίνου πιστὸς μέχρι θανάτου, καὶ θέλω σοὶ δώσει τὸν στέφανον τῆς ζωῆς..... Ὁ νικῶν δὲν θέλει ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου» (Ἀποκ.2:8-11).

Της Περγάμου:

«..... Μετανόησον· εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαι πρὸς σε ταχέως καὶ θέλω πολεμήσει πρὸς αὐτοὺς με τὴν ρομφαίαν τοῦ στόματός μου Εἰς τὸν νικῶντα...» (Ἀποκ.2:12-17).

Των Σάρδεων:

«..... Ἐξεύρω τὰ ἔργα σου, ὅτι το ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς καὶ εἶσαι νεκρὸς. Γίνου ἀγρυπνὸς καὶ στήριξον τὰ λοιπά, τὰ ὁποῖα μέλλουσι νὰ ἀποθάνωσι· διότι δὲν εὗρηκα τὰ ἔργα σου τέλεια ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἐνθυμοῦ λοιπὸν πως ἔλαβες καὶ ἤκουσας, καὶ φύλαττε αὐτὰ καὶ μετανόησον. Εἰς τὸν νικῶντα, θέλω ἐλθεῖ ἐπὶ σε ὡς κλέπτῃς, καὶ δὲν θέλεις γνωρίσει ποῖαν ὥραν θέλω ἐλθεῖ ἐπὶ σε..... Ὁ νικῶν, οὗτος θέλει ἐνδυθῇ ἱμάτια λευκά, καὶ δὲν θέλω ἐξαλείψει τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς ζωῆς, καὶ θέλω ὁμολογήσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Πατρὸς μου καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ» (Ἀποκ.3:1-5).

Της Λαοδικείας:

«..... Ἐξεύρω τὰ ἔργα σου, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶσαι οὔτε ζεστός· εἴθε νὰ ἦσο ψυχρὸς ἢ ζεστός· οὕτως, ἐπειδὴ εἶσαι χλιαρὸς καὶ οὔτε ψυχρὸς οὔτε ζεστός, μέλλω νὰ σε ἐξεμέσω ἐκ τοῦ στόματός μου..... Εγὼ ὅσους ἀγαπῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω· γενοῦ λοιπὸν ζηλωτῆς καὶ μετανόησον. Ἰδοὺ, ἵσταμαι εἰς τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐὰν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, θέλω εἰσελθεῖ πρὸς αὐτόν καὶ θέλω δεῖπνῆσαι μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ. Ὅστις νικά...» (Ἀποκ.3:15-21).

Στο τέλος του βιβλίου της Αποκαλύψεως γράφει: «Ο νικών θέλει κληρονομήσει τα πάντα, και θέλω είσθαι εις αυτόν Θεός και αυτός θέλει είσθαι εις εμέ υιός» (Αποκ.21:7). Πάντως, δεν υπάρχει νίκη χωρίς διεξαγωγή μάχης...

Σημειώστε όμως, ότι σε όλες τις έξι από τις επτά εκκλησίες της Αποκαλύψεως οι προειδοποιήσεις «μετανόησον» και «ο νικών» έρχονται ξανά και ξανά! Ομιλεί μάλιστα περί κρίσεως! Η μόνη εκκλησία που δεν έλαβε προειδοποιήσεις, ήταν η Εκκλησία της Φιλαδελφείας! Γιατί; Διότι εφύλαξε τον λόγον Του και δεν ηρνήθη το Όνομά Του. (Αποκ.3:8)

ΜΕΡΟΣ Γ': ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ...

Φαινομενικώς ασύμβατες δηλώσεις της Βίβλου

Ο Παύλος, εάν πίστευε ότι υπήρχε κίνδυνος ή περίπτωση, τελικά να μη σωθεί, δεν θα είχε ποτέ δηλώσει: «Και θέλει με ελευθερώσει ο Κύριος από παντός έργου πονηρού και θέλει με διασώσει διά την επουράνιον βασιλείαν αυτού· εις τον οποίον έστω η δόξα εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν» (2Τιμ.4:18). Εάν εξετάσουμε τα προηγούμενα εδάφια από το 4:10 μέχρι το 4:18, αλλά και αλλού, θα ιδούμε περιγραφή ορισμένων επικίνδυνων γεγονότων που έλαβαν χώρα στη ζωή του. Οι λέξεις «με διασώσει» αναφέρονται σε «χριστιανούς» που τον εγκατέλειψαν, στην προστασία του από το στόμα του λέοντος κ.λπ. Η λέξη σώζω, διασώζω αναφέρεται σε όλους τους τύπους φυσικών και πνευματικών κινδύνων. Δεν αναφέρεται στη σωτηρία του, έστω και αν η λέξη διασώζω (στη μετάφραση Νεοφ. Βάμβα) αντιστοιχεί στο ρήμα σώζω (σώσει, στο αρχαίο ελληνικό κείμενο). Σ' αυτήν την περίπτωση αναφέρεται στην προστασία του από παντός είδους κινδύνους! Εκείνος που είναι ήδη σεσωσμένος έχει ανάγκη να σωθεί;

Ήταν πεπεισμένος ότι ο Θεός θα τον προστάτευε μέχρι τέλους. Εξέφραζε βεβαιότητα! Εγνώριζε καλά ότι όστις πράττει το θέλημα του Θεού μένει εις τον αιώνα (1Ιωάν.2:17). Είχε την από Θεού μαρτυρία μέσα του για τη σωτηρία του και για την προστασίαν του διότι πίστευε στον Υιόν του Θεού (1Ιωάν.5:10). Επιπλέον, βλέπομε με πόση βεβαιότητα οι απόστολοι μιλούσαν για τους διαφόρους στεφάνους που ο Θεός θα τους χορηγούσε. Ο Παύλος έλεγε στην εκκλησία των Φιλιππων ότι η μόνη επιθυμία του ήταν να αφήσει αυτόν τον κόσμο της απογοήτευσης και να είναι με τον Κύριον! Οποία βεβαιότητα όσον αφορά τη σωτηρία του και την ασφάλειά του!

Ο απόστολος Ιωάννης εδήλωσε: «Εξεύρομεν ότι πας ο γεννηθείς εκ του Θεού δεν αμαρτάνει, αλλ' όστις εγεννήθη εκ του Θεού φυλάττει εαυτόν, και ο πονηρός δεν εγγίζει αυτόν. Εξεύρομεν ότι εκ του Θεού είμεθα, και ο κόσμος όλος εν τω πονηρώ κείται. Εξεύρομεν δε ότι ο Υιός του Θεού ήλθε και έδωκεν εις ημάς νόησιν, διά να γνωρίζωμεν τον αληθινόν· και είμεθα εν τω αληθινώ, εν τω Υιώ αυτού Ιησού Χριστώ. Ούτος είναι ο αληθινός Θεός και η ζωή η αιώνιος» (1Ιωάν.5:18-20). Κάποιος θα μπορούσε να θέσει δικαιολογημένα την ερώτηση αυτή: «Υπάρχει σχέση ή συμβατότητα μεταξύ των αμέσως προαναφερθέντων εδαφίων και των εδαφίων που αμέσως ακολουθούν» : «Διότι εάν ημείς αμαρτάνωμεν εκουσίως, αφού ελάβομεν την γνώσιν της αληθείας, δεν απολείπεται πλέον θυσία περί αμαρτιών » (Εβρ.10:26) ; Ναι, αυτές οι δύο δηλώσεις της Βίβλου έχουν τη θέση τους στη Βίβλο και είναι συμβατές ανάλογα με την περίπτωση, ανάλογα με το είδος του πιστού περί του οποίου ομιλούμε: Πώς μπορούμε να αμαρτάνουμε οικειοθελώς, δεδομένου ότι είναι γραμμένο ότι «Πας όστις εγεννήθη εκ του Θεού αμαρτίαν δεν πράττει, διότι σπέρμα αυτού μένει εν αυτό· και δεν δύναται να αμαρτάνη, διότι εγεννήθη εκ του Θεού»; (1Ιωάν.3:9). Ας προσέξουμε τί ακριβώς λέγει: Δεν λέγει ότι δεν δύναται να αμαρτήσκει, να πέσει δηλ. σε αμαρτία αλλά να αμαρτάνει, δηλ. να μένει στην αμαρτία! Αυτό είναι ένα από τα προνόμια των αληθινών παιδιών του Θεού! Γι' αυτό ακριβώς ο Ιωάννης υπενθυμίζει τη 'δικλείδα ασφαλείας': «Εάν ομολογώμεν τας αμαρτίας ημών, είναι πιστός και δίκαιος, ώστε να συγχωρήση εις ημάς τας αμαρτίας και καθάριση ημάς από πάσης αδικίας. Τεκνία μου, ταύτα σας γράφω διά να μη αμαρτήσητε. Και εάν τις αμαρτήση, έχομε παράκλητον προς τον Πατέρα, τον Ιησούν Χριστόν τον δίκαιον» (1Ιωάν.2:1). Δεν είναι λοιπόν η δικαιοσύνη μας που μας σώζει και ασφαρίζει αλλά το αίμα του Χριστού με το οποίο έχομε λυτρωθεί: «επειδή πάντες ήμαρτον και υστερούνται της δόξης του Θεού, δικαιούνται δε δωρεάν με την χάριν αυτού διά της απολυτρώσεως της εν Χριστώ Ιησού» (Ρωμ.3:23-24). **Το**

αίμα Του αφαιρεί την αμαρτία και η χάρις Του προσθέτει τη σωτηρία! Ας μη ξεχνούμε όμως ότι **η χάρις Του βασιλεύει στη ζωή μας εάν ζούμε με δικαιοσύνη!** (Ρωμ.5:21).

Σας παρακαλώ, αγαπητοί αναγνώστες, διαβάστε προσεκτικά τις ακόλουθες περικοπές:

α) Εβρ.6:4-8: «Διότι αδύνατον είναι οι άπαξ φωτισθέντες και γευθέντες της επουρανίου δωρεάς και γενόμενοι μέτοχοι του Αγίου Πνεύματος και γευθέντες τον καλόν λόγον του Θεού και τας δυνάμεις του μέλλοντος αιώνας, και έπειτα παραπεσόντες, αδύνατον να ανακαινισθώσι πάλιν εις μετάνοιαν, ανασταυρούντες εις εαυτούς τον Υιόν του Θεού και καταισχύνοντες [.....]»

Είναι πολύ χρήσιμη η σύγκριση αυτών των εδαφίων της Γραφής με εκείνα που ο απόστολος Πέτρος έγραψε: «Επειδή εάν αφού απέφυγον τα μολύσματα του κόσμου διά της επιγνώσεως του Κυρίου και Σωτήρος Ιησού Χριστού, ενεπλήχθησαν πάλιν εις ταύτα και νικώνται, έγειναν εις αυτούς τα έσχατα χειρότερα των πρώτων. Επειδή καλήτερον ήτο εις αυτούς να μη γνωρίσωσι την οδόν της δικαιοσύνης, παρά αφού εγνώρισαν να επιστρέψωσιν εκ της παραδοθείσης εις αυτούς αγίας εντολής. Συνέβη δε εις αυτούς το της αληθινής παροιμίας, Ο κύων επέστρεψεν εις το ίδιον αυτού εξέρασμα, και, Ο γοίρος λουσθείς επέστρεψεν εις το κύλισμα του βορβόρου» (2Πέτ.2:20-22)· και

β) Εβρ.10:26-31: «Διότι εάν ημείς αμαρτάνωμεν εκουσίως, αφού ελάβομεν την γνώσιν της αληθείας, δεν απολείπεται πλέον θυσία περί αμαρτιών, αλλά φοβερά τις απεκδοχή κρίσεως και έξαψις πυρός, το οποίον μέλλει να κατατρώγη τους εναντίους [...]. Ο Κύριος θέλει κρίνει τον λαόν αυτού. Φοβερόν είναι το να πέση τις εις χείρας Θεού ζώντος.»

Συμπεραίνομε, λοιπόν, ότι η κατάσταση «αμαρτάνωμεν εκουσίως» (Εβρ.6:4-8 και 10:26-31) δεν είναι συμβατή με την αλλαγή της φύσεως που περιγράφεται στην Ιωάννου 3, η οποία δηλώνει ότι γεννηθείς εκ Θεού «δεν δύναται να αμαρτάνη»! Αυτές οι δύο πνευματικές καταστάσεις («αμαρτάνωμεν εκουσίως» και «δεν δύναται να αμαρτάνη») ΔΕΝ ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΝΑ ΣΥΝΥΠΑΡΧΟΥΝ στο ίδιο πρόσωπο.

Ας συγκρίνουμε, επίσης, και εκείνο που είναι γραμμένο στον Ψαλμόν 84:5: «Μακάριος ο άνθρωπος, του οποίου η δύναμις είναι εν σοί· εν τη καρδιά των οποίων είναι αι οδοί σου», με την προειδοποίηση «Διότι εάν ημείς αμαρτάνωμεν εκουσίως, αφού ελάβομεν την γνώσιν της αληθείας, δεν απολείπεται πλέον θυσία περί αμαρτιών» (Εβρ.10:26). Και πάλιν, «[...] Πας όστις εγεννήθη εκ του Θεού αμαρτίαν δεν πράττει, διότι σπέρμα αυτού μένει εν αυτώ· και δεν δύναται να αμαρτάνη, διότι εγεννήθη εκ του Θεού.» Εν τούτω γνωρίζονται τα τέκνα του Θεού και τα τέκνα του διαβόλου. Πας όστις δεν πράττει δικαιοσύνην δεν είναι εκ του Θεού, ουδέ όστις δεν αγαπά τον αδελφόν αυτού» (Ιωάν.3:7-10).

Σε όλες τις επιστολές δηλώνεται ότι είμαστε παιδιά του Θεού και ότι το Πνεύμα του Θεού κατοικεί μέσα μας, στη καρδιά του κάθε ταπεινού. Επίσης, ότι εκείνος που φυλάττει τις εντολές Του μένει εν Αυτώ και Αυτός εν Εκείνω. Και εκ τούτου γνωρίζομεν ότι μένει εν ημίν, εκ του Πνεύματος το οποίον έδωκεν εις ημάς (Ιωάν.3:24). Τον Θεόν κανείς δεν τον είδε· εάν αγαπώμεν αλλήλους, ο Θεός μένει εν ημίν, και η αγάπη Αυτού είναι τετελειωμένη εν ημίν (Ιωάν.4:12). Αντίφαση ή ασυμβατότητα; Έχουμε να κάνουμε με μια ασυμβατότητα! Η έκφραση «αμαρτάνωμεν εκουσίως αφού ελάβομεν την γνώσιν της αληθείας» (Εβρ.10:26) είναι ασύμβατη για το ίδιο πρόσωπο με το «δεν δύναται να αμαρτάνη». Συνεπώς, οι δύο βιβλικές διατυπώσεις είναι σωστές και ισχύουν αναλόγως του πιστεύοντος!

Δεν παύω να δοξολογώ τον ουράνιον Πατέρα μας για την υπόσχεση που έχει δώσει αλλά και πραγματοποιήσει: Να γράψει τους νόμους Του στην καρδιά και στη διάνοια των πιστών Του! Απίστευτον αλλά αληθινόν! Αυτή η υπόσχεση ή η δήλωση ισχύει συγχρόνως για τον λαόν Ισραήλ,για κάποια ημέρα, και για τους γνήσιους χριστιανούς τώρα: «Αύτη είναι η διαθήκη, την οποίαν θέλω κάμει προς αυτούς μετά τας ημέρας εκείνας, λέγει ο Κύριος· Θέλω δώσει τους νόμους μου εις τας καρδιάς αυτών και θέλω γράψει αυτούς επί των διανοιών αυτών,

προσθέτει, και τας αμαρτίας αυτών και τας ανομίας αυτών δεν θέλω ενθυμείσθαι πλέον. Όπου δε είναι άφεσις τούτων, δεν είναι πλέον προσφορά περί αμαρτίας» (Εβρ.10:16-18). **Αυτοί είναι οι όροι της Νέας Διαθήκης, οι οποίοι ισχύουν για όλα τα αληθινά παιδιά του Θεού. Αυτή είναι συγχρόνως και η υπόσχεση που έδωσε ο Θεός για τον λαόν Ισραήλ και την οποίαν ευρίσκομε στην Παλαιάν Διαθήκην!** (Ιερ.31:33). Την ίδια υπόσχεση, βλέπομε για μια ακόμη φορά με μια ελαφρώς διαφορετική διατύπωση στην ίδια επιστολή προς Εβραίους (Εβρ.8:10-12).

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ: Αυτοπροστασία και προστασία από Θεού

Τώρα, θα εξετάσουμε το θέμα της προστασίας των πραγματικών πιστών τις απόψεις:

- a) Πώς ο αληθής πιστός προστατεύει τον εαυτόν του με σωστή και συνετή εν Χριστώ συμπεριφορά του, και
- b) Υπό ποίας συνθήκας οι πραγματικοί πιστοί προστατεύονται υπό του Θεού.

1. Εκείνος που έχει γεννηθεί από τον Θεόν ασκεί ένα είδος αυτοπροστασίας

Είναι γραμμένο ότι, «Εξεύρομεν ότι πας ο γεννηθείς εκ του Θεού δεν αμαρτάνει, αλλ' όστις εγεννήθη εκ του Θεού φυλάττει εαυτόν, και ο πονηρός δεν εγγίζει αυτόν» (1Ιωάν.5:18). Εκείνοι που έχουν γεννηθεί από τον Θεόν βαδίζουν δια της πίστεως με καθαρή καρδιά και με άπταιστη συνείδηση (Γαλ.5:21). Έχουν τη μαρτυρία μέσα τους και απολαμβάνουν έλεος και την ειρήνη στην καρδιά τους (Γαλ.6:14-16), η οποία υπερβαίνει πάσαν νόησιν και είναι σε θέση να αντισταθούν αποτελεσματικά στον Σατανά! Επιπλέον, απολαμβάνουν **τη βεβαιότητα της σωτηρίας τους**: «Και αύτη είναι μαρτυρία, ότι ζωήν αιώνιον έδωκεν εις ημάς ο Θεός, και αύτη η ζωή είναι εν τω Υιώ αυτού. Όστις έχει τον Υιόν έχει την ζωήν· όστις δεν έχει τον Υιόν του Θεού, την ζωήν δεν έχει» (1Ιωάν.5:11-12).

Ιδού μερικές αποδείξεις περί αυτοπροστασίας περί της οποίας ομιλούμε:

- «Η οδός των ευθέων είναι να εκκλίνωσιν από του κακού· όστις φυλάττει την οδόν αυτού, διατηρεί την ψυχήν αυτού» (Παρ.16:17).
- «Ο φυλάττων την εντολήν φυλάττει την ψυχήν αυτού· ο δε καταφρονών τας οδούς αυτού θέλει απολεσθή» (Παρ.19:16).
- «Η δικαιοσύνη φυλάττει τον τέλειον την οδόν· η δε ασέβεια καταστρέφει τον αμαρτωλόν» (Παρ.13:6).

2. Ο Θεός γνωρίζει και προστατεύει τους αγαπόντας και τηρούντας τας εντολάς Του

Καθώς ερευνούσα τη Γραφή για το θέμα της προστασίας του πιστού ξεπλάγην από το πλήθος των υποσχέσεων που δίδει ο Θεός για την προστασία του πιστού. Δεν ηύξενρα τί να πρωτοδιαλέξω: Προσέξτε, παρακαλώ αυτά τα λίγα εδάφια που παραθέτω μέσα από τα πολλά που βρήκα:

- «[...] ο Κύριος φυλάττει τους πιστούς (που ζούνε με πιστότητα), και ανταποδίδει περισσώς εις τους πράττοντας την υπερηφανίαν» (Ψαλ.31:23).
- « [...] όστις φυλάττεις την διαθήκην και το έλεος προς τους δούλους σου, τους περιπατούντας ενώπιόν σου εν όλη τη καρδιά αυτών» (2Χρον.6:14).
- « [...] συ διαφυλάττεις τον κλήρόν μου» (Ψαλ.16:5).
- «Ο Κύριος φυλάττει τους απλούς· εταλαιπωρήθην, και με έσωσεν» (Ψαλ.116:6).

Ο λόγος του Θεού μένει εις τον αιώνα (1Πέτ.1:25)! Εκείνος που αγαπά τον Κύριον και απεχθάνεται το κακόν, ο Κύριος θα φυλάττει την ψυχήν του! Πολλοί είναι οι 'κλητοί' αλλά ολίγοι οι 'εκλεκτοί' που ωφελούνται από την προστασία της ψυχής των εκ μέρους του Θεού. Ο Κύριος είναι η μερίς της κληρονομίας μου και του ποτηρίου μου· συ διαφυλάττεις τον κλήρόν μου (Ps.16:5).

3. Ο Θεός αναλαμβάνει την προστασία του ανθρώπου που κάνει σωστές επιλογές

Θα ξεκινήσω με δύο αρνητικά παράδειγματα:

- a) **Υμέναιον και τον Αλέξανδρον οι οιποίοι... αποβαλόντες την αγαθήν συνείδησιν εναυάγησαν εις την πίστιν** (1Τιμ.1:18-20), και

b) Φιλήτόν, ο οποίος αποπλανηθείς από της αληθείας, έλεγε ότι έγεινεν ήδη η ανάστασις, και ανέντροπε την πίστιν τινών» (2Τιμ.2:15-18).

Συμπέρασμα: Οι άνθρωποι του Θεού πρέπει να διατηρούν την πίστη και την αγαθή συνείδηση. Διαφορετικά, θα ναυαγήσουν όσον αφορά την πίστη και τη διδασκαλία τους.

Αλλού, είναι γραμμένο: «**ΙΟΥΔΑΣ** δούλος Ιησού Χριστού, αδελφός δε Ιακώβου, προς τους κλητούς τους ηγιασμένους υπό Θεού Πατρός, και τετηρημένους υπό του Ιησού Χριστού» (Ιούδας 1:1). Αυτό το εδάφιο σημαίνει ότι εκείνοι που εκλήθησαν και οι οποίοι πράγματι απεδέχθησαν την πρόσκληση αγιάζονται από τον Θεόν Πατέρα. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον προστατεύονται και θα συνεχίσουν να προστατεύονται. Τί σημαίνει η λέξη «**τετηρημένους**»; **Εκείνοι που είναι επιλεγμένοι, οι «εκλεκτοί», επειδή εδέχθησαν την πρόσκληση, ο Πατέρας Θεός τους αγιάζει (τους ξεχωρίζει), γι' αυτό και τους προστατεύει.** Έτσι βλέπομε ότι το εδάφιο Ιούδας 1:1 επιβεβαιώνει το μήνυμα της Α' Επιστολής Ιωάννου 5:18 κατά τους δύο προαναφερθέντας τρόπους: Προστασία εκ του Θεού και αυτοπροστασία! «**Εξεύρομεν ότι πας ο γεννηθείς εκ του Θεού δεν αμαρτάνει, αλλ' όστις εγεννήθη εκ του Θεού φυλάττει εαυτόν, και ο πονηρός δεν εγγίζει αυτόν».**

Ας προσέξουμε ιδιαίτερες τις εγγυήσεις, που αφορούν την προστασία των δικαίων, των πιστών (με πιστότητα), των ευθών και των ταπεινών: Ο Θεός υπόσχεται ότι, «... δεν θέλει ποτέ συγχωρήσει να σαλευθή ο δίκαιος » (Ψαλ.55:22) και ότι θα τους «... στηρίξει και φυλάξει από του πονηρού » (2Θεσ.3:3). Επιπλέον, μας εγγυάται ότι «Άγγελος Κυρίου στρατοπεδεύει κύκλω των φοβουμένων αυτόν και ελευθερώνει αυτούς» (Ψαλ.34:7) και ότι «...σώζει τους ταπεινούς το πνεύμα» (Ψαλ.34:18). Ποιούς στηρίζει; Τους επικαλουμένους αυτόν εν αληθεία!

Ιδιαίτερα εντύπωση μου έκαναν ορισμένα εδάφια από τον αγαπημένον μου Ψαλμόν 37: [«...οι βραχίονες των ασεβών θέλουνσι συντριφθή· τους δε δικαίους υποστηρίζει ο Κύριος (37:17). Γινώσκει ο Κύριος τας ημέρας των αμέμπτων· και η κληρονομία αυτών θέλει είσθαι εις τον αιώνα (37:18)... Εάν πέση, δεν θέλει συντριφθή· διότι ο Κύριος υποστηρίζει την γείρα αυτού (37:24)... Διότι ο Κύριος αγαπά κρίσιν, και δεν εγκαταλείπει τους οσίους αυτού· εις τον αιώνα θέλουνσι διαφυλαχθή... (37:28)... Ο νόμος του Θεού αυτού είναι εν τη καρδιά αυτού· τα διαβήματα αυτού δεν θέλουνσι ολισθήσει (37:31)... Ο Κύριος δεν θέλει αφήσει αυτόν εις τας γείρας αυτού, ουδέ θέλει καταδικάσει αυτόν όταν κρίνη αυτόν (37:33)...]

Τέλος, ας μη ξεχνούμε ότι όσοι επίστευσαν στον Θεόν και στο ευαγγέλιον της σωτηρίας εσφραγίσθησαν με το Πνεύμα το Άγιον της επαγγελίας» (Εφε.1:13). **Είναι ιδιοκτησία Του! Τους εξηγόρασε από δούλους του εχθρού της ψυχής τους και τους έκαμε υιούς Του! Ποιός μπορεί να τους αρπάξει από τα χέρια Του; Ποιούς σφραγίζει ο Κύριος; Δεν σφραγίζει τους πιστεύσαντες πιστούς, τους δικαίους, τους ευθείς και τους ταπεινούς; Εκτός πάντων τούτων, ο Κύριος μεσιτεύει υπέρ αυτών για την ευλογίαν τους και την τελειοποίησίν τους. Προστατεύονται δια της πίστεως!**

4. Δυνατός να φυλάξη την παρακαταθήκην μου...

Ο Παύλος έγραψε στον Τιμόθεον: «Μη αισχνυνθής λοιπόν την μαρτυρίαν του Κυρίου ημών μηδέ εμέ τον δέσμιον αυτού, αλλά συγκακοπάθησον μετά του ευαγγελίου με την δύναμιν του Θεού, ΟΣΤΙΣ ΕΣΩΣΕΝ ΗΜΑΣ ΚΑΙ ΕΚΑΛΕΣΕ ΜΕ ΚΛΗΣΙΝ ΑΓΙΑΝ, ΟΥΧΙ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΡΓΑ ΗΜΩΝ, αλλά κατά την εαυτού πρόθεσιν και χάριν, την δοθείσαν εις ημάς εν Χριστώ Ιησού προ χρόνων αιωνίων, φανερωθείσαν δε τώρα διά της επιφανείας του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, όστις κατήργησε μεν τον θάνατον, έφερε δε εις φως την ζωήν και την αφθαρσίαν διά του ευαγγελίου, εις το οποίον ετάχθην εγώ κήρυξ και απόστολος και διδάσκαλος των εθνών. Διά την οποίαν αιτίαν και πάσχω ταύτα, πλην δεν επαισχύνομαι· διότι εξεύρω εις τίνα επίστευσα, και ΕΙΜΑΙ πεπεισμένος ότι είναι ΔΥΝΑΤΟΣ ΝΑ ΦΥΛΑΞΗ ΤΗΝ

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗΝ ΜΟΥ (*παραθήκη μου - επίσημον αρχαίον κείμενον*) μέχρις εκείνης της ημέρας» (2Τιμ.1:8-12).

Ο Παύλος, χρησιμοποιώντας την ελληνική λέξη «παρακαταθήκη», προφανώς ανεφέρετο **στη ζωή του, στη διακονία του και κυρίως στη σωτηρία του.** Ήξευρε ότι δεν ήταν σε θέση όχι μόνο να σωθεί αλλά και να διατηρηθεί σεσωσμένος. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον είχε αναθέσει στον Θεόν την «προστασία» του πιο πολύτιμου πράγματος που ο Θεός, στα πλαίσια του ελέους του και της χάριτός Του, του είχε προσφέρει. Αυτό φέρνει στη μνήμη μου εκείνο που ο απόστολος Πέτρος είπε: «οΐτινες με την δύναμιν του Θεού φυλαττόμεθα [...]» (1Πετ.1:5).

Τί ο Παύλος εμπιστεύθηκε, ανέθεσε στον Θεόν; Τη ζωή του, την ψυχή του, την ασφάλειά της σωτηρίας του! Πώς όμως έκανε ό,τι έκανε; Ασφαλώς με τη θέλησή του! Συνεπώς, Του έδωσε την καρδιά του, Του ανέθεσε τη θέλησή του, Του ανέθεσε την οδόν του, τη διακονία Του! **ΙΔΟΥ ΤΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΑΤΕΘΕΣΕ!** Γιατί; Διότι είχε πλήρη πεποίθηση ότι εκείνος μεν δεν μπορούσε, ο Θεός όμως και ήθελε και μπορούσε να το κάνει! Ο Θεός εδέχθη να φυλάξη την παρακαταθήκη του Παύλου διότι ήξευρε ότι ο Παύλος ήταν σταθερός και ειλικρινής. «Ο φόβος του ανθρώπου στήνει παγίδα· ο δε πεποιθώς επί Κύριον θέλει εἶσθαι ἐν ασφαλείᾳ» (Παρ.29:25)! Ο Κύριος είναι εγγυητής του χριστιανού που είναι **ευθύς! Η σωτηρία και η ασφάλειά της είναι για τους ευθείς την καρδίαν,** ανεξαρτήτως του πόσον αδύνατοι και ατελείς είναι (Ψαλ.7:10-11). Ας θυμηθούμε και την περίπτωση του αποστόλου Πέτρου...

Έτσι, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι **η προστασία και οι ευλογίες του Θεού είναι εξασφαλισμένες υπό ορισμένες προϋποθέσεις:** Να Τον αγαπούμε με όλη την καρδιά μας, να σηκώνουμε τον σταυρόν μας και να Τον ακολουθούμε, να παραστήσουμε το σώμα μας θυσία ζώσα, να έχουμε καρδιά καθαρή και να φροντίζουμε η συνείδησή μας να μη μας κατακρίνει για ζωή που διατηρεί γνωστές αμαρτίες!

Η κοπέλλα που έμελλε αργότερα να γίνει σύζυγός μου, μου είπε λίγες ημέρες μετά την πρώτη μας συνάντηση: «Όταν επεστράφην στον Χριστόν, ανακάλυψα – όπως edιάβαζα προσεκτικά τον λόγον Του – ότι δεν ήμουν σε θέση να υπακούσω σε όλες τις εντολές Του! Τότε Του είπα: Εάν με βοηθήσεις και εάν θέλεις να γίνεις εγγυητής της χριστιανικής μου πορείας, τότε, εντάξει. Την επόμενη ημέρα μου έδωσε την εγγύησή Του δίνοντάς μου την υπόσχεση: **«Πιστός είναι εκείνος όστις σας καλεί, όστις και θέλει εκτελέσει»** (1Θεσ.5:24)!

Το αποτέλεσμα ήταν ότι Εκείνος τη διετήρησε μέχρι την τελευταία ημέρα της ζωής της δια της δυνάμεως του Αγίου Πνεύματος, εκείνη δε εφύλαξε την καλήν παρακαταθήκη που το Άγιον Πνεύμα της είχε εμπιστευθεί (2Τιμ.1:14). Αργότερα, ο Θεός, ο ουράνιος Πατέρας της, της εμπιστεύθηκε να υπηρετήσει το Ευαγγέλιο πράγμα που έκανε με καρδιά τελεία και ψυχή θελούση (1Θεσσαλ.2:4· 1Χρον.28:9), τόσον με τη ζωή της όσον και με τα εξαιρετικά χριστιανικά άρθρα και βιβλία που συνέγραψε.

«Εἰς δε τον δυνάμενον να σας φυλάξῃ ἀπταίστους,
και να σας στήσῃ κατενώπιον της δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει,
εἰς τον μόνον σοφόν Θεόν τον σωτήρα ἡμῶν, εἰὴ δόξα και μεγαλωσύνη,
κράτος και ἐξουσία, και νυν και εἰς πάντας τους αἰῶνας. Ἀμήν» (Ιούδας 24-25).

ΕΠΙΛΟΓΟΣ - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

1. Προϋποθέσεις που έθεσε ο Ιησούς Χριστός...

Πριν κλείσω αυτήν τη σειρά με θέμα «**Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΟΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ**», θα ήθελα να επαναλάβω εκείνο που έγραψα στην αρχή αυτής της σειράς: Πραγματικά δεν καταλαβαίνω για ποιόν λόγον δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ των πιστών στο θέμα της ασφαλείας του πιστού και διαφωνούν, διότι αμφότεροι έχουν δίκιο· είναι κάτι που εξαρτάται από τις εκλογές του πιστού, από την ποιότητα του πιστού... Προσωπικώς, ποτέ δεν διεπίστωσα ένα τέτοιο πρόβλημα κατά την πολυετή μελέτη του λόγου του Θεού. **Πιστεύω ακράδαντα ότι οι δύο αυτές πνευματικές θέσεις είναι σωστές, δεδομένου ότι αμφότερες χρησιμοποιούν σωστά, κατάλληλα και απολύτως σχετικά εδάφια για το αμφιλεγόμενο θέμα αλλά ΑΜΦΟΤΕΡΕΣ ΔΕΝ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΖΟΥΝ ΥΠΟ ΠΟΙΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΣΕ ΤΙ ΕΙΔΟΣ ΠΙΣΤΩΝ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ!**

Εξετάσαμε αυτό το αντιλεγόμενο θέμα σε τρεις ενότητες:

- α) Πώς σώζεται ο άνθρωπος.
- β) Ποιός πιστός κινδυνεύει να χάσει τη σωτηρία του, και
- γ) Ποιός πιστός δεν κινδυνεύει να χάσει τη σωτηρία του.

Σκοπός μου μ'αυτή τη σειρά ήταν και είναι να εξηγήσω τους λόγους γιατί **θεωρώ ότι οι δύο αυτές θέσεις είναι σωστές υπό ορισμένες προϋποθέσεις. Η αγάπη του Θεού είναι άνευ όρων, αλλά όλα όσα μας αφορούν είναι υπό όρους!** Παράδειγμα: «...Ο πιστεύων εις Εμέ έχει **ζωήν αιώνιον**» (Ιωάν.6:47)! Δεν πιστεύεις, δεν σώζεσαι...

Πιστεύω ακράδαντα ότι η Βίβλος ομιλεί τόσον για την ασφάλεια όσον και για την ανασφάλεια του πιστού, εφόσον ο πιστός πληροί **ΟΡΙΣΜΕΝΑΣ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΤΕΘΗΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΔΙΟΝ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ!** Η Βίβλος περιέχει και τις δύο περιπτώσεις, συναρτήσει της θέσεως της καρδιάς του πιστού και της πορείας του ενώπιον του Θεού. **Όλα εξαρτώνται από τις επιλογές της καρδιάς μας (της θελήσεώς μας), από τις αποφάσεις μας και την πνευματική μας πορεία! Όλα εξαρτώνται από την πνευματική θέση του πιστεύοντος για τον οποίον ομιλούμε. Η Αγία Γραφή λέγει: «Υιέ μου, δος την καρδίαν σου εις εμέ, και ας προσέχωσιν οι οφθαλμοί σου εις τας οδούς μου»** (Παρ.23:26). Τί σημαίνει αυτό; Αυτό σημαίνει, δώστε μου τη «θέλησή» σας. **Ο Θεός ζητά εσένα!** Ο Θεός δέχεται τη θέλησή μας **ΕΑΝ** Του την δώσουμε ΕΙΛΙΚΡΙΝΑ ΚΑΙ ΟΡΙΣΤΙΚΑ!

Κανείς δεν εξαιρείται από την αρχή, δηλ. εκ των προτέρων! **«Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον»** (Ιωάν.3:16). **Κανείς δεν είναι προορισμένος να χαθεί! Τουναντίον η αγάπη του Θεού «... θέλει να σωθώσι πάντες οι άνθρωποι και να έλθωσιν εις επίγνωσιν της αληθείας»** (1Τιμ.2:4). Πολλά άλλα εδάφια το αποδεικνύουν. Θέλει, επίσης, όλοι οι πιστεύοντες που περιπατούν ατάκτως να αναζωπυρωθούν πνευματικώς! Επιπλέον, ο άνθρωπος **μπορεί να κάνει τη σωστή και τελική επιλογή του οποιαδήποτε στιγμή.**

Διαφορετική δεν ήταν η περίπτωση του Ησαύ, επειδή δεν μπορούσε να 'αγοράσει' εκείνο που είχε ήδη πουλήσει: Η απόφασή του, η επιλογή της καρδιάς του, είχε καταστήσει τη «συναλλαγή» τελική. Είχε περιφρονήσει ενσυνείδητα και οριστικά το προνόμιο του δικαιώματος του πρωτοτόκου! Λυπήθηκε επειδή είχε ήδη πουλήσει και χάσει οριστικά το προνόμιό του. **Δεν είχε ωστόσο, λυπηθεί, δεν είχε μετανοήσει για την ασέβεια της βεβήλου πράξεώς του αλλά για το προνόμιο που είχε χάσει! (Έτσι δυστυχώς κάνουν και πολλοί άνθρωποι! Λυπούνται για την αποτυχία τους αλλά όχι για την ασέβειάν τους! Δεν μετανοούν).** Βλέπομε ότι στην αρχή επιζητούσε να εκδικηθεί... να θανατώσει τον αδελφόν του! Όλοι δεν είναι ως ο Ησαύ!

Άλλοι πάλιν έχουν τη δυνατότητα ριζικής αλλαγής της καταταστάσεώς τους και να αναζωπυρωθούν διότι απλώς είναι μεταξύ δύο φρονημάτων (1Βασιλέων 18:21). Ο Ιάκωβος ομίλησε με το ίδιο πνεύμα όταν είπε: «πλησιάσατε εις τον Θεόν, και θέλει πλησιάσει εις εσάς. Καθαρίσατε τας χείρας σας, αμαρτωλοί, και αγνίσατε τας καρδίας, δίγνωμοι» (Αρχαίον κείμενον: δίψυχοι=διπλής ψυχής) (Ιάκ.4:8). «Εάν λοιπόν καθαρίση τις εαυτόν από τούτων, θέλει είσθαι σκευός τιμίας χρήσεως, ηγιασμένον και εύχρηστον εις τον δεσπότην, ητοιμασμένον εις παν έργον αγαθόν» (2Τιμ.2:21).

Πού βρίσκεται το πρόβλημα; Στη στενοκεφαλιά μας και στην προσκόλλησή μας στα δογματικά στερεότυπα των εκκλησιών μας που μας εμποδίζουν να ιδούμε την άλλη ή τις άλλες όψεις της αληθείας! Το λέγω ακόμη μια φορά: Η ασφάλεια του πιστεύοντος εξαρτάται από την ειλικρινή του μετάνοια και την ειλικρινή του πίστη! Εάν αγαπά ΕΞ ΟΛΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ τον Σωτήρα του Ιησούν Χριστόν. Υπάρχουν πιστοί οι οποίοι παρέστησαν τα σώματά τους θυσίαν ζώσαν, αγίαν, ευάρεστον εις τον Θεόν, ήτις είναι η λογική τους λατρεία, και δεν συμμορφώνονται με τον αιώνα τούτον, αλλά μεταμορφώνονται διά της ανακαινίσεως του νοός τους, ώστε να δοκιμάζουν τι είναι το θέλημα του Θεού, το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον (Ρωμ.12:1-2). Υπάρχουν, όμως, άλλοι, οι οποίοι «Ομολογούσιν ότι γνωρίζουσιν τον Θεόν, με τα έργα όμως αρνούνται, βδελυκτοί όντες και απειθείς και εις παν έργον αγαθόν αδόκιμοι» (Τίτος 1:16).

Εκείνοι που δεν μετανοούν δεν έχουν θέση στην οικογένεια του Χριστού. «...Εάν δεν σε νίψω δεν έχεις μέρος μετ'εμού!» (Ιωάν.13:8). Ποιός άνθρωπος θα εκπληρώσει τις απαιτήσεις του Χριστού και ο Χριστός δεν θα τηρήσει την «υποσχесή Του» να τον φυλάξει μέχρι τέλους; Αυτός ο άνθρωπος έχει τη μαρτυρία μέσα του για την ασφάλεια της σωτηρίας του! Εάν η καρδιά του (η θέλησή του) είναι πιστή ενώπιον του Θεού, ο Θεός κάνει μια συμφωνία μαζί του: Να τον ευλογεί και να τον προστατεύει. «Ο προσφέρων θυσίαν αινέσεως, ούτος με δοξάζει· και εις τον ευθετούντα την οδόν αυτού θέλω δείξει την σωτηρίαν του Θεού» (Ψαλ.50:23)

Υπάρχει ένας ιδιαίτερα σημαντικός λόγος που είπε ο Κύριος Ιησούς Χριστός: «Αγωνίζεσθε να εισέλθητε διά της στενής πύλης· διότι ΠΟΛΛΟΙ, σας λέγω, θέλουσι ζητήσει να εισέλθωσι και ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΣΙ ΔΥΝΗΘΗ» (Λουκ.13:24). Στις χριστιανικές εκκλησίες πολλοί είναι εκείνοι που πιστεύουν ΕΙΛΙΚΡΙΝΑ στη θυσία και την ανάσταση του Χριστού για τις αμαρτίες τους αλλά που δεν έχουν ποτέ εμπιστευθεί τη ζωή τους στον Χριστόν και που δεν Τον έχουν δεχθεί ως ΚΥΡΙΟΝ της ζωής τους! Λόγω τέτοιων ατόμων, η σαρκικότης επικρατεί και το Ευαγγέλιον του Κυρίου και Σωτήρος μας βλασφημείται! «Το στερεόν όμως θεμέλιον του Θεού μένει, έχον την σφραγίδα ταύτην· Γνωρίζει ο Κύριος τους όντας αυτού, και· Ας απομακρυνθή από της αδικίας πας όστις ονομάζει το όνομα του Κυρίου [.....] Μήπως υπάρχουν, σύμφωνα με τη Γραφή, «σχεδόν» χριστιανοί; Ο απόστολος Παύλος έγραψε προς τους 'πιστούς' της εκκλησίας της Κορίνθου: «Αλλά σεις αδικείτε και αποστερείτε, και μάλιστα αδελφούς. Η δεν εξεύρετε ότι ΟΙ ΑΔΙΚΟΙ ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΣΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΣΕΙ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ; ΜΗ ΠΛΑΝΑΣΘΕ [...]» (1Κορ.6:8-9).

Ας προσέξουμε τον λόγον της Γραφής που ακολουθεί: «... Δέομαι, Κύριε, Θεέ του ουρανού, ο μέγας και φοβερός Θεός, ο φυλάττων την διαθήκην και το έλεος προς τους αγαπώντας αυτόν και τηρούντας τας εντολάς αυτού» (Νεεμ.1:5· Δαν.9:4· Έξοδ.20:6). Μήπως φυλάττει την διαθήκην και το έλεος προς τους μη αγαπώντας Αυτόν και μη τηρούντας τας εντολάς Αυτού; Τι σημαίνει αυτό; Εάν, αντιθέτως, η καρδιά (η θέληση) δεν είναι πιστή ενώπιον του Θεού, ο Θεός θέλει μεν αλλά δεν μπορεί να τον ευλογεί και να τον προστατεύει!

2. Η κάμετε το δένδρον καλόν, και τον καρπόν αυτού καλόν...

Αυτή η βασική αρχή μάς δίνει το δικαίωμα να βγάλουμε το ακόλουθο συμπέρασμα: Εάν ο άνθρωπος είναι καλός, ο καρπός του θα είναι καλός! Αν η καρδιά του είναι καθαρή, τότε ο καρπός του θα είναι καθαρός! Μήπως η καθαρή καρδιά θα κάνει ακάθαρτες επιλογές; Ιδού πώς ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός διευτύωσε το **‘αξίωμα’** περί της καρδιάς του ανθρώπου: **Διότι δεν είναι δένδρον καλόν, το οποίον κάμνει καρπόν σαπρόν, ουδέ δένδρον σαπρόν, το οποίον κάμνει καρπόν καλόν·** επειδή έκαστον δένδρον **ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΡΠΟΥ ΑΥΤΟΥ ΓΝΩΡΙΖΕΤΑΙ**. Διότι δεν συνάγουσιν εξ ακανθών σύκα, ουδέ τρυγώσιν εκ βάτου σταφύλια. Ο αγαθός άνθρωπος εκ του αγαθού θησαυρού της καρδιάς αυτού εκφέρει το αγαθόν, και ο κακός άνθρωπος εκ του κακού θησαυρού της καρδιάς αυτού εκφέρει το κακόν· **ΔΙΟΤΙ ΕΚ ΤΟΥ ΠΕΡΙΣΣΕΥΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΑΛΛΕΙ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΑΥΤΟΥ**» (Λουκ.6:43-45, επίσης Ματ.12:33-35 και Μάρκ.7:21).

Ο απόστολος Ιωάννης λέγει: **«Πας όστις εγεννήθη εκ του Θεού** (οπότε είναι δένδρον καλόν δηλ. ο άνθρωπος είναι με καθαρή καρδιά) **αμαρτίαν δεν πράττει** (δεν παράγει καρπόν κακόν ή κάνει κακές εκλογές), **διότι σπέρμα αυτού μένει εν αυτό· και δεν δύναται να αμαρτάνη,** (δεν δύναται, δεν ανέχεται να εμμένει στην αμαρτία του) **διότι εγεννήθη εκ του Θεού»** (1Ιωάν.3:9). Η απάντηση ευρίσκεται στον ‘λόγον’ **«διότι σπέρμα αυτού μένει εν αυτό»!** Στον Θεόν ανήκει η δόξα!

Ας γίνω σαφέστερος:

- Πάντοτε επίστευα και πιστεύω ότι εκείνοι που είναι **ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΣΩΘΕΝΤΕΣ ΜΕΝΟΥΝ ΠΑΝΤΟΤΕ ΣΕ-ΣΩΣΜΕΝΟΙ** διότι έχουν δώσει **όλη τους την καρδιά,** δηλαδή **τη θέλησή τους** στον Θεόν – είτε εξ αρχής είτε σε μεταγενέστερη στιγμή στη ζωή τους – από αγάπη προς Κύριον Ιησούν Χριστόν, με όλη την καρδιά τους, και με όλη την ψυχήν τους, και με όλη τη διάνοιά τους και με όλη τη δύναμή τους και αγαπούν τον πλησίον τους όπως τον εαυτόν τους (**Παρ.23:26, Μάρκ.12:30-31**). Και τούτο διότι εδέχθησαν τον Ιησούν Χριστόν ως **Κύριον της ζωής τους.**
- Πάντοτε επίστευα και πιστεύω ότι υπάρχουν πολλοί άνθρωποι της εκκλησίας που **ΕΙΛΙΚΡΙΝΑ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ** ότι **τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον,** ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή (τον Ιησούν Χριστόν), διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον (Ιωάν.3:16), **ΑΛΛΑ** οι οποίοι δεν έχουν ποτέ δώσει όλη την καρδιά τους (**όλη τη θέλησή τους**) στον Θεόν! Έχουν προσκολληθεί στην εκκλησία και στις δραστηριότητές της, σε αγαθοεργίες, σε βελτίωση της συμπεριφοράς τους κ.λπ., αλλά δεν έχουν επιστρέψει στον Κύριον! Ο Θεός είπε δια του προφήτου Ιερεμίου: **«Εάν επιστρέψης, Ισραήλ, λέγει Κύριος, επιστρέψον προς ΕΜΕ...»** (Ιερ.4:1)! Τέτοιοι άνθρωποι πιστεύουν ότι είναι σεσωσμένοι επειδή είπιστευσαν, αλλά δεν είναι ακόμα «ασφαλείς»! Μπορούν όμως να γίνουν ασφαλείς, εάν, κάποια ημέρα **υπακούσουν εξ όλης καρδιάς** στην πρώτη και στη δεύτερη μεγαλύτερες εντολές του Θεού (**Μάρκ.12:30-31**) και δεχθούν τον Ιησούν Χριστόν **Κύριον της ζωής τους.**

Η καρδιά που είναι πλήρως δοσμένη στον Κύριον περιπατεί εις τας οδούς Του! **«Μακάριοι οι φυλάττοντες τα μαρτύρια αυτού, οι εκζητούντες αυτόν εξ όλης καρδιάς· αυτοί βεβαίως δεν πράττουσιν ανομίαν· εν ταις οδοίς αυτού περιπατούσι»** (Ψαλ.119:2-3). Εκείνο που ο Θεός μετράει είναι να πιστεύεις με όλη σου την καρδιά και να Του δώσεις όλη σου την καρδιά! Η ευθύτης και η καθαρότης της καρδιάς ή υπάρχουν ή δεν υπάρχουν. Επομένως, ο άνθρωπος, ο οποίος έχει πραγματικά γεννηθεί από τον Θεόν έχει καθαρή καρδιά και θα χρησιμοποιηθεί από τον Θεόν! **Βάζετε καθαρό νερό για να πιείτε σε βρώμικο ποτήρι, ακόμα και αν είναι χυρό ή ασημένιο που λάμπει;** Ο Θεός είπε: **«Οι οφθαλμοί μου θέλουσιν είσθαι επί τους πιστούς της γης, διά να συγκατοικώσι μετ’ εμού· ο περιπατών εν οδώ αμώμω, ούτος θέλει με υπηρετεί»** (Ψαλ.101:6). Όταν η Γραφή λέγει: **«ο περιπατών εν οδώ αμώμω, ούτος θέλει με υπηρετεί,** δεν σημαίνει «αναμαρτησία» αλλά περιπάτημα με υπακοή όσον αφορά **τη μετάνοια, την πίστη στον λόγον Του και εμπιστοσύνη στον χαρακτήρα του Θεού.** Σημαίνει καθαρότητα, ταπεινοφροσύνη, συντριβή. **Με άλλα λόγια, τελεία αγάπη για την αλήθεια την πνευματική**

διαφάνεια και τη δικαιοσύνη! Ο Θεός, ως «αντάλλαγμα», του δείχνει τη σωτηρία Του και πραγματοποιεί όλες τις υποσχέσεις και ευλογίες Του, ναι, σε όλους όσους ευθετούν την οδόν τους (Ψαλ.50:23), καθώς και σε όλους όσους ξεχωρίζουν το πολύτιμο από το αχρείο! Τότε τους κάνει σαν το στόμα Του (Ιερ.15:19). Το μυστικό, λοιπόν, είναι η ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΑ της καρδιάς και της ζωής! «Μακάριοι οι καθαροί την καρδίαν, διότι αυτοί θέλουν ιδεί τον Θεόν» (Ματ.5:8). Ο Παύλος εδήλωσε: «Ευχαριστώ τον Θεόν, τον οποίον λατρεύω από προγόνων μετά καθαρής συνειδήσεως... » (2Τιμ.1:3). Και όμως τον ελάτρευε εν πλάνη! Είναι λοιπόν δυνατόν να λατρεύεις τον Θεόν με καθαρή συνείδηση και να είσαι ταυτόχρονα σε «πλάνη» όπως ο Παύλος ήταν πριν από την επιστροφή του στον Χριστόν! Αυτός όμως είναι και ο λόγος για τον οποίον έλαβε έλεος και χάρη από τον Θεόν...

3. Αρχή σοφίας...

ΕΑΝ ο άνθρωπος γνωρίζει όλα αυτά τα πράγματα και δεν τα έχει ακόμα θέσει εφαρμογή, αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι ο φόβος του Θεού δεν είναι στην καρδιά του. Δεν τρέμει τον Λόγον του Θεού! Δεν φοβάται τον Θεόν και δεν αφήνει ο λόγος του Θεού να τον επηρεάσει στο βάθος της καρδιάς του. Δεν ζη με τον φόβον ότι θα χάσει ό,τι ο Θεός του χάρισε! Δεν φοβάται τις συνέπειες της αδιαφορίας, της αμαρτίας και της ανυπακοής! Μόνον ο φόβος του Θεού μπορεί να κάνει τους ανθρώπους να απομακρυνθούν από το κακό. «Διά χάριτος και αληθείας καθαρίζεται η ανομία· και διά του φόβου του Κυρίου εκκλίνουν οι άνθρωποι από του κακού» (Παρ.16:6). Έχετε ποτέ γνωρίσει κάποιον που δεν απομακρύνεται από την αμαρτία και την αδιαφορία; Ο φόβος του Θεού δεν είναι στην καρδιά του! Ποτέ δεν έλαβε σοβαρά υπόψη τη στιγμή κατά την οποίαν θα κληθεί να λογοδοτήσει στον Θεόν. Πρέπει να προσευχηθεί, ώστε ο Κύριος των δυνάμεων να αγιασθεί στη συνειδήσή του... και αυτός να είναι ο φόβος του και αυτός να είναι ο τρόμος του (Ησα.8:12-13). Ο φόβος του Θεού πρέπει να γίνει η πηγή της σοφίας του. Μόνον έτσι θα τηρεί τις εντολές Του επειδή τούτο είναι το παν του ανθρώπου! Ο Θεός θα φέρει σε κρίση κάθε έργο και παν κρυπτόν, είτε αγαθόν είτε πονηρόν (Εκκλ.12:13-14). Τότε, όταν παρουσιασθεί ενώπιον του Θεού θα είναι πλήρης καρπών δικαιοσύνης των διά του Ιησού Χριστού προς δόξαν και έπαινον Θεού (Φιλιπ.1:11). Αυτός ο άνθρωπος δεν θα αποθαρρύνεται λόγω των πνευματικών απαιτήσεων του Θεού. Ξεύρει ότι, Εκείνος που τον καλεί στην αγία ζωή Εκείνος και θα το κάνει! Ως εκ τούτου, όλοι ας Του ειπούμε εξ όλης καρδιάς: Γεννηθήτω το θέλημά σου! Αμήν!

Κλείνοντας με αυτό το κεφάλαιο αυτή τη σειρά μελετών, θα ήθελα να εφελκύσω και πάλιν την προσοχή όλων μας στις ακόλουθες αλήθειες: «Δεν βραδύνει ο Κύριος την υπόσχεσιν αυτού, ως τινές λογίζονται τούτο βραδύτητα, αλλά μακροθυμεί εις ημάς, μη θέλων να απολεσθώσι τινές, αλλά πάντες να έλθωσιν εις μετάνοιαν» (2Πέτ.3:9). Ο Θεός «... θέλει να σωθώσι πάντες οι άνθρωποι και να έλθωσιν εις επίγνωσιν της αληθείας» (1Τιμ.2:4). Ο Θεός είναι οικτίρμων και ελεήμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και αληθινός (Ψαλ.86:15). Η υπομονή του Κυρίου αποβλέπει στη σωτηρία μας (2Πέτ.3:15). Τί αγάπη, τί υπομονή, τί καλοσύνη! Ο Θεός θέλει κανείς να μη απολεσθεί!· Ωστόσο, πολλοί θα απολεσθούν! Το φως ήλθεν εις τον κόσμον και οι άνθρωποι ηγάπησαν το σκότος μάλλον παρά το φως· διότι ήσαν πονηρά τα έργα αυτών (Ιωάν.3:19). Αν, αντίθετα, είχαν κανει την καλή πράξη δικαιοσύνης μέσα στην καρδιά τους με λύπη κατά Θεόν, ομολογώντας το τί είναι, τί έκαναν και τί κάνουν, η χάρη του Θεού θα μπορούσε τότε να βασιλεύσει επάνω τους και να εμπλουτίσει τη ζωή τους. Τότε, όλες οι υποσχέσεις για προστασία και ευλογία θα ήταν στην «ημερησία διάταξη»... Η χάρη του Θεού δεν είναι για τους άνδρες και τις γυναίκες που είναι τέλειοι, αλλά για εκείνους που ταπεινά και με φόβο Θεού αναγνωρίζουν την πνευματική τους κατάσταση! Η μετάνοια και η πίστη είναι το μέσο για να αποφύγουμε την απώλεια. Κάνουν λάθος όσοι πιστεύουν ότι η χάρη του Θεού είναι ένα «passe-partout». Οχι! Η χάρη του Θεού μπορεί να βασιλεύσει μόνο υπό μία προϋπόθεση και αυτή η προϋπόθεση είναι η δικαιοσύνη... (Ρωμ.5:21). Η μετάνοια είναι η βασική πράξη ή το συστατικό της δικαιοσύνης μεταξύ ανθρώπου και Θεού! Δεν υπάρχει σωτηρία χωρίς μετάνοια και χωρίς πίστη ενεργουμένη δια της αγάπης.

Η προσευχή μου...

Εύχομαι ολόψυχα όπως οι αποδέκτες αυτής της σειράς των πνευματικών μελετών να οικοδομήθηκαν όπως και εγώ. Το ίδιο εύχομαι και για όλους τους πιστούς, διότι αυτό το αμφιλεγόμενο θέμα είναι ένα μεταξύ πολλών άλλων που έχουν διχάσει την εκκλησία του Χριστού! Είθε ο Κύριος να χρησιμοποιήσει αυτόν τον κόπον της αγάπης για την ορθοτόμηση της αληθείας, στην ενότητα της εκκλησίας και ιδιαιτέρως στην πνευματική οικοδομή των πιστών.

Προσεύχομαι, ώστε πολλές ψυχές να έλθουν εις επίγνωσιν της αληθείας και να σωθούν αφετέρου δε όλοι όσοι επικαλούνται το όνομα του Κυρίου να αναλάβουν την ΠΑΝΟΠΙΑΝ του Θεού που έχει θέσει στη διάθεσή μας:

- Να αγαπήσουμε εξ όλης καρδιάς την αλήθεια•
- Να ενδυθούμε τον θώρακα της δικαιοσύνης•
- Να φλέγεται η καρδιά μας από ζήλο για να μεταδίδουμε το ευαγγέλιον της σωτηρίας του Χριστού σε κάθε παρεχόμενη ευκαιρία•
- Να χρησιμοποιούμε επιτυχώς την πίστι στον Χριστόν και τις πολύτιμες υποσχέσεις Του σε όλες τις δοκιμασίες και τους πειρασμούς από τους οποίους περνούμε•
- Να φορούμε την περικεφαλαίαν της δια της χάριτος σωτηρίας•
- Να είμαστε οπλισμένοι με την μάχαιραν του Πνεύματος, ήτις είναι ο λόγος του Θεού αλλά και να μπορούμε να τον χειρίζομαστε αποτελεσματικά αναλόγως των περιπτώσεων και περιστάσεων•
- Πάνω δε απ' όλα να προσευχόμαστε αδιαλείπτως για το κάθε τι δια του Πνεύματος του Αγίου, περιμένοντας με υπομονή και με ευχαριστίες τις ευλογίες που ο Θεός έχει εναποταμιευμένες διά τους αγαπώντας Αυτόν. Αμήν. (Εφε.6:10-18).

**«Η χάρις εἴη μετὰ πάντων των αγαπώντων τον Κύριον ημών Ιησοῦν Χριστόν
ἐν καθαρότητι· ἀμήν»** (Εφεσ.6:24)

Ιωάννης ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ

baltatzis@skynet.be

ΤΕΛΟΣ

και τω Θεώ Δόξα!

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΚΑΙ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΟΥ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	- 3 -
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	- 4 -
Κεφάλαιον 1	- 8 -
ΜΕΡΟΣ Α΄ : Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΩΤΗΡΙΑ	- 8 -
Προϋποθέσεις για τη σωτηρία μας (#1)	- 8 -
Κεφάλαιον 2	- 13 -
ΜΕΡΟΣ Α΄ : Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΩΤΗΡΙΑ	- 13 -
Προϋποθέσεις για τη σωτηρία μας (#2)	- 13 -
Κεφάλαιον 3	- 18 -
ΜΕΡΟΣ Α΄: Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΩΤΗΡΙΑ	- 18 -
Ευεργετικά επίγεια και αιώνια αποτελέσματα της σωτηρίας μας (#3)	- 18 -
Κεφάλαιον 4	- 22 -
ΜΕΡΟΣ Α΄: Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΩΤΗΡΙΑ	- 22 -
Ευεργετικά επίγεια και αιώνια αποτελέσματα της σωτηρίας μας (#4)	- 22 -
Κεφάλαιον 5	- 27 -
ΜΕΡΟΣ Α΄: Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΩΤΗΡΙΑ	- 27 -
Το μέρος του Θεού και το μέρος του ανθρώπου (#5)	- 27 -
Κεφάλαιον 6	- 32 -
ΜΕΡΟΣ Α΄: Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΩΤΗΡΙΑ	- 32 -
Η φυσιολογική πνευματική ζωή (#1)	- 32 -
Κεφάλαιον 7	- 36 -
ΜΕΡΟΣ Α΄: Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΩΤΗΡΙΑ	- 36 -
Η φυσιολογική πνευματική ζωή (#2)	- 36 -
Κεφάλαιον 8	- 41 -
ΜΕΡΟΣ Α΄: Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΩΤΗΡΙΑ	- 41 -
Η φυσιολογική πνευματική ζωή (#3)	- 41 -
Κεφάλαιον 9	- 46 -
ΜΕΡΟΣ Α΄: Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΩΤΗΡΙΑ	- 46 -
Η φυσιολογική πνευματική ζωή (#4)	- 46 -

Κεφάλαιον 10	- 51 -
ΜΕΡΟΣ Β΄: ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ... ..	- 51 -
«Μελέτες κατά Περίπτωση» (#1).....	- 51 -
Κεφάλαιον 11	- 56 -
ΜΕΡΟΣ Β΄: ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ... ..	- 56 -
«Μελέτες κατά Περίπτωση»... (#2)	- 56 -
Κεφάλαιον 12	- 61 -
ΜΕΡΟΣ Β΄: ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ... ..	- 61 -
«Μελέτες κατά Περίπτωση»...(#3)	- 61 -
Κεφάλαιον 13	- 64 -
ΜΕΡΟΣ Β΄: ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ... ..	- 64 -
«Μελέτες κατά Περίπτωση»...(#4)	- 64 -
Κεφάλαιον 14	- 69 -
ΜΕΡΟΣ Β΄: ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ... ..	- 69 -
«Μελέτες κατά περίπτωσιν»...(#5)	- 69 -
Κεφάλαιον 15	- 74 -
ΜΕΡΟΣ Β΄: ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ... ..	- 74 -
«Μελέτες κατά περίπτωσιν»...(#6).....	- 74 -
Κεφάλαιον 16	- 78 -
ΜΕΡΟΣ Β΄: ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ... ..	- 78 -
Ελεγχος συνειδήσεως.....	- 78 -
Κεφάλαιον 17	- 84 -
ΜΕΡΟΣ Γ΄: ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ... ..	- 84 -
Ελευθερία θελήσεως	- 84 -
Κεφάλαιον 18	- 89 -
ΜΕΡΟΣ Γ΄: ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ... ..	- 89 -
Α. Ομάδα τρίτη	- 89 -
Κεφάλαιον 19	- 94 -
ΜΕΡΟΣ Γ΄: ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ... ..	- 94 -
Α. Τετάρτη κατηγορία: δεκτικοί ή αληθείς χριστιανοί	- 94 -
Κεφάλαιον 20	- 98 -
ΜΕΡΟΣ Γ΄: ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ... ..	- 98 -
Η «Στενή πύλη»	- 98 -

Κεφάλαιον 21	- 102 -
ΜΕΡΟΣ Γ΄: ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ... ..	- 102 -
Η σωτηρία του Τιμόθεου... ..	- 102 -
Κεφάλαιον 22	- 105 -
ΜΕΡΟΣ Γ΄: ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ... ..	- 105 -
Το πρόβλημα της γνησιότητας.....	- 105 -
Κεφάλαιον 23	- 110 -
ΜΕΡΟΣ Γ΄: ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ... ..	- 110 -
Ασφάλεια – Παρρησία – Εσωτερική μαρτυρία.....	- 110 -
Κεφάλαιον 24	- 114 -
ΜΕΡΟΣ Γ΄: ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ... ..	- 114 -
Οι εγγυήσεις.....	- 114 -
Κεφάλαιον 25	- 118 -
ΜΕΡΟΣ Γ΄: ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ... ..	- 118 -
Ορισμένα χαρακτηριστικά του πραγματικού χριστιανού	- 118 -
Κεφάλαιον 26	- 124 -
ΜΕΡΟΣ Γ΄: ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ... ..	- 124 -
Φαινομενικώς ασύμβατες δηλώσεις της Βίβλου	- 124 -
Κεφάλαιον 27	- 129 -
ΕΠΙΛΟΓΟΣ – ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	- 129 -